

Hương Thôn Diễm Tình

Contents

Hương Thôn Diễm Tình	1
1. Chương 1: Sơ Ngộ (hơi H)	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3: Phóng Túng Trong Ruộng Ngô	6
4. Chương 4: Con Gái Trở Về	8
5. Chương 5: Vì Mạng Thai Play	10
6. Chương 6: Vì Mạng Thai Play 2	13
7. Chương 7: Tiểu Trailer Đêm Động Phòng	16
8. Chương 8: Thô Bạo Chỉ Gian	18
9. Chương 9: Ở Trên Giường Bị Thao Mãnh Liệt	21
10. Chương 10: Hôn Lưỡi Cùng Xoa Ngực	24
11. Chương 11: Thuốc Kích Thích Play	27
12. Chương 12: Quyết Định Yêu Thương	32
13. Chương 13: Yêu Thương Lần Đầu Xuất Hiện	35
14. Chương 14: Dạy Dỗ Nói Lời Hạ Lưu	38
15. Chương 15: Lão Thỏ Bị Vứt Bỏ	42
16. Chương 16: Sự Thật Về Bệnh Của Lão Thỏ	44
17. Chương 17: Mang Theo Lão Thỏ Đi Chữa Bệnh	47
18. Chương 18: Trên Xe Lửa Show Ân Ái	50
19. Chương 19: Chờ Kết Quả Khám Bệnh	53
20. Chương 20: Dâm Loạn Trong Khách Sạn	56
21. Chương 21: Hai Ngày Du Lịch Lãng Mạn Trong Thành Phố	60
22. Chương 22: Lão Thỏ Tìm Đường Chết Muốn Ly Biệt	63
23. Chương 23: Sự Thật Về Bệnh Của Lão Thỏ	65
24. Chương 24: Đồng Phục Y Tá Play	69
25. Chương 25: Sói Ác Mang Lão Thỏ Bỏ Trốn	73
26. Chương 26: Một Ngày Ở Lavender	76
27. Chương 27: Tiểu Cha Bắt Được Gian Tình	80
28. Chương 28: Lão Thỏ Mang Thai	85
29. Chương 29: Ở Dưới Mí Mắt Con Gái Thân Mật	88
30. Chương 30	92
31. Chương 31	99
32. Chương 32	107

Hương Thôn Diễm Tình

Giới thiệu

Tạm dịch: Mỗi tình đẹp nơi thôn dãEdit: Gấu chan~ Vâng lại là em đây =))))). Thể loại: Cao H, Cao H, Cao H => Độc

1. Chương 1: Sơ Ngộ (hơi H)

Trans & edit: Gấu

Mở ra hai chân thon dài trắng nõn ở giữa chính là huyết động sưng đỏ, bên trong còn chảy ra chất lỏng màu trắng đục sền sệt.

Ngón tay có khớp xương thô to thăm dò vào trong thịt huyết, khuấy đảo không ngừng, tạo ra âm thanh va chạm lại thêm mồ hôi nhỏ giọt vô cùng tình sắc.

“A... Không muốn... Không nên đụng nơi đó...”

Thanh âm mềm mại mang theo tiếng khóc nức nở càng khiến cho dục vọng của nam nhân căng phồng, hẳn yêu thích loại thanh âm này, mềm mại, ngọt ngào, xen cùng gào khóc rên rỉ không khống chế được.

“Đại thúc đâm đàng, phía dưới của anh đều đã bị tôi thao nát!” Ngón tay đột nhiên đỉnh vào nơi sâu nhất, quay về tuyến tiền liệt yếu ớt lại là một trận ra vào mãnh liệt.

“A a a... không muốn... tôi không muốn...”, Anh mất khống chế mà rít gào lên, mông thịt căng tròn lắc lư chuyển động, dịch chảy xuống bắp đùi càng trở nên câu dẫn.

“Mẹ nó, tất cả tinh dịch bên trong mông lớn chính là tinh hoa của anh đây!” Ngón tay thô cứng không ngừng đâm tới, thịt huyết mềm mại bị làm cho không ngừng co rút, tựa như vô số miệng nhỏ bao lấy vật lạ đang chen vào.

Ngón tay bị mạnh mẽ kẹp chặt cuốn vào nơi sâu bên trong, đột nhiên đỉnh đến một điểm, miệng trực tràng bị đâm vào lập tức mở ra.

“A a a... Không nên đi vào.... không muốn...”

Hô hấp của nam nhân trở nên hơi ồ ồ dồn dập, âm thanh khàn khàn mang theo tình dục vang lên, “Thật tao, đâm vào hậu huyết cũng có thể thao tới thành tử cung, bộ phận nữ tính như vậy mà nam nhân cũng có sao, khắp nơi cũng chỉ có một vựa vật như vậy thôi!”

Bị đối phương nhục nhã anh lắc đầu không ngừng, khóe mắt chảy nước thấm ướt gò má.

Nam nhân tàn nhẫn đâm thêm mấy lần, nghe thấy tiếng khóc của anh càng ngày càng lớn, cũng sợ làm hỏng anh rồi, liền đột nhiên rút ra, nhất thời, mất đi đi vật thịt huyết lập tức phun ra dịch ruột non màu trắng nồng tinh.

“Ô ô ô...” Tuyệt vọng kêu thảm thiết, thân thể run rẩy thêm mấy lần liền ngã vào ngực nam nhân.

Nam nhân rất cường tráng, lồng ngực cũng ấm nóng, anh dựa phía trên bị thương gào khóc, mãi tới tận khi bị nam nhân tách ra hai chân, lại một lần nữa bị mạnh mẽ xuyên qua.

Lâm Bảo trong thôn có tiếng là một người hiền lành, ôn nhu tốt bụng, ngày thường đi lại nhìn thấy một con sâu cũng không dám giẫm. Anh một thân một mình, vợ mất sớm, cũng chỉ có một cô con gái lên trên thị trấn học, ngày thường cũng cùng con gái liên hệ rất ít, chủ yếu cũng do khác giới nên không thân thiết.

Anh đang đi trên đường liền gặp phải trưởng thôn. Trưởng thôn là một người đàn ông trung niên khỏe mạnh, đang cười híp mắt nhìn qua có vẻ như tâm tình không tồi.

“Tiểu Lâm a, nhà ta có hỉ sự nha! Tiểu tử nhà ta đã trở về!”

Con trai trưởng thôn cũng coi như là nhân vật nổi tiếng, mười sáu tuổi xưng bá một phương, một mình có thể đánh mười mấy đứa cùng tuổi tới kêu cha gọi mẹ.

Trưởng thôn thấy hần học không vào, mỗi ngày cũng chỉ biết chạy đi đánh nhau, lên cấp hai liền báo danh cho hần vào một trường quân đội, muốn cho hần ở trong bộ đội chịu ít giáo dục tiên tiến học một vài quy

củ tốt đẹp. Nào có thể nghĩ tới con trai ông lại có thể an an ổn ổn ở bên trong tốt nghiệp, còn cầm học bổng toàn năng trở về.

Bảy năm sau, tiểu tử xấu tính suốt ngày càn quấy kia rốt cuộc trở về.

“Tôi... tôi không thể đi tham gia tiệc mừng. ” Lâm Bảo lắc đầu, nhìn thấy con trai nhà người ta trở về liền nhớ con gái của mình, nhìn cũng không thoải mái.

“Đừng như vậy chứ, cậu cùng từng cho nó ăn bánh kẹo cưới đó thôi, có khi gặp lại còn có thể nhớ ra!”

“Khi đó cậu ấy mới lớn bao nhiêu chứ, một nhóc con sao có thể nhớ được.”

“Tiểu Lâm, đi thôi đi thôi, một mình cậu về nhà cũng quanh quẽ, vừa vặn sang nhà tôi náo nhiệt một chút.”

Lâm Bảo không thể không cùng trưởng thôn đi hướng về cửa thôn, lúc này cửa thôn rộn ràng náo nhiệt, mấy người ở thôn bên cạnh cũng chạy tới góp vui, mấy tên tiểu tử càng không thể thiếu trên mặt hiện rõ hoan nghênh quan quân Tiểu Chiến vinh quy quê nhà. Xác thực đạt tới quân hàm nào Lâm Bảo cũng không biết.

Một lát sau, một chiếc xe quân đội tiến tới, trên xe có cụ Lý ngồi trên ghế bọc vải trắng còn có một cậu trai mặc quân phục, phỏng chừng là con trai trưởng thôn.

Chiếc xe dừng lại, cậu trai trực tiếp nhảy xuống xe. Chờ thấy rõ mặt mày cậu trai mấy cô bé bên cạnh ai ai kêu lên, thật sự là quá anh tuấn.

Cậu trai mặc một thân quân phục xanh sẫm, thân hình cao lớn kiên cường, ngũ quan thâm thúy cường tráng, đặc biệt là cặp mắt kia, đen nháy lại hữu thần, vừa nhìn liền thấy là đáng đắp quân nhân anh tuấn soái khí.

Tuy rằng Lâm Bảo không biết cái gì là đẹp trai, nhưng cảm thấy cậu trai này thật sự rất có tinh thần, khắp toàn thân đều thả ra hơi thở mạnh mẽ chiếm hữu của nam nhân.

Thanh niên quét mắt nhìn lại bốn phía, dáng vẻ có chút mất hứng, cố gắng học tập sau bảy năm trở về nơi này đã là vật đổi sao dời.

Mà khi hắn nhìn thấy Lâm Bảo, ánh mắt đen nháy kia xẹt qua ánh sáng khác thường, nhưng tia sáng kia chỉ là chớp qua, phảng phất tất cả chỉ là ảo giác của Lâm Bảo.

2. Chương 2

Trans & Edit: Gấu

Nam nhân thật sự rất anh tuấn, thời điểm hắn không cười trông rất uy nghiêm lạnh lùng, khi cười lên lại lộ ra vẻ đẹp trai sáng sủa rạng rỡ.

Trái tim của Lâm Tiểu Thu đập nhanh vô cùng, đều sắp nhảy ra khỏi cuống họng rồi.

“Trời ạ... Trên thế giới này tại sao lại có người nam nhân đẹp tới như vậy cơ chứ...”

Lâm Tiểu Thu hiếm khi về nhà một lần hiện tại đang cần đầu bút chì mơ màng, một bộ dáng vẻ đứng ngồi không yên. Lâm Bảo đưa cho nàng khoai nướng ấm nóng mà nàng thích ăn nhất, thanh âm ầm ập nói: “Tiểu Thu, mau nếm thử khoai tây đỏ cha vừa làm đi.” Thôn bọn họ gọi khoai lang là khoai tây đỏ.

“Không muốn ăn có được hay không, con sắp bị phiền chết rồi.” Tâm tư thiếu nữ lại nhanh chóng mơ màng, nghĩ nghĩ một hồi, tựa như chim nhỏ vui vẻ chạy ra khỏi nhà.

“Ai ai, xú nha đầu, con lại muốn chạy đi đâu?”

“Cha, con chạy đi xem ca ca nhà bác trưởng thôn, ngày hôm nay ca ca đi bắt cá, bắt được mấy con cá bự ời là bự, đều up lên weibo rồi.”

Hiện tại làng phát triển, dân trong thôn cũng có điện thoại và internet, còn có wechat cùng weibo.

Lâm Bảo không hiểu, anh không có di động, cũng không hiểu chút gì về weibo, liền để khoai nướng vào bát chờ con gái về ăn, kết quả chờ mãi, đợi hơn hai giờ đồng hồ vẫn chưa thấy trở về, anh liền không yên tâm chạy đi tìm.

Làng anh không lớn, từ đầu thôn tới cuối thôn cũng chỉ có mấy chục phút lộ trình, một bên làng được những mảnh ruộng ngô cao lớn vây quanh, hiện tại không nói cái gì sinh thái nông nghiệp ra sao, hoa màu tươi tốt bao phủ một bên còn có cây cối, cây cối một bên có nước, trong nước lại có cá, nước nuôi cá để có thể giúp dễ dàng trồng hoa màu tươi tốt hơn.

Phỏng chừng con gái nhà mình chạy đi xem con trai thôn trưởng bắt cá ở ven sông đi.

Hiện tại mùa này vừa vắn là vắn vật thức tỉnh, bắp ngô xanh mượt một mảng, người đi vào bên trong không nhìn thấy đỉnh đầu, rất nhiều trẻ con trong thôn đều chạy tới nơi này chơi trốn tìm.

“Tiểu ca ca, bên này bên này, bên này có cá.” Thật xa đi tới đã nghe thấy thanh âm lạnh lạnh của Thu nha đầu kia.

Lâm Bảo đi tới, liền nhìn thấy một nam tử cao lớn ống quần kéo cao tay áo xắn gọn đang khom người bắt cá, hiện tại vẫn là đầu mùa xuân, khí trời vẫn còn rất lạnh, nhưng cậu trai này có thể ở trong nước lạnh một thời gian dài cũng quá lợi hại đi, Lâm Bảo nhìn thấy liền lắc đầu, nếu như trưởng thôn nhìn thấy thì đã sớm gấp đến độ nhảy chân lên đi. Lâm một trưởng bối, Lâm Bảo cảm thấy anh nên có nghĩa vụ nhắc nhở một hồi, liền hắng giọng nói, “Khụ khụ, cháu lớn, em mau ra đây đi, ở trong nước lạnh ngâm thời gian dài đối với thân thể không tốt.”

Âm thanh Lâm Bảo rất ôn hòa, tuy rằng mang theo khẩu âm nên có hơi ngọng một chút, có thể do thanh tuyến âm thanh tinh tế mềm mại, khiến cho người nghe cảm thấy vô cùng thoải mái.

Nam nhân bỗng ngẩng đầu lên nhìn về phía anh, dưới ánh mặt trời, khuôn mặt góc cạnh tuấn lãng kia như có như không mỉm cười, nụ cười kia rất ấm muội, thậm chí lộ ra một cổ tà tính nhưng ngay lập tức bị âm thanh của Lâm Tiểu Thu hòa tan đi rất nhiều.

“Cha, sao lại chạy theo tới đây rồi!”

Lâm Tiểu Thu một mặt không vui. Nam nhân thế nhưng lại đứng dậy lễ phép chào hỏi Lâm Bảo.

“Lâm ca ca, ngày an lành.”

Tiếng nói của hắn rất từ tính, khá giống giọng nói của MC bên trong đài phát thanh mà Lâm Bảo nghe được, thậm chí thanh âm so với bọn họ còn tốt hơn mấy phần.

Lâm Bảo cùng Tiểu Chiến cũng không quá quen thuộc, cũng không biết nên nói thêm cái gì, liền ừ một tiếng coi như trả lời, quay đầu về liền nhìn con gái nói, “Xú nha đầu, đều đã mấy giờ rồi, mau trở lại nhà đi, cha nấu cháo khoai tây đỏ con thích ăn nhất cho.”

“Trời ạ, lại là khoai tây đỏ, lại ăn nữa con liền biến thành củ khoai tây đỏ bự luôn rồi.” Lâm Tiểu Thu cắn gặm lăm bằm, lưu luyến nhìn về phía ca ca nhà trưởng thôn, liền thấy ca ca chỉ nhìn chăm chăm về phía cha nàng, liền phiền phiền nhiều nhiều một hồi, chỉ có thể thất vọng chào tạm biệt đồng bọn, ngoan ngoan cùng cha về nhà ăn cháo.

Con gái Lâm Bảo lại sắp đi lên trần trên rồi, khoe mắt anh cong cong lên, nhìn con gái trong mắt chứa đầy nhu tình. Nam nhân dõi theo hình bóng của anh mãi tới tận khúc quanh co không thấy bóng người mới chậm rãi thu lại ánh mắt.

Nam nhân ngoắc ngoắc môi, ánh mắt trở nên sâu thẳm mà tình sắc.

Hắn rất nhanh đã yêu thích hương vị của người đàn ông trưởng thành nhưng tinh tế mềm mại này.

Đưa con gái bảo bối đi, Lâm Bảo ngồi xe bus đường dài trở về, còn chưa bước vào thôn anh liền nhìn thấy một bóng người mạnh mẽ chạy bộ.

Nam nhân rõ ràng đã chạy rất lâu, mồ hôi bị thấm ướt một mảng lớn phía sau lưng, bóng lưng hần cao lớn, áo phong ôm lấy mỗi một tác bắp thịt đều lộ ra thân hình săn chắc, mang theo một vẻ đẹp nam tính không lời nào tả xiết.

Hắn chạy ngược lại vài bước trở về, dưới ánh mặt trời khuôn mặt rám nắng sạch sẽ mang theo nụ cười mỉm, nghĩ thầm tên nhóc này cũng không tệ, vừa cao ráo lại đẹp trai, thân thể lại tốt, lão Tiểu gia cũng thật là có phúc.

Tiểu Chiến đang chạy bộ liền ngừng lại, vừa vận đứng bên cạnh người Lâm Bảo, bởi vì đột ngột tới gần nên mùi mồ hôi cùng nhiệt khí của nam nhân xông vào mũi khiến Lâm Bảo theo phản xạ có điều kiện thối lui.

“Lâm ca ca, anh đi đưa con gái lên trần sao?” Có thể là do vừa vận động xong thanh âm của nam nhân rất trầm, trầm đến khiến sống lưng người nghe có thể tê dại một hồi.

“Ừm, tôi đi đưa tiễn, con bé này cuối cùng cũng đi rồi!” Có đề tài nên bầu không khí giữa hai người cũng không quá lúng túng.

Trên tay Lâm Bảo còn cầm theo ổ trứng gà chuẩn bị cho con gái, do con gái không muốn nên anh chỉ có thể mang về. Lúc này Tiểu Chiến liền thuận lợi tiếp nhận trứng gà, thấp giọng cười nói: “Lâm ca, để tôi cầm giúp anh cho.”

“Không cần không cần, tôi có thể tự mình cầm.”

Tiểu Chiến một tay đoạt mất ngón tay thô to vô ý thức xẹt qua cánh tay của anh khiến làn da nơi đó nổi lên ửng đỏ.

Lâm bảo sờ sờ da dẻ, cảm thấy có chút ngứa ngoài ra còn có cảm giác kì lạ xông tới.

Ngay khi anh đang ngậy người thì thanh âm từ tính trầm thấp của Tiểu Chiến vang lên đánh vỡ tâm tư của anh.

“Lâm ca ca, ngày thường anh ở trong thôn làm cái gì?”

“Tôi?” Lâm Bảo suy nghĩ một chút, “Việc nhà chỉ có cho gà ăn, còn có chăm sóc hai mươi mẫu ngô, ngày thường liền tưới nước bắt sâu vớt vào trong nước nuôi cá, cái đường ngư kia tôi không nhận thầu nhưng tôi cũng phải nuôi cá, dường chừng nó béo mập thì năm sau cha cậu cũng có thể bán với giá tiền cao...”

Người này linh tinh cần nhần lên liền không thấy điểm dừng. Tiểu Chiến một mực im lặng lắng nghe, âm thanh của Lâm Bảo rất mềm mại, rõ ràng là giọng nói của một người đàn ông trưởng thành nhưng lại lộ ra vị ngọt ngào của trái cây chín mọng, thật giống như fructose bán trong thành phố, nghe thơm thơm ngọt ngọt, ăn vào liền hận không thể trực tiếp nuốt vào trong bụng.

Tiểu Chiến hít sâu một hơi, nghiêng đầu nhìn lại về phía anh, vóc dáng Lâm Bảo không cao, đám tóc lung tung rối ở trên đầu, trên người mặc áo bông màu vàng đất, nhìn có chút lồi thối, nhưng làn da lại rất trắng, trắng tới phát sáng không quá giống như nông dân quanh năm phơi nắng mà lại giống như cô vợ nhỏ quanh năm ở trong nhà không ra khỏi cổng lớn.

Thật câu dẫn người khác, không biết cặp mông to kia có phải cũng trắng như vậy hay không.

Yết hầu Tiểu Chiến nhẹ nhàng chuyển động, giọng nói khàn khàn từ cổ họng phát ra: “Lâm ca ca, để tôi đưa anh về nhà.”

Lâm Bảo trì độn ừ một tiếng, lại nhìn hắn thêm vài lần, nghĩ thầm đứa nhỏ này trước đây hung hăng càn quấy chỉ biết đánh nhau, hiện tại lễ phép lại có văn hóa như vậy, đi vào thành phố thật ra cũng không dễ dàng, bị thay đổi không ít. Sau này anh cũng phải đưa con gái đi để cho nàng tiếp thu được nhiều điều tốt hơn.

P/s: Đường fructose là “đường đơn giản” có trong mật ong, trái cây, một số thực vật và các chất làm ngọt. Là loại đường người ta thích ăn nhưng không nên ăn nhiều.

3. Chương 3: Phóng Túng Trong Ruộng Ngô

Trans & Edit: Gấu

Trên gương mặt ửng đỏ tràn đầy nước mắt, thân mình anh uốn lên uốn thành một độ cong đẹp mắt, cái mông trắng nõn no đủ đang bị đâm vào phát ra thanh âm đùng đùng vang rền.

“Không muốn... Ân... Tôi không muốn...” Rõ ràng là cầu xin, nhưng lại ngọt ngào tới phát tao.

Một thân thể cường tráng màu cổ đồng đang đè lên thân thể trắng nõn ngon miệng của anh, nam nhân có bắp thịt cuộn cuộn cùng tấm lưng dài rộng, mỗi một khối cơ bắp đều đang phồng lên nhìn qua cảm giác nam tính mười phần.

Cái eo rắn chắc của hắn điên cuồng nhún, tốc độ nhanh tới đáng sợ, sức mạnh đâm vào vừa sâu lại tàn nhẫn, tựa hồ muốn đem người dưới thân xuyên nát điên cuồng mà thao làm.

“Mẹ nó, mông của tao hàng nhà anh thật lớn, thao lên phi thường thoải mái!”

Giọng nói khàn khàn trầm thấp của nam nhân nói ra những lời hạ lưu không thể tả, Lâm Bảo mắc cỡ lác đầu liên tục, cặp mông to thể nhưng lại bị thao tới run rẩy, đỏ hồng như hai trái đào lớn mê hoặc dụ dỗ người tới chà đạp.

Mà tâm đào của hai khối thịt này đã sớm bị đâm nát, bị đâm cho giàn dụa dâm thủy trào ra, mấp máy phun ra nuốt vào một cái còn thịt thô to tím đen. Côn thịt ra vào không ngừng được che kín bởi gân xanh trắng kiện nổi lên, nhìn qua vô cùng đáng sợ dữ tợn, mỗi một lần xen vào đều là cả cây, tàn nhẫn mà đâm tới cùng, chờ một lát lại mạnh mẽ rút ra mang theo một vòng dâm thủy.

“Ô... Đau quá... Không muốn... Tha cho tôi đi...”

Khóc tới cổ họng đều đau, vừa vặn lúc này kẻ kia hôn tới chặn lại miệng anh, như cường bạo mà đâm vào, hạ thể càng ngày càng dùng sức tàn nhẫn cắm vào, tiếng va chạm càng ngày càng lớn, tiếng nước nặng nề tục tĩu khiến cho tính giao trở nên hung tàn và gấp gáp tột độ.

Bụng dưới nguyên bản bằng phẳng của Lâm Bảo bị thao no tới mức nhô lên, phác họa ra hình dáng của một đại dương vật, nam nhân nhìn ra lại cười tít mắt hận không thể cứ như vậy đem cái bụng anh thao nát tàn phá.

“Tiểu tao hàng, con mẹ nó anh chính là cục nợ thiếu thao của tôi! Còn dám trốn tôi! Mẹ nó dám trốn à! Mông đều bị lão tử thao nát, anh muốn trốn về hướng nào?” Gương mặt tuấn tú của nam nhân dữ tợn lên, một bên tàn bạo đâm xuyên một bên thô tục nhục nhã anh.

Lâm Bảo bị mắng tới lệ rơi đầy mặt, nhưng anh không thốt ra được một lời, va chạm dày đặc hung ác tựa như muốn đem bụng anh thao nát, toàn bộ tràng đạo của anh đều bị làm tới phát đau, vách tràng bị ma sát tới sưng huyết ứ hồng, miệng trực tràng cũng thũng thành một vòng miệng nhỏ, tao huyết mạnh mẽ ôm lấy vật to lớn đang ra vào cơ thể.

“Tiên sư nó, bên trong anh thật sự có tử cung, hút lấy lão tử cũng sắp bắn rồi!” Nam nhân cười lạnh dùng sức đỉnh vào, hai trái trứng chứa đầy tinh dịch bên ngoài dùng sức nện vào miệng huyết, dương vật lại mở ra miệng trực tràng đâm thẳng vào sâu bên trong.

Lâm Bảo bị đâm đến hai mắt trắng dã, cái bụng nhô lên một mảng lớn.

Nam nhân căn bản không để ý tới tuổi tác chênh lệch giữa hai người, nâng lên côn thịt đâm vào tao tâm làm chết anh, va chạm càng ngày càng trở nên hung ác, eo hắn như gắn motor điện điên cuồng đong đưa.

Lâm Bảo bị thao tới cả người run rẩy, hai cái chân bắt đầu vô ý thức co giật, ngón chân cong lên, nam nhân mãnh liệt bóp lấy cặp mông, thỉnh thoảng đẩy mông anh ra để dương vật thao làm càng sâu.

Thân thể Lâm Bảo ửng hồng lên, tiếng kêu càng lúc càng thê liệt, nam nhân cũng không có cách nào lại không chuyên tâm, gân xanh tại cổ và bắp thịt đều nổi lên, hai trái trứng nhanh chóng cứng lên báo hiệu hắn sắp bắn tinh. Giao hợp vốn từ nhột nhột tới sâu sắc lại chậm rãi trở nên mỗi một lần đều vừa sâu vừa

mạnh, trên dương vật dính dâm dịch màu trắng, Lâm Bảo thì như cây bị cuồng phong bão táp cuốn đi mặc người định đoạt.

“Mẹ... Đồ dâm đẳng... nâng cái mông lên! Ngoan ngoan tiếp nhận tinh dịch của lão tử!”

Rốt cục nam nhân nắm chặt vòng eo của Lâm Bảo, cơ thịt toàn thân xoắn xuýt phát sinh gào thét.

“A a a a...” Toàn thân Lâm Bảo tựa như chân không chạm đất kịch liệt mà run run, anh thống khổ kêu rên, dung đưa đầu, tùy ý một luồng tinh dịch của nam nhân nóng như dung nhan phun ra dung tuyền bắn thẳng vào sâu trong thân thể.

Sau cao trào thịt huyết điên cuồng mót vào dương vật, làm cho nam nhân cứ như vậy một luồng lại một luồng tinh dịch bắn vào, hận đều không thể đem bụng của yêu nghiệt này bắn thủng.

Lượng lớn tinh dịch đã lấp kín huyết đạo, cái bụng đều bị bắn tới lớn hơn, nhưng việc bắn tinh vẫn chưa kết thúc những luồng tinh dịch kia không thể chứa nổi liền theo kẽ hở tại mông đi ra ngoài, chảy một bãi lớn trên mặt đất.

Hơn một phút sau nam nhân mới bắn xong giọt tinh cuối cùng, sau đó nam nhân ôm Lâm Bảo lên mà tàn nhẫn điên cuồng hôn đôi môi mềm ẩm ướt.

Cơ thể Lâm Bảo hơi co giật, hai mắt mê ly ngập nước, bị ép vào trong cơ thể cường tráng của nam nhân ôm chặt, một lát sau, dương vật thô to ở trong cơ thể lại khôi phục sức sống, tinh xâm lược mười phần trước sau dung đưa, mài ép tao huyết nó đã quen thuộc, cái bụng tràn đầy tinh dịch cũng bị đâm cho vang lên ừng ục dâm gọi liên tục. Giao cấu tục tĩu kịch liệt ở bên trong ruộng ngô kéo dài rất lâu, Lâm Bảo bị thao tới không rên rỉ được, thân thể còn bị xuyên vào không ngừng.

Mặt trời ở trên đỉnh đầu cũng đã bắt đầu lặn xuống, chỉ còn lại những tia nắng mờ nhạt của ánh trời chiều, còn thấy một cặp mông lớn trắng nõn non mềm di chuyển lên xuống liên tục trên một cây côn thịt, tinh dịch cùng dịch ruột non theo chuyển động kịch liệt mà văng tung tóe khắp nơi.

Lúc này một giọng nam trầm khàn ra lệnh, “Cái mông động nhanh lên một chút!”

Lâm Bảo bất lực cắn môi, mồ hôi thấm ướt thân thể hư nhược mất sức trên mặt đất chập trùng, anh mang theo tiếng khóc nức nở rầm rì, tiểu côn thịt phía trước theo động tác trên dưới lắc loạn, nhìn vừa dâm đẳng lại vừa mê người.

Nam nhân nắm lấy cẳng chân của Lâm Bảo, nhanh chóng động động hạ thân, nhìn người trên thân bị mình thao thành mềm nhũn như một vũng nước đột nhiên mở miệng nói.

“Nghe nói con gái anh sắp quay về?”

Lâm Bảo nghe thấy con gái, khuôn mặt tiêu tụy đột nhiên cứng đờ.

“Nàng gửi thư cho tôi, nói chuyện yêu đương.”

Nam nhân suy nghĩ một chút rồi nhếch miệng cười, “Thú vị thật, loại thiếu nữ như vậy tôi còn chưa được hưởng qua...”

“Không được. Cậu không được đụng vào nó!” Lâm Bảo thống khổ kêu to, anh nỗ lực muốn nâng người lên, thể nhưng lại bị bàn tay nam nhân đặt trên eo ngăn lại cố định dưới khổ lại nhún càng kịch liệt.

“Ân, Lâm ca ca, anh biết bây giờ nên làm như thế nào đi.”

Ngữ khí xa lạ của nam nhân đã lộ ra uy hiếp rõ ràng. Vừa nghe hắn gọi, Lâm Bảo dĩ nhiên tan vỡ, đầu tiên là ngơ ngác nhìn trời bầu trời đã tối đen không còn một tia sáng, đột nhiên anh không kìm chế được nổi lòng, bùm mặt đau đớn khóc thành tiếng.

Nam nhân hơi run run, trên mặt âm trầm khó lường, lập tức cười lạnh nói: “Mẹ nó, khóc cũng khóc dâm đẳng như vậy, anh đúng là đồ dâm đẳng trời sinh.”

4. Chương 4: Con Gái Trở Về

Trans & edit: Gấu

Lâm Tiểu Thu đã một tháng không trở về, nên nàng không biết nhà mình lại phát sinh biến hóa tới long trời lở đất. Biến hóa lớn nhất là cha nàng.

Lâm Bảo vốn là một người ôn nhu lạc quan, trong ngày thường rất hay giúp đỡ mọi người xung quanh, dù có là người bị mắng thì cả ngày anh cũng ngây ngô vui tươi, còn hiện tại cả ngày mang dáng vẻ thù hận thống khổ, ai không biết còn tưởng người trong thôn đều thiếu tiền của anh.

“Cha, làm sao vậy?” Cái miệng nhỏ của Lâm Tiểu Thu cắn cắn khoai lang, con mắt đen láy nhìn chăm chăm vào cha nàng. Lâm Bảo lắc đầu một cái, cúi đầu cho thêm củ vào bếp, phỏng chừng là bị khói sặc tới khuỵu không yên, anh bưng mặt đi ra gian nhà khác.

Lâm Tiểu Thu cũng đi theo ra ngoài, liền nhìn thấy cha nàng quay lưng lại cúi đầu gạt lệ, phỏng chừng là bị sặc lợi hại, tiểu cô nương này vẫn rất hiểu thuận, âm thanh giòn tan vang lên.

“Cha, để con nhóm lửa cho.”

Lâm Bảo lập tức quay đầu lại, Lâm Tiểu Thu thấy vành mắt của cha hồng hồng, nước mắt đều nhuộm ướt khuôn mặt.

Anh vội vã xoa mặt, cười khổ nói, “Không cần, Tiểu... Tiểu Thu con ăn nhiều một chút, vào thị trấn rồi liền không ăn được loại khoai tây đồ ngọt như vậy.”

Lâm Tiểu Thu ồ một tiếng, đắm chiêu nhìn chăm chăm cha nàng. Lâm Bảo hình như có tâm sự vội vã mà đun xong nước, nhưng lại cứ thế lấy mặc kệ tay bị nóng. Lâm Tiểu Thu nhìn thấy cha đau tới thối khí phù phù, lại chạy lên lấy dầu vừng trên kệ bếp kết quả dầu vừng cũng bị ném một chỗ.

Lâm Tiểu Thu quệt miệng không mấy vui vẻ, cha nàng rõ ràng có việc giấu nàng, sẽ không phải là giấu nàng đi tìm mẹ kế đi! Trong lòng chính là cân nhắc kỹ, liền nghe thấy giọng nam quen thuộc vang lên từ cửa.

“Lâm ca ca.”

Tiểu Thu vừa quay đầu nhìn lại, liền nhìn thấy Tiểu ca ca mà nàng tâm tâm niệm niệm.

Ngày hôm nay Tiểu ca ca vẫn đẹp trai như vậy, mặc một chiếc sơ mi màu trắng, chỉ có ở trong thành phố mới có thể mua được chiếc áo có màu đẹp như vậy, ống tay áo được khéo léo xắn lên, cổ áo không có cài hết nút áo lộ ra một chút cơ ngực rắn chắc tựa hồ từ ca ca kiên nghị tuần lã trong quân đội lập tức biến thành học trưởng đẹp trai anh tuấn trong trường đại học.

Lâm Tiểu Thu nhìn tới sắp chảy nước miếng, lớp nàng có rất nhiều bạn học đều yêu thích trai Hàn, có thể thẩm mỹ của Lâm Tiểu Thu rất truyền thống nàng chỉ thích nam nhân anh tuấn cao ráo đẹp trai như Tiểu ca ca, hormone nam tính mạnh mẽ tràn ngập.

“Tiểu ca ca, anh tới rồi.” Thiếu nữ hoài xuân hưng phấn chào hỏi, lại phát hiện mục quang Tiểu ca ca sáng quắc mà nhìn nàng... mà không, nói đúng ra là nhìn cha nàng.

Lâm Tiểu Thu theo ánh mắt của hắn nhìn về phía cha nàng, phát hiện mặt Lâm Bảo lúc đỏ lúc trắng, ánh mắt tránh né, dáng vẻ rất không dễ chịu.

Bầu không khí có chút quái lạ.

“Tiểu Thu cô đi ra ngoài trước đi, tôi tìm cha cô có chút việc.”

Khóe miệng Tiểu Chiến cười cười, nhưng ánh mắt lại lạnh băng, nhìn khiến sau lưng Lâm Tiểu Thu lạnh cả người.

Lâm Tiểu Thu kỳ thực cũng có chút sợ hãi, nói đúng ra là vừa thương vừa sợ, Tiểu ca ca bình thường vốn đã khốc khổ, tuy rằng không nổi nóng nhưng cảm giác mang lại chính là loại nam nhân bá đạo hung ác.

Nàng vừa nhìn về phía cha nàng, lúc này sắc mặt Lâm Bảo trắng bệch, mọi run cầm cập nói: “Tiểu Thu, con đi tìm A Uyển chơi đi... Con... Đừng chơi quá muộn, chú ý an toàn...”

Lâm Tiểu Thu đáp lại một tiếng, lại nhìn Tiểu Chiến một chút, không cam tâm tình nguyện đi ra cửa.

Nhưng nàng còn không có ra khỏi nhà đã nghe thấy tiếng cửa đóng sầm lại, vẻ mặt Lâm Tiểu Thu khó xử không biết nên nói cái gì, nàng nghĩ phỏng chừng là nhà thôn trưởng cùng cha tranh cãi cái gì, nông thôn mà, tam cô lục bà, sự tình thượng vàng hạ cám rất nhiều, cái gì mà trâu nhà cậu đạp bò nhà tôi, chó nhà người cắn chó nhà ta, không có chuyện gì đánh nhau mấy phát cũng là chuyện thường xảy ra, nhưng hương dân thuần phát tốt bụng, trên căn bản đánh nhau xong lại hòa hảo, vì lẽ đó Lâm Tiểu Thu không coi chuyện này có gì to tát. Người trong phòng phỏng chừng cãi nhau thật.

Âm thanh Tiểu Chiến trầm thấp khàn khàn, đặc biệt nổi nóng thì càng thấp thêm tám độ, lạnh đến mức như băng đá từ trong kẽ răng chui ra.

Mà Lâm Bảo lại là thanh âm tinh tế mềm mại, lúc này mang theo tiếng khóc nức nở, chình mình kích động không biết đang nói cái gì cùng Tiểu Chiến.

“Con mẹ nhà nó! Lão tử chính là muốn làm chết anh, không riêng gì thao anh! Lão tử còn muốn làm tới khi mang thai con của lão tử!” Tiểu Chiến nổi giận mà gầm nhẹ, khí thế kia chỉ sợ thật sự giống sư tử nổi giận.

Đôi mắt âm ngoan của Tiểu Chiến thấy anh trong lồng ngực lại xuất hiện toàn bộ là lửa giận, nhưng mà vừa thấy bộ dạng vừa khiếp sợ vừa thẹn thùng của anh, tức giận lại biến thành dục hỏa, từ trên não trực tiếp chui xuống đũng quần.

Đột nhiên hần lộ ra nụ cười lạnh lẽo, tùy ý đưa tay gỡ bỏ đai lưng, ngay trước mặt người kia cởi quần áo.

Lâm Bảo biết hẳn muốn làm cái gì, nét mặt có tuổi nháy mắt đỏ bừng lên, ngón tay sốt sáng mà quần cùng nhau.

“Biết lão tử hiện tại muốn làm gì sao?”

Tiểu Chiến vừa nói, một bên lôi kéo khóa quần, cái vật to lớn bên trong đầy rẫy mùi tanh nồng liền bắn ra ngoài.

Dương vật nam nhân rất lớn, cương lên có khi dài hai mươi centimet, cán vừa thô lại vừa cứng, mặt trên còn nhảy lên gân xanh dữ tợn, nhìn qua cực kỳ đáng sợ.

Lâm Bảo vừa nhìn thấy cái dương vật kia bắp đùi liền bắt đầu như nhũn ra, cái mộng mơ hồ cũng bị làm đau, anh chỉ bị thao có mấy lần, cơ vòng bên trong cơ thể cũng sắp bị chơi hỏng rồi, mỗi ngày tắm rửa hậu môn đều là thịt động tròn tròn sưng lên, ngưỡng ngừng nhất chính là buổi tối anh nằm mơ hậu môn còn chảy ra rất nhiều chất lỏng, sáng ngày thứ hai ga trải giường đều bị thấm ướt một mảng.

“Đồ dâm đăng, con mẹ nó anh chính là tao hàng thiếu thao!”

Lâm Bảo bị hấn hung hăng mắng lại sợ hãi như thỏ con, cả người run lấy bầy, áo lót trắng trên người lỏng lẻo che lấp thân thể, một bên áo trượt xuống vai rơi trên cánh tay lộ ra bộ ngực trắng nõn.

Dưới ánh nến tối tăm u lạnh, nước mắt của người này long lanh vô cùng đáng thương, dục hỏa bên trong Tiểu Chiến lại bị thiêu lên, vật dưới khố càng có tinh thần nảy lên mấy cái.

Tiểu Chiến từng bước một hướng anh mà đi tới, thân thể cao to tinh tráng khiến anh cảm giác ngột ngạt mười phần, ánh mắt sắc dục hung ác, tựa hồ chỉ muốn dùng ánh mắt đem anh thao làm mấy chục lần.

Lâm Bảo cũng từng bước một lui về sau, bị ép tới kề sát tường, anh đau khổ làm ra phản kháng cuối cùng, “Không muốn... tôi không muốn như vậy... cậu đừng tới đây... Tôi... tôi không phải phụ nữ... a a a!”

Thân thể đột nhiên bị nam nhân nhấc lên đè ở trên tường, hơi thở của người đàn ông gần trong gang tấc, hần trầm thấp cười, trái tim bên trong lồng ngực Lâm Bảo rung động.

Lâm Bảo thất thần nhìn hần, đột nhiên bị nam nhân hôn môi.

Tiểu Chiến thô bạo hút lại cắn đôi môi mềm mại của anh, đầu lưỡi xông vào trong cổ họng khuấy lên, Lâm Bảo đối mặt tập kích đột ngột như vậy chỉ có thể bất lực nghiêng nghiêng đầu không để cho nam nhân hôn quá sâu.

Miệng Lâm Bảo chỉ bị vong thê hôn qua cũng là mẹ của Tiểu Thu, mà phu thê hai người cũng chỉ như chuồn chuồn lướt nước. Nam nhân trước mắt lại có thể hạ lưu hôn anh, không riêng gì hôn anh còn dùng hàm răng cắn cắn đầu lưỡi của anh. Tiểu Chiến cũng không thích hôn môi, hẳn thấy việc làm này không có ý nghĩa, nhưng có thể do lão tao hàng này thật sự quá ngọt ngào toàn thân lộ ra hương vị khoai lang trong miệng lại càng là chất dịch đậm đặc đáng ghét, hôn lưỡi mấy lần cũng uống không biết bao nhiêu chất lỏng, trêu chọc nam nhân hận không thể đem anh nuốt vào bụng ngay tại chỗ. Dương vật phía dưới của Tiểu Chiến đẩy đẩy bụng anh, mặt trên biến đổi các trò gian manh hôn anh, chờ tới khi anh ô ô khóc lên, mới tàn nhẫn cắn vài cái rồi thả ra.

“Cởi quần ra, lão tử hiện tại muốn thao hậu huyệt của anh!”

Lâm Bảo xấu hổ cắn môi, không nhúc nhích.

Tiểu Chiến không đủ kiên nhẫn, thô bạo lại có thừa, thấy anh vẫn đáng vẽ đạo đức như thế trực tiếp kéo anh lên cởi quần ra.

5. Chương 5: Vì Mang Thai Play

Trans & edit: Gấu

Lâm Bảo bị cởi hết quần áo chỉ còn lại một chiếc áo lót trên người, áo lót còn không che được hình ảnh núm vú dính nước bọt ẩm ướt, cái mông to phía dưới lại càng đầy đặn run rẩy chống đỡ nhờ mặt tường phía sau, đáng dấp của anh lúc này thực sự phong tao đậm đặc không từ nào có thể miêu tả được.

Tiểu Chiến giơ lên một cái chân của anh, quy đầu dưới khổ xoay quanh mông lớn, dương vật no đủ trắng kiện ma sát ở bên ngoài miệng huyệt. Lâm Bảo cắn môi, thân thể phát sinh một trận run rẩy. Nam nhân thật sâu nhìn anh, dùng giọng điệu ra mệnh lệnh nói, “Nói, cầu lão tử thao anh!”

Lâm Bảo mắc cỡ tới nước mắt lưng tròng lúng túng cúi đầu, gương mặt tuần tú của Tiểu Chiến hơi trầm xuống, ánh mắt lạnh lẽo nói, “Tôi không muốn nhắc lại lần thứ hai.”

Quân nhân bá đạo kiên cường hoàn toàn thể hiện ở câu nói này, Lâm Bảo nghe xong lại khiếp sợ thêm ba phần.

Anh khó khăn mở miệng, hừ hừ như muỗi nói: “Cầu, cầu cậu... mau, mau tới... thao tôi...”

Nói xong anh cảm giác bản thân như bị rơi xuống địa ngục, linh hồn như tan rã ra, buồn bã rơi lệ.

“Lớn tiếng một chút!”

Lâm Bảo ủy ủy khuất khuất ngăn lệ rơi xuống lại nói một lần.

Trong mắt Tiểu Chiến dục hỏa càng sâu, hận không thể ngay lập tức đâm cả cây đi vào, thao nát cái tao huyệt này của anh.

Có thể đối phó với người lớn tuổi lại truyền thống cổ hủ nội liêm nơi nông thôn như người này thì hẳn nhất định cần phải kiên trì dạy dỗ, muốn cho anh chậm rãi sa đọa, triệt để biến thành người của chính mình.

“Nói, cầu lão tử dùng đại dương vật tàn nhẫn mà thao tao huyệt của anh!”

Lâm Bảo xấu hổ lắc đầu, lại bị Tiểu Chiến lạnh lùng uy hiếp, “Tôi không ngại để Tiểu Thu nhìn thấy cha nàng dưới hình dạng tiểu phu đậm đặc!”

Lâm Bảo rất nhanh cũng bị hấn uy hiếp tới tan vỡ, đành phải vắn vẹo khuôn mặt nhỏ nhắn, run rẩy môi, từng chút một nói ra câu nói hạ lưu kia, “Cầu... cầu cậu... dùng đại dương vật... tàn nhẫn mà thao... thao tiểu huyệt... Ô ô...”

Tiểu Chiến nghe anh khóc mà lại có một phen phong tình đậm đặc khác găm lên một tiếng, hắn không thể nhìn được nữa ưỡn một cái, dương vật thô to đột phá miệng huyết nhỏ hẹp, hơn một nửa cán thô to đỉnh vào bên trong.

Mông thịt của Lâm Bảo đột nhiên run run, bờ môi nguyên bản cắn chặt tràn ra tơ máu.

“Ồ ô ô...”

“Đâm sâu, muốn mang thai liền ôm chặt lão tử một chút!” Tiểu Chiến hạ lưu mở miệng, nhìn dáng dấp tao huyết bị thao cũng khiến hắn càng thêm thoải mái.

Lâm Bảo thống khổ thở hổn hển, khoe mắt tất cả đều là nước mắt, anh vô ý thức ôm lấy tay nam nhân, một lát sau ngón tay ôm lấy cổ hắn, nam nhân đột nhiên tăng tốc độ vận động đem một nửa dương vật còn ở bên ngoài đẩy vào, tàn nhẫn tiến vào trong cơ thể anh.

“A a... thật lớn... Ô ô...” Lâm Bảo cũng bị đâm tới hai mắt trắng dã, không biết là do bị đau hay thoải mái, cả người bám lấy nam nhân run rẩy.

Tiểu Chiến cảm thụ tao huyết mềm mại ẩm ướt của anh bao lấy côn thịt của hắn, chậm rãi rút ra lại nhanh chóng mạnh mẽ đâm vào, côn thịt to lớn theo tiết tấu ra vào ma sát miệng huyết, va chạm cùng mông lớn trắng mịn tạo ra âm thanh đùng đùng khiến người xấu hổ.

“Ồ... Đau quá... Tôi không muốn...”

Khó nhìn khóc lên, khoe miệng người đàn ông thanh tú tràn ra nước bọt.

Tiểu Chiến nhìn dáng vẻ yếu đuối phiến tình của anh, dưới khổ càng mạnh mẽ thao làm, trên mặt lại bá đạo hôn đôi môi mềm mại.

“Lão tao hàng, anh trời sinh nên bị lão tử thao!” Cắn bờ môi của anh, hắn hàm hồ lên tiếng, hạ thể thể nhưng lại rất hung hãn chuyển động eo, bắp thịt tinh luyện của Tiểu Chiến lúc này đang gắt gao đề lên Lâm Bảo, phía trước là lồng ngực cường tráng ấm nóng của nam nhân, đằng sau lại là mặt tường lạnh lẽo, hai loại nhiệt độ cách biệt giáp công, Lâm Bảo không tự chủ ôm chặt lấy nam nhân, khẩn cầu càng nhiều ấm áp.

Tiểu Chiến thấy anh yếu thế, hài lòng ôm sát vòng eo của anh, cự vật cứng rắn như sắt nung nhanh chóng xuyên vào cơ thể của anh, thịt bích chịu đủ loại dần vật lần thứ hai sưng đỏ sung huyết, nhưng ngoài ý muốn lại càng căng ra mềm mại.

Tiểu Chiến bị bao bọc tới thoải mái, cả cây dương vật không ngừng trưởng lớn hơn, quy đầu khổng lồ không ngừng đỉnh vào nơi sâu trong hậu huyết.

Hậu huyết lão tao hàng lại như âm đạo nữ nhân, bên trong tựa như thật sự có miệng nhỏ, chỉ là chôn ở nơi rất sâu, trừ khi là dương vật đủ lớn rất trưởng mới có thể sử dụng quy đầu đâm vào.

Mà dương vật nam nhân mỗi một lần đều có thể đâm vào miệng trực tràng của anh, cái bụng không ngừng bị thao lớn lên bị cơ bụng Tiểu Chiến ép chặt, thậm chí Lâm Bảo có thể cảm nhận được hình dạng của tinh khí đang ra vào cơ thể của anh, nhất thời tình dục tăng lên dữ dội, hạ thể của Tiểu Chiến càng ngày càng đâm xuyên mạnh hơn, tựa hồ thật sự muốn thao làm chết lão tao hàng này.

“A... Không muốn... không nên như vậy...” Lâm Bảo bất lực lắc đầu, nâng lên bắp đùi bị thao tới lắc lư một bên, thịt huyết non mềm đã chống đỡ đến cực hạn, đáng sợ nhất vẫn là cái bụng nhô lên thành hình dạng dương vật của người đàn ông, còn không biết xấu hổ ma sát cơ bụng của nam nhân bên trên.

Đau đớn hòa cùng vui sướng quen thuộc như sóng biển từng tấp kéo tới, toàn bộ thân thể đều trở nên tê dại lại ngứa, tiếng khóc Lâm Bảo cũng càng ngày càng mềm mại ngọt ngào, “A a a... A a... Không muốn... tôi... không muốn... Ô ô... Rất ngứa...”

Theo cặp mông lớn càng động càng nhanh, dương vật lại ra vào thịt huyết sung huyết non mềm ướt đầm nước, Lâm Bảo không chỉ vận vẹo cánh mông, vòng eo cũng dần dần cong lên, hai bàn tay Tiểu Chiến cũng đẩy ra hai cánh mông của anh giúp dương vật của hắn đâm vào sâu hơn.

“Đâm phụ, hô thật thoải mái... Con mẹ nó, anh sinh ra đúng là chỉ để nam nhân thao!”

Tiểu Chiến thô âm mắng, dương vật tiếp tục mạnh mẽ đỉnh làm, Lâm Bảo không hiểu cái gì, chỉ biết a a rít gào, mông thịt trắng mịn mềm mại càng ngày càng vặn veo lên xuống theo động tác ra vào phía sau, tính khí phía trước cũng nhảy lên chờ bắn tinh. Tiểu Chiến đâm vào cũng vài trăm cái, hơn nữa một lần so với một lần nhanh chóng mãnh liệt hơn, có lúc nam nhân đưa vào nơi sâu trong cơ thể Lâm Bảo anh sẽ rất mềm mại chuyển động eo để quy đầu ở nơi tao tâm mẫn cảm chuyển động, có lúc người phía sau lại đột nhiên đỉnh vào, có khi lại đỉnh vào sau đó thay đổi góc độ xoay xoay quy đầu để nó thao mở miệng trực tràng.

Lâm Bảo bị nam nhân trẻ tuổi cường tráng lực lưỡng thao làm tới chết đi sống lại, đột nhiên cao trào giống như biển gầm phủ tới, anh kêu gọi linh tinh toàn thân run rẩy kịch liệt, nước bọt trong miệng tràn ra.

Tiểu Chiến cảm thụ anh khẩn cấp hút lấy hân bên dưới, khổ thịt càng ngày càng ác hơn sâu hơn thao anh, thao làm tới mức tận cùng thì nam nhân gầm nhẹ một tiếng, bắp thịt cường tráng đột nhiên căng thẳng, đại quy đầu cứng rắn như sắt đột nhiên liền cắm vào nơi sâu nhất trong thân thể anh.

“A a a a a...” Lâm Bảo bị xuyên đến thâm diễm kêu thảm thiết, khuôn mặt ửng hồng hơi vặn vẹo, bắp đùi vô thức đá đá mấy lần, rốt cục phun ra một luồng tinh dịch.

Ngay khi Lâm Bảo đang bị thao tới dục tiên dục tử thì Tiểu Chiến cũng phun trào thú tính tích trữ đã lâu, từng luồng tinh dịch liên tiếp bắn vào trong cơ thể Lâm Bảo, kích thích thịt huyết của anh lần thứ hai nhanh chóng co rút lại, cái bụng cũng bị bắn tinh tới nhô lên.

Chờ mấy chục cỗ tinh nồng bắn vào, Tiểu Chiến mới thả ra cặp mông lớn của anh, ngoài miệng lại hạ lưu mắng, “Lão tao hàng, bị tinh dịch bắn vào bên trong sướng hay không?” Nói xong hân rút ra dương vật tạo thành thanh âm xì xì, nhất thời một luồng dâm dịch trắng đục như suối phun mãnh liệt mà trào ra ngoài.

Ngoại truyện: [Sơ ngộ]

Năm tuổi năm ấy, Tiểu Chiến lần đầu tiên gặp Lâm Bảo, khi ấy Lâm Bảo mười chín tuổi, dáng dấp vẫn giống như vậy, nhưng người thành thật tính cách cũng được, sau khi được bà mối giới thiệu, nên chuẩn bị cưới một biểu muội ở thôn bên cạnh làm vợ.

“Đến đây, tiểu tử, lại đây gọi Lâm ca ca.”

Tiểu trưởng thôn còn trẻ tuổi dẫn con trai bảo bối tới tham gia tiệc cưới của Lâm Bảo.

Lâm Bảo thấy thằng bé này cao lớn lại thanh tú đáng yêu, đưa tay muốn xoa đầu nó lại bị Tiểu Chiến một mặt chán ghét tránh né.

“Tiểu tử này vừa cao lại anh tuấn.” Lâm Bảo cũng không thêm để ý, đôi mắt to tròn cong cong lên nhỏ giọng khen ngợi hân.

Tiểu Chiến nhỏ tuổi lại nhìn anh thêm vài lần, quay đầu rời đi.

Trẻ con bé tí bốn, năm tuổi mà dám ghét bỏ cả chó con mèo con còn nói gì là người lớn, trưởng thôn râu mép cong lên trềnh hân, mà Lâm Bảo lại ôn hòa cười nói, “Tôi cũng muốn sinh được đứa con đẹp trai như vậy.”

Liên một năm sau, Lâm Tiểu Thu được sinh ra, tuy rằng không phải con trai nhưng cũng là đứa nhỏ đáng yêu hoạt bát, Lâm Bảo yêu thương nữ nhi bảo bối tới mức không rời được. Ngày nào đó anh lại đụng phải nhi tử nhà trưởng thôn.

“Nhóc con, em đang làm gì đây?”

Tiểu Chiến cúi đầu dùng bùn xây thành lũy tại đây, nghe thấy động tĩnh ngẩng đầu lên, thằng bé này trưởng thành rất sớm, trên mặt không hề biểu lộ cảm xúc, nhìn Lâm Bảo một chút lại nhìn đứa trẻ trong ngực của anh, lại nhanh chóng cúi đầu xuống.

“Nhóc con, đây là tiểu muội muội, sau này nhóc lấy nó làm vợ được không?”

Kỳ thật trong lòng Lâm Bảo rất muốn đính hôn thông gia từ bé, nhưng đứa nhỏ này lại là con trai duy nhất của trưởng thôn, vừa cao lại tuấn như vậy, cũng không biết nhà trưởng thôn có nguyện ý hay không.

Lúc này Tiểu Chiến thể nhưng đứng lên, hắn không nhìn tới tiểu muội muội, mà là thẳng tắp nhìn Lâm Bảo, Lâm Bảo bị thẳng nhóc sáu tuổi này nhìn mà lòng lại sinh ra sợ hãi, nam hài nói chuyện, “Mẹ tôi có nói, tôi lớn lên sẽ vào thành phố làm quân nhân, tôi sẽ không cưới một nữ nhân nông thôn, vì lẽ đó anh nghĩ cùng đừng nghĩ nữa!”

Lâm Bảo bị hắn một lời nói cho kinh sợ.

Tiểu Chiến nói xong vỗ vỗ cái mông nhỏ liền đi luôn, chỉ để lại Lâm Bảo ôm con gái ngây ngốc.

6. Chương 6: Vì Mang Thai Play 2

Trans & Edit: Gấu

Lâm Bảo bị thao một lần liền sắp hư nhược luôn rồi, nam nhân đem anh buông ra thì bắp đùi đều không đứng vững.

“Ô ô...” Khóc nức nở đỡ lấy tường, thân thể ửng hồng của Lâm Bảo đỡ lấy tường, lúc này áo lót dính sát trên người anh, núm vú màu hồng đều từ bên trong áo lót màu trắng hoàn toàn lộ ra.

Tiểu Chiến nhìn thấy mê tít mắt, đem áo lót của anh cởi ra, lộ ra lồng ngực màu phấn hồng.

“Lão tử thật sự là nhặt được bảo bối.” Nam nhân thấp giọng tự nói, đưa tay sờ về phía vú của anh, lão nam nhân then thùng che ngực, lại bị Tiểu Chiến thô bạo đẩy ra, nam nhân mang theo vết chai sần trong lòng bàn tay ma sát đầu ngực đang vênh cao của anh.

“A... Không muốn... Không muốn sờ ngực tôi...” Lâm Bảo rì rầm cầu xin, một bên đầu vú khác cũng chịu khổ bị chà đạp thô bạo, hai cái núm vú đều bị nhéo tới ngẩng cao, lại buông ra một chút rồi nhéo lên, đầu nhũ ửng đỏ một vùng lớn, tiểu núm vú đáng thương vừa khai trai liền bị yêu thương ngực đái không cho thêm một chút thời gian để có thể thích ứng, núm vú mềm mại liền bị chơi thành vừa hồng vừa thũng ngực to hẳn lên.

Lâm Bảo chỉ cảm thấy ngực vừa đau lại ngứa, đầu vú nguyên bản xẹp xuống lại bị chơi tới hơi nhô lên, tiểu vú phối hợp với đầu ngực đỏ tươi, nhìn thấy khiến người ta có cảm giác tao cực kỳ.

Nam nhân liếm mắt thấy anh, Lâm Bảo then thùng mà cúi thấp đầu, ai biết nam nhân đột nhiên lôi kéo, đem cả người anh ôm vào trong ngực, cơ ngực cường tráng trần trụi dán vào đầu vú nóng bỏng của anh bị ép tới có chút không thở nổi.

Bàn tay Tiểu Chiến vòng từ eo của anh tìm đến cặp mông đầy đặn, tùy ý xoa bóp mấy lần, liền khàn giọng nói: “Ngoan như vậy sao, vậy muốn dùng tư thế gì?”

Lâm Bảo mờ mịt nhìn về phía hắn, đột nhiên thấy bản thân hoa mắt, thân thể càng không trọng lượng, bị nam nhân trực tiếp khiêng trên vai. Vai Tiểu Chiến khỏe mạnh lại rắn chắc, vác anh không tốn chút sức nào, nam nhân vỗ vỗ cái mông của anh, mang anh đi tới đầu giường.

Giường thổ của nông thôn tuy rằng cứng, có thể dễ dàng bị cháy khi gặp hỏa hoạn nhưng rất ấm áp, hơn nữa phía dưới lót vài tầng chăn bông ấm áp, nằm ở bên trên cũng vô cùng thoải mái.

Lâm Bảo cứ như vậy bị vút lên giường, vừa bị ném xuống một đầu hoa mắt chóng mặt, liền bị nam nhân đè ngã ở trên giường.

“Hiện tại dùng tư thế truyền thống để thao anh, yên tâm, ngày hôm nay nhất định sẽ làm cho anh triệt để thụ thai!” Tiểu Chiến cười xấu xa nói lời hạ lưu, đem hai chân dài trắng nõn thẳng tắp của anh tách ra, nửa người dưới thẳng tiến giữa hai chân anh, đem quy đầu xoa xoa miệng huyết, làm dương vật cường tráng ma sát dâm huyết đã bắt đầu mơ hồ thành thực, Lâm Bảo lúng túng cắn môi, gò má ửng đỏ.

Nam nhân tựa hồ cũng không vội tiến vào, mà là dùng quy đầu khổng lồ qua lại mài chen vào miệng huyết mềm mại hồng hồng, thịt huyết vẫn đang còn ồ ồ chảy tinh, quy đầu tím đen chậm rãi cắm vào, lại rút ra, quấy nhiễu khiến chất nhầy bên trong tạo ra tiếng vang xì xì.

Lâm Bảo bị đùa bỡn đến thở dốc nho nhỏ, ánh mắt thất thần hiện lên một tầng hơi nước, đáng vẻ vừa yếu đuối lại dâm dăng.

Tiểu Chiến tùy ý khuấy lên mấy lần, liền đột nhiên mạnh mẽ đâm vào, bởi vì vách tràng rất trơn trượt, đại dương vật rất dễ dàng cắm vào toàn bộ, Lâm Bảo bị xuyên đến ô một tiếng, toàn thân run lên, cái cổ đều vì thẹn thùng mà đỏ ửng.

Nam nhân cũng cảm thấy dương vật thoải mái đến cực điểm, dâm huyết của lão tao hàng vừa ẩm ướt lại ấm nóng co rút liên tục, bên trong tất cả đều là tinh hoa của chính hắn bắn vào. Loại dâm huyết như này nên được nam nhân chơi tới nát, lại còn có thể kết hôn sinh con, có thể đơn thuần đứng trước mặt hắn thật quá sai lầm.

Dục vọng chinh phục dâm tà ở trong người cuộn cuộn, Tiểu Chiến thô bạo nắm lấy cổ chân của anh, khó hạ kiên trì bắt đầu đánh xuyên đâm vào, vừa bắt đầu liền thao vô cùng tàn nhẫn, thịt trụ to lớn giống như đang điên cuồng gây rối miệng trực tràng, mỗi một lần va chạm đều sẽ đâm mở thịt non, đẩy tinh dịch bên trong vào sâu hơn.

“A... Nhẹ chút... Tôi... Đau quá...” Lâm Bảo bị thao đến trước sau lay động, mỗi lần cũng bị va bay ra ngoài lại bị nam nhân dùng lực lớn kéo về, càng đâm xuyên ác hơn.

Tiểu Chiến cúi đầu, nhìn lão nam nhân bị hắn chơi đến nước mắt giàn dụa, thú tình ngược đãi trong lòng hắn nháy mắt tăng cao, hắn cúi người, đem hai chân Lâm Bảo gấp lại trước ngực, eo hông khỏe khoắn như động cơ đóng cọc từ trên xuống dưới va chạm cặp mông lớn.

Lâm Bảo bị đụng phải a a a rít gào, cái mông to đã hoàn toàn bị biến hình, miệng huyết dâm dăng dính một tầng mồ hôi, tiếng va chạm nơi sâu bên trong thịt huyết càng lúc càng lớn.

“Mẹ! Bên trong anh thật mềm, tử cung chít chít hút vào không ngừng.” Tiểu Chiến thở mạnh trên chộc anh, dương vật tiếp tục tàn nhẫn đâm vào.

Lâm Bảo cảm giác toàn bộ thể giới đều đang lay động, anh khóc lóc kêu lên, hai cánh tay bất lực nắm chặt chân đơn. Chỉ cảm thấy trực tràng đều bị nam nhân cường bạo xuyên nát rồi, thịt huyết vừa đau vừa ngứa, thịt non bên trong cũng bị thao tới cực kỳ mềm mại.

“A a a.... Không muốn... Không muốn... sẽ xấu... Tôi... Tôi muốn hỏng rồi...” Mang theo âm thanh châu báu rạn nứt khóc nức lên, thân thể Lâm Bảo lại bắt đầu kịch liệt run rẩy. Tiểu Chiến thao anh nhiều lần như vậy, tự nhiên biết hành động này là chạm tới điểm nhạy cảm của lão tao hàng, chính mình lại dùng lực lớn hơn thao làm, lão dâm phu càng gần cao trào lại càng kịch liệt run rẩy.

Nam nhân đè lại bờ vai của anh, hạ thân gần kề, cùng nhau kết hợp càng thêm chặt chẽ, đại quy đầu gần như là không rút ra, mà là tốc độ lớn ở bên trong cơ thể anh thao làm, miệng huyết lay động giương cao, tựa hồ thật như muốn đem hai trái trứng hai bên đều nhét vào tao huyết.

Lâm Bảo bị thao tới thân thể loạn run, bắp đùi bị áp đảo cực hạn, nơi giao hợp dâm thủy bắn ra tung tóe, chân đơn dưới thân đều bị thấm ướt một mảng lớn.

“Tiên sư nó, lão tao hàng càng hút càng chặt, có phải thật sự muốn hút chết lão tử?” Âm thanh Tiểu Chiến càng ngày càng thô ách, hắn tựa hồ cũng bị hút đến cực hạn, cường độ bên dưới vừa sâu vừa mạnh.

Đột nhiên hắn cảm giác tao huyết co rút mạnh mẽ, thịt huyết bên trong điên cuồng co giật nhúc nhích, mà miệng trực tràng sâu bên trong càng phóng túng bao lấy quy đầu, chít chít cầu nam nhân không muốn bị rút ra.

“Ô ô ô... A a a a a.. ” Kích thích sân tận xương vui sướng như mưa to gió lớn bao phủ tới, Lâm Bảo khóc gọi càng ngày càng thê thảm, bình thường thanh âm của anh ôn nhu ấm áp, giờ khắc này lại yếu đuối mê người như một tiểu dâm phụ.

Tính khí liên tục ma sát cơ bụng một lần nữa run rẩy phun trào, chỉ là lần này tinh dịch trở nên mỏng manh, thậm chí mang theo tia nước tiểu.

“Thao, lại bắn lên một thân của lão tử!”

Tiểu Chiến có chút khó chịu, nhưng chỉ làm mặt sau lại đưa lão tao hàng này lên cao trào vẫn khiến hắn có cảm giác khá thành công.

Dương vật của hắn còn chưa có bắn, lúc này ướt nhẹp chôn ở trong thân thể của anh, mà cả người Lâm Bảo sắp bị làm phế rồi, thân thể run lên liên tục, trên mặt mang theo dâm mỹ thỏa mãn sau tình dục.

Tiểu Chiến hướng anh ôm một cái, Lâm Bảo rầm rì một tiếng, ngồi phịch ở trong lồng ngực của hắn, trong đầu lưu manh hỗn độn, anh chỉ cảm thấy tao huyết bị đỉnh mở, cái bụng phình lên do chứa cự vật to lớn.

Nam nhân đánh giá gò má ửng hồng của anh, đột nhiên lại gần hôn một hồi, Lâm Bảo then thùng a một tiếng, nhìn về phía hắn, con mắt đỏ ngầu như thỏ con vừa khóc xong.

“Thật đáng yêu, thật muốn thao anh tới lớn bụng!”

Tiểu Chiến biết anh là nam, không thể mang thai, có thể nhìn về mặt vừa khiếp sợ vừa then thùng lại dâm dăng của anh thật muốn triệt triệt để để giữ anh lại làm của riêng.

“Không được... Tôi không phải nữ nhân...” Lâm Bảo vẫn trả lời hắn chính chính kinh kinh, âm thanh mềm mại có thể nhỏ ra nước.

Tiểu Chiến bị anh chọc cười, lại mạnh mẽ hôn vài cái, lão tao hàng này luôn có thể vô ý thức trêu chọc hắn, như lần hai người gặp mặt đầu tiên, ánh mắt kia vừa tiện lại vừa tao, hắn ăn mặc quân trang xuống xe, lão nam nhân này lại xấu hổ nhìn hắn, nếu không phải anh là một nam nhân phóng khoáng đã sớm bị hắn khiêng vào ruộng ngô giải quyết tại chỗ.

Hai người vừa ôm vừa dựa vào nhau, trong lòng Lâm Bảo còn cắm vào côn thịt, vách tràng bên trong vừa chua xót lại trưởng, anh vô ý thức ngắt mấy lần, chỉ chốc lát liền rầm rì rên rĩ.

Tiểu Chiến chờ đến chính là một tiếng này, bàn tay lớn bóp lấy mông thịt ngon miệng, thao túng tao huyết vọt ve lấy côn thịt chính mình.

“Ừm... a... a...” Lâm Bảo tựa hồ bị hắn thao đã quen, nguyên bản ngưng ngưng chậm rì rì rút đi, ánh mắt lại trở nên mê ly dâm dăng, “Ồ... Nhẹ một chút... thật lớn...”

Tiểu Chiến cúi đầu hôn lên bờ môi hồng hào của anh, Lâm Bảo hơi nhắm mắt lại, tùy ý nam nhân bá đạo cướp đoạt hô hấp của anh, đầu lưỡi dính mồ hôi của nhau dây dưa cùng một chỗ, môi dán chặt vào nhau, quả thực như một cặp tình nhân vui vẻ gặp nhau cùng triền miên.

Nam nhân một bên hôn sâu anh, một bên thở dốc thị uy nói: “Nâng cái mông to lên, để tôi nhìn rõ một chút anh có thể dâm dăng thành cái dạng gì!”

“Ồ...” Lâm Bảo then thùng lắc đầu, thân thể thể nhưng lại nâng theo động tác dâm xuyên, phóng dăng lay động.

Mông lớn ửng hồng như quả bóng cao su lắc lư qua lại chuyển động, Tiểu Chiến một bên vận eo, một bên ngắt mông lớn của anh nói, “Bên trong anh thật mềm, một lát sẽ rút đầy vào bên trong tao huyết.”

“Ồ... tôi... tôi không muốn...” Lúng túng cắn môi, anh không muốn lại bị bắn vào trong, cái bụng trưởng lớn rất khó chịu, có thể làm cho anh sợ hãi nhất vẫn là cảm giác sung sướng ngưng ngưng vui vẻ kia.

“Không muốn cái rắm, tiểu tao huyết co rút khẩn cấp như vậy, rõ ràng là muốn lão tử bị giết chết!” Vừa dứt lời, dâm chọc của nam nhân lại mạnh mẽ như mãnh thú hung mãnh thô bạo.

Tiểu Chiến ở quân đội rèn luyện tốt, hơn nữa thể năng rất mạnh, tính đến năng lực càng siêu khỏi bàn, đánh cộc làm bốn năm trăm cái cũng không cần nghỉ ngơi. Lão nam nhân lớn tuổi thân thể yếu nhược nào chịu được yêu thương như vậy, chỉ chốc lát liền bị làm tới ai ai khóc kêu, miệng huyết đều bị đại dương vật thao ra ngoài.

Ngay khi Lâm Bảo cũng bị nam nhân thao đến sống dở chết dở thì nam nhân rút cục cũng gào thét tăng nhanh tốc độ, vật to lớn bên dưới ở trong vách trằng ẩm áp ẩm ướt liều mạng đỉnh làm, mãnh xuyên sau liền không nhìn được vui vẻ thoải mái bắn tinh, đem từng luồng, từng luồng tinh dịch nóng bỏng phun vào trong cơ thể Lâm Bảo. Đồng thời Lâm Bảo cũng khẽ run, trên thân thể hiện lên màu hồng đậm mỹ, hai chân như bị một trận rút gân kẹp chặt lấy eo nam nhân run rẩy, lại một lần nữa bị tinh dịch bắn vào bên trong đạt tới cao trào. Cao trào qua đi, Lâm Bảo liền muốn khóc cũng không khóc được, thân thể mềm nhũn, ngã trên giường cũng không mở mắt nổi.

7. Chương 7: Tiểu Trailer Đêm Động Phòng

Trans & edit: Gấu

Lâm Bảo cong lưng lên, lộ ra cái mông bị thao tới hồng hồng, run run rẩy rẩy quỳ ở trên giường.

Đại dương vật của nam nhân còn đâm xuyên ở trong thân thể của anh, một luồng rồi lại một luồng lớn tinh dịch được bắn vào trong.

Lâm Bảo bị bắn tới cái bụng cũng phồng lớn lên, mông lớn cũng bị ma sát tới run rẩy không ngừng giống hai quả cầu thịt dâm đang.

“Ô... nóng quá...” Cái bụng co giật lên bắt đầu bành trướng rồi lại khẽ rũ xuống, lão nam nhân để trần cả thân thể, cả người là mồ hôi nơi mi mắt cũng hồng hồng, đáng vẻ vừa dâm đang lại tiện, vẫn đúng là bản chất quả phụ nơi thôn quê.

Chờ Tiểu Chiến bắn xong, đột nhiên hắn liền rút ra dương vật, miệng huyết không còn bị bế tắc liền lập tức như chai bia được mở ào ào phun ra chất lỏng.

Lâm Bảo gào khóc co quắp ở trên giường, tao huyết vẫn còn đang phun tinh dịch, không riêng gì ở trên cánh mông mà trên đùi cũng bị phun đầy dịch thể màu trắng, chân đơn đều bị ẩm ướt một bãi lớn.

Nam nhân bắn vào quá nhiều, trong thời gian ngắn miệng huyết cũng không thể phun ra sạch sẽ, thậm chí hầu hết còn đều ở lại bên trong xoang đạo, chờ đợi được chậm rãi hấp thu, khiến Lâm Bảo đời này không thể xóa đi dâm ngân.

Tiểu Chiến thao anh suốt bốn tiếng, thao xong cũng có chút mệt mỏi, bấp thịt cùng cơ ngực cuộn cuộn trập trùng, nghỉ một hồi, hắn trở mình, đem lão tao hàng bên cạnh ôm vào trong ngực.

Lâm Bảo thực sự bị thao hỏng rồi, ánh mắt tan rã nằm ở trên giường, hiện ra thân thể ửng hồng hơi hơi run rẩy, như đang cảm nhận dư vị sau tình ái kịch liệt. Anh bị ép bất nằm trong ngực nam nhân, cảm nhận hương vị nam tính nồng nặc của Tiểu Chiến, thân thể vẫn còn phát run.

“Không muốn... Không muốn thao tôi...” Vô thức rầm rì, âm thanh mềm mềm đến có thể chảy ra nước.

Tiểu Chiến cười nhẹ ôm eo anh, cúi đầu nhìn xuống, khuôn mặt ửng hồng, nhưng nhìn chung đều lộ ra cổ tao khí, thật giống như dâm phụ trời sinh câu dẫn nam nhân, cái mặt kia đều có thể khiến tim người ta nhuyến xuống.

“Lão kỹ nữ, bị đại dương vật thao sướng hay không?” Cái vật to lớn dưới khó kia bắn xong vẫn còn cứng đến đáng sợ, giờ khắc này đặt ở đùi lão nam nhân mà mài tới mài lui. Lâm Bảo tựa hồ như thật sự bị hắn thao tới hoảng sợ, đụng vào đồ vật kia, trong nháy mắt bị lay tỉnh lại, khóc nói, “Không muốn... Tôi không muốn...”

Giờ phút này hình như ngoài ba chữ này lão nam nhân không thể nói thêm từ nào khác.

Tiểu Chiến mất hứng bầm bầm cánh mông của anh, biểu tình hờ hững ngửa đầu nằm xuống.

Hắn thích thao anh, nhưng cũng chỉ đến thế mà thôi, loại như lão nam nhân này ngoài kia đầy người khác cũng yêu thương hắn hơn nhiều, hơn nữa lại là nam, nhiều nhất cũng chỉ là vui đùa một chút, đi tìm vài thứ mới mẻ.

Lâm Bảo cũng không biết hắn đang suy nghĩ cái gì, mềm mại vù vù nằm nhoài trên cơ ngực của hắn, theo hô hấp nam nhân lên xuống rủ xuống mi mắt một chút, cuối cùng không nhịn được cơ thể mệt mỏi ngủ say.

“Tiểu Chiến, trong thành phố ngực nữ nhân có lớn hay không?”

Ngô lão tam lưu manh lấy thuốc cho Tiểu Chiến sau đó sau lưng Trương lão hỏi nhỏ.

“Lớn, như thế nào có thể không lớn, còn lớn như bóng cao su cũng có.” Tiểu Chiến lười biếng tiếp nhận thuốc, mãnh hít một hơi, thuốc lá này là từ trong thành phố mang tới, mùi vị cùng thuốc lá nơi nông thôn đương nhiên không giống nhau, thật giống như cô nương trong thành phố cùng lão tao hàng kia, tư vị bên trong cũng bất tận tương đồng.

“Bóng cao su là cái gì... Ai! Anh em, lần trước cậu về hướng tôi nhờ mua thuốc, là muốn dùng kiểu gì?” Ngô lão tam nháy mắt, một mặt cười dâm dăng.

Tiểu Chiến không khỏi nhớ lại cảnh tượng lần đầu tiên Lâm Bảo bị hắn thao, hắn đưa anh ta lừa gạt tới nhà tắm, cởi quần áo nói giúp anh tắm rửa, lão nam nhân cũng thật sự quá ngây ngô, nghe lời hắn thoát hết quần áo đứng trước mặt hắn. Tiểu Chiến là dạng người như thế nào, nhìn thấy thân hình trắng nõn mềm mại làm sao có thể bỏ qua được, lúc này liền đem anh đặt bên ao thoải mái thao. Ngày thứ hai lại cưỡng chế dứt thuốc cho anh, mang dương vật đi thao mấy lần, lão nam nhân cũng là dâm dăng vô cùng, tối hôm qua mới bị phá thân, cái mộng to liền như hoa nở rộ, thịt non mộng mẩy cùng tiếng khóc thanh thúy, thật khiến cho người ta khó quên đi d vị đó.

Tiểu Chiến lại cứng lên, quần khố bị đẩy lên một tầng lớn, rõ ràng ngày hôm qua vừa thao thoải mái, ngày hôm nay lại có chút nhớ đến. Ngô lão tam nhìn thấy quần hắn lại nổi lên một túp lều, ánh mắt càng ngày càng trở nên tục tĩu, “Kiểu gì, cặp vú cô nàng kia có lớn không?”

Tiểu Chiến hơi nhú mày, “Cực kỳ lớn, như ngực chó mẹ.”

Chó mẹ, từ này kích thích thần kinh Ngô lão tam, mắt anh ta cũng nhếch lên không xuống được, “Đến cùng là phải dâm dăng tới mức nào, anh đây không để ý có ngực lớn hay không, anh đây chỉ muốn thoải mái thao.”

Tiểu Chiến nở nụ cười, “Muốn chơi đúng không?”

Nước bọt Ngô lão tam đều sắp đi ra, “Đương nhiên muốn chơi, quá là muốn luôn, muốn chơi gái tới sắp điên rồi.” Hắn nghĩ tới mấy cô nàng không chịu được cô đơn trong thôn, vật bên dưới lại bắt đầu rục rịch rồi.

Nguyên bản Tiểu Chiến thấy cũng không có gì quan trọng, có thể do vừa nghĩ tới nếu Lâm Bảo bị nam nhân khác chơi, bị nam nhân khác thao làm tới khóc suốt suốt, bị nam nhân khác làm lớn bụng, một nguồn lửa giận vô hình liền xông tới trong lòng hắn.

Ngô lão tam vẫn còn dâm ý đầy đầu, ngoài miệng cũng càng ngày càng không sạch sẽ lên, “Anh em, cậu mau nói cho anh biết, là tiểu tao hàng nào, anh đây muốn chịch nát nàng!”

Nhưng ai biết lời còn chưa nói hết bị Tiểu Chiến tát cho một cái. Lòng bàn tay là thật sự dùng lực, đánh tới miệng Ngô lão tam hơi rỉ máu, Tiểu Chiến đứng lên, thân hình cao lớn mang theo một cỗ uy thế vô hình, từ trên cao mà nhìn xuống, khinh bỉ nói, “Ngô Cửu Tử, muốn chơi người của lão tử, cũng không nhìn lại xem dương vật của mình trưởng thành có đủ lớn hay không!”

Ngô lão tam cũng bị hắn đáng ra hỏa, mạnh mẽ trừng mắt nói, “Tên nhóc khốn nạn dám vong ơn phụ nghĩa! Tôi cho cậu xuân dược, cậu con mẹ nó còn dám đánh lão tử! Còn người đàn bà của cậu sao? Con mẹ nó không phải cũng bị thao nát rồi sao? Cứ chờ cho lão tử, rồi cũng có một ngày lão tử bắt cô ta lại, thao tới hỏng thì thôi!”

Ánh mắt đen kịt của Tiểu Chiến lộ ra sát khí, Ngô lão tam thấy khí thế hùng hổ của hắn, bấp thịt phật phồng so với chân tay thô kệch của mình đều mạnh hơn, lập tức sửa lại lời nói, “Cậu thử đấm lão tử xem! Đánh xem, đánh... tôi sẽ nói cho mẹ cậu!”

Tiểu Chiến đã sớm muốn đánh thắng ăn cháo đá bát này rồi, vừa mới giờ lên nắm đấm, liền nghe thấy phía sau có người tới gọi hắn.

“Tiểu ca ca! Tiểu ca ca!”

Tiểu Chiến quay đầu lại liền nhìn thấy Lâm Tiểu Thu đang gọi hắn, tiểu nha đầu này chỉ mặc một thân áo đơn hồng phấn, giống cha nàng da dẻ trắng nõn, nhìn qua vô cùng thanh tú.

Ánh mắt Ngô lão tam hiện ra tà quang mà nói: “Là nàng sao! Hóa ra cậu cũng thích chơi mấy cô bé mới lớn?”

Tiểu Chiến nghe được mặt mày không chút cảm xúc, sau đó liền buông tay ra, sắc mặt cùng hòa hoãn xuống, chậm chạp đi lên phía trước nói, “Tiểu Thu muội muội, sao vậy?”

Lời nói của Ngô lão tam Lâm Tiểu Thu không có nghe thấy, nàng thấy Tiểu Chiến cùng tên lưu manh kia ngồi chung một chỗ có chút khó tin, nhưng ngay lập tức nói rằng, “Tiểu ca ca, cha em bị sốt, người nóng vô cùng, nhà em không có thuốc có thể cho em mượn...”

Tiểu Chiến vừa nghe thấy lão tao hàng của bản thân bị bệnh, sắc mặt liền âm trầm nói, “Sốt đã bao lâu?”

Tiểu Thu nhìn thấy anh quan tâm cha mình trong lòng vô cùng ngọt ngào, “Em không biết... Em về nhà đã thấy cha nằm trên giường mơ màng kêu, một lúc sau nói thân thể đau nhức không thoải mái, một lát lại nói mông đau, tựa như mơ màng không rõ xung quanh, em cũng không biết bị làm sao.” Làm con gái nàng chỉ có thể nhìn thôi, cũng không thể giúp cha nàng nhìn xem mông bị sao, nàng cũng lớn rồi mà.

Tiểu Chiến không muốn nghe nàng nhiều lời, chính mình trở về trước, Tiểu Thu chỉ có đi bộ theo sau, trong mắt là bóng lưng cao lớn của hắn, trong lòng ngọt ngào vui vẻ. Cha nàng bị bệnh, anh ấy so với nàng còn sốt ruột hơn, ngấm lại cũng khiến người ta thẹn thùng. Ngô lão tam cũng theo ở phía sau, nhìn chăm chăm tư thái của Tiểu Thu, nghĩ thầm, cũng không thể trách tên cháu trai kia coi trọng nàng ta!

8. Chương 8: Thô Bạo Chỉ Gian

Trans & Edit: Gấu béo

~Lâm Bảo suy nhược mà nằm ở trên giường, khuôn mặt bị sốt đến đỏ hồng.

Đầu óc anh mơ mơ màng màng, Tiểu Chiến trên cơ hồ đã bị biến thành ác quỷ, dâm thoại một hồi lại tiến vào trong đầu anh nói những lời hạ lưu không thể tả, một hồi lại tiến vào nói anh đáng yêu, Lâm Bảo trốn hắn, nhưng nam nhân chính là không chịu đi, nắm dương vật đáng sợ kia lại muốn đi vào hậu huyệt của anh.

“A a a... Không được!”

Lâm Bảo giật mình tỉnh lại, vừa mở mắt liền nhìn thấy Tiểu Chiến ngồi ở bên cạnh.

“U, lão tao hàng tỉnh rồi?” Tiểu Chiến ở bên ngoài thành thực ớn lạnh lưng ít lời, dùng từ mà Lâm Tiểu Thu hay nói chính là vô cùng khốc, nhưng ở trước mặt Lâm Bảo hắn lại là một tên biến thái, lưu manh, lời nói thô tục hạ lưu một đồng lớn đều có, thích nhất sỉ nhục đàn ông thuần khiết giản dị.

Lâm Bảo ngày ngày bị hắn đè ra thao, khiến cho tâm lý hoảng sợ, theo bản năng lui về sau. Nguyên bản Tiểu Chiến tốt bụng muốn tới nhìn anh một chút, ai biết anh lại bày ra dáng vẻ đạo đức như vậy, sắc mặt nhất thời trầm lại, “Ngày ngày đều bị lão tử thao nhiều lần, hiện tại còn sợ lão tử?”

Lâm Bảo sợ hãi lắc đầu một cái, gò má ửng hồng dâm mỹ như vừa trải qua tình ái kịch liệt, anh cuộn người nằm ở đầu giường, lộ ra bờ vai trắng mịn che kín bởi dầu hôn, không biết là bởi vì bị sốt hay do sợ hãi, thân thể anh vẫn đang run lên, dáng vẻ kia cực kỳ giống mấy con thỏ nhỏ chui vào hang trốn sói.

Tiểu Chiến nhìn bộ dáng đáng thương của anh, dương vật liền cương tới không chịu nổi, hận không thể lột sạch anh ăn tươi nuốt sống!

Nam nhân gỡ bỏ cúc áo ở cổ, như lang như hổ mà nhìn anh, Lâm Bảo bị nhìn chăm chú tới vừa thẹn thùng lại sợ hãi, phía sau lưng nổi lên một tầng da gà.

Tiểu Chiến đột nhiên đưa tay ra, ngón tay thô ráp xẹt qua đầu vai anh liền hướng trong chăn mò, Lâm Bảo mắc cỡ trốn về phía sau, âm thanh mềm mại nói, “Không muốn... Tiểu Thu... Tiểu Thu sắp quay về...”

Tiểu Chiến bá đạo nắm lấy đầu vú của anh, mạnh mẽ bầm bầm mấy lần, liền giễu cợt nói, “Vậy để nàng gặp gỡ bổ dưỡng mới.”

Lão nam nhân vừa nghe liền sợ hãi không chịu nổi, “Cậu... Cậu đừng nói linh tinh...”

Tiểu Chiến không nhịn được cười to, hắc vốn chỉ là đùa một chút, không nghĩ tới lão tao hàng này lại cho là thật.

Tuy rằng trong lòng xem thường, thế nhưng trên tay hắc vẫn đang sờ loạn, vú lão nam nhân vừa mềm lại đàn hồi, xúc cảm khi sờ lên rất tốt, bầm mấy lần liền vừa thũng vừa sưng đỏ, đầu ngực Lâm Bảo vốn chưa có tiêu sưng nay lại bị xoa tới vừa đau vừa ngứa, khó chịu không chịu được, anh trốn cũng không thoát, kêu cũng không dám kêu, chỉ có thể nhăn nhó cầu xin.

“Hậu huyết là dạng như thế nào rồi?” Bàn tay to theo sống lưng tìm thấy mông thịt, Lâm Bảo giãy dụa mấy lần, liền bị ngón tay thô cứng xen vào miệng huyết.

“Ô... Không muốn...” Gò má ửng đỏ mang theo xấu hổ, anh vịn vẹo cái mông, lại bị Tiểu Chiến tàn nhẫn bầm mạnh vào mông thịt trắng nõn mấy lần.

“Tiên sư nó, vịn vẹo cái gì, có phải là tao huyết lại ngứa hay không hả!” Tiểu Chiến thô lỗ mắng, ngón tay lại đâm vào càng sâu, thịt huyết ẩm ướt mềm mại sưng đỏ chăm chú bao lên vật đang tiến vào, mặt trên như có vô số miệng nhỏ, tự động mút vào ngón tay của người đàn ông.

Dương vật Tiểu Chiến sớm cứng rắn rồi, lúc này quần khổ đều nhô lên rất cao, Lâm Bảo cảm nhận được hương vị nam tính nồng nặc, toàn thân cũng bắt đầu như nhũn ra, trong miệng nói, “Không muốn, Tiểu Thu sắp trở về rồi.” Vậy nhưng cánh mông không tự chủ được nâng lên, để hai ngón tay có thể tiến vào càng sâu thao hậu huyết khao khát của bản thân.

Lòng bàn tay nam nhân tất cả đều là dâm thủy, thô lỗ qua lại đâm vào ma sát thịt huyết mềm mại ẩm ướt, bất ngờ chạm vào một điểm nổi lên, sau đó Tiểu Chiến đột nhiên đâm mạnh va chạm vào nó, Lâm Bảo bị đâm tới nảy lên, thanh âm vỡ vụn a một tiếng thanh thúy, Tiểu Chiến nghe anh cực kỳ dâm đãng kêu lên lại mạnh mẽ đâm thêm một cái, Lâm Bảo a a kêu liên tục, khoe mắt cũng đỏ ửng, “Không muốn... Nơi đó... Thật khó chịu...”

Ngoài miệng nói khó chịu, tiểu dương vật lại ngẩng cao đầu.

“Lão kỹ nữ, mẹ nó hậu huyết không khác âm đạo chút nào, có phải là chỉ cần cắm vào đằng sau là có thể đạt cao trào?”

Lâm Bảo bị nói tới đỏ mặt, mềm nhũn kéo cổ áo nam nhân, mang theo tiếng khóc nức nở, “Không có... Tôi không có...”

Tiểu Chiến nghe anh dâm đãng kêu khóc, trong nháy mắt ham muốn bạo ngược tăng cao, một bên tàn nhẫn thao làm dâm huyết, một bên dùng bàn tay đánh vào cánh mông trắng nõn, đánh mạnh tới nỗi khiến hai cánh mông lớn kia đỏ ửng đùng đùng rung động. Còn chưa đánh quá mấy lần trên mông trắng như tuyết xuất hiện rất nhiều dấu tay lưu lại hồng ngân, mông thịt cũng sưng phồng lên. Lão nam nhân bị ngược tới khóc sướt mướt, nhưng anh không dám lớn tiếng gọi, chỉ có thể ngậm lệ chịu đựng nam nhân dâm vật thô bạo.

Tiểu Chiến đang bạo ngược đến hăng say, ngoài cửa liền truyền đến bước chân nhẹ nhàng.

Lâm Bảo sợ tới cả người căng cứng, sắc mặt đều nhanh chóng thay đổi, Tiểu Chiến biết lão tao hàng tự trọng cao, sợ bị con gái nhìn thấy, liền đột nhiên rút ngón tay ra, đem tiểu lão thả vào trong chăn.

Tiểu Chiến vừa đắp kín chăn cho anh, Lâm Tiểu Thu liền cười hì hì đi vào. Nàng vừa vào trong nhà, liền nhìn thấy cha nàng cúi đầu, mặt mày đỏ bừng.

Mà Tiểu ca ca nàng yêu nhất đang ngồi ở bên cạnh lau chùi ngón tay, khuôn mặt anh tuần vẫn mang theo chút lạnh lùng hờ hững.

“Ai nha, Tiểu ca ca, cảm ơn anh đã chăm sóc cha em.” Đối với nàng nam thần là nhất, thứ yếu mới là cha.

“Mua thuốc về rồi?”

“Ừm, em cầm về rồi, trưởng thôn thúc thúc còn đưa thêm vài thứ đây.” Lâm Tiểu Thu đưa thuốc viên cho cha nàng, Lâm Bảo lúc này mới ngẩng đầu lên, mặt anh bị nóng tới đỏ ửng, ánh mắt cũng đỏ hồng, ngay khi đối mặt với con gái thì trên mặt vừa thẹn thùng lại lúng túng, hầu như không dám nhìn mặt nàng.

Tiểu Chiến đoạt lấy mấy viên thuốc, đưa tới trước miệng Lâm Bảo, thấp giọng nói, “Mau ăn đi, ăn xong sẽ càng dễ làm việc...”

Mấy chữ cuối cùng là thanh âm khí nói, Lâm Bảo không khỏi run lập cập, sợ hãi mà liếc nhìn con gái, thấy nàng không chú ý, lúc này mới khó khăn nuốt viên thuốc vào.

Bên này Lâm Tiểu Thu dõi theo Tiểu Chiến đang nhăn nhó nói lời cảm ơn, “Tiểu ca ca, anh đối với cha em thật tốt, anh thật sự là một người tốt ~” Cô nàng xấu hổ phát ra thẻ người tốt cho hắn.

Tiểu Chiến coi như đây là việc đương nhiên mà tiếp nhận, thấp cười nói, “Chăm sóc Lâm ca là việc tôi nên làm.”

Vừa nói vừa nhìn về phía Lâm Bảo, Lâm Bảo kinh hồn bạt vía mà cúi đầu, chỉ sợ nam nhân nói ra cái gì khiến người ta suy nghĩ lung tung.

Trong lúc nhất thời, bầu không khí giữa ba người nhất thời có chút vi diệu.

Lâm Bảo không được tự nhiên liếc nhìn Tiểu Chiến, nói “Tiểu... Tiểu đệ đệ... Cảm ơn cậu chăm sóc tôi... Tôi muốn ngủ... Cậu có thể hay không...”

Tiểu Chiến đột nhiên đánh gãy lời nói của anh, “Cứ ngủ như vậy không phải sẽ trị hết bệnh...”

Lâm Bảo theo bản năng mà rùng mình.

“Vừa vặn tôi có bí phương gia truyền, một vài lần lặp lại đảm bảo sẽ hết bệnh.”

Lâm Tiểu Thu hiếu kỳ nói, “Oa vậy sao, thật lợi hại, là tổ truyền bí phương gì vậy ca ca?”

Tiểu Chiến nhếch miệng cười, “Nói là tổ truyền bí phương, đương nhiên không thể nói cho ai khác biết.”

Lâm Tiểu Thu dù tùy hứng muốn biết, nhưng có thể do nàng vẫn còn sợ hãi nam nhân nên chỉ có thể quệt miệng nhìn cha nàng.

Mà cha nàng thế nhưng co lại trong chăn run lấy bầy, dáng dấp giống như không chữa hết bệnh mà còn phải chịu thêm tra tấn.

“Tiểu Thu, em đi ra ngoài đi, anh phải giúp cha em chữa bệnh.” Tiểu Chiến tùy ý mở miệng, tựa hồ thật sự sắp làm việc lớn.

Tiểu Thu bất mãn nói, “Em là con gái cha cũng không thể nhìn?”

“Không thể, đi ra ngoài. Em nhìn tới thuốc dưới dạng chất lỏng màu trắng sẽ mất đi hiệu lực, đến thời điểm đi vào cơ thể cha em cũng không có tác dụng.”

Lâm Bảo bị lời nói mang đầy tình sắc ý vị của nam nhân nói tới đỏ mặt, đầu cũng không nhấc lên nổi.

Lâm Tiểu Thu đơn thuần không nghe ra, chỉ có thể không vui nói, “Được rồi, em tin tưởng anh.” Rồi hướng Lâm Bảo nói, “Cha, ngài phải nhanh khỏi bệnh một chút, chăm sóc cha thật sự rất phiền phức.”

Nói xong tiểu cô nương lần thứ hai lưu luyến đi ra cửa, khi nàng quay đầu lại thì trong lúc vô tình nàng nhìn thấy ba ba rơi lệ, ánh mắt kia yếu đuối mà bất lực, nhìn thấy trong lòng nàng giật nhẹ, nhưng lập tức bị Tiểu ca ca đóng sập cửa lớn lại ngăn cản ánh mắt, phảng phất ngăn cách tất cả với bên trong.

“Cha đến cùng là có chuyện gì a...”

Sau khi Tiểu Chiến khóa cửa lại bắt đầu cởi quần áo, quần áo bị tùy ý ném xuống đất, ở trước mặt Lâm Bảo hiện ra thân thể nam nhân trẻ tuổi cường tráng, bắp thịt đẹp đẽ kia, làn da ngăm đen khỏe mạnh, còn có mùi thẳng tắp trên bụng cùng dương vật thô to căng cứng bên dưới.

“Tôi... Tôi bị sốt...” Âm thanh run rẩy cuối cùng cũng đi ra được. Tiểu Chiến từng bước một tới gần anh, trên mặt mang theo cười khẩy lãnh khốc, “Anh nói, sốt cao như vậy có phải hậu huyết sẽ càng vừa nóng vừa chặt hơn hay không?”

Lâm Bảo tuyệt vọng lại một lần nữa bị nam nhân đè lại ở trên giường, đem thân thể hai người bọn họ dán lại chặt chẽ trong chăn, hơi thở của người đàn ông càng ngày càng nồng đậm, Lâm Bảo bị ép nằm vào trong ngực hắn.

Hai người dựa vào nhau yên tĩnh lại, Lâm Bảo bất an di chuyển hạ thân, vừa định cách hẳn xa hơn một chút liền bị nam nhân dùng bàn tay chế trụ hông lại, Lâm Bảo bất an di chuyển liền bị quát lớn, “Đừng nhúc nhích!”

Lâm Bảo sợ hãi thân thể cứng đờ lại, yên lặng mà chờ đợi thú tính nam nhân phát ra đánh hông anh. Thế nhưng đợi mãi cũng không có chuyện gì xảy ra, cuối cùng không nhịn được mở miệng, “Tiểu Chiến... Cậu... muốn thao... thao tôi à...” Nói xong mặt anh càng đỏ ửng hơn, sao anh lại như đang cầu được thảo đây.

Tiểu Chiến buông mắt xuống thấy anh, trong bóng tối mờ ảo, Lâm Bảo không thấy rõ mặt hắn, nhưng có thể nghe thấy thanh âm trầm thấp của hắn, “Ngày hôm nay anh sinh bệnh, tôi sẽ không chạm vào anh.”

Thân thể Lâm Bảo trong nháy mắt yên tĩnh lại, nhưng ở một khắc tiếp theo bị Tiểu Chiến ôm càng chặt hơn.

“Lão tao hàng đờng cao hứng quá sớm, chờ mấy ngày sau, lão tử liền thao chết anh!” Ngoài miệng nam nhân bất chấp mặc kệ có thô bạo bao nhiêu, bên dưới lại dùng đại dương vật ma sát cánh hông của anh.

Nhưng lúc này Lâm Bảo không còn cảm thấy sợ hãi, kỳ thực anh biết bản thân rất mềm lòng, Tiểu Chiến ngày hôm nay không thao anh có thể suy nghĩ cho thân thể của anh cũng khiến anh cảm động nửa ngày.

Tay của người đàn ông rất lớn, thân thể cao to ảm áp bao trùm thân thể của anh, cơ thể của anh cũng đang dần dần đỏ mồ hôi, lắng nghe tiếng hít thở trầm trầm ồ ồ của nam nhân, Lâm Bảo mơ mơ màng màng nhắm mắt lại, trong lòng vẫn nghĩ chờ thân thể khỏe lên rồi, liền để cho Tiểu Chiến lại thao anh một lần cuối cùng đi.

<>

9. Chương 9: Ở Trên Giường Bị Thao Mãnh Liệt

Trans & Edit: Gấu béo

~Lúc Lâm Bảo tỉnh dậy, đại dương vật của Tiểu Chiến vẫn còn đậm đậm ở bụng của anh, vật kia vô cùng nóng như đang tỏa nhiệt, đỉnh đỉnh khiến anh mắc cỡ vô cùng.

Sốt cao tựa hồ đã được thuốc đẩy lui, thân thể vẫn như cũ tê dại nhũn ra, toàn thân đều là mồ hôi dính nhơm nhớp.

Anh cùng nam nhân nằm sát cạnh nhau, gần tới mức có thể nghe thấy tiếng tim đập trong lồng ngực của nam nhân [âm âm âm] nhanh chóng mà mạnh mẽ, lại cùng Tiểu Chiến không khác nhau, mạnh mẽ, bá đạo, lại tràn ngập tính xâm lược. Lâm Bảo không hiểu cái gì là đồng tính luyến ái cái gì là không đồng tính luyến ái, anh cảm thấy việc này không đúng, trong thôn từ trước tới nay đều chỉ có nam nhân cùng nữ nhân bên nhau, nào có thấy hai nam nhân ở cùng nhau, hơn nữa yêu nhau mà tuổi chênh lệch lớn như vậy cũng rất ít thấy.

Tiểu tử xấu xa này cũng hung ác cực kì, hành động đều không chút lưu tình, hoàn toàn coi anh như phụ nữ mà làm tình, không riêng làm tình, còn đem tinh dịch bắn vào bên trong, bắn tới khi bụng anh căng trướng, quả thật là mắc cỡ chết người.

Lâm Bảo đỏ mặt hướng lên trên hơi hơi di chuyển, ở trong chăn rầu rĩ, bên trong tất cả đều là hương vị của Tiểu Chiến, cảm nhận thấy thân thể bản thân có chút là lạ, vừa nóng lại ngứa, hậu huyết mặt sau cũng mở ra khép lại nhẹ nhàng co rút, tựa hồ đang tưởng niệm hồi ức vui vẻ hôm qua khi được cắm vào. Cơ ngực của Tiểu Chiến săn chắc mà rộng rãi, dựa vào trên đó rất thoải mái, Lâm Bảo hơi hơi di chuyển, khiến núm vú sượt qua cơ ngực săn chắc, núm vú bỗng dưng nhảy cảm nhô lên, Lâm Bảo miễn cưỡng cảm nhận một tiếng, liền bị một bàn tay lớn ôm lấy sau lưng.

“Lão tao hàng, vừa mới hạ sốt đã bắt đầu khao khát?” Cái tay kia vòng qua eo xoa nhẹ rồi di chuyển xuống hai cánh hông căng tròn, tàn nhẫn mà đánh một cái.

Lâm Bảo bị đánh kêu a một tiếng, đầu chôn trong chăn quơ quơ, nhỏ giọng hờn dỗi nói, “Tôi... tôi thử không nổi...”

Tiểu Chiến không nhịn được trầm thấp cười ra tiếng, bàn tay từ hông sờ lên đùi trong xoa nắn, đột nhiên nhấc lên, đem anh đang từ từ lui vào trong chăn bắt ra, sau đó thuận thế ôm lên, vẻ mặt hân hoan khó chịu đem lão tao hàng một thân trần trụi mềm mại ôm vào trong ngực. Hai người dựa vào nhau càng gần hơn, da thịt dán chặt vào nhau, đầu vú đề lên cơ ngực, trong chăn vốn đang ấm áp, giờ khắc này càng nóng không chịu được, từ mặt tới tai rồi xuống cổ Lâm Bảo đều là một mảnh đỏ ửng, cũng không biết là do xấu hổ hay do nóng.

Tiểu Chiến liếc nhìn anh, Lâm Bảo cúi đầu thẹn thùng muốn giả vờ ngủ, mong có thể quên đi cảm giác vật to lớn đang đâm đâm vào bụng anh.

“Tôi lại muốn thao anh...” Thanh âm trầm thấp trên đỉnh đầu vang lên.

Lâm Bảo kinh hoàng ngẩng đầu, cùng ánh mắt tràn ngập tình dục của nam nhân giao nhau.

“Cậu... Cậu đã nói... Mấy ngày nữa!” Anh cuống lên, tiểu tử xấu xa này sao có thể nói không giữ lời như vậy! Tiểu Chiến nhướn mày nhìn anh, Lâm Bảo sợ tới mức cúi mạnh đầu xuống, chỉ lộ ra đỉnh đầu mơ hồ. Tay cũng lặng lẽ đưa ra ngoài đây, đỏ mặt muốn đem thân thể cách nam nhân xa một chút.

Nhưng ai ngờ anh vừa đẩy ra một chút, lại bị Tiểu Chiến đột nhiên ấn mạnh, Lâm Bảo không ngờ đột nhiên lại hôn phải cằm Tiểu Chiến, nét mặt đã có dấu vết của năm tháng đột nhiên đỏ hồng. Lúc này bầu không khí giữa hai người vô cùng ái muội, coi như Lâm Bảo là nam nhân nơi thôn dã không biết tình thú cũng cảm thấy cực kỳ không thoải mái.

Đây là đang đùa giỡn chuyện gì... thật khiến người khác thẹn thùng... anh cũng không phải nữ nhân...

Trong lòng anh đang nghĩ linh tinh, ngoài miệng sợ hãi nói, “Tiểu... Tiểu Chiến... Tôi... Tôi bị bệnh rồi... Cậu... Nếu cậu bận rộn cũng nên đi thôi... Tự tôi nằm cũng được...”

Tiểu Chiến ồ một tiếng thả anh ra.

Lâm Bảo vừa thầm khen tiểu tử xấu xa này vẫn còn biết tốt xấu thì nam nhân đột nhiên vươn mình đè anh xuống giường. Lâm Bảo bối rối, ngây ngốc mà nhìn nam nhân.

Tiểu Chiến đột nhiên sát lại gần anh, cắn cắn bờ môi của anh, hung ác nói: “Khỏi bệnh rồi đúng không!”

Lâm Bảo cũng không ngốc, hoảng sợ vội vàng lắc đầu nói, “Không tốt... Tôi còn chưa khỏe... A a a a!”

Nam nhân cúi đầu liền chặn lại miệng anh, Lâm Bảo bị động nằm ở trên giường bị cưỡng hôn. Thân thể anh vặn vẹo di chuyển, lại bị thân thể cao to cường tráng của Tiểu Chiến gắt gao áp chế, Tiểu Chiến một bên hôn mạnh mẽ một bên dùng bàn tay lớn sờ xoạc thân thể của anh, từ đầu vú mềm mại trắng mịn của anh tìm xuống cái bụng nhỏ, lại tới hai cánh hông cong vênh, cuối cùng cắm vào trong tào huyết mềm mại ẩm ướt. Lâm Bảo bị sờ loạn ô ô thét lên, hai chân bị ép mở lớn, trần trụi lộ ra nơi thâm loạn kia.

Ô... Anh... Anh lại bị cắm vào... Nước mắt khuất nhục chảy xuống theo khóe mắt, vừa rơi xuống liền bị nam nhân liếm đi, đầu lưỡi mềm mại bị nam nhân ngậm vào, cùng nhau điên cuồng quẩn quýt, khóe môi không

ngừng trào ra nước bọt, tiếng nước vang lên ngày một sắc tình hơn.

Lão nam nhân quanh năm cấm dục làm sao chịu được loại ái tình này, bị hôn sâu hành hạ tới hô hấp không thông, lệ rơi lóng lánh, Tiểu Chiến nhìn đáng vẻ yếu đuối mê người của anh, dương vật càng cứng đến muốn nổ tung.

Tay của tên kia chỉ tùy ý đâm xuyên vài cái rồi đột nhiên rút ra, lập tức đem cái vật thô to kia nhắm thẳng thịt huyết tại khe hông đã chịu đủ tàn phá.

Lâm Bảo bắt lực nhắm mắt lại, Tiểu Chiến đè lại sau gáy của anh mót vào đầu lưỡi nhu thuận kia, khi đang hôn sâu hơn thì hấn mạnh mẽ ưỡn thẳng eo đâm vào, chỉ nghe thấy phù một tiếng, đại dương vật được hậu huyết ấm nóng mềm mại bao lấy.

Lâm Bảo bị thao kêu lên một tiếng, còn chưa kịp thở ra hơi, liền bị Tiểu Chiến thô bạo thao làm.

“Ồ ô... ưm ưm...” Kêu khóc thê thảm đều bị chặn lại, Lâm Bảo bắt lực ôm lấy người nam nhân trên người, một bên miễn cưỡng cho hấn hôn một bên vịn eo nghênh hợp động tác của hấn.

Thân thể hai người đều ở trong chấn, xa xa chỉ có thể nhìn thấy một tấm chăn lay động, nhưng tiếng va chạm âm âm lại vô cùng chói tai, có thể tưởng tượng được cái hông lớn của lão nam nhân bị đâm khốc liệt tới mức nào, phỏng chừng chẳng mấy chốc là bị thao tới đỏ hồng. Tiểu Chiến thường ngày thích thô bạo sỉ nhục anh nhất, hiện tại có thể do chỉ lo tập trung thưởng thức môi lưỡi của anh cùng nước bọt ngọt ngào mà không lên tiếng, chỉ có thỉnh thoảng bị tao huyết mạnh mẽ mót lấy mới gầm nhẹ một tiếng, sau đó càng động eo mạnh mẽ hơn.

Thân thể Lâm Bảo càng run rẩy hơn, ngón tay càng nắm chặt lại, đột nhiên Tiểu Chiến ở trên đỉnh đầu thở mạnh một tiếng, đại dương vật lần nữa chạm tới điểm kia, miệng trực tràng sớm đã bị mở ra đang mạnh mẽ bao lấy quy đầu khổng lồ, Tiểu Chiến thậm chí có thể cảm nhận được bên trong chảy ra chất nhầy, tựa hồ còn có tinh dịch hấn bắn vào hôm qua.

“Trong tử cung tất cả đều là tinh dịch của lão tử, thế nào, không nở mang đi tẩy rửa sao?”

Lâm Bảo hé đôi môi ướm át, run rẩy nói, “Tôi... tôi không biết tẩy rửa như thế nào... A a a”

Lại là một lần mạnh mẽ đâm vào, Tiểu Chiến một bên tàn nhẫn thao anh một bên chăm chú nhìn anh, ánh mắt kia thâm trầm đen kịt, tựa hồ thật sự cho rằng lão tao hàng muốn mang thai con của hấn.

“Ngu ngốc, hậu huyết cũng không chịu rửa, không sót mới là lạ!” Giọng hấn bỗng dưng trầm xuống, Tiểu Chiến đâm xuyên cũng chậm lại động tác, gân xanh nổi lên trên dương vật cùng vách tràng ma sát cùng mồ hôi bên trong càng ngày càng dính, Lâm Bảo vốn đang ai ai kêu khóc, lúc này tuyến âm thanh cũng trở nên ngọt ngào hơn, mang theo mềm mại nhu thuận đâm dăng kêu gọi Tiểu Chiến.

“Ồ... ưm.. Tôi... Tôi thật khó chịu... A a a... rất ngứa...” Theo tiết tấu kêu của anh nơi giao hợp cũng xì xì vang lên âm thanh, dâm thủy ngày càng được phân bố nhiều hơn.

Tiểu Chiến cũng cảm thấy thịt huyết càng mót càng chặt, miệng nhỏ sâu bên trong như muốn nuốt hết quy đầu, Tiểu Chiến tăng nhanh tốc độ quả nhiên thịt huyết co giật ngày càng mạnh, mỗi một nếp uốn đều đâm dăng theo tiết tấu của hấn, như đang tận lực liếm láp, hầu hạ hấn. Tiểu Chiến bị hút tới càng cứng hơn, chiều dài thô to càng lớn hơn một vòng, to tới mức hông lớn của lão tao hàng run rẩy không ngừng, “Ồ ô ô... To quá... Căng trường chết rồi... Tôi... Tôi muốn chết...”

Tiểu Chiến nghe anh dâm gọi, càng ngày càng tăng nhanh tốc độ vận động, dương vật to lớn mỗi một lần đều mạnh mẽ chạm hết các vách thịt bên trong, Lâm Bảo bị làm tới a a kêu dâm dăng, đầu vú phía trước lắc lư qua lại ma sát cơ ngực của nam nhân.

Tiểu Chiến bị anh câu lên thú tính, bàn tay lớn tàn nhẫn tách hai chân anh ra, bên dưới đâm vào vừa sâu vừa mạnh, nơi giao hợp đã sớm dính ướt một mảng, mỗi một lần đâm đều kéo lên chút nước, cái hông Lâm Bảo bị đâm tới khắp nơi đều vắng dịch trắng, tựa hồ tinh dịch trong bụng đều bị đâm vắng ra ngoài.

“Ồ ô a a... Không muốn... Khó chịu quá... a a a ưm ưm...” Lung tung đung đưa đầu, tiếng khóc của Lâm Bảo càng lúc càng lớn, thân thể trắng nõn mềm mại run lên từng trận, Tiểu Chiến biết anh sắp đạt cao trào,

thô bạo đẩy ra mông thịt, sau đó đột nhiên đâm vào nơi sâu nhất, không ngờ xoang đạo bên trong bất ngờ phun ra một luồng dâm thủy nhiều chưa từng có, tất cả đều ấm nóng phun lên quy đầu.

“Mẹ! Tao huyết lại cao trào tới phun nước! Con mẹ nó anh thật sự không khác một nữ nhân!” Tiểu Chiến thô bạo gào thét rồi cuồng bạo đâm vào, khiến lão nam nhân không chịu được cao trào liên tục, thân thể vừa mềm xuống lại bị một đợt cao trào khác xông tới dấn vật anh. Cả người Lâm Bảo như điên rồi gào khóc kêu loạn lên, Tiểu Chiến đè anh ở trên giường mãnh liệt thao làm, eo hông khỏe mạnh như động cơ đóng cọc ra sức nhún, đại dương vật hoàn toàn chỉ có việc ra ra vào vào, đại quy đầu bừa bãi va chạm tùy ý bên trong vách tràng. Bởi vì hai người làm tình quá mức kịch liệt khiến giường thổ vang lên những tiếng kéo kẹt khiến người ta xấu hổ ngượng ngùng.

Tiểu Chiến cắm vào không biết bao nhiêu cái cuối cùng cũng không nhịn được, khổ bộ run rẩy rung động mấy lần, nhanh chóng muốn đem toàn bộ tinh dịch nóng ấm bắn vào bên trong miệng trực tràng, mạnh mẽ như súng lớn bắn nước dâm thẳng vào bên trong, Lâm Bảo bị đâm tới cao trào hết lần này tới lần khác, hai bắp đùi co giật kẹp chặt eo hắn, cái mông còn run run liên tục như là ra sức giúp miệng huyết tiếp nhận tinh dịch của nam nhân.

“Lão kỹ nữ, mẹ nó anh hiện tại càng ngày càng dâm dăng không chịu được!” Lời còn chưa dứt lại mạnh mẽ đâm thêm một cái, Lâm Bảo bị thao tới dâm dăng kêu không ngừng, như dâm phu run rẩy ôm lấy cổ Tiểu Chiến.

Tiểu Chiến lại mạnh mẽ đâm thêm vài chục cái, cuối cùng cũng chịu đem tinh dịch bắn vào nơi sâu trong tao huyết, quy đầu khổng lồ vững vàng ngăn chặn miệng trực tràng không cho tinh dịch bên trong bị tràn ra.

Cao trào qua đi, Lâm Bảo mơ màng nằm ở trên giường, thân thể theo đại dương vật nhảy lên mà run run.

Tiểu Chiến thở dốc ôm chặt lấy anh, qua hồi lâu ghé vào lỗ tai anh nói nhỏ: “Tiểu Bảo, anh đã bị tôi thao tới nghiện rồi, làm người của tôi đi.”

Lâm Bảo vô thức khóc nức nở, một lúc sau mới nói: “Tôi... Tôi không... không phải là nữ nhân...”

10. Chương 10: Hôn Lưỡi Cùng Xoa Ngực

Trans & edit: Gấu

Sau khi hoàn thành trận chiến kinh tâm động phách, thân dưới của Lâm Bảo khắp nơi đều bừa bộn vô cùng, mông lớn vừa hồng vừa sưng, hậu huyết bị thao tới co giật mở ra đóng vào liên tục, còn không ngừng chảy ra chất lỏng sền sệt màu trắng.

“Ô ô...” Tiếng khóc nức nở cùng những giọt nước mắt chảy ra, toàn thân Lâm Bảo đều là mồ hôi nhễ nhại cơ thể run lên mấy lần, rõ ràng hắn quan tâm tới anh bảo là đang bị bệnh sẽ không chạm vào anh, anh nào biết cơn sốt vừa lui lại bị mãnh liệt thao thêm một lần, hiện tại trong bụng chứa toàn bộ tinh dịch nóng bỏng của hắn.

Tinh lực của Tiểu Chiến dường như không hề giảm đi, hắn lấy đại dương vật rút ra, sau đó lại ấn lão nam nhân lên giường mãnh liệt hôn lưỡi, hôn tới khi đầu lưỡi của anh cũng đã tê rần, môi cũng sưng lên, ánh mắt mê ly ngập nước. Lâm Bảo vô lực đẩy hắn, không ngờ hành động này không những không đẩy được thân thể cao lớn cường tráng này ra, trái lại còn như một người dâm dăng tỏ ra dục nực còn ngهنهن, khiến cho trong lòng anh càng thêm xấu hổ.

Hai người dựa vào nhau ổn định lại hơi thở một lúc, sau đó Tiểu Chiến mới đứng dậy mặc quần áo.

Vẫn là một thân áo sơ mi trắng cùng quần đùi nhiều màu sắc, dáng người cao lớn khiến Lâm Bảo không tự chủ ngược đầu nhìn lên.

Tiểu Chiến sau khi xuống giường dường như trở nên lạnh nhạt hơn, sau khi thắt lại dây lưng cùng mặc áo xong, biểu tình hờ hững liếc nhìn anh.

“Phải nhớ rõ là tẩy sạch tinh dịch đi.” Giọng nói cũng rất lạnh lùng.

Lâm Bảo gật đầu, liền nghe thấy tiếng mở cửa, tiếp đó người kia liền rời đi.

Lâm Bảo ngơ ngác nhìn ra ngoài cửa, trong lòng đột nhiên có chút khó chịu.

Làm sao anh lại cảm giác bản thân thật sự như kỹ nữ, ở nhà hầu hạ nam nhân xong người ta liền đi không quay đầu lại, chỉ bỏ lại một mình anh trần truồng nằm trong chăn. Lâm Bảo nhúc nhích thân thể một chút, chỉ cảm thấy vòng eo bủn rủn, hậu huyết dường như đã bị cây gậy của người kia đâm nát đang vô cùng đau nhức, nhất thời trong lòng càng khó chịu hơn. Lâm Bảo không biết mình làm sao có thể đi tới phòng tắm.

Lúc này anh ngồi xổm ở bên trong bồn tắm, tách ra cặp mông lớn bị thao tới sưng lên, lộ ra hậu huyết đỏ hồng, Lâm Bảo cắn răng, đưa ngón tay dò xét vào bên trong, đẩy đẩy ra bên ngoài một chút, tinh dịch bên trong theo ngón tay chảy ra, nhưng sâu trong bụng vẫn còn rất nhiều.

Lâm Bảo khó chịu tới rơi nước mắt.

Vì sao lại bắn vào sâu như vậy, anh thật sự là giống như một người phụ nữ sao, còn không phải đã bị tên tiểu tử kia thao tới lớn bụng sao.

Anh không thể không ấn mạnh vào bụng dưới, nỗ lực đẩy chất lỏng bên trong ra ngoài, ngón tay bên trong cũng mạnh mẽ ấn vào tràng đạo liên tục, để tinh dịch chảy ra ngoài càng thêm dễ dàng.

Vừa thẹn lại mệt mỏi dần vất anh suốt một lúc lâu, cuối cùng cũng coi như đẩy ra được hết tinh dịch bên trong, dịch trắng sền sệt từ bên trong miệng trực tràng chảy ra theo vách tràng chảy tới miệng huyết, cuối cùng ừng ực một tiếng nhỏ chảy xuống dưới bồn tắm.

Lâm Bảo nhẩn nhện kiên trì tẩy rửa hồi lâu để bụng không còn tinh dịch, sau đó mới thở phào nhẹ nhõm, thoát lực nằm ngoài xuống bồn tắm.

“Ừ... mình... mình không thể tiếp tục như vậy được...” Không thể lại uất ức tùy ý để tên tiểu tử xấu xa kia đùa giỡn, bị chơi thành bộ dạng khác người, bị thao tới lớn bụng.

Anh muốn chạy, anh muốn chạy trốn, anh muốn chống lại hắn!

Nhưng trước khi phản kháng, anh vẫn nên nói với Tiểu Thu một tiếng đi...

“Tiểu Thu, cha muốn về nhà bác con ở mấy ngày, con... Con đừng nên nói cho người khác biết...”

Lâm Tiểu Thu cái gì cũng không biết, vẫn là một cô nhóc không biết lo nghĩ chỉ mang tâm tư mơ mộng theo, cô nhóc nhìn điện thoại di động, cũng không ngẩng đầu lên, nói, “Vậy cha đi đi, ngược lại con cũng phải quay lại thị trấn rồi.”

Lâm Bảo nhìn con gái một chút, lại hé miệng, nhưng khi anh nhìn thấy Tiểu Thu đang ngấm bức ảnh của Tiểu Chiến thì đem lời muốn nói ra nuốt xuống.

Ai....

“Vậy một lát cha thu thập quần áo rồi đi trước, con... con tốt nhất đừng nói cho bất cứ ai biết!” Lâm Bảo không yên tâm lại cần nhắc thêm một câu.

“Cha, cha có biết cha rất đáng ghét hay không?” Lâm Tiểu Thu lười biếng phất tay một cái, lại nói thêm một câu, “Được rồi, được rồi, chỉ cần cha không chạy đi tìm mẹ kế, làm gì cũng được.”

Cái từ mẹ kế này kích thích Lâm Bảo một cách nghiêm trọng, anh không khỏi lại nghĩ tới Tiểu Chiến.

Lâm ca ca, làm người của tôi đi...

Lâm Bảo thất thần phát ngốc, qua hồi lâu, mới buồn buồn nói, “Sẽ không... Cha sẽ không tìm...” Nói xong ôm lấy túi hành lý nhỏ đã chuẩn bị trước đây, chậm rãi đi ra ngoài.

Ai biết chân trước anh vừa rời đi, chân sau Lâm Tiểu Thu liền bán đứng anh.

Nhìn thấy nam thần nhận điện thoại, Lâm Tiểu Thu ngọt ngào nói, “Tiểu ca ca, cha em muốn sang nhà bác ở mấy ngày, anh không cần lo lắng nữa rồi.”

Nơi Lâm Bảo sống gọi là thôn Long Ma, thôn mà anh tới là thôn Xương Phái, hai thôn này rất gần nhau, chị họ của anh ở thôn Xương Phái, chồng của chị họ anh đi sớm để lại chị một mình cố gắng chăm nom gia đình. Nhưng quan trọng nhất là chị ấy là một người rất được, đối với Lâm Bảo cũng cực kỳ tốt, thỉnh thoảng cho anh chăn bông cùng vài món ăn ngon.

“Chị, em tới rồi.” Hai gia đình thường thường qua lại có quan hệ rất tốt, Lâm Bảo đặt túi hành lý xuống liền giúp chị họ cho gà ăn.

Chị họ của anh ngẩng đầu lên, thoáng qua nhìn dấu hôn đỏ thắm chói mắt trên cổ anh một chút, làn da của Lâm Bảo trắng nõn, những dấu vết xanh xanh tím tím hồng hồng kia có vẻ rõ ràng vô cùng.

“Em trai, dạo gần đây có quan tâm người nào sao?”

Khuôn mặt Lâm Bảo đỏ ửng, liền vội vàng lắc đầu nói, “Không có... Em không có...”

Chị họ anh ừ một tiếng, còn nói thêm, “Tiểu Thu cũng lớn rồi, hiện tại là thời điểm em nên tìm tri kỷ cho cuộc sống sau này đi.”

Lâm Bảo lại nghĩ tới Tiểu Chiến, mặt càng đỏ hơn, “Chị, em không có, chỉ là gần đây... Gần đây không quá thoải mái...”

Hậu huyết bị thao tới mở rộng ra, mỗi ngày đều có dâm thủy ở bên trong chảy ra vô cùng ẩm ướt, mộng cũng sưng lớn hơn không thể mặc vừa vài chiếc quần, bước đi cũng đau tới không thẳng lưng được, việc làm tình còn diễn ra liên tục vài ngày, anh thật sự sắp trở thành một người dâm dâng.

Không được... Mình là nam nhân... Mình không phải là dâm phụ...

Lâm Bảo nghĩ chính mình ở nhà chị họ trốn mấy ngày, không nhìn thấy người kia, không bị hấn sờ tới sờ lui, thân thể sẽ bình thường trở lại, những mong muốn nhớ nhung ngổn ngang kia sẽ dần dần biến mất đi.

Ai biết giữa trưa ngày thứ hai, khi anh cong lưng xuống làm cỏ, liền cảm giác phía sau trở nên lạnh lẽo.

Anh vừa quay đầu lại, liền nhìn thấy Tiểu Chiến đang ôm tay nhìn anh.

Nam nhân vẫn cao lớn anh tuần, mặc áo sơ mi rộng rãi, nhưng không giấu được một thân bắp thịt đẹp đẽ kia, lúc này hắn đang cười lại như không cười mà nhìn anh, cùng người mới gặp làm sao có thể tươi cười như thế.

Trước đây Lâm Bảo không hiểu, nhưng hiện tại anh đã hiểu, ở trong đôi mắt đó tất cả đều là dục vọng xấu xa muốn thao làm hậu huyết của anh.

Lâm Bảo bị dọa sợ tới run rẩy, đánh chết anh cũng không nghĩ tới Tiểu Chiến nhanh như vậy có thể tới tìm anh.

“Tôi... tôi...” Lâm Bảo nửa ngày cũng không nói được một câu hoàn chỉnh.

Tiểu Chiến trực tiếp dùng hành động khiến anh không cần nói đoạn sau, hắn kéo khóa quần xuống, đại dương vật thô to như cánh tay của một đứa trẻ cứ như vậy bắn ra ngoài.

Lâm Bảo nhìn thấy run run một cái, trong nháy mắt khuôn mặt đỏ bừng ngại ngùng.

“Ồ...” Anh nhẩn nhó lùi về sau vài bước, hậu huyết vô thức co rút lại vài lần, bên trong niêm dịch đã chảy ra dâm huyết ẩm ướt.

Tiểu Chiến tới gần anh một bước, Lâm Bảo liền lùi về sau một bước, ép ép vào bên trong ruộng ngô cũng chỉ còn một giò một trẻ cùng hình ảnh vô cùng tình sắc đối lập với hoàn cảnh xung quanh.

“Lâm ca, anh còn muốn chạy?” Tiểu Chiến vừa nói một bên thuận tay cởi ra vài nút áo, da thịt màu cổ đồng săn chắc liền lộ ra, khuôn mặt Lâm Bảo càng hồng hơn.

“Tôi... tôi không có...” Lại lùi một bước, lúc này anh không lui được nữa, sau lưng anh chính là tấm lưới sắt bao quanh tường. Lâm Bảo lúc này như một người vợ đáng thương bị ép vào tường cường bạo, lại bất lực chỉ có thể dựa lưng vào tường.

“Ồ... đừng thao tôi... Tôi không muốn bị thao...” Nước mắt cũng sắp bị dọa chảy ra ngoài.

Tiểu Chiến ồ một tiếng, cầm quần áo tùy ý ném xuống đất, thân thể của Tiểu Chiến thực sự rất đẹp khiến nam nhân nhìn tới liền tự ti, nữ nhân nhìn vào thì mặt đỏ tim đập nhanh, bắp thịt săn chắc khỏe mạnh kia dưới ánh mặt trời càng tỏa sáng trên làn da màu cổ đồng, thân thể tam giác ngược không khác một vị thần Hy Lạp vô cùng hoàn mỹ được tạc tượng ra, mà vật giữa hai chân hần kia đang nổi gân xanh, càng giống như cự thú hung mãnh không từ ngữ nào có thể miêu tả được.

Lâm Bảo đã sớm bị dọa tới hai chân mềm nhũn, ngón tay vô lực bám lấy lưới sắt, mắt thấy nam nhân từng chút một áp sát anh, mãi tới tận khi bóng dáng cao lớn đã bao phủ lấy toàn thân thể anh.

“Không... không muốn...” Thân thể bị lực lớn ngăn chặn, Tiểu Chiến theo vật áo sờ lên ngực anh, bàn tay lập tức nắm lấy đầu vú.

“Lão kỹ nữ, cái vú có phải lại lớn hơn rồi đúng không?” Tiểu Chiến hạ lưu xoa bóp lên, coi núm vú như thỏ con ở trên tay trêu đùa. Núm vú cũng theo khe hở của áo nhô ra ngoài, bị ngón tay kẹp lấy tùy ý xoa nắn, tiểu đầu đỏ nhanh chóng sung huyết sưng lên thành trái anh đào lớn, từ bên trong áo trắng tình sắc lộ ra ngoài.

Lâm Bảo bị xoa ngực tới thoải mái, toàn bộ thân thể càng ngày càng lộ ra sự mềm mại từ sâu bên trong.

“Ừm... không muốn bị sờ...” Tay anh vô lực đẩy hần ra, lại bị nam nhân nắm lấy. Khí tức của Tiểu Chiến càng ngày càng gần, bỗng dưng Lâm Bảo run lên, lại một lần nữa bị nam nhân hôn môi.

Anh bất lực nhắm mắt lại, cảm thụ bờ môi bị nam nhân bá đạo tách ra, đầu lưỡi dính mồ hôi lại một lần nữa mạnh mẽ xông vào bên trong khoang miệng ướt mềm.

Tiểu Chiến một bên hôn một bên chà đạp đầu vú của anh, Lâm Bảo bị hôn tới khi gò má ửng đỏ cả người run rẩy sợ hãi, vừa mở mắt ra, liền nhìn thấy cặp mắt thâm trầm sắc dục của người kia.

“Lâm ca...” Tiểu Chiến nhìn anh thật sâu, giọng khàn khàn nói, “Thích không... Yêu thích tôi hôn anh như vậy không?”

Lâm Bảo vừa muốn nói chuyện, lại bị nam nhân cắn lấy đầu lưỡi. Hần cắn lưỡi anh vô cùng tình sắc, khi thì nhẹ khi thì nặng, đem Lâm Bảo dần vật tới nước mắt lưng tròng, mỗi một lần cảm nhận được máu tanh lại bị hôn lưỡi ngọt ngào cuốn lấy, mỗi một lần sa vào bên trong sự ôn nhu dịu dàng lại bị cắn đến đau đớn.

Tiểu Chiến chính là như vậy, khi thì thô bạo khi thì ôn nhu, đều dễ dàng đem anh nắm trong lòng bàn tay mà đùa giỡn.

Ồ... Thật kỳ quái... Thật thoải mái... Tôi... Tôi không xong rồi... Nước mắt theo khóe mắt chảy xuống, thân thể Lâm Bảo càng ngày càng mềm mại, càng ngày càng ngứa, cuối cùng mềm nhũn dịu ngoan nằm trong lồng ngực của hần.

“Lâm ca... làm người của tôi đi... Tôi sẽ cho anh thoải mái tới cực điểm...” Âm thanh từ tính trầm thấp mang theo sức mạnh đầu độc người khác truyền tới, bàn tay lớn chậm rãi mở cúc áo của anh ra, đem mặt nạ của người vợ cô tịch nhu nhược dịu ngoan kia xé rách, triệt để kéo xuống vực sâu tình sắc vô tận...

11. Chương 11: Thuốc Kích Thích Play

Trans & edit: Gấu béo

~Lâm Bảo thực sự rất thích cảm giác này, dù anh không muốn thừa nhận nhưng thật sự anh yêu thích nó, đặc biệt là sau khi nuốt xuống vật gì đó nam nhân đút cho.

Tiểu Chiến lại dứt cho anh hai viên thuốc, thuốc kích thích ở nông thôn luôn là loại đặc biệt ít tạp chất, được tính mạnh, đối với thân thể cũng mang lại ảnh hưởng lớn. Lúc này Lâm Bảo đang từ một lão nam nhân nơi thôn quê ngượng ngùng nội liễm đã triệt để biến thành một lão kỹ nữ dâm dăng thấp hèn.

“A a a... tôi... tôi nóng quá...” Hấp thụ được tính mạnh mẽ khiến thân thể anh ửng hồng, eo hông vận vận liên tục, khát vọng được nam nhân xoa nắn mạnh hơn cùng hôn sâu.

Thế nhưng Tiểu Chiến lại lạnh mặt nhìn anh một mình bị dục vọng tra tấn uốn éo tới lui.

“Ô... Nóng... Khó chịu... Tiểu Chiến... Tôi... tôi khó chịu...” Khóe mắt rơi lệ lộ ra mị thái dụ người, căn bản anh không biết chính mình đang làm cái gì, chỉ là cong cặp mông lớn lên, từng lần từng lần một kêu nóng cùng khó chịu.

Dương vật của Tiểu Chiến thô to gần trong gang tấc, tỏa ra mùi vị nam tính khiến anh khó có thể bỏ qua, phản ứng của anh càng lúc càng lớn, anh bắt lực quỳ trên mặt đất, thậm chí ngay cả quần lót thoát được một nửa cũng dính đầy dâm dịch.

“Ô... Tôi... tôi muốn... tôi muốn...” Anh vút tôn nghiêm đi mà lên tiếng cầu xin, tầm mắt bởi vì bị nước mắt che mất mà trở nên mơ hồ. Thân ảnh nam nhân cao lớn đứng cách đó không xa nhưng anh không bắt được, cũng không thể sờ tới, anh liều mạng mà di chuyển về phía trước, nhưng Tiểu Chiến lại xấu xa lùi về sau vài bước, ánh mắt như nhìn thấy một dâm phụ cầu người tới thao.

“Lâm ca, bây giờ anh trở nên giống một kỹ nữ thực sự.” Âm thanh trầm thấp vang lên khiến cả người Lâm Bảo run rẩy. Anh xấu hổ gần như vùi cả khuôn mặt vào trong áo, nhưng dục vọng trong thân thể càng ngày càng mãnh liệt.

“Tiểu... Tiểu Chiến... thao... thao tôi...”

Tiểu Chiến nở nụ cười, là nụ cười khinh bỉ chế nhạo chưa bao giờ Lâm Bảo được thấy, “Lão kỹ nữ, cầu người cũng nên thỏa mãn yêu cầu của người ta một chút đi?”

Lâm Bảo mờ mịt nhìn hấn, nước mắt mông lung khiến anh không thấy rõ biểu cảm của người trước mặt.

Nhưng anh chưa kịp phản ứng lại, một trận dục vọng ầm ầm chạy tới, khiến đầu óc anh hỗn loạn, tính khí phía trước hay lỗ nhỏ phía sau đều ẩm ướt tới rồi tỉnh rồi mù.

“Ô... Van cầu cậu... Tiểu Chiến... Cầu cậu... Cậu mau tới thao tôi... nhanh lên một chút... thao tôi...” Tiếng khóc đứt quãng vang lên, mấy lần anh muốn đứng lên, nhưng hai chân đều quỳ tới bất ổn không đứng lên nổi. Tiểu Chiến nhìn thấy bộ dạng dâm dăng hiềm gặp của anh, dục vọng của chính hấn cũng khó kiềm chế nổi, vật dưới thân dường như có chất kích dục mà nhanh chóng cương ngạnh, nó vốn đã cứng lớn hiện lại thô thêm một vòng.

Lâm Bảo bị dục vọng khổng lồ chế đưa tay ra, xoa xoa dương vật của bản thân thì tảo huyết phía sau mắt khổng lồ phun ra dâm thủy, cảnh tượng kia thực sự hương diễm vô cùng. Một mặt là chán ghét dục vọng bản thân nhưng trên mặt lão tao hàng không giấu được mị thái khao khát lộ ra một cách trần trụi, đầu vú sưng lên run run trong không khí, thân dưới càng run rẩy không ngừng chảy nước, anh mới chỉ biết xoa xoa dương vật hồng hồng kia, vậy mà có thể không ngừng phun ra tảo thủy, bắn khắp bắp đùi hay trên mặt đất đâu đâu cũng có.

Tiểu Chiến nhìn thấy hình ảnh này liền thở dốc ồ ồ, thanh âm trầm thấp càng thô hơn, “Xoa lấy tảo huyết phía sau nhanh lên.”

Lâm Bảo đáp ứng một tiếng, nhẹ nhàng xoay thân thể đưa lưng lại phía hấn, hai chân quỳ trên mặt đất vươn tay ra chậm rãi mân mê cặp mông sưng đỏ.

Mông thịt trắng nõn bị đánh mấy cái liền xuất hiện nhiều dấu tay hồng hồng, Tiểu Chiến nhìn mà muốn chảy máu mũi, đưa tay lại đánh mạnh một cái, đánh tới khi lão tao hàng phóng túng kêu lên một tiếng, tảo huyết lại phun ra chút dịch ruột non.

“Ô... Không muốn... Không muốn bị đánh... đừng đánh tôi... A!” Lời còn chưa dứt lại một cái đánh mạnh khác, cặp mông vốn sưng lớn lại càng to thêm một vòng tròn vô cùng diễm lệ. Tiểu Chiến đánh mấy cái,

liền không cảm thấy hứng thú nữa thu tay lại, đột nhiên hẩn nhìn thấy mấy cây ngô cao lớn bên cạnh có vài bắp ngô lớn nhô ra, trên mặt hẩn xuất hiện nụ cười lạnh.

Lúc này chính là đang đầu xuân, vạn vật thức tỉnh, chồi non bắp ngô vừa mới lớn, càng lớn càng xanh mướt tinh tế khá giống một cây roi. Tiểu Chiến tiện tay nhổ một cái, quay về hướng Lâm Bảo liền mạnh mẽ đánh xuống cặp móng lớn kia.

“A...A... đau quá... Không muốn... không muốn...” Cành ngô không lớn nhưng lại dài mảnh, đánh ra đều vừa đau vừa ngứa, Lâm Bảo bị đánh đau không nhịn được khóc lóc kêu đau xin tha.

Tiểu Chiến lại đánh mạnh thêm mấy cái, đánh ra từng cái từng cái hồng ngân trên cặp móng trắng nõn, mới đổi sang lỗ nhỏ đâm dăng kia.

Hậu huyết lão tao hàng đã sớm bị thao mở ra, trong ngày thường chính là một thịt động tròn tròn, lúc này nó đang phát tình càng mở ra khép lại chảy ra dâm thủy. Cái miệng huyết kia được cành ngô tiếp xúc, lập tức mẫn cảm mà mạnh mẽ co rút lại. Tiểu Chiến nhìn thấy hai mắt liền phát sáng, sức mạnh trên tay hoàn toàn mất khống chế, bất chấp mạnh tay đánh mấy cái, đem thịt huyết kia bị đánh tới dâm thủy phun trào ướt nhẹp, lão tao hàng bị ngược đãi tới khóc kêu thảm thiết, kêu tới khi cổ họng cũng khàn đi, tay cũng mất kiểm soát mà cào loạn trên mặt đất, hẩn mới đưa cành cây kia đâm vào bên trong thịt huyết.

“A a a...” Lại là một tiếng hét thảm, thân thể Lâm Bảo run lên, lập tức liền nằm co quắp trên mặt đất. Tiểu Chiến từ trên cao nhìn xuống, thấy xung quanh da thịt đỏ hồng của anh đều xuất ra mồ hôi lạnh, cả người anh đều run rẩy, cặp móng sừng đỏ kia còn cắm vào một thân cây xanh mướt, nhất thời hẩn cười lạnh nói, “Bị thân ngô thao có sướng hay không?”

Lâm Bảo khóc lóc lắc đầu, anh rõ ràng bị đau tới sắp tan vỡ, có thể do tác dụng của thuốc kích dục mà tao huyết bị đánh từ đau đớn dần dần chuyển thành vui sướng tê dại, không lâu sau cành ngô kia cũng nhanh chóng bị dâm thủy thấm thấu.

“Tiên sư nó, dâm huyết ăn vào thực vật cũng có thể thích thành như vậy!” Tiểu Chiến đột nhiên rút cây ngô ra khiến cả người Lâm Bảo run lên, tiếp theo hẩn cũng ăn vào một viên thuốc, ắn lão tao hàng xuống, mạnh mẽ đem dương vật đâm vào.

Dương vật khổng lồ vừa mới chen vào trong dâm huyết đã đẩy ra vô số tao thủy, Lâm Bảo như cá mắc cạn được thả về nước phóng tung kêu dâm liên tục.

Âm thanh của Lâm Bảo vốn ngọt ngào mềm mại, lúc này càng nhiều thêm vài phần dâm mị, Tiểu Chiến nghe được liền bị dục hỏa đốt cháy, đại dương vật dưới khó lại trưởng thêm vài phần, mạnh mẽ thao làm rách thịt mỏng manh bên trong.

Lâm Bảo bị hẩn thao quá nhiều lần, rất nhanh liền cảm nhận được dương vật quen thuộc, lúc này toàn bộ vách tràng đều hút lấy dương vật, mỗi vết nhăn bên trong đều được kéo giãn ra, mỗi một tác mị thịt đều co giật liếm hôn dương vật, gân xanh nhảy lên đều được anh cảm nhận rõ ràng, theo nó nhảy lên mà run rẩy.

Lâm Bảo bị ép ắn quá nhiều thuốc kích thích, cả người đều mơ hồ dâm dăng, tao huyết bên trong mút lấy dương vật, cái móng to còn tự vận vẹo truy đuổi khoái cảm, lại tựa như đang khẩn cầu nam nhân thô bạo xâm phạm.

Tiểu Chiến đương nhiên muốn thỏa mãn lão tao hàng, đầu tiên hẩn đâm vào nơi sâu nhất, làm mở miệng trực tràng, sau đó đột nhiên rút ra lập tức lại mãnh liệt đâm xuyên.

Lâm Bảo bị nam nhân đặt ở dưới thân rồi dùng tư thế từ sau lưng mạnh mẽ làm tình, eo móng Tiểu Chiến cường tráng mạnh mẽ, mỗi một lần đâm vào đều vô cùng tàn nhẫn đỉnh miệng trực tràng.

“A... a... a... Thích... thật lớn... thật thoải mái... tôi muốn chết...” Lão tao hàng theo những đợt đâm xuyên mà dâm dăng kêu lên, không tự chủ nâng lên cặp móng to phối hợp với động tác của dương vật.

Thịt móng đẹp mắt mềm mại cùng cơ bụng cường tráng va chạm kịch liệt, tạo ra tiếng vang ầm ầm, bởi vì va chạm quá mức mạnh mẽ mà thịt móng bị đè ép tới biến dạng, móng lớn như bị từng đợt sóng khác nhau xô đẩy.

Thân thể cường tráng của Tiểu Chiến toàn bộ đề lên cơ thể của anh, bàn tay lớn đùa giỡn hai đầu ngực đã sưng sừng đỏ, một bên hấn tàn nhẵn thao làm, một bên cắn tai anh, thở gấp trầm giọng sỉ nhục anh, “Lão kỹ nữ! Được đại dương vật thao có sướng hay không? Con mẹ nó, được lão tử thao có sướng hay không? Ừm! Mẹ, tao huyết so với nữ nhân còn nhiều nước còn mềm mại hơn! Đúng là đồ dâm đẳng thiếu thao!”

Lâm Bảo nghe thấy giọng nài khẩn khẩn trầm trầm của hấn, cả người càng run rẩy lợi hại hơn, anh một bên a a chịu đựng bị hấn xuyên xỏ, một bên khóc lóc nói, “Tôi... tôi không phải dâm đẳng...” Tôi chỉ là thích cảm giác được cậu thao.

Nhưng lời nói buồn nôn như vậy anh không nói ra được, anh chỉ có thể khóc lóc ngửa cổ lên, nhìn bùn đất sậm màu cùng những nhánh ngô cao cao, anh cảm thấy cả thế giới như một hợp thể mơ hồ hỗn độn, bên trong đầu anh chỉ còn hiện lên hình ảnh về một thứ, đó chính là đại dương vật đang không ngừng ra ra vào vào trong cơ thể của anh.

Anh hiện tại suy nghĩ mông lung không rõ, khi thì nhún mông thịt vểnh cao theo luật động của người bên trên, khi thì kêu khóc thảm thiết, khi lại phóng túng tới mức mềm giọng rên rỉ cầu được thao nhiều hơn.

Hiệu quả của thuốc kích thích đã khiến anh hoàn toàn phóng túng bản thân chạy theo dục vọng, tích góp sung sướng tới cực hạn, dương vật như chồi non bên dưới bắn ra một lượng lớn dịch thể, anh rít gào rên rỉ, thân thể đột nhiên căng thẳng lại, đồng thời hậu huyết bên dưới mạnh mẽ kẹp chặt đại dương vật.

Anh nghe thấy Tiểu Chiến đột nhiên ồ ồ hô hấp, thân thể bị nhấc lên, khi nhìn thấy mặt nam nhân thì dục vọng trong thân thể càng mãnh liệt hơn, hai chân của anh vô thức cuốn chặt lấy eo nam nhân, mông lớn vạy vẹo liên tục, cố gắng để cho tao huyết có thể nuốt dương vật vào sâu hơn.

Tựa hồ Lâm Bảo càng ngày càng dâm đẳng hơn, anh giương cặp mông tròn trắng nõn lên, theo động tác ầm ầm mạnh mẽ như đóng cọc của người bên trên mà vạy vẹo eo mông, để điểm nào đó trong cơ thể được mài ép nhiều hơn.

Tiểu Chiến dường như bị khiêu khích tới cực hạn, vật dưới khó như bị kích thích tới điên rồi, kịch liệt chuyển động, lực hấn thao làm càng lúc càng lớn, va chạm cũng càng ngày càng tàn nhẫn hơn, eo hông nhún xuống càng ngày càng không thấy tần suất, chỉ có thể nghe thấy âm thanh tình sắc vang lên. Nam nhân một bên thao làm lão kỹ nữ của hấn, một bên nhìn thẳng khuôn mặt trắng nõn thanh tú kia, ánh mắt thâm trầm sắc dục hung ác, nhưng lại không có yêu thương.

Lâm Bảo không biết, anh cũng không hiểu, anh chỉ biết ôm lấy Tiểu Chiến dâm đẳng kêu rên, cái bụng cũng sắp không chống đỡ được nữa, thậm chí anh có thể nhìn thấy hình dáng quy đầu hiện lên trên bụng của bản thân.

Lâm Bảo run rẩy sờ về phía bụng dưới, nghĩ muốn cách bụng chạm vào quy đầu kia thì anh đã không nhịn được khuôn mặt đỏ bừng vạy vẹo, lại đạt đến cao trào.

Lúc này tinh dịch đã bắt đầu không còn nhiều, chỉ còn là những tia bắn mỏng manh, rồi lại ngay lập tức cương lên.

Tiểu Chiến căn bản mặc kệ phía trước của anh, hấn chỉ chuyên tâm hung ác thao làm thịt động phía sau của anh, lấy dương vật thô to thao nát tiểu huyết ẩm ướt mềm mịn phía sau, tuyến tiền liệt lẫn cảm bên trong cũng không chịu được mà sưng to lên, miêng trực tràng đầy rẫy những vết thương càng không cách nào khép miệng lại được, xoang đạo mềm ướt không ngừng co rút bao chặt lấy quy đầu, tựa như đang khấn cầu được tinh dịch bắn vào.

Thế chất Lâm Bảo hoàn toàn bị thay đổi thể chất, sau lần thứ ba cao trào, xoang đạo bên trong phun ra chất lỏng cùng mồ hôi, nhẹ nhàng bị quy đầu chặn lấy. Tiểu Chiến bị phun lên vô cùng thoải mái thân thể khẽ run, cũng không còn cách nào chịu đựng thêm được gầm nhẹ một tiếng, hông dưới như mưa to gió lớn kéo tới kịch liệt lay động, Lâm Bảo bị thao tới kiêu diễm thảm thiết kêu lên, hai bắp đùi như bị rút gân co rút một hồi rồi đá đá lung tung, đột nhiên ngón chân của anh cuộn lại giờ cao lên, một luồng tinh dịch nóng bỏng như dung nham mãnh liệt phun vào miệng trực tràng bên trong.

Lâm Bảo bị bắn vào bên trong cả người run rẩy, dục vọng dâm đẳng thấp hèn vào lúc này rốt cuộc được thỏa mãn, anh vừa mới kêu lên một tiếng, lại bị một luồng tinh dịch khác bắn vào, từng đợt từng đợt tinh

dịch bắn vào mãnh liệt kéo dài cao trào, chờ Tiểu Chiến bắn xong lần cuối cùng, anh đã triệt để mê say trong dục vọng, anh như người mộng du ôm lấy Tiểu Chiến, đôi mắt ướt át si ngốc nhìn Tiểu Chiến, nước mắt từ gò má chậm rãi rơi xuống, sau đó, thân thể liền cứ như vậy ngã xuống mặt đất.

Tiểu Chiến thở dốc bắn xong lần đầu, dương vật cắm bên trong tao huyết vẫn cứng rắn vô cùng, hắn đem lão tao hàng ôm lên, đặt hai chân dài trắng mịn lên trước ngực tạo thành chữ M, cánh tay cường tráng ôm lấy eo của anh, dùng một loại tư thế kì lạ mà tục tĩu tiếp tục thao anh.

Lâm Bảo suy nhược mà nghiêng đầu, tùy ý dương vật nam nhân tàn nhẫn ra vào thịt huyết, mồ hôi cùng tinh dịch cứ như vậy theo từng lần ra vào mà tràn ra, mộng to bị đụng vào rung rung, anh như kỹ nữ thấp hèn ở trên người nam nhân lung tung lắc lư thân thể cầu được thỏa mãn.

“Mẹ nó, không khác gì động vật vào thời kỳ động dục, còn muốn chạy nữa không!” Hắn gầm lên gào thét, lại là một lần tàn nhẫn đỉnh mạnh để tao huyết có thể ăn vào càng sâu hơn.

Lâm Bảo vô lực khóc kêu một tiếng, “Không... không chạy... a a...”

“Biết mình là gì không?” Tiểu Chiến mạnh tay đẩy ra cặp mộng lớn kia, để tao huyết có thể ăn được nhiều dương vật hơn.

“Tôi... tôi không biết..” Lâm Bảo khó chịu vặn vẹo mặt liễu mạng lắc đầu, dường như là đang trừng phạt anh mà hắn đột nhiên đắm sâu vô cùng.

“Không biết? Tốt, vậy lão tử nói cho anh biết.” Khuôn mặt Tiểu Chiến anh tuấn tà nịnh mà lại lạnh khốc, lúc này lại hiện lên nhiều vẻ dữ tợn hơn, “Lần đầu tiên lão tử nhìn thấy anh, liền biết anh là một kẻ thấp hèn dâm đẳng! Con mẹ nó, anh trời sinh chính là đồ dê tiện nâng mộng lên để đại dương vật thao, đồ kỹ nữ!”

Lâm Bảo bị nhục nhã tới nước mắt rơi đầy mặt, có thể dễ dàng cảm nhận được sung sướng cùng đau đớn như ma túy phát độc trong thần kinh của anh, thân thể anh lại dưới lời sỉ nhục của nam nhân mà đạt cao trào.

Lần này ngay cả tinh dịch anh cũng không còn, chỉ bắn ra vài tia nước tiểu nhàn nhạt.

“Tiên sư nó, thế mà lại bị lão tử thao tới bắn nước tiểu! Còn nói không phải kỹ nữ! Con mẹ nó đồ dâm đẳng không bằng kỹ nữ!”

“Ô ô... không phải... tôi không phải!”

“Mẹ kiếp! Còn dám nói không phải!” Tiểu Chiến cười lạnh đem anh đặt trên mặt lưới sắt, dưới khổ càn ngày càng tàn bạo thao làm mạnh mẽ, đem thân thể anh nâng lên không trung rồi lại bị va chạm nặng nề mà rơi xuống, bởi tác dụng của trọng lực, dương vật thô to có thể đi vào càng sâu hơn, hầu như đem toàn bộ vách tràng đều xuyên thủng. Lâm Bảo bị làm tới hai mắt trắng dã, thân thể run rẩy kịch liệt. Tiểu Chiến một bên phát điên thao anh, một bên gầm nhẹ sỉ nhục anh, “Đồ dâm đẳng dê tiện! Dựa vào cái gì mà lại dám yêu thích được lão tử thao? Con mẹ nó chỉ nghe thấy lão tử mắng cũng có thể đạt cao trào, thật là một cực phẩm dâm tiện!”

Lâm Bảo bị hấn nhục nhã sống không bằng chết, chỉ biết khóc lóc lắc đầu, anh vẫn quá mức ngây ngốc không biết trên đời còn có người như Tiểu Chiến.

Hôn môi anh, ôm ấp anh, lại tùy ý đùa giỡn anh, làm nhục anh, để anh thống khổ không chịu được nhưng lại luân hãm trong đó,

“Nói mau, anh là chó mẹ của lão tử! Dám nói không phải thì lão tử liền để cho toàn bộ trai tráng trong thôn nhìn thấy hình ảnh lão tử thao nát dâm huyết này!” Thô bạo uy hiếp của Tiểu Chiến tựa hồ như đã áp đảo nhánh cỏ mỏng manh cuối cùng trong thế giới tinh thần của anh, Lâm Bảo hoảng hốt mở to hai mắt, như vừa vút đi tôn nghiêm cuối cùng mà thốt lên, “Tôi là... tôi là kỹ nữ... tôi là chó mẹ của cậu... là dâm phụ thiếu thao... ô ô ô...”

Tiểu Chiến nghe anh thống khổ nói lời dâm đẳng, phảng phất như toàn bộ tinh thần bị kích thích, hấn phát điên mà gầm nhẹ, dương vật thô cứng ở trong dâm huyết ẩm ướt nhảy lên liên tục, Lâm Bảo ngửa cổ lên,

tùy ý hấn thô bạo luật động, đâm xuyên, va chạm, cho tới khi một luồng tinh dịch nóng bỏng bắn vào bên trong.

Lâm Bảo bị bắn nhiều tới mức cái bụng phình lớn, linh hồn như bị đánh mất, thân thể nâng cao lên tiếp nhận.

Tác dụng của thuốc trong cơ thể Tiểu Chiến tựa hồ đang chậm rãi biến mất, hấn bá đạo hôn môi Lâm Bảo, một bên thân mật một bên khàn giọng nói, “Từ nay về sau, anh chính là lão chó mẹ của một mình lão tử, nhìn thấy lão tử phải nâng mông, mở chân ra để lão tử chơi, trước khi lão tử chán ghét, con mẹ nó đừng hòng chạy thoát...”

Lâm Bảo tuyệt vọng lắc đầu, có thể lại bị tình dục chiếm cứ tâm trí trong nháy mắt, ở dưới thân nam nhân đâm đâm nâng mông kêu khóc, mãi tới khi mệt mỏi hôn mê...

P/s: Dài quá T^T. Vốn Gấu cũng định up sớm hơn cơ. Mong là tới giữa tháng 6 sẽ hoàn bộ này. Tui còn muốn ôm bộ khác nữa ~

12. Chương 12: Quyết Định Yêu Thương

Trans & edit: Gấu

~Lúc này đang là chạng vạng, thế mà Tiểu Chiến lại thao anh tới xế chiều, toàn bộ thân thể Lâm Bảo đều mềm nhũn, cả người vừa đau vừa mỏi, bắp đùi của anh đã không thể khép lại, giống như do bị trĩ mà phải mở rộng ra để tránh đau đớn, thịt huyết bị thao sừng đỏ còn phun ra chất lỏng trắng đục.

“Ồ...” Thoải mái đến mức sâu trong tận cùng đau đớn và khoái cảm là bị thương vô tận.

Tiểu Chiến dùng tư thế ôm trẻ con ôm anh lên, liếm mí mắt của anh, phát hiện anh tỉnh rồi hấn liền cười nhẹ một tiếng, dùng đầu lưỡi tình sắc miêu tả lại vết nước mắt nơi khóe mắt anh

“Lão kỹ nữ, được đại dương vật thao có sướng hay không?”

Con người của Lâm Bảo sớm đã tan rã, thân thể vô thức run rẩy, lại khóc nức nở một tiếng.

“Có thích tôi hay không?” Tiểu Chiến lại dùng giọng nói gợi tình trầm thấp mà ăn mòn linh hồn vị đại thúc của hấn.

Lâm Bảo mơ mơ màng màng, anh không biết nên đối mặt với Tiểu Chiến như thế nào, một mặt nam nhân so với anh có nhiều người yêu thích hơn hai người lại cùng giới tính, mặt khác anh căn bản trốn không thoát khỏi tay hấn, đều bị thô bạo làm tình mỗi ngày.

Những ngày tháng này... Đúng là không có cách nào trải qua...

Lâm Bảo là một người đàn ông hoàng, là một nông dân tốt bụng lại giản dị, nhưng anh vẫn có chút huyết tính.

“Không...” Anh suy nhược mà hé miệng, “Tôi... tôi không thích cậu...”

Bình sinh đây là lần đầu cũng có thể là lần cuối anh dứt khoát thẳng thắn từ chối người khác như vậy.

Gương mặt tuần tú của Tiểu Chiến hơi cứng đờ, ánh mắt trở nên sâu thẳm, khóe miệng cười lạnh nói, “Ồ? Lặp lại lần nữa?”

Lâm Bảo sợ hãi co rúm thân thể, nhắm mắt nói lại một lần, “Tôi... Tôi sẽ không thích cậu...”

Ai biết anh vừa dứt lời, Tiểu Chiến vốn đang ôm lấy chân tay anh đột nhiên buông ra, nhất thời Lâm Bảo như một quả cầu thịt hướng trên mặt đất rơi xuống.

Chỉ nghe tiếng gió phù một tiếng, đại dương vật bên dưới tiếp được anh, đâm huyết nguyên bản đang co rút lại bị mạnh mẽ đâm vào.

Lâm Bảo bị thao tới hết lên một tiếng, cái bụng phình lớn lên.

Tiểu Chiến dựa vào dương vật đẩy anh, bàn tay lớn giữ lại eo anh dùng tư thế cực kỳ quái lạ thao anh.

Bụng Lâm Bảo đã sớm chứa đầy tinh dịch, đại dương vật cắm vào rút ra vô cùng dễ dàng, tiếng nước phát sinh càng ngày càng lớn.

“A... a... cứu mạng...” Tiếp theo đó thân thể lại một lần nữa rơi xuống, lần này bị chen vào càng sâu hơn, cơ hồ sâu tới mức sắp đâm thủng bụng anh.

“Kỹ nữ, rõ ràng yêu dương vật của lão tử muốn chết! Còn dám nói dối!” Tiểu Chiến hung ác mắng, đột nhiên giơ hai chân anh lên, đem mông lớn rời khỏi đại dương vật mang theo một đồng chất lỏng hỗn độn, hắt lại đột nhiên buông tay, dâm huyết một lần nữa rơi trên đại dương vật, cặp mông nặng nề rơi xuống, bắn ra một vòng dâm thủy.

Lâm Bảo bị thao tới bất lực kêu khóc, cả người như bùn nhão, theo dâm xuyên lắc lư lay động.

“Chó mẹ, thật con mẹ nó là một con chó mẹ thiếu thao!” Quy đầu khổng lồ ma sát thịt huyết sưng đỏ, lại tàn nhẫn đâm vào tuyến tiền liệt.

Lâm Bảo hét lên một tiếng, cả người run lên, dương vật bé nhỏ phía trước lại bị thao tới cương lên. Tiểu Chiến vừa dùng lực thao anh, vừa ôm lấy cặp mông kia điên cuồng xoa nắn, dương vật Lâm Bảo cũng bị lay động tới, một bên run run phun ra thanh dịch, nhìn qua dâm đẳng cực kỳ.

“Ô... Không muốn... Tiểu.. Tiểu... khó chịu... a...” Lúng túng gào khóc, lại bị Tiểu Chiến từ phía sau hôn môi.

Đầu lưỡi tình sắc lần thứ hai xông vào khoang miệng, Lâm Bảo bị ép mở miệng lớn, tùy ý đầu lưỡi thô ráp ẩm ướt liếm láp khuấy lên, đầu lưỡi mềm mại cùng đầu lưỡi của nam nhân quần quýt cùng nhau, vang lên tiếng chặc chặc không ngừng.

“Lão kỹ nữ! Lão chó mẹ!” Hàm hồ mắng một tiếng, hạ thể hắt lại mạnh mẽ thao làm, tiếp theo đó chửi tục một câu, lại tàn nhẫn đỉnh vào.

Lâm Bảo bị làm tới ô ô kêu thảm thiết, có thể do miệng bị cuốn lấy, tất cả tiếng gào khóc tê dại đều không thể phát ra, anh chỉ có thể trợn mắt lay động thân thể, một lần lại một lần bị đại dương vật dâm xuyên. Tiểu Chiến thao anh một lát liền ẩm ẩm hướng bên ngoài ruộng ngô mà đi tới.

Lúc này sắc trời đã tối, rất nhiều người dân làm cỏ xong hướng nhà mình đi về, xa xa vọng tới tiếng hương dân nói chuyện.

Lâm Bảo nghe thấy được âm thanh, hoảng sợ căng thẳng thân thể, mà Tiểu Chiến thể nhưng càng ngày càng dùng sức thao anh, thậm chí còn phát ra tiếng nước rõ hơn, đẩy ra một luồng lại một luồng dâm thủy.

Trong mắt Tiểu Chiến lóe ra ánh sáng tà ác, hắt rời đi bờ môi ẩm ướt mềm mại, khàn khàn nói, “Đã nói là làm chó mẹ của một mình tôi mà không chịu nghe lời, lão kỹ nữ, tôi đã nói rồi, sao có thể nói không giữ lời đây?”

Lâm Bảo thống khổ lắc đầu, cả người đều nằm trong trạng thái sắp tan vỡ, anh cảm giác Tiểu Chiến lại đi thêm vài bước nữa, lúc này hình ảnh tục tĩu làm tình của hai người chỉ cách người dân bên ngoài một dãy ngô, xuyên qua mấy cây ngô thấp thoáng có thể thấy người dân qua lại.

“Không muốn... van cầu cậu.. không muốn đi ra ngoài...”

“Tốt, lặp lại lần nữa, có thích lão tử hay không, có yêu đại dương vật của lão tử hay không?”

Lâm Bảo bị nhục nhã, khuôn mặt vặn vẹo, nước mắt mông lung mà nhìn ra bên ngoài, nơi này cùng bên ngoài tựa như hai thế giới cách biệt, một bên là sinh hoạt thuần khiết chất phác, một bên khác lại là địa ngục tối tăm giữa trần gian.

Anh vô lực nắm lấy lá cây ngô, nhìn thấy nụ cười của mọi người, cảm giác mình càng ngày càng cách xa bọn họ...

“Tôi... tôi yêu thích...”

Tiểu Chiến hài lòng nở nụ cười, quay về chỗ ban đầu, ôm anh rời khỏi nơi bất cứ lúc nào cũng có thể bị người khác nhìn thấy, hắn đem hai đùi của anh nâng cao lên, dưới khó giống như đang đóng cọc mà điên cuồng đâm xuyên, âm thanh nặng nề vang lên vô cùng tục tĩu, Lâm Bảo nhìn ngón chặn giờ lên của bản thân đều cuộn tròn lại, trong cơ thể còn sót lại tình dục muốn được phóng thích lần cuối.

“Yêu thích tôi thao làm đâm huyết của anh sao?” Tiểu Chiến cắn vành tai của anh hỏi.

“A... Yêu thích...” Nước bọt của anh đâm mỹ chảy ra, tính khí phía trước cũng sắp tới cực hạn, phun ra nước tiểu.

“Yêu thích đại dương vật hay vẫn là yêu thích tôi hơn?” Tiểu Chiến nâng anh lên mạnh mẽ thao làm rồi trêu tức hỏi.

“Tôi... thích cậu...” Nước mắt theo gò má chảy xuống.

Tiểu Chiến tàn nhẫn mà đâm mở miệng trực tràng, dùng sức đảo loạn mấy lần nói, “Rõ ràng càng yêu thích đại dương vật của lão tử hơn!”

Lâm Bảo bị mài tới cả người run rẩy, “Ồ... Là... tôi... yêu thích đại dương vật...”

Rõ ràng hiện tại tâm trí so với bất cứ thời điểm nào đều thanh tỉnh rõ ràng hơn, nhưng lại nói ra những lời nói thấp hèn đâm đả.

Anh thật sự đã triệt để sa đọa...

“Thật đáng tiếc...” Tiểu Chiến lại nặng nề đâm vào mấy lần, ở trong tiếng khóc bị kiềm chế của anh mà phóng tinh dịch vào bên trong, nam nhân tựa hồ cũng có chút kiệt sức, thở gấp ghé vào tai anh thở dài nói, “... Đáng tiếc anh không phải là nữ nhân.”

Nhưng câu nói sau cùng Lâm Bảo không có nghe thấy, anh đã hôn mê từ lâu.

Chị họ Lâm Bảo từ lâu đã thấy anh có gì đó không đúng, từ hôm qua đột nhiên có một người trẻ tuổi đẹp trai ôm em chị về, anh càng trở nên kì lạ.

“Tôi đến cùng là bị làm sao...” Lâm Bảo ở trên giường nhấc tới, sắc mặt anh trắng bệch, tiêu cự trong mắt nhanh chóng tan ra, thuốc kích thích kia có tác dụng vô cùng lớn, mỗi lần uống vào anh đều phải nằm trên giường rất lâu.

“Cái gì?” Chị họ bưng cho anh bát cháo loãng, “À đúng rồi, người đẹp trai hôm qua nhấc với chị nói cho em biết rằng hắn về thôn chờ em quay lại, có phải là em nợ hắn tiền không?”

Lâm Bảo uể oải lắc đầu, một lát sau co quắp nói, “Chị... có người thích em...”

“Cái gì?”

“Nhưng... em với hắn không thể... em so với hắn lớn tuổi hơn rất nhiều...” Nói xong liền đỏ mặt lúng túng.

Chị họ biết em trai mình là một người đàn ông tốt, lúc trước cưới mẹ Tiểu Thu xong không hề thay lòng đổi dạ, ai biết mẹ Tiểu Thu là một người vô phúc, rất nhanh liền ra đi, lúc đó em nàng còn muốn đi theo, nếu không phải là còn có Tiểu Thu, phỏng chừng đã sớm đi theo vợ.

“Lớn tuổi sao, chị ở trên báo có đọc qua, có người đàn ông hơn tám mươi cưới vợ hơn hai mươi, năm nay em cũng chỉ hơn ba mươi một chút, đây chính là khi đàn ông trưởng thành hấp dẫn nhất, sao phải kiêng kị!”

“Thế nhưng...” Lâm Bảo muốn nói lại thôi, anh cùng Tiểu Chiến đều là nam nhân...

Nông thôn rất bảo thủ, cũng rất lạc hậu, đồng tính luyến ái ở thôn bọn họ chưa bao giờ xuất hiện, cũng không có ai nói cho anh biết, hai người đàn ông làm sao ở chung, vì lẽ đó anh rất mờ mịt cùng bối rối, thậm chí có cảm giác bản thân làm ra tội ác, cảm thấy có lỗi với vợ chồng Tiểu trưởng thôn, cảm giác do chính mình câu dẫn con trai của bọn họ.

“Con người sinh hoạt một đời chính là muốn thật vui vẻ thoải mái, nghĩ nhiều làm cái gì, em thích ai liền cưới người đó, chỉ cần không phải vợ người khác, em muốn kết hôn liền làm đi, muốn quan hệ cũng liền quan hệ đi.” Lời chị họ nói thật sự rất chân thành.

Lâm Bảo từ một tiếng, tựa hồ suy nghĩ có chút thông suốt, tuy rằng anh hiện tại cũng không rõ ràng, Tiểu Chiến vì sao coi trọng anh, nhưng anh ở trong cuộc sống cô tịch hơn mười năm đột nhiên có một người như vậy tới, có chút hoảng sợ, lại có chút ngọt ngào, thậm chí còn có chút vui sướng. Tuy rằng tiểu tử xấu xa kia vô cùng thô bạo, ngày ngày đều làm tình khiến mông anh sưng lớn lên, lại cho anh uống thuốc kích dục, sau đó cả người đều nóng lên, ngược lại hấn khoan khoái bắt nạt anh rồi dần vật. Nhưng tổng thể cảm giác... vẫn là rất thẹn thùng... Lâm Bảo đỏ mặt, lấp ba lấp bấp nói, “Vậy cũng tốt... Việc kia... em thử cùng hấn xem sao...”

13. Chương 13: Yêu Thương Lần Đầu Xuất Hiện

Trans & Edit: Gấu T&T

Lâm Bảo không hiểu sao lại chạy sang thôn bên cạnh một chuyến, cuối cùng lại ảo não quay trở về.

Làng hóa ra vẫn là làng, từng bắp ngô lớn xanh mơn mẫm, từng mái nhà thấp thoáng, còn có... Tiểu Chiến đang chạy bộ. Tiểu Chiến dường như rất thích chạy bộ, hầu như mỗi ngày hấn đều chạy mấy tiếng, áo ngoài bị mồ hôi thấm ướt trong suốt, đều có thể nhìn thấy bắp thịt phồng lên rõ ràng.

Lâm Bảo nhìn tới mê mẩn, đỏ mặt chậm rãi đi về.

Tình cảnh này rất quen thuộc, thật giống như ngày đó khi anh gặp lại Tiểu Chiến lần thứ hai, thân hình cao lớn của hấn tỏa ra mùi mồ hôi cùng nhiệt khí, khí tức rất nồng nặc, lại rất dã tính, khiến cho trong đầu Lâm Bảo hiện lên rất nhiều hình ảnh về thân thể cường tráng này đan xen vào nhau.

“Cuối cùng cũng chịu quay trở về?” Tiểu Chiến nhìn thấy anh liền lạnh lùng nói, cùng người nhiệt tình trước kia không hề giống nhau.

Lâm Bảo từ lâu đã quen hấn là người đa nhân cách, chỉ có thể sợ hãi từ một tiếng, ngẩng đầu lên, hai mắt sáng trong.

Dưới ánh mặt trời, da thịt Lâm Bảo vẫn trắng như vậy, lộ ra tinh quang, nhìn qua không hề mất đi vẻ đẹp vốn có, lại vừa phong tao thuần khiết. Tiểu Chiến hí mắt nhìn anh, tâm lại bắt đầu ngứa.

Mẹ nó, lại muốn thao người này...

Có điều hấn cũng chỉ nghĩ như vậy mà thôi, lão tao hàng mới uống thuốc kích thích mấy ngày trước, thao cũng chán rồi.

Tiểu Chiến ở bên cạnh anh dừng lại trong chốc lát, sau đó hướng về làng tiếp tục chạy, thân hình hấn cao lớn, bước chân cũng rất rộng, Lâm Bảo muốn đuổi theo hấn, nhưng làm thế nào cũng không đuổi kịp, chỉ có thể thở hồng hộc dừng lại do eo nhũn mông đau.

“Ồ... Tiểu... Tiểu Chiến...” Anh yên lặng mà lẩm bẩm, nhìn bóng lưng hấn dần dần đi xa, trong lòng đột nhiên trống rỗng.

Tiểu tử xấu xa này thật sự thích anh sao...

Tiểu Chiến vốn yêu thích nữ nhân ngực lớn mông to, có thể Lâm Bảo là một ngoại lệ, kỳ thực khi còn bé, hấn đã biết anh gặp qua anh, lớn hơn một chút lại là xem thường anh, không vừa mắt anh. Nguyên bản hấn đang mất hứng vì phải từ trường quân đội trở về thôn, nhưng khi hấn ở ngoài nhìn mọi người chào đón hấn trở lại, trong nháy mắt đã nhìn trúng anh.

Cách nói này tuy rằng có chút ác tục, nhưng đúng là như vậy, chớp mắt đã động lòng, chuyển hóa thành rất nhiều tà tâm, muốn có được anh, muốn thao anh, muốn triệt triệt để để giữ lấy anh.

Thật sự đã làm tình rồi, lại có chút chán ghét...

Thế là hết, lại chơi đùa với anh ta thêm một chút đi, dù sao một tháng sau hẳn cũng sẽ quay trở lại thành phố A, đến lúc đó sẽ tiến vào quân đội nhận chức, dạng nữ nhân gì mà chẳng có, không phải sao?

Tiểu Chiến hít mạnh một hơi, lại chạy về đầu thôn, lúc này vừa vặn là giữa trưa, ánh mặt trời vô cùng chói, mà Lâm Bảo vẫn còn đứng ở nơi đó chờ hẳn.

Yên lặng lại có chút ngại ngùng, giống như thỏ nhỏ mới ra khỏi hang trông vô cùng lẻ loi.

Lâm Bảo nhìn thấy hẳn chạy về đây, ngại ngùng lên tiếng nói, “Tiểu... Tiểu Chiến... Tôi... Tôi muốn cùng cậu nói chuyện...” Anh học theo con gái dùng loại phương thức như vậy để giao lưu, dù sao Tiểu Chiến vẫn còn vô cùng trẻ tuổi.

“Ừm, có việc gì nói đi.” Khẩu khí nam nhân có chút lạnh.

Có điều Lâm Bảo cũng không để ý, lấp ba lấp bắp nói, “Việc kia... Tôi... tôi giống như... dường như cũng thích cậu...” Mấy ngày trước, Tiểu Chiến mới cưỡng ép anh nói ra lời yêu, dù vậy vẫn vô cùng ngượng ngùng khi phải nói lại.

Thế nhưng Tiểu Chiến lại có chút sững sốt, “Anh thích tôi?”

Lâm Bảo không nghĩ tới hẳn lại biểu hiện ra như vậy, trên mặt càng thêm xấu hổ, “Tôi... tôi chính là... có chút thích cậu... Dù sao... hai chúng ta đều là loại quan hệ kia...”

Ở trong tư tưởng truyền thống của Lâm Bảo, hai người làm chuyện kia là yêu thích lẫn nhau, nếu không thì chính là lưu manh đùa giỡn, ở nông thôn rất khinh thường loại người này, Lâm Bảo nghĩ Tiểu Chiến cũng yêu thích anh, nên mới làm loại chuyện đó, chính anh cũng rất thoải mái, không bằng liền đáp lại tiểu tử xấu xa này, lấy hẳn làm đối tượng yêu thương tiếp theo đi.

Tiểu Chiến nhìn gò má ửng đỏ của anh, muốn nói lại thôi.

Lâm Bảo cảm giác hẳn có chút là lạ, không còn bữa bãi ngạo nghễ như ngày xưa nữa, lúc này sắc mặt hẳn âm trầm, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Lâm Bảo kỳ thật là một người rất miễn cảm, tuy rằng chất phác nhưng cũng không phải là một người ngốc.

Anh bắt an nói, “Tiểu... Tiểu...”

Tiểu Chiến lại đột nhiên nở nụ cười, “Còn gọi như vậy?”, Lâm Bảo mờ mịt nhìn hẳn.

“Gọi tên của tôi.” Tà khí gần sát anh, lại dùng âm thanh mê hoặc người ta kia dụ dỗ anh.

Vành tai Lâm Bảo lập tức hồng hồng, anh thẹn thùng nhìn xung quanh, hơi nhỏ giọng nói, “Tiểu... Tiểu... Tiểu...”

“Tức cái gì cơ, anh muốn tức khoai lang?” Tiểu Chiến trêu tức cười nói.

Mặt Lâm Bảo càng đỏ ửng hơn, sau một hồi nhẩn nha mới gọi ra tên của nam nhân.

Tiểu Chiến sau khi phun ra hai chữ, cả người Lâm Bảo liền run lên, phảng phất như người trước mắt này từ hậu bối trở thành người ngang hàng cùng với anh.

Tiểu Chiến nghe anh dùng giọng nói mềm mại gọi tên mình, trong lòng hẳn khẽ run lên, lập tức nói, “Thanh âm của anh rất êm tai.”

Lâm Bảo nghe thấy hẳn phóng đại lên càng ngại hơn, “Tôi... giọng tôi cũng không êm tai... Giọng tôi quá phổ thông... còn bị ngọng...”

Tiểu Thu luôn nói anh quê mùa, bắt anh nhanh chóng sửa đi không thì không ai muốn nghe một giọng nói ngọng như vậy. Tiểu Chiến không nói gì nữa, chỉ là thâm trầm nhìn anh, Lâm Bảo cảm thụ tâm mắt nóng rực của hẳn, mắc cỡ tới mức đầu cũng không nhấc lên nổi.

Lúc này nhịp tim của Lâm Bảo rất nhanh, lại giống như lúc trước con gái nói với anh vậy, nhanh tới mức sắp nhảy ra khỏi cuống họng.

Đây là một loại cảm giác từ trước tới giờ anh chưa bao giờ có, lúc trước người mai mối có nói về mẹ Tiểu Thu anh cũng không như vậy, chính là dù có qua ngày ở chung, chờ sinh Tiểu Thu xong càng không có nhiều tình tự, không có gì khiến anh kích động. Nhưng đối với Tiểu Chiến, anh vừa ngược ngùng, lo lắng hồi hộp, lại sợ hãi, nhìn thấy nam nhân tim anh liền đập nhanh hơn, không nhìn thấy lại nghĩ rằng khi nào hẳn lại cùng anh làm tình lần nữa.

“Tôi... tôi về nhà trước...” Lâm Bảo chật vật muốn chạy, lại bị Tiểu Chiến nắm tay kéo lại,

“Lão tao hàng...” Lòng bàn tay thô ráp vuốt nhẹ tay anh, Tiểu Chiến tà khí thì thầm, “Buổi tối_____ nhớ chờ tôi.”

Mặt Lâm Bảo liền xấu hổ đỏ bừng, tay chân cũng không biết nên làm như thế nào, lắp ba lắp bắp nói, “Tôi... tôi... tôi biết rồi!”

Nói xong hất tay của hắn ra, tư thế chạy trốn của anh là lạ, cái mông to lắc lắc, giống như chú chim cánh cụt cô đơn lao đi, lại giống như thỏ nhỏ chạy trốn, nhìn qua buồn cười không nói lên lời.

Có thể tất cả những thứ này là ở trước mắt Tiểu Chiến mà tạo thành.

Nam nhân đốt điều thuốc, nhìn bóng lưng của anh mà xuất thần. Giật giật nửa thân người lại buồn bực ngồi xuống đất.

Buổi tối, Lâm Bảo như phi tử chờ hoàng thượng tới tắm cung, thấp thỏm lại thẹn thùng mà nhìn ra ngoài cửa, anh đem thân thể tẩy rửa sạch sẽ, hậu huyết cũng được tẩy bằng hương dầu. Ngày hôm trước anh mới uống thuốc kích thích sau đó lại mệt mỏi quá độ, thân thể không có cách nào dưỡng tốt lên được, hiện tại lại sắp bị thao.

Tiểu Chiến uống chút rượu, say khướt đi vào phòng, Lâm Bảo chạy lại dìu hắn, bị hắn ôm vai, mùi rượu nồng nặc nhanh chóng tiến vào xoang mũi của anh, khiến cả người anh run rẩy.

“Lão chó mẹ, sao anh lại đơn thuần như vậy, mẹ nó! Anh còn là người sao?” Không hiểu sao tự dưng hắn mắng thăm, tàn nhẫn mà cắn vành tai anh.

Vành tai Lâm Bảo rất mềm, cắn một cái liền chảy máu, anh vừa đau vừa ngứa, lại bị Tiểu Chiến ôm càng chặt hơn.

“Đừng nhúc nhích!” Hô hấp cuồng nhiệt theo vành tai rơi xuống cổ, hương vị khoai lang ngọt ngào như có như không xuất hiện, trên chọc nam nhân tới thú tính quá độ, hắn như chó sói liếm lên vùng cổ trắng nõn, liếm liếm liền ẩm ướt một mảnh, mặt trên còn xuất hiện dấu hôn dày đặc. Lâm Bảo đỏ mặt tới mang tai né tránh muốn trốn, lại bị nam nhân dùng sức ôm lấy, một bên Tiểu Chiến hôn anh, một bên bế anh lên giường.

Say rượu khiến hắn càng buồn bực hơn, hắn đem lão thỏ nhỏ lột sạch, hung hăng gặm cắn thân thể mê người này, chỉ nghe thấy thanh âm xì xì xì, dùng dùng dùng, ầm ầm ầm, a a a, thanh âm dâm dăng sung sướng không ngừng vang lên bốn phía, chiếc giường như hòa theo động tác của hai người mà kéo kẹt kêu không ngừng, từ chạng vạng tới tận rạng sáng ngày hôm sau.

Tiểu Chiến trẻ tuổi tính dục cũng mạnh, làm tình năm, sáu lần cũng không thấy mệt.

Lâm Bảo lớn tuổi, tính tình mềm mại, thân thể cũng mềm, bị Tiểu Chiến dùng các tư thế khác nhau một lần lại một lần làm tình. Từ phía sau lưng thao làm, một lát sau đổi thành ngồi đối diện nhau mạnh mẽ đâm vào, lại chuyển thành tư thế truyền thống, đem hai cái đùi trắng nõn thon dài đặt lên vai hắn, như đóng cọc mà hướng vào bên trong hậu huyết đỉnh vào.

Lâm Bảo như em bé bị chơi xấu cứ như vậy bị Tiểu Chiến lấn qua lộn lại chơi đùa, thao tới khi ba hôn bảy vía của anh đều sớm chạy đi, cuối cùng như cá rời nước phóng dăng vụn vụn rên rỉ.

Mắt Tiểu Chiến đỏ ửng, dưới khó mạnh mẽ nhún, cuối cùng dùng cách hắn yêu thích nhất cùng lão chó mẹ đạt cao trào. Chờ hắn bắn xong tích dịch vào bên trong, Tiểu Chiến liền rút dương vật ra, như là đại gia làm khách làng chơi, mặc quần vào liền rời đi, chỉ để lại lão nam nhân bị bắn tới phỏng bụng nằm thoi thóp một mình.

14. Chương 14: Dạy Đỗ Nói Lời Hạ Lưu

Trans & edit: Gấu

Hiện tại sinh hoạt mỗi ngày của Lâm Bảo chính là làm cỏ, cho gà ăn, dọn nhà, làm tình, ngày thứ hai lại làm cỏ, cho gà ăn, dọn nhà và bị thao mãnh liệt.

Lâm Bảo cũng đã ba mươi sáu tuổi, miễn cưỡng có thể coi là tráng niên, thân thể làm sao có thể vẫn còn cường tráng, liên tục bị thao mười mấy ngày, người sắt cũng không chịu nổi.

Hậu huyết của anh không cách nào chịu đựng tần suất liên tục như vậy, nó không thể khép miệng, mỗi ngày đều chảy ra các loại chất lỏng tục tĩu, mỗi lần làm xong, bụng anh đều phình lớn, như là phụ nữ lớn tuổi mang thai, đều khiến anh tốn rất nhiều thời gian chạy đi tẩy rửa, bỏ hết tinh dịch trong cơ thể đi, mới miễn cưỡng khiến cho bụng xẹp xuống một chút. Có lúc Lâm Bảo nghĩ tới, may anh là nam nhân, nếu như là nữ nhân, còn không phải là đã bị làm lớn bụng bao nhiêu lần rồi sao.

Tiểu Chiến thích nhất đánh dã chiến, đem anh kéo tới ruộng ngô vừa hôn vừa gặm, cởi quần liền trực tiếp mạnh mẽ đâm vào, đâm tới khi lão nam nhân biến thành lão chó mẹ động dục, ở trên mặt đất vận vẹo thân thể, bám vào cây ngô vừa khóc vừa kêu, cuối cùng ngất đi bị nam nhân ôm về nhà.

Ngày tháng cứ như vậy trôi qua, trong lúc rảnh rỗi ngày thường, Tiểu Chiến liền chạy bộ, tập thể hình, nhìn cặp mông cong cong của lão thổ nhĩ đang làm cỏ, thỉnh thoảng xoa nắn cặp mông lớn, xoa đầu vú nhô lên, đùa giỡn trên chộc đủ kiểu khiến lão tao hàng đỏ mặt, lại quay sang phá hoại mầm ngô của anh.

“Tiểu... Tiểu Chiến, tôi vừa mới trồng xong, cậu đừng có mà nhổ cây ra!”

Tiểu Chiến nhổ cây xong liền tiện tay ném đi, Lâm Bảo chỉ có thể cúi người chạy đi tìm, anh uốn cong cái eo, quần mỏng màu đất liền phác họa lại hình dáng của cặp mông lớn, nhìn thấy thịt mông trắng hồng, theo tuyến mông còn có thể nhìn thấy tao huyết ẩm ướt một mảnh.

Tiểu Chiến chậm rãi tới gần, dính sát vào cặp mông to của anh, đột nhiên đỉnh một cái, Lâm Bảo ai u một tiếng, thân thể vừa muốn ngã xuống, liền bị nam nhân kéo tay, như đang chơi cưỡi ngựa mà bị nam nhân đâm đâm tới a a thét lên.

Tuy rằng tư thế cách quần đâm vào như thế này rất hạ lưu, Lâm Bảo cũng đã bị đâm tới ướt rồi, dương vật phía trước căng trường ở bên trong quần lót, thịt huyết càng giằn dựa đâm thủy, thấm thấu qua quần lót, để ngoài mông đều ướt một mảnh.

Tiểu Chiến không ngại đang là ban ngày, lúc nào cũng có người đi ngang qua ruộng ngô, dùng dùng dùng va chạm mông lớn của lão nam nhân.

Lâm Bảo bị đâm tới cả người run rẩy, phản phát như anh thật sự đang bị thao như thế, vừa thẹn lại sợ, chỉ chốc lát sau liền a a a bất tỉnh. Tiểu Chiến kinh ngạc, không ngờ lão tao hàng mẫn cảm như vậy mới chỉ đâm đâm cái mông liền bất ra.

Lâm Bảo cũng cảm thấy xấu hổ, trước đây bị thao mặt sau tới bất tỉnh thì thôi đi, hiện tại chỉ mô phỏng động tác làm tình anh cũng có thể thoải mái tới bất tỉnh, thật sự quá xấu hổ.

Lúc này, cách đó không xa truyền tới tiếng bước chân, Lâm Bảo sợ tới cuồng quýt giãy dụa, nhưng Tiểu Chiến vẫn xấu xa dùng sức tiếp tục cách một lớp vải đâm đâm hậu huyết của anh, cuối cùng dọa Lâm Bảo khóc lên, hắn mới thú vị buông anh ra, Lâm Bảo cúi người xuống, dường như muốn chính anh cũng biến thành một mầm ngô.

Tiểu Chiến luôn thích bắt nạt anh, hơn nữa gần đây càng ngày càng bắt nạt quá đáng hơn.

Lâm Bảo khóc sụt sùi cuộn mình ở góc tường, đầu vú anh sưng lớn, da thịt trắng nõn giờ đây chỉ chút những dấu hôn, núm vú nho nhỏ cũng bị ngược tới sưng đỏ xuất huyết.

“Ô ô ô... tôi đau quá...” Dùng tay che đi phần ngực, có thể xuyên qua khe hở mà nhìn thấy đầu vú theo động tác của anh mà rung động.

Tiểu Chiến kéo anh lại, cưỡng chế đẩy hai tay anh ra, như trừng phạt mà dùng bàn tay thô ráp đánh lên.

“A... Không muốn...” Lâm Bảo khóc lóc liều mạng cầu xin, vú bên phải cũng bị đánh một cái, theo động tác thô bạo của nam nhân hai đầu vú đều liên tục nhảy lên.

“Đến cùng có chịu gọi hay không?” Tiểu Chiến lạnh lẽo cứng rắn nói. Lâm Bảo ô ô khóc nức nở, Tiểu Chiến lại đánh thêm một cái, lần này toàn bộ phần ngực đều ửng đỏ, bị dẫu tay che kín. Lâm Bảo đã đau tới sau lưng ứa mồ hôi lạnh, nước mắt tí tách chảy xuống.

Tiểu Chiến mặt lạnh nắm chặt hai núm vú của anh, dùng sức kéo ra, Lâm Bảo khó chịu a a thét lên, cuối cùng thực sự không chịu nổi, mới khóc lóc nói, “Tôi nói... tôi nói... Đại... đại dương vật... ông xã...”

Lâm Bảo không hiểu vì sao lại kêu lên ông xã, nhưng “đại dương vật” ba chữ này vô cùng tục tĩu, cực kỳ hạ lưu, anh không còn mặt mũi mà nói ra, anh càng không muốn Tiểu Chiến lại càng ép anh phải nói ra, không nói liền đánh anh, đánh tới núm vú cũng sưng lớn.

Lúc này Tiểu Chiến mới hài lòng buông lỏng tay, chỉ nghe thấy tiếng đầu vú nặng nề đàn hồi trở lại khuôn ngực, sau đó hai phần thịt hồng hồng kia còn không chịu để yên mà rung động theo quán tính.

Lâm Bảo ôm ngực, khắp mặt đều là nước mắt, trong lòng anh oán ức không giải bày ra được, cúi đầu rầm rì rầm rì khóc, mãi đến tận khi Tiểu Chiến dùng sức kéo anh vào ngực.

“Lão tao hàng, đừng khóc.” Tiểu Chiến thấp giọng an ủi, ôn nhu lại tinh tế tỉ mỉ hôn gò má anh, đem những giọt nước mắt kia liếm đi toàn bộ.

Nam nhân luôn như vậy vừa đánh vừa xoa, đánh một cái lại cho anh một chút ngọt ngào.

Tâm của Lâm Bảo vốn đang lạnh lần thứ hai được sưởi ấm trở lại. Anh thuận theo, nhắm mắt lại, tùy ý Tiểu Chiến liếm hôn mỗi một tác da thịt trên thân thể anh.

Nam nhân lần nữa ngăn chặn miệng anh, anh chủ động duỗi ra đầu lưỡi, dâm dăng quẫy rữ đầu lưỡi của nam nhân, để Tiểu Chiến có thể hôn càng sâu hơn, càng dùng sức mút vào. Hai đầu lưỡi ma sát quần quýt lẫn nhau mang theo nước bọt, Lâm Bảo động tình nhón chân lên, có chút mê say ngênh hợp nụ hôn này. Tiểu Chiến một bên hôn anh, một bên đưa bàn tay lớn sờ xoạc eo hông của anh, đem thân thể mê người này càng dính sát cơ thể hắn hơn, cơ ngực cường tráng ngăn chặn lại đầu vú sưng đỏ, hai bên ma sát ra lửa nóng.

Hai người hôn sâu một hồi, thân dưới của Tiểu Chiến liền cứng rắn đẩy đẩy bụng anh, Lâm Bảo ngượng ngùng vặn vẹo thân thể mấy cái, liền bị hắn thô bạo đẩy ngã trên giường. Lâm Bảo thẹn thùng nhìn hắn, tự mở rộng hai bắp đùi ra, lộ ra tào huyết ứa đẫm, thân thể đã sớm bị thao tới thuần thực, từ khi nhìn thấy nam nhân liền bắt đầu động tình.

Tiểu Chiến cũng bị dục hỏa trong cơ thể thiêu đốt, nhìn thấy miệng huyết ứa át của lão tao hàng thì trong nháy mắt liền biến ra thú tính nồng nặc.

Rõ ràng hắn đã bắt đầu phiền chán, nhưng khi đối mặt với lão tao hàng hay xấu hổ này, tất cả lý trí khắc chế đều sẽ biến mất không còn tăm hơi, lúc này trong đầu hắn nảy lên một ý nghĩ, chính là tàn nhẫn mà thao anh, thao nát tào huyết này, xoa nát đầu vú kia, đem tinh dịch rót đầy vào trong cơ thể anh.

Tiểu Chiến đặt anh ở trên giường mạnh mẽ hôn xuống, chờ hắn thả ra, hai đôi môi rời nhau còn mang theo sợi chỉ bạc tục tĩu. Đôi môi Lâm Bảo sưng lớn còn hơi vểnh lên, ánh mắt mê man, tựa như còn chưa được hôn đủ.

“Ngày hôm nay chúng ta chơi tư thế mới.” Tiểu Chiến ngửa người nằm vật xuống, đem lão thổ nhĩ đang phát tình ôm lấy, đại dương vật như cánh tay trẻ con cứng rắn đẩy đẩy mông thịt, thiếu chút nữa cứ như vậy tiến vào tào huyết trơn trượt.

Bọn họ rất ít khi dùng tư thế này, Tiểu Chiến xưa nay đều luôn chiếm ưu thế chủ đạo mà thao anh, chưa bao giờ như ngày hôm nay, để lão nam nhân ngượng ngùng tự vuốt ve thân thể.

Lâm Bảo mềm nhũn ngồi trên người nam nhân, tao huyết như có như không ma sát quy đầu thô to, gò má anh ửng hồng biểu hiện vô cùng thẹn thùng.

“Ồ... Không nên, rất xấu hổ...” Lâm Bảo không dám nhìn thẳng nam nhân anh tuần trên giường, chỉ có thể cúi đầu, để đại quy đầu ma sát miệng huyết ẩm ướt.

Tiểu Chiến hạ lưu giữu giữu nói, “Lão chó mẹ, nhanh một chút ăn đại dương vật đi, đây chính là đại lạp xưởng anh yêu nhất không phải sao?”

Lâm Bảo không hiểu cái gì là lạp xưởng, nhưng anh biết đó cũng không phải là thứ tốt là được rồi. Anh dùng tay chống xuống ngực Tiểu Chiến, di chuyển hông lớn, dùng dâm huyết từng chút từng chút ngồi xuống nuốt vào đại dương vật vừa thô vừa nóng kia.

“A... Thật lớn... Ừm...” Bởi vì bị đâm vào mà mang tới đau đớn, khóe mắt anh lại hiện ra ánh nước, Lâm Bảo bắt lực lắc đầu, cái hông bị cắm vào căng trướng đến mức khẽ run lên.

Dù anh đã bị thao vô số lần, nhưng có thể thuận lợi nuốt vào vật này là việc vô cùng gian nan.

Tiểu Chiến nằm ở trên giường, trầm mặc nhìn lão thổ ngượng ngừng dùng tao huyết mềm ướt nuốt đại dương vật vào. Khi chỉ còn một khoảng ngắn thì Tiểu Chiến đột nhiên ưỡn lưng lên, nhất thời, đại dương vật hơn hai mươi centimet hoàn toàn chuyển động, quy đầu cứng rắn trực tiếp đâm vào miệng trực tràng.

Lâm Bảo bị đột ngột đâm mạnh khiến khuôn mặt vặn vẹo, trong miệng phát ra tiếng rên rỉ êm tai. Tiểu Chiến để đại dương vật nằm yên trong thân thể anh một lúc, cảm thụ thịt huyết khao khát mút vào, chờ Lâm Bảo khó nhịn ô ô kêu thảm thiết thì nam nhân mới thấp giọng ra lệnh, “Tự mình dùng tao huyết ăn dương vật của lão tử, nhanh lên.”

Lâm Bảo bị mệnh lệnh vô sỉ này kích thích, nước mắt lưng tròng, anh luôn cảm thấy chủ động cầu được thao là hành động vô cùng ngượng ngùng, nhưng hiện tại thịt huyết lại ngứa cùng chảy ra rất nhiều dâm thủy, tao huyết co rút gấp gáp, cần gấp đại dương vật tàn nhẫn ma sát để giải ngứa.

Anh đỏ mặt, hai chân chống xuống giường, từng chút một nâng thân thể lên, chờ quy đầu rút ra hoàn toàn thì lại từ từ ngồi xuống, dùng thịt huyết dâm dâng nuốt hết đại dương vật cường tráng. Ngứa ngứa tê dại được giảm bớt, thay vào đó là khoái cảm ngày càng mãnh liệt, chậm rãi, tốc độ di chuyển của anh càng ngày càng nhanh, Lâm Bảo bắt đầu dâm dâng rên rỉ lớn tiếng hơn, cảm thụ gân xanh nổi lên trên mặt dương vật đang mài ép vách tràng, làm giãn các nếp uốn bên trong, nặng nề va chạm tao tâm mang lại vui sướng vô tận cho bản thân.

Dâm thủy từ hậu huyết phân bố rơi xuống, theo đại dương vật dâm xuyên mà không ngừng rơi ra ngoài, va chạm mạnh mẽ còn phát ra tiếng vang xì xì xì dâm dâng.

Động tác của Lâm Bảo ngày càng phóng túng mà dâm dâng, anh vặn vẹo vòng eo, dùng đưa thân thể, vú nhỏ trước ngực theo động tác dâm xuyên mà lay động liên tục, nhấc lên hình ảnh vừa dâm mỹ vừa phóng túng.

Gò má anh đỏ bừng, ánh mắt mê ly ngại ngùng, thân thể trắng nõn non mịn dâm dâng điên cuồng lắc lư. Tiểu Chiến nhìn anh thật sâu, dương vật dưới khó cũng càng ngày càng căng phồng. Hắn đột ngột đỉnh lên, đem toàn bộ quy đầu đâm vào nơi sâu nhất.

Lâm Bảo bị đâm tới ngứa đầu dâm dâng kêu lên, toàn bộ thân thể tạo thành một đường cong xinh đẹp.

Tiểu Chiến ôm lấy hông thịt đầy đặn của anh, bắt đầu từ bên dưới dùng lực đỉnh lên.

“A... Không muốn... A... Quá... Quá sâu...” Anh bắt lực cầu xin, anh khóc lóc điên cuồng lắc đầu, cái bụng không chịu được nhô lên, lộ ra hình dạng quy đầu đang không ngừng di chuyển ra vào.

Tiểu Chiến nhìn anh hai rồi mắt hắn đỏ lên, gân xanh lộ lên, dương vật dưới khó càng ngày càng trướng lớn dâm tới dâm lui, theo động tác điên cuồng làm tình, đầu vú sưng đỏ nhảy lên càng nhanh, hầu như sắp bay ra khỏi khuôn ngực.

Lâm Bảo lúng túng che đi bộ ngực, lại bị Tiểu Chiến thô bạo đẩy ra, nam nhân tóm chặt hai bên đầu vú sung huyết, trái phải xoa nắn thao túng nó, Lâm Bảo bị chơi nắn vú tới trướng đau, kêu không thành tiếng

rồi lại thăm thiết gọi liên tục. Sau khi chơi một trận Tiểu Chiến liền buông tha chúng, đổi thành điên cuồng tập kích thịt huyết, dương vật dưới khổ như động cơ đóng cọc tháo làm tao huyết, đại quy đầu ở bên trong đỉnh mạnh miệng trực tràng, tựa hồ muốn làm cho lão chó mẹ hoàn toàn tan vỡ.

Lâm Bảo bị đâm tới lung tung rít gào, toàn bộ thân thể như đang ngồi trên xe đi qua sườn núi, kịch liệt lắc lư lay động, khoái cảm trong cơ thể theo thời gian càng dài tích lại càng nhiều, thân thể càng làm càng đâm dâng, lúc này anh đã sớm vứt hết rứt rề ngưỡng ngừng, như một lão chó mẹ chờ được thụ thai, khao khát nam nhân, khó nhịn vận vẹo, cầu nam nhân nhanh chóng bắn tinh vào bên trong, dùng từng nếp uốn từng vách thịt bên trong ma sát đại dương vật cường tráng.

Tiểu Chiến bị anh mút tới thoải mái, đứng dậy đề lại bờ vai của anh, sau đó dùng sức ép xuống.

Nhất thời dương vật khổng lồ kia tàn nhẫn mà đâm xuyên qua thân thể anh đi vào nơi sâu nhất, Lâm Bảo bị đâm tới run rẩy kịch liệt, cả người không chế không nổi.

“Không muốn... Quá sâu... A... Tiểu Chiến... Chiến...” Trong nháy mắt cao trào, anh khóc lóc gọi tên của nam nhân, bỗng dưng thân thể Lâm Bảo căng thẳng, dương vật phía trước lại gian nan bắn ra chút tinh dịch ít ỏi.

Tiểu Chiến ôm chặt lấy lưng anh, để đầu vú đang nhảy lên kề sát cơ ngực, một bên niêm phong miệng anh, si mê, cuồng nhiệt hôn sâu. Lâm Bảo gào khóc đáp lại nam nhân, bấp bừa kẹp chặt lấy eo hằn, liều mạng vận vẹo thân thể, muốn cảm thụ cao trào cùng ma sát căng tràn bên trong hậu huyết mang lại.

Tiểu Chiến một bên hôn anh một bên mạnh mẽ đỉnh tao huyết, sau mười mấy lần vừa tàn nhẫn vừa mạnh mẽ đâm vào, hằn gào thét bắn ra một lượng lớn tinh dịch trong xoang đạo.

Lâm Bảo bị bắn vào trong cơ thể khiến toàn thân ửng hồng lên, thân thể theo từng đợt tinh dịch rót vào mà run rẩy liên tục, chờ tinh dịch nóng bỏng rót đầy xoang đạo, Lâm Bảo mới thoát lực, thân thể xụi lơ nằm xuống, núm vú sung huyết xẹt qua lồng ngực cứng rắn, tràn ra không ít dịch màu trắng sữa.

Nhưng hai người đều không có phát hiện ra.

Cao trào qua đi hai người thân mật dựa vào nhau, Tiểu Chiến hồ hững xoa nắn vú của anh. Lâm Bảo đỏ mặt, bờ môi bị cắn sưng lên, ánh mắt ngưỡng ngừng mà ngọt ngào.

“Tôi... Tôi thích cậu...” Anh cẩn thận từng li từng tí một mà nỉ non, thanh âm mềm mại mê người như là thủy lưu ngâm vào trong lòng nam nhân.

Thân thể Tiểu Chiến chấn động, nhưng ngoài ý muốn hằn trầm mặc không nói.

Lâm Bảo không nghe thấy hằn đáp lại, có chút kinh hoảng ngẩng đầu lên. Đối mặt với ánh mắt đen kịt thâm thúy phía trước, thân thể anh loáng một cái lại bị nam nhân đè ngã ở trên giường.

“Gọi tên của tôi.” Âm thanh của Tiểu Chiến trở nên biến dạng.

Lâm Bảo ngưỡng ngừng nhẹ giọng gọi hằn, khi anh gọi tên của nam nhân thì liền cảm giác đại dương vật trong cơ thể lần thứ hai trưởng lớn, thậm chí so với lúc trước càng thô cứng hơn.

“Nói, lão chó mẹ phải để đại dương vật của ông xả tháo nát tao huyết!” Nam nhân kiềm chế thanh âm thô ách ra lệnh cho anh.

Lâm Bảo mắc cỡ mặt đỏ tới mang tai, nhưng đối mặt với ánh nhìn chăm chăm của Tiểu Chiến, anh không thể không mở bờ môi ra, nói ra lời hạ lưu đâm dâng không thể tả kia, “Lão chó mẹ... phải để... dương vật của ông xả... tháo nát tao huyết...Ồ ô”

Tiểu Chiến vẫn còn chưa buông tha cho anh, dùng âm thanh càng thêm hạ lưu hỏi, “Muốn dùng tư thế nào để thụ thai, nói ra cho lão tử nghe một chút?”

Lâm Bảo lúng túng đứt quãng nói, “Muốn... bị ông xả ôm tề phía sau... Để đại dương vật... đâm vào nơi sâu nhất... hoàn toàn lấp kín... tao huyết...”

“Còn gì nữa không?”

Mặt Lâm Bảo càng ngày càng đỏ hơn, nhỏ giọng nói, “Tôi... tôi như chó mẹ... nằm úp sấp... bị đại dương vật của ông xã... từ phía sau... Ô... Tha cho tôi đi... Tôi không muốn nói...”

Tiểu Chiến biết lão tao hàng này rất hay thẹn thùng, có thể nói ra những lời này là đã tốt lắm rồi, liền muốn hôn một cái thưởng cho anh, tiếp theo đó liền dùng tư thế như Lâm Bảo nói tới, triệt triệt để để thỏa mãn anh.

Trước sau như một điên cuồng làm tình, lại thâm tình hôn môi, Lâm Bảo thấp hèn mở ra thân thể nghênh hợp sự đụng chạm của nam nhân, đại dương vật đưa anh lên vô số lần cao trào, mới hài lòng hôn mê.

Trước khi anh ngất đi, tựa hồ Tiểu Chiến có nói với anh ba chữ, nhưng Lâm Bảo không hề nghe rõ.

15. Chương 15: Lão Thỏ Bị Vứt Bỏ

Trans & edit: Gấu

Khi Lâm Bảo tỉnh lại đã là rất muộn rồi, chờ anh mở mắt ra, là lúc mặt trời lên cao, anh phát hiện bản thân đang nằm trên giường trong nhà, thân thể trần truồng được chăn che kín.

Toàn thân anh đều vô cùng đau mỗi, thật giống như đau đốn hồi nhỏ bị Nhị Cầu Tử nhà ở sát vách đánh gãy xương. Lâm Bảo khẽ rên rỉ ngồi dậy, đột nhiên cảm thấy hậu huyệt đau nhói một trận, nhất thời kêu lên co quắt nằm trên giường.

“Ô... Đau quá...” Khóe mắt đều lóng lánh ánh nước.

Ngày hôm qua Tiểu Chiến thực sự quá đáng sợ, tựa hồ so với thường ngày còn hung hăng cuồng bạo hơn mấy phần, như sói đói từng lần từng lần mạnh mẽ thao làm anh, nửa chừng ngất đi lại bị thao tỉnh, cứ như vậy tuần hoàn lặp lại, cho nên hiện tại cái mông của anh tê dại đau đốn, vòng eo mỗi vô cùng, hậu huyệt lại như bị kim đâm, giống như đang có người dùng cây gậy thô to đâm vào vô cùng đau nhức.

Vừa nghĩ tới gây, anh đã nghĩ tới hình ảnh dương vật thô to của người kia.

Khuôn mặt Lâm Bảo đỏ bừng lên, ánh mắt ướt át lộ ra tia xấu hổ, kỳ thực Lâm Bảo là một người đàn ông cực kỳ truyền thống, anh cảm thấy đời này chỉ có một người duy nhất như anh, lúc trước tuy rằng mẹ Tiểu Thu lạnh nhạt không vừa ý anh, nhưng anh vẫn chung tình toàn tâm toàn ý đối xử tốt với nàng.

Mà hiện tại thân thể anh lại toàn bộ giao cho Tiểu Chiến...

Rõ ràng so với anh ít hơn rất nhiều tuổi... Nhưng đối với anh làm ra việc thẹn thùng kia...

Lâm Bảo lại bắt đầu phát ngốc, nhớ tới gò má của nam nhân, bóng lưng cường tráng của hắn, nụ cười xấu xa của hắn, thật nhớ hắn, thật sự rất nhớ, Lâm Bảo đỏ mặt trộm muốn nhìn thấy người kia, nhưng lại có chút e lệ.

Aizzz... Phỏng chừng đêm nay lại tiếp tục bị thao, cũng không biết tay chân lấm cộm của anh có thể chịu được nữa hay không.

Lâm Bảo cũng coi như đã bị thao thành tới quen, hơi hơi nghỉ ngơi một chút, liền cố gắng xuống giường, bắt đầu một ngày sinh hoạt mới.

Lắc lắc cặp mông bị thao tới sưng lớn đi vào nhà vệ sinh, sau khi ra ngoài khuôn mặt anh lại đỏ bừng, rồi lại lắc lắc cặp mông to đi cho gà ỉn, bị gà trống đuổi phải chạy đi. Sau khi đưa trứng gà tới nhà Vương sư phụ ở đầu thôn, anh liền sang ruộng ngô làm cỏ.

Nhìn những bắp ngô xanh mướt kia, trong lòng Lâm Bảo tràn ngập hi vọng.

Anh như đang nghĩ tới cái gì đó, đỏ mặt hái xuống một đóa hoa dại, cẩn thận từng li từng tí cắt vào trong túi quần.

Rất nhanh đã tới chạng vạng, một ngày rồi Lâm Bảo vẫn chưa gặp Tiểu Chiến, trong lòng đột nhiên nôn nao, anh nhắc chân về nhà, nghĩ rằng tiểu tử xấu xa kia khẳng định đang đứng trước cửa đợi anh về, nói không chừng lại trốn vào ven tường để dọa anh.

Nhưng sau khi đi về anh chỉ thấy căn nhà trống rỗng, ngay cả bóng dáng của người kia cũng không thấy.

Lâm Bảo nghĩ rằng tiểu tử kia chắc chắn lại bị cha hắn giáo huấn, nửa đêm khẳng định sẽ lén lút chui vào ổ chăn của anh.

Nhưng tới nửa đêm, anh cũng không thấy Tiểu Chiến xuất hiện.

Ánh nến lập lòe lóe lên, chiếu rọi vào bông hoa đại trên bàn nhỏ kia, Lâm Bảo ngơ ngác mà nhìn, đợi đến khi trăng lên cao rồi, mới buồn ngủ nhắm mắt lại, anh cô đơn nằm trên chiếc giường lớn lạnh băng kia.

Ngày thứ hai, lại tiếp tục là một ngày sinh hoạt như trước, cho gà ăn, làm cỏ, dọn nhà.

Khi Lâm Bảo đi ngang qua nhà Tiểu trưởng thôn thì anh không tự chủ dừng lại.

Hắn có ở nhà không?

Hay là đang ở đầu thôn chạy bộ?

Lâm Bảo do dự đứng trước cửa, trùng hợp nhìn thấy Tiểu trưởng thôn đi ra. Tiểu trưởng thôn nhiệt tình chào hỏi anh, “A, Lâm đệ, tìm anh có chuyện gì sao?”

Lâm Bảo nhìn thấy Tiểu trưởng thôn trong lòng liền hồ thẹn, cảm giác chính mình dâm dăng câu dẫn con trai nhà người ta, cũng không dám nói gì, lắc đầu liền muốn đi về nhà.

Tiểu trưởng thôn gọi anh lại, nói, “Đúng rồi, tiểu tử thối nhà ta có gửi cho cậu một chút đồ vật. Đợi một chút, tôi chạy vào nhà lấy ra cho cậu.”

Lâm Bảo không biết làm sao liền đứng lại chờ đợi, khi Tiểu trưởng thôn đi ra, đưa cho anh một phong thư.

“Nhóc con kia bây giờ cánh cứng rồi, chạy vào thành phố nhận chức vị, căn bản không lo cho cha mẹ trong nhà! Aizz... Tôi nói không có sai mà, nuôi con trai không thể để nó phục dưỡng khi về già, cứ như cậu sinh con gái còn tốt hơn...”

Lâm Bảo không nghe rõ Tiểu trưởng thôn cần nhắc nhở, mà là vội vàng mở phong thư ra.

Chờ sau khi mở ra xem, bên trong chứa rất nhiều tiền mặt chồng chất. Lâm Bảo sửng sốt, đem phong thư trả lại trưởng thôn, lặc giọng nói, “Tiểu trưởng thôn, anh... anh đưa nhầm người rồi...”

Tiểu trưởng thôn vừa nhìn thấy tiền, tức giận đến mặt đều nhăn lại, “Tên nhóc thối, ở trường quân đội được ăn được uống lại có tiền thưởng, mẹ kiếp không đi hiếu kính lão tử, lại mang đi cho... cho cậu...”

Tiểu trưởng thôn muốn nói lại thôi, lập tức đem phong thư đưa cho anh, “Tiểu tử kia đưa cho cậu, cậu cứ nhận lấy đi, nhà cậu cũng khó khăn, nhà chúng tôi cũng nên giúp đỡ.”

Tay Lâm Bảo run run tiếp nhận phong thư, đem túi giấy chăm chú ôm vào trong lòng, đột nhiên chảy nước mắt.

Tiểu trưởng thôn bối rối, nói, “Sao vậy, lẽ nào thằng nhóc kia bắt nạt Tiểu Thu nhà cậu!”

Lâm Bảo nuốt nước mắt vào trong lắc đầu một cái, đem tiền bên trong trả lại cho Tiểu trưởng thôn, tự mình ôm phong thư trống trơn, thân thể run rẩy khắp khiêng hướng đầu thôn bước đi.

Đầu thôn vẫn là một mảnh bụi đất tung bay, rất xa là đại lộ hướng về thành thị, Lâm Bảo si ngốc nhìn theo, tựa hồ như mọi thứ đều đã rõ ràng.

Lâm Bảo không biết bản thân như thế nào trở về nhà, trong phòng tối đen, thân thể truyền tới từng trận rét run, anh đem phong thư đặt lên bàn, cùng nhánh hoa đại kia nằm cạnh nhau.

Sau đó cứ như vậy yên lặng mà ngồi, thân thể chìm trong bóng tối, giống như anh đang tự ngược vậy, không hề động đậy. Anh suy nghĩ rất nhiều, nghĩ tới người vợ đã mất, nghĩ đến con gái, nhưng nghĩ tới nhiều nhất vẫn là người kia.

Tiểu Chiến đi rồi, hấn vào thành phố làm quân nhân. Lâm Bảo rõ ràng, anh cũng hiểu được, nam nhân không thể ở trong thôn cả đời, hấn vẫn còn rất trẻ, lại ưu tú như vậy, tương lai còn rất rộng mở, làm sao có thể vì lão nam nhân vừa nghèo vừa xấu lại lạc hậu như anh mà lưu lại. Trong lòng Lâm Bảo rất đau, loại đau đớn giống như khi vong thê rời đi.

Đột nhiên một trận nôn khan mãnh liệt kéo tới, nhưng cái gì cũng không phun ra. Lâm Bảo muốn uống nước, nhưng khi đứng lên lại một trận hoa mắt chóng mặt, anh lảo đảo vài bước, không đứng thẳng được một chút liền ngã rầm trên mặt đất.

16. Chương 16: Sự Thật Về Bệnh Của Lão Thổ

Trans & edit: Gấu

Khu nội trú là nơi ít người đi tới, vì vậy không có ai quan tâm tới cặp cha con kỳ quái này.

Đại thúc nông thôn khóc tới mặt mũi đỏ bừng đang bị một người cao lớn lạnh lùng vừa nhìn đã biết là loại người không nên trêu vào.

“A... Vị tiên sinh này là ở phòng bệnh số mấy?” Cô y tá đáng yêu thấy hai người liền ôn nhu hỏi.

Lâm Bảo bị Tiểu Chiến ôm nghe vậy liền đỏ mặt tới mang tai, ánh mắt anh trốn tránh, cái gì cũng không nói ra được.

Cô y tá đưa mắt nhìn sang anh chàng đẹp trai bên cạnh, mặt cô có chút hồng nói, “Tiên sinh, ngài muốn dẫn cha ngài đi tìm bác sĩ sao?”

Tiểu Chiến ôm “cha hấn” lắc lư lắc lư, nói với y tá, “Toilet ở nơi nào vậy?”

Cô y tá chỉ chỉ phía trước, liền thấy anh chàng đẹp trai ôm cha hấn đang nhẹ nhàng giẫy dụa đi vào lối rẽ Toilet.

Kết quả vừa vào WC hai người đã ngửi thấy một mùi tanh tươi, mặt Tiểu Chiến ngay lập tức đều đen đi, không thể không ôm Lâm Bảo đi ra ngoài. Sau khi ra ngoài, hấn nhìn thấy một căn phòng chứa đồ không có ai, nhất thời nảy sinh ý xấu.

Lúc này vừa vặn đang là buổi trưa, mấy cô y tá đều đi ăn trưa, Tiểu Chiến ôm Lâm Bảo đi vào bên trong, tiện tay đóng cửa ầm một tiếng.

Tiểu Chiến thả lão thổ xuống, lão thổ liền trốn vào trong góc phòng, nói thật tuy rằng anh yêu thích Tiểu Chiến nhưng không có nghĩa là anh sẽ trở thành một người đàn ông tùy tiện.

“Cậu... Cậu muốn làm cái gì...”

Tiểu Chiến đóng cửa xong liền lộ ra một nụ cười ác liệt, “Anh nói xem?”

Nam nhân thẳng thắn dứt khoát ngay lập tức cởi ra dây lưng, để dây lưng rơi xuống đất, Lâm Bảo run cầm cập nhìn nó, nghe thấy tiếng kéo khóa lại giật nảy lên, khi anh thấy vật thô to kia bắn ra toàn bộ thân thể Lâm Bảo run lên không ngừng.

“Vậy cũng có thể hưng phấn sao, cả người đều run như vậy?” Tiểu Chiến vừa trêu chọc anh vừa cởi áo, bắp thịt căng tràn của nửa thân trên vô cùng rắn chắc lộ ra, thân thể thuộc về một quân nhân cường tráng hiện ra trước mặt anh không chút che đậy, tuy rằng thần tình hờ hững nhưng lại tỏa ra khí tức hung hãn của một mãnh thú, khiến người khác nhìn qua cũng muốn mềm nhũn hai chân. Đại thúc thật sự không chịu nổi, gò má anh nóng lên, cả người như lão thổ động dục mà run lên.

Tiểu Chiến tới gần anh, khí tức nồng đậm quen thuộc mãnh liệt xông tới, dường như muốn nhấn chìm hết thảy cảm quan của lão thổ.

“Ô... Không muốn... Không muốn...” Trước sau như một vẫn là không muốn.

“Không muốn cái rắm!” Tiểu Chiến vẫn như vậy bá đạo cởi quần áo của anh, áo khoác mới mua của lão thỏ rơi xuống đất, Lâm Bảo a một tiếng kêu lên, liền bị nam nhân hùng hổ ấn trên tường.

“Ngu ngốc, hiện tại vẫn còn có tâm tư nghĩ tới quần áo!” Tiểu Chiến thô bạo cởi áo sơ mi của anh, lộ ra đầu vú mềm mại nhỏ nhỏ.

Lâm Bảo bắt lực nức nở một tiếng, trên người của anh quần áo đã bị thoát hết, thân thể anh không cường tráng như Tiểu Chiến, quanh năm đều không rèn luyện nên làn da vô cùng trắng, hơn nữa hiện tại có chút thịt nên nhìn qua càng có cảm giác. Tiểu Chiến đưa tay xoa nắn vú nhỏ của anh, lão thỏ liền cuộn mình rầm rì, xoa mấy lần anh rầm rì bấy nhiêu lần. Đột nhiên nam nhân dùng bàn tay lớn đánh lên vú nhỏ, Lâm Bảo chấn kinh kêu lên, Tiểu Chiến ngay lập tức tàn nhẫn hôn môi anh.

“Ô ô ô... Bẩn...” Giây dụa đẩy hẳn lại bị Tiểu Chiến không hề ngần ngại mà hôn càng sâu hơn.

Ô... Tiểu tử này... lại đưa đầu lưỡi vào... A thế nhưng... còn cần anh... Đau quá... Sao lại thoải mái như vậy...

Lão nam nhân chảy nước mắt bị nam nhân hôn lưỡi, đầu lưỡi ẩm ướt mềm mại ở trong cổ họng anh khuấy động, đầu lưỡi kia quá tình sắc, lại liếm láp lưỡi anh, Lâm Bảo ô ô quay đầu đi, bị Tiểu Chiến nắm cầm giữ lại, đồng thời như trừng phạt mà gậy mạnh lên cuống lưỡi non mềm của anh.

“Hô... Lão tao hàng!” Tiểu Chiến đang hôn mà vẫn hơi thả ra để mắng anh, cơ ngực rắn chắc chèn ép vú nhỏ mềm mại, dương vật lớn cũng đẩy đẩy da thịt nơi bụng nhỏ, toàn thân Lâm Bảo đều bị khí tức của Tiểu Chiến bao trùm, tất cả đều là hương vị của người đàn ông này.

A a... Thật thích... Thật sự rất thích... Tựa hồ sau khi xoắn xuýt trên sân thượng, lão thỏ liền mở ra tâm tư, chuyện gì cũng không để ý nữa.

Anh ngưỡng ngừng đưa tay ra lần đầu tiên chủ động ôm lấy cổ nam nhân. Tiểu Chiến hơi run lên, hẳn lập tức hôn càng sâu hơn, hàm răng gặm cắn bờ môi mềm mại của anh, đầu lưỡi bị cắn tới chảy máu, thế nên Lâm Bảo bắt đầu chảy nước mắt nghênh hợp dần vật của người này.

Tiểu Chiến là một người có tâm tính trả thù rất mạnh, vốn muốn chơi lão tao hàng tới a a khóc gọi, sau khi nhìn thấy bộ dáng tiêu tụy lại thâm tình đáng thương của anh, tâm tính bạo ngược trong hẳn giảm đi không ít, bắt đầu ôn nhu triển miên hôn anh.

Môi lưỡi quấn quýt lấy nhau, nước bọt theo khóe miệng chảy xuống, lão tao hàng bị ép uống vào không ít, nam nhân một bên hôn anh một bên thở dốc ra lệnh, “Lão tao hàng, ngoan ngoãn cởi quần ra...”

“Ô...” Lâm Bảo xấu hổ nhắm hai mắt, nghe lời hẳn cởi quần ra, quần vải cùng quần lót đều rơi trên mặt đất, cặp đùi thon dài mê người liền lộ ra.

Tay lớn của Tiểu Chiến từ eo anh tìm tới cặp mông vểnh cao, xoa nắn cặp mông lớn, Lâm Bảo vận vẹo eo nhỏ, cảm thụ mông chính mình ở trong tay của người đàn ông được xoa bóp liên tục.

“Lão kỹ nữ càng ngày càng dâm dăng...” Tiểu Chiến dùng sức bóp lấy mông thịt, Lâm Bảo bị đau rầm rì một tiếng, nam nhân đột ngột buông ra, lão thỏ vừa mới thả lỏng một chút, Tiểu Chiến lại dùng sức bóp mạnh mông lớn.

“Ô... Không muốn... Không muốn dần vật tôi...” Bờ môi hơi hơi buông ra một chút anh liền lên tiếng cầu xin, nhưng trên mặt Tiểu Chiến lại lộ ra nụ cười ác liệt.

“Nâng chân lên... Để tôi nhìn rõ một chút thân thể dâm dăng này, chỉ hôn môi cũng có thể cao trào...”

Lâm Bảo xấu hổ tới mức chảy nước mắt, khi đầu lưỡi bị cắn thì anh càng dụ ngoan nâng chân lên, tao huyết ẩm ướt từ lâu hiện ra toàn bộ, thâm chí bởi vì động tình, khe mông đều dính không ít chất lỏng. Anh si mê nhìn nam nhân, một bên dùng sức đem bắp đùi nâng lên, một bên dâm dăng cầu xin, “Ừ... Tiểu Chiến... Cho tôi... cho tôi...”

Tiểu Chiến nghe tiếng khóc mềm mại của anh thì ác tâm muốn bạo ngược bùng lên, ngón tay mang khớp xương thô to dần vật Lâm Bảo, một bên dùng lòng bàn tay chen vào miệng huyết một bên thở dốc nói, “Lão tao hàng... Có muốn mang thai con của lão tử hay không...”

Thân thể Lâm Bảo bỗng dưng run rẩy, môi lưỡi cùng nam nhân giao triền trong miệng lại mơ hồ không rõ nói, “Ồ... Tôi... tôi muốn... A... ừm... Đến rồi... Ô... Tiểu Chiến...”

Tiểu Chiến cảm nhận rõ ràng cái âm huyết kia phun ra chất lỏng, thậm chí theo Lâm Bảo gào khóc âm kêu chất lỏng kia càng chảy càng nhiều.

Khi lão tao hàng mơ hồ lên muốn mang thai con của nam nhân thì dương vật nhỏ kề sát dương vật lớn bên dưới nhảy lên phun ra tinh dịch, chưa bao giờ anh bắn ra được nhiều tinh dịch như vậy, anh gào khóc, nhưng lại bị nam nhân hôn môi, tất cả âm thanh đều bị chặn lại ở trong cổ họng, thậm chí Tiểu Chiến nghe thấy được âm thanh gào thét âm đặng phát ra từ lồng ngực của anh.

Lão thổ chỉ bị hôn môi cũng đã đạt đến cao trào, tao huyết và tiểu dương vật đồng thời cùng nhau phun ra chất lỏng, thân thể anh nằm trong lồng ngực của nam nhân mà run rẩy kịch liệt.

Lâm Bảo khóc lóc xụi lơ nằm trong ngực hắn, anh phát hiện bản thân càng ngày càng không biết xấu hổ, chỉ bị hôn môi cũng cao trào được.

“Ồ ô ô... Xấu hổ chết tôi...” Anh khóc nức lên ôm lấy nam nhân, hai tiểu vú ở trước ngực nam nhân ma sát.

Hô hấp Tiểu Chiến ồ ồ, hắn ôm sát lấy anh, hai cánh mỏng lại bị nắm lấy xoa bóp, thậm chí thỉnh thoảng hắn còn đánh vài cái khiến lão tao hàng run rẩy, cảm nhận dư vị cao trào sâu sắc. Tiểu Chiến hôn anh một hồi, hắn đem anh đặt lên cánh cửa lớn, trên cánh cửa này là thủy tinh có thể nhìn thấy hình ảnh mọi người ra vào bệnh viện bên ngoài.

Đầu tiên Lâm Bảo vốn không chú ý chờ sau khi hơi nghiêng đầu, lập tức nhìn thấy y tá xinh đẹp lúc này, anh sợ tới chút nữa kêu lên.

Tiểu Chiến nhìn dáng vẻ chần chừ của anh, không nhịn được cười cười nắm cầm anh.

“Lão thổ...” Thanh âm nam nhân trầm thấp mang theo nghiêm túc chưa bao giờ có, “Có muốn thật sự mang thai con của tôi hay không?”

Lâm Bảo đỏ mặt muốn nhìn ra bên ngoài lại bị Tiểu Chiến thô bạo kéo lại, lão thổ râm rì một tiếng, con mắt hồng hồng ướt nước mang đầy vẻ thẹn thùng, “Tôi... Tôi không biết...”

Con người Tiểu Chiến thâm trầm mà nhìn anh, kỳ thật báo cáo kiểm tra không chỉ nói Lâm Bảo không bị ung thư, mà còn biểu hiện anh có yếu tố sinh dục dị thường, lúc đó bác sĩ có nói qua nếu là nữ nhân vậy là đã mang thai rồi, có thể do trên sổ khám bệnh là nam nhân, vậy chỉ có thể chứng minh yếu tố sinh dục của Lâm Bảo bị kích thích nên nhất thời hỗn loạn.

Nếu như lão thổ vừa hay thẹn thùng lại đáng yêu này mang thai con của hắn vậy thì quá tốt rồi...

Tiểu Chiến thở dài, hắn còn chưa nói rõ bệnh tình cho Lâm Bảo biết, vốn là muốn dẫn dắt anh một chút, nhưng bây giờ suy nghĩ lại thì cũng không nhất thiết phải làm như vậy.

“Anh không có bệnh...” Tiểu Chiến hơi hột sờ lên khuôn mặt đỏ bừng của anh.

Lâm Bảo sững sốt.

“Chuyện này... cậu có ý gì?”

Tiểu Chiến không nhịn được đưa tay捏 mũi anh, gằn từng chữ một, “Lão tao hàng, anh không bị ung thư, nghe hiểu không! Không! Bị! Ung! Thư!”

Mặt Lâm Bảo lúc xanh lúc trắng, lập tức mừng như điên ôm lấy nam nhân. Thân thể Tiểu Chiến cương cứng, cảm nhận Lâm Bảo đang vui tới phát khóc, khuôn mặt xưa nay lạnh lùng vô tình lộ ra tươi cười.

Nếu như để Tiểu trưởng thôn nhìn thấy nhất định sẽ khiếp sợ vô cùng, thằng con vô tình lạnh nhạt của anh làm sao lại có vẻ mặt ôn nhu này được. Nhưng nụ cười chỉ hiện lên trong chớp mắt, lại khôi phục khuôn mặt lạnh băng như trước.

Lâm Bảo tựa hồ không kiểm soát được cảm xúc.

“Vậy sao lúc này... Cậu không nói cho tôi biết...” Hai mắt Lâm Bảo hồng hồng tức giận.

“Ừ...” Ánh mắt Tiểu Chiến đảo loạn nói, “Tôi cũng chưa có nói là anh bị ung thư mà.”

Lâm Bảo ghen lời, lại cân nhắc một lát, cắn giận nói, “Vậy... tại sao cậu lại rời đi... Vì sao... bày ra dáng vẻ đó...”

Một bộ nghiêm túc khiến anh cho rằng bản thân thật sự bị ung thư.

Tiểu Chiến mặt không biến sắc nói dối, “Bởi vì bác sĩ nói không thể cho anh biết ngay được, sợ anh chịu không nổi...”

Lời này cũng có chút đúng, Lâm Bảo cúi đầu không quá vui vẻ. Tiểu Chiến nghĩ bản thân thật quá ác liệt, liền lại gần hôn bờ môi sưng đỏ của anh, cười nhẹ nói, “Lão thổ đừng nóng giận, rõ ràng vừa rồi còn khiến anh thoải mái như vậy cơ mà.”

“Ừ...” Lâm Bảo nghe vậy liền xấu hổ cúi đầu, nghĩ chính mình không có bệnh là tốt rồi, không có bệnh liền có thể cùng Tiểu Chiến vĩnh viễn... Ô... Quá ngưỡng chừng...

Tiểu Chiến cúi đầu nhìn chăm chú lão thổ vừa then vừa vui mừng, đột nhiên lộ ra nụ cười khẩy âm trầm, “Lão tao hàng, chúng ta cũng nên chúc mừng chuyện này một chút đi? Vậy liền làm tình oanh liệt một trận để cho anh thoải mái thật sự.”

17. Chương 17: Mang Theo Lão Thổ Đi Chữa Bệnh

Trans & edit: Gấu

Tiểu Chiến đi ra mở cửa, Lâm Tiểu Thu ngay lập tức chạy vào trong.

“Tiểu ca ca, anh khuyên cha em kiểu gì hay vậy?”

Tiểu Chiến tựa hồ rất nôn nóng, đốt điếu thuốc cúi đầu hút. Khói thuốc lượn lờ, nam nhân trầm mặc không lên tiếng. Lâm Tiểu Thu không tự chủ ngoan ngoãn không lên tiếng, nghĩ thầm tại sao nam thần lại đối với cha nàng tốt như vậy, so với đứa con ruột như nàng còn quan tâm ân cần hơn.

Một lát sau, Tiểu Chiến mở miệng, “Tôi sẽ dẫn anh ấy lên thành phố khám bệnh.”

Lâm Tiểu Thu sững sờ.

“Ung thư không phải là không thể chữa.” Tiếp tục là những câu nói ngắn gọn.

Lâm Tiểu Thu vừa nghe xong vành mắt đều đỏ lên, quả thật đã bị cảm động sắp rơi nước mắt, “Tiểu ca ca sao anh lại đối với cha em tốt như vậy, lẽ nào anh...”

Tiểu Chiến đưa mắt nhìn nàng, mặt Lâm Tiểu Thu đỏ lên, “Lẽ nào anh... anh đối với em...”

Tiểu Chiến cau mày đánh gãy lời của nàng, “Việc này không nên chậm trễ, em mau đi thu xếp hành lý cho cha em đi, chút nữa tôi sẽ dẫn anh ấy đi luôn.”

“Cái gì! Nhanh như vậy sao! Vậy được rồi em đi ngay!” Lâm Tiểu Thu ngay lập tức chạy vào thu xếp, nàng đi vào trong nhà, nhìn thấy cha nàng ốm yếu nằm trên giường ngủ, khóe mắt còn ánh nước, dường như lại vừa khóc xong.

Dựa theo tính cách của cha nàng, nếu như không trị liệu sớm một chút, tâm bệnh cũng có thể đem cha nàng dồn vào chỗ chết, liền vội vàng chạy đi thu dọn hành lý, đem những áo bông cùng áo lót các loại bỏ vào một cái túi hành lý xách tay.

Tiểu Chiến là một quân nhân, động tác lại càng lưu loát dứt khoát, hẩn đi vào phòng, không nói hai lời liền đem túi kia đeo lên lưng, lại nhìn Lâm Bảo đang ngủ thấp giọng nói, “Anh ấy tỉnh liền gọi tôi... Hơn nữa em nên nấu cho anh ấy chút cháo.”

“Ừm.” Lâm Tiểu Thu ngoan ngoãn đáp một tiếng, cảm thấy hình tượng của nam thần càng ngày càng vĩ đại, quả thật là vô cùng đẹp trai, nhất thời xuân tâm dập dờn nói, “Tiểu ca ca, nếu không để em đi cùng hai người, như vậy cũng có thể chăm sóc cho cha tốt hơn...”

“Không cần.”

Như trong dự liệu hần lên tiếng từ chối, Lâm Tiểu Thu bấu môi đi vào nhà bếp, một mặt không vui, nhưng nghĩ tới sau này còn có nhiều thời gian cùng anh nói chuyện hơn, liền cố gắng đi làm đồ ăn, chờ nàng trở thành đại mỹ nữ, Tiểu ca ca còn không động lòng sao!

Thiếu nữ trong lòng sung sướng suy nghĩ lệch lạc, chờ nấu cháo xong rồi, chuẩn bị mang ra cho cha nàng, liền nghe thấy bên trong phòng vang lên tiếng cãi vã.

“Không... Tôi không có tiền... Tôi không đi... A... Cậu làm cái gì...”

“Fuck! Con mẹ nó anh có đi hay không!” Tiếp theo đó là một trận thanh âm ùng ùng kỳ quái. Hình như cha nàng bị đánh? Lâm Tiểu Thu không xác định ghé qua khe cửa nhìn vào, đáng tiếc lại chỉ có hơi nước bay lên cũng chưa thấy rõ bên trong, chỉ thấy hai bóng đen quần quýt lấy nhau.

“Ồ... Đau quá... Đánh chết tôi cũng không đi... Cậu thả tôi ra...”

Tựa hồ như hai người dằn vặt nhau đã được một khoảng thời gian khá dài, rốt cục Tiểu Chiến cũng bắt được người này, đột nhiên đem anh ôm ngang lên, trực tiếp đá văng cửa đi ra ngoài.

Lâm Tiểu Thu cứ như vậy trở mắt nhìn Tiểu Chiến bế cha nàng đi ra khỏi cửa lớn,

Lâm Bảo nằm trong lòng ngực của hần liều mạng giãy dụa, một bên phản kháng một bên gọi nàng, đáng tiếc một người ốm yếu mang bệnh như anh không thể so với nam nhân trẻ tuổi cao hơn một mét tám được. Anh bị ép nằm ở trong ngực nam nhân, nhìn Tiểu Thu ngẩn người tại đó, sắc mặt trắng bệch hiện lên vẻ lúng túng.

“Trước tiên thả tôi xuống... Tôi... tôi muốn cùng Tiểu Thu nói chuyện...”

“Nói chuyện cái rắm, chờ khỏi bệnh rồi lại nói!” Tiểu Chiến lãnh khốc bá đạo ôm chặt anh, vững vàng đi thẳng về phía trước.

“A... Tiểu Thu... Tiểu Thu...” Anh bất lực kêu tên con gái, nhưng nàng lại phát phát tay nói, “Cha, cha nên đi khám lại, cũng không phải bị tra tấn, dùng quá khổ sở.”

Lâm Bảo vẫn cố gắng gọi con gái thêm vài lần, chờ tới khi thân ảnh con gái không còn nữa, lại yên lặng chảy nước mắt. Ai biết trên đường đi gặp mọi người, dù quen hay không quen đều chào hỏi anh một tiếng, anh mắc cỡ tới không dám ngẩng đầu lên. Tiểu Chiến cũng thoải mái cùng mọi người trong thôn nói muốn dẫn Lâm Bảo đi khám bệnh, nói không chữa khỏi tuyệt không trở lại, mọi người liền phóng đại hần thành một thanh niên tốt. Đương nhiên chờ Tiểu Chiến đi xa, những hương dân này mới bắt đầu nói lung tung, cái gì mà Tiểu trưởng thôn không có vợ, Tiểu Chiến lại hiểu thuận với Lâm Bảo như vậy chắc chắn là con của Lâm Bảo chứ không phải của Tiểu trưởng thôn.

Hiểu lầm cứ như vậy bị truyền đi, trưởng thôn ở nhà hắt hơi một cái biểu thị bản thân vô tội.

Lâm Bảo bị ép dựa vào trong lòng ngực của Tiểu Chiến, theo xe kéo ầm ầm chuyển động.

Anh vốn đang buồn nôn, bị chấn động như vậy, dạ dày càng khó chịu hơn.

Tiểu Chiến nghiêng đầu nhìn anh, thấy gò má anh trắng xám, đưa cho anh chút nước nói, “Trước uống nước đi, chờ tới trạm xe lửa rồi ăn chút cháo.”

Lâm Bảo nghĩ đến con gái ngoan ngoãn nấu cháo, theo chấn động của máy kéo nói, “Cái gì ~ ~ ~ Cái gì ~ ~ ~ cháo?”

Tiểu Chiến nói, “Tôi nấu cháo.” Sợ anh không nghe thấy, hần dựa gần vào anh thấp giọng nói, “Chỉ vì anh mà nấu...”

Lỡ tai Lâm Bảo bỗng dưng hồng hồng, nhưng anh có chút không hiểu, tiếp tục hỏi, “Vậy... vì sao... cậu muốn Tiểu Thu nấu cháo?”

Tiểu Chiến cười nói, “Để cho nàng vì anh mà hiểu kính một chút, đi, dù sao chắc chắn cháo nàng nấu ra không thể ngon bằng tôi nấu.”

Lâm Bảo mờ mịt nhìn hắn, trái tim đột nhiên nhảy loạn một trận, cảm giác khó hiểu lâu ngày không gặp lại xông tới. Bác Lý cùng thôn đang lái xe kéo quay đầu nhìn hai người, thầm nghĩ có phải ngày xưa Lão Tiểu cùng Lâm Bảo ôm sai con hay không?

Chờ tới trạm xe lửa đã là bảy giờ tối, thân thể Lâm Bảo vốn yếu, hiện tại lại tiêu tụy sắp không chống đỡ được.

Tiểu Chiến nửa ôm nửa kéo mà mang anh đi vào xe lửa, để anh ngồi trên giường nằm, chính mình từ túi đeo trên lưng lấy hộp giữ nhiệt ra.

Giường của bọn họ là giường phổ thông, trên dưới có sáu chỗ nằm, Tiểu Chiến mua vé là loại một giường trên một giường dưới, giường nằm có thể giúp lão nam nhân phần nào đỡ mệt hơn. Mà bên cạnh là hai nữ sinh viên, nhìn thấy Tiểu Chiến lớn lên đẹp trai, còn mặc quân phục, liền cười khúc khích thì thầm với nhau.

Tiểu Chiến cất hành lý xong, liền ngồi xuống bên cạnh Lâm Bảo, nam nhân vừa cao lớn lại đẹp trai, khí tràng rất mạnh, hắn ngồi xuống, hai nữ sinh đối diện liền không nói thêm lời nào, chỉ lo đỏ mặt nhìn hắn. Tiểu Chiến không quan tâm những thứ này, hắn thấy Lâm Bảo vẻ mặt đau khổ ôm hộp giữ nhiệt, một bộ dáng giống cô vợ nhỏ bị bỏ rơi, không khỏi khiển trách, “Không mau ăn đi, phát nóng cái gì!”

Lâm Bảo vẫn luôn sợ hắn, sợ hãi nhìn lại, chầm chậm mở hộp giữ nhiệt ra. Mùi cháo rất thơm, Lâm Bảo cúi đầu hé miệng nhỏ ăn cháo.

Tiểu Chiến vẫn nghiêng đầu nhìn anh, nam nhân cũng không biết ánh mắt của chính mình có bao nhiêu ôn nhu.

Đương nhiên trong mắt người xung quanh đều là hình ảnh người con tốt quan tâm cha như thế nào.

“Ai, anh chàng đẹp trai, anh đưa ba ba vào thành phố sao?” Một nữ sinh trong đó khá hoạt bát nên nhanh miệng hỏi.

Tay Lâm Bảo dừng một chút, lập tức thả thìa cháo xuống, một mặt lúng túng.

Tiểu Chiến nhìn nữ hài ở đối diện một chút, thấy có một cô gái trông khá xinh xắn, liền cười nói, “Đúng vậy, thân thể cha tôi không được tốt, cần tôi chăm sóc.” Nói xong liền ôm eo Lâm Bảo.

Thân thể Lâm Bảo run lên, trong nháy mắt đỏ mặt.

Anh không được tự nhiên hướng về bên cạnh dịch dịch thân thể, lại bị Tiểu Chiến cường ngạnh ôm lại, bàn tay nóng rực của nam nhân đặt ở trên eo của anh, thỉnh thoảng lại xoa xoa mấy lần, xoa tới thân thể anh cũng nóng lên.

Tiểu Chiến dựa vào cái gì mà một bên treu ghẹo nữ sinh một bên đùa giỡn anh, Lâm Bảo bị sờ tới đứng ngồi không yên, gò má ửng hồng, tới khi thực sự không chịu nổi mới rầm một tiếng đứng lên.

Anh vừa đứng dậy người bên cạnh liền sững sốt, Lâm Bảo đỏ mặt muốn đi ra ngoài, ai ngờ vừa đi hai bước liền bị Tiểu Chiến nắm tay kéo lại.

“Anh muốn đi đâu?”

Lâm Bảo tránh đi mấy lần đều không thoát được, sợ bị người khác phát hiện, anh không thể không mềm giọng nói: “Tôi... tôi muốn đi vệ sinh...”

“Tôi đi cùng anh.”

“Ô... Không cần... A... Cậu đừng...” Eo bị người dùng sức ấn xuống một cái, Lâm Bảo mềm nhũn tựa vào trong ngực của hắn.

Mọi người cũng không chú ý hai cha con kì quái nhà này đi vào WC.

Chờ sau khi vào trong chốt cửa lại, Tiểu Chiến liền không khống chế được ôm anh khàn giọng nói, “Tiên sư nó, vẫn là do quá lâu không gặp, nghĩ thấy tao vị của anh, lão tử liền cứng không chịu nổi!”

Lâm Bảo đã lâu không nghe hắn nói lời hạ lưu, nét mặt trắng nõn đỏ ửng, nhưng vẫn cố gắng đàm phán với hắn, “Tiểu... Tiểu Chiến... Tôi nói lại lần nữa... Tôi cùng cậu... chỉ là đi chữa bệnh... Không cho phép cậu đối với tôi...”

“Không thể ngày ngày thao anh, không khác gì giết tôi.” Thanh âm Tiểu Chiến vừa thô vừa khàn nhanh chóng đánh gãy lời anh nói, thế nhưng việc này lại khiến Lâm Bảo sợ hãi, sắc mặt trắng bệch, vành mắt đỏ lên, tiếp theo liền nghe thấy nam nhân không cam lòng nói, “Yên tâm, chờ anh khỏi bệnh rồi lão tử mới chạm vào anh.”

Lâm Bảo vẫn là một người mềm lòng, nghe được lời này của hắn lại cảm động vô cùng, nghĩ tới chính mình cũng không sống thêm được bao lâu, có thể được Tiểu Chiến chăm sóc đưa đi khám bệnh đã là tốt lắm rồi, tạm thời nên quên đi thống khổ vì bị nam nhân vứt bỏ trước đó. Chủ yếu hiện tại cùng nhau vượt qua đoạn thời gian này, chống lại căn bệnh ung thư quái ác này.

18. Chương 18: Trên Xe Lửa Show Ân Ái

Trên xe lửa show ân ái (Cao H, ở trong nhà vệ sinh bị bắn đầy người)

Trans & Edit: Gấu

Tiểu Chiến lấy đại dương vật của hắn ra ngoài, hiện tại đại dương vật thừa thãi vừa tím đen đang ngẩng đầu đâm đâm Lâm Bảo. Không gian trong WC vốn nhỏ, Lâm Bảo bị đỉnh không cách nào chạy trốn, anh cũng không dám mở cửa chạy đi, chỉ có thể lui lại, trốn tránh dương vật thô tục hạ lưu của nam nhân nhục nhả anh.

“Lão kỹ nữ, có thích đại dương vật hay không? Nhìn thấy chưa nó vì được gặp anh mà ngạnh thành như vậy đấy! Ngoan ngoan hầu hạ nó cho lão tử!” Âm thanh thô ách của Tiểu Chiến chứa đầy dục vọng, đã mười mấy ngày hắn không làm tình, dương vật cũng sắp cứng bạo, thường ngày không thể làm gì khác chỉ có thể kiềm nén. Bây giờ nhìn thấy lão thổ nhữ lý trí có thể nhịn nhưng vật bên dưới thì không thể.

“Tiểu... Tiểu Chiến...” Trong lòng Lâm Bảo vừa then lại vừa sợ, một giây trước tiểu tử xấu này còn nói mấy lời cảm động khiến anh thiếu chút nữa rơi nước mắt, một giây sau liền cời quần, để lộ ra vật đáng sợ kia...

“Nếu như anh dám câu dẫn, lát nữa thực sự đi vào thì lão tử cũng mặc kệ.” Giọng người đàn ông mang theo vài phần uy hiếp.

“Ừm...” Lâm Bảo bất lực rầm rì một tiếng, anh biết người đàn ông này nói được thì sẽ làm được, chính anh mà tiếp tục kéo dài thời gian có thể sẽ bị người khác phát hiện, liền run rẩy đưa tay ra. Khi chạm vào vật kia mặt Lâm Bảo ngay lập tức đỏ ửng. Dương vật của thằng nhóc xấu xa này lớn lên thật đẹp... Trước đây khi bị đâm vào anh cũng không cảm nhận chính xác được, mà hiện tại chính diện quan sát, quả thực giống như một quái thú. Dương vật như cục sắt lớn cứng rắn đứng thẳng, gân xanh dữ tợn nổi lên, đặt trên tay còn cảm nhận được từng lần nó nhảy loạn. Đại quy đầu đáng sợ kia một bên phun ra chất nhầy, một bên hướng về bụng anh mà đâm đâm.

“A... Không muốn bị đỉnh... Đỉnh vào bụng...” Bị đâm như vậy thân thể anh cũng bắt đầu nổi lên phản ứng. Tiểu Chiến cười nhẹ bước tới gần anh, khí tức nam tính nồng đậm của nam nhân lập tức tràn ngập khoang mũi của anh. Lâm Bảo mắc cỡ đỏ bừng gò má, vừa muốn quay đầu đi, liền bị nam nhân nắm chặt cằm, bá đạo ngăn chặn bờ môi.

“Ừm ư ư...” Anh lại bị hắn hôn, đầu lưỡi của tiểu tử kia vừa nóng vừa thô, ở trong miệng anh quấy nhiễu lung tung, một hồi quần lấy lưỡi anh mạnh mẽ liếm mát, khiến cho khóe mắt anh ửng hồng, thờ hồng hộc, toàn bộ thân thể mềm nhũn. “Không... Không muốn... Ừ ư...” Đầu lưỡi rời đi một khoảng, Lâm Bảo liền rầm

ri kháng nghị, tiếp theo lại bị hôn sâu hơn. Mà bàn tay nắm dương vật vẫn phải liên tục xoa nắn, vật kia chen vào khe hở bàn tay di chuyển liên tục.

“Lão tao hàng, tuốt nhanh lên một chút!” Hân hàm hồ khàn giọng ra lệnh, thân thể Lâm Bảo run lên, không thể không tăng nhanh tốc độ, vừa khóc nức nở vừa bị nam nhân hôn lưỡi, bên dưới lại vì hân mà điên cuồng thủ dâm. Dương vật của Lâm Bảo cũng ngẩng đầu rất cao, dù cho có bị “ung thư” thì thân thể anh vẫn phản ứng mãnh liệt với dục vọng, có thể thấy anh đã sớm bị dạy dỗ tới dâm dăng vô cùng, nhìn thấy Tiểu Chiến hậu huyệt liền chảy nước, giờ phút này tuốt đại dương vật cho hân, miệng được Tiểu Chiến hôn, toàn thân anh như bị điện giật tê dại vô cùng, không lâu sau, liền rên rỉ bấn trong quần. Tiểu Chiến cảm nhận được anh ngưng ngừng cao trào, đầu lưỡi thăm dò vào bên trong càng sâu, đầu lưỡi của hân không ngừng đâm sâu vào bên trong, hân răng cũng cắn cắn cái lưỡi mềm mại, một lượng nước bọt cùng mồ hôi lớn được đưa vào miệng anh, cưỡng chế lão tao hàng phải nuốt tất cả vào. Lâm Bảo ngứa cổ bị ép nuốt nước bọt, tính tình dâm dăng cũng bị kích thích ra một chút, hai tay anh nắm chặt đại dương vật, để bàn tay dán vào mỗi một tác da thịt trên đại dương vật, đổ mặt đáp lại nụ hôn của người kia, bên dưới lại cố gắng ve vuốt lấy lòng hân.

Tiếng ma sát của bàn tay và dương vật ngày càng lớn, xì xì xì tiếng nước vang lên anh ách, Lâm Bảo cảm nhận được mắt nhắm nháy lên mạnh mẽ, toàn thân cũng run rẩy theo. Ngay khi anh bị cảm nhận bên dưới đốt ra lửa tình thì Tiểu Chiến rốt cục không kiềm chế được mà gầm nhẹ một tiếng đè lại sau gáy của anh, môi càng dán sát lại, mũi cũng chạm vào nhau. Lâm Bảo bị hân đụng tới rơi nước mắt, đầu lưỡi cũng bị nam nhân cắn phá tới tê dại, trong cổ họng đều thoáng thoảng mùi máu tanh. Anh còn chưa kịp khóc thành tiếng, đại dương vật trong tay như vòi nước được mở chốt, mạnh mẽ hướng về phía anh bắn tinh. Nam nhân bắn vừa nhiều lại mạnh mẽ, nhìn qua thực sự là đã phải nhịn quá lâu. Hai bàn tay của Lâm Bảo bị bắn đầy tinh dịch, quần áo cũng ẩm ướt hỗn loạn vô cùng.

Tiểu Chiến mãnh liệt hôn thêm một hồi đột nhiên buông anh ra, lúc này biểu tình Lâm Bảo tan rã nghiêng người dựa vào tường, đầu lưỡi của anh đã bị phá, môi sưng lên, ánh mắt cũng khóc đỏ, khó chịu nhất chính là, trên tay trên người anh tất cả đều là tinh dịch của nam nhân, ướt nhẹp đang chảy xuống.

“Ô ô ô...” Khóc nức nở đưa tay ra, nhìn những thứ đáng ghét trên tay, nước mắt liền không ngăn được trào ra. Ô ô... Đã nói sẽ không còn quan hệ gì với hân... Vì sao hiện tại đây người đều là tinh dịch của hân... Anh không nên tin tiểu tử xấu này... Không nên tin...

Tiểu Chiến nhìn thấy lão tao tỏ oan ức khóc liên tục, vội vàng dùng nước rửa sạch tay cho anh. Lâm Bảo mặc kệ cho hân rửa, lại nghiêng đầu nhìn lên hân, sau khi phóng thích dục vọng mặt mày nam nhân sáng sủa hơn rất nhiều, khí tràng cũng nhu hòa, vốn diện mạo hân rất đẹp, hiện tại lại càng điểm thêm chút ôn nhu như mây kiêu tung bay, ý cười nơi đuôi mắt, càng không cần nhắc tới nụ cười xấu xa nơi khóe miệng kia, thật sự rất biết cách thu hút người khác.

“Ưm... Tiểu tử xấu...” Lâm Bảo mềm nhũn mắng một câu. Tiểu Chiến yêu nhất thanh âm mềm mại lại trách cứ này của anh, nghe xong dương vật suýt chút nữa lại chào cờ, hân không thể không nhanh tay nhét tiểu huynh đệ vào trong quần, lại ấn lên miệng lão tao hàng một nụ hôn sâu. Hai người dán vật nhau hơn bốn mươi phút, trên xe lửa hoàn toàn không ai chú ý, người kiểm tra lại hầu như không có, vì vậy khi hai người đi ra ngoài thì không có chút khả nghi nào. Có thể do Lâm Bảo chột dạ, hai mắt khóc hồng lên lên lút lút quan sát xung quanh, còn liều mạng chính lại quần áo, chỉ lo có người nhận ra gian tình của hai người bọn họ.

Đợi tới khi về tới giường nằm, hai cô gái đối diện đang cùng nhau ăn mỳ. Nếu như là lúc trước, chắc chắn Lâm Bảo sẽ vô cùng thèm ăn, nhưng hiện tại anh đang bị ung thư dạ dày, ngửi thấy mùi vị này liền buồn nôn. Nhưng Lâm Bảo tốt tính, sợ hai cô bé không dễ chịu, liền ngồi im nhẫn nhịn, kết quả càng nhịn càng không chịu nổi, cuối cùng còn nôn khan một tiếng. Tiểu Chiến đang lấy nước nóng cũng nghe được tiếng động, vội vàng chạy lại đỡ lấy anh.

“A? Bác trai sao vậy?” Một cô bé bên cạnh tò mò hỏi.

Tiểu Chiến thấy Lâm Bảo khó chịu tâm trạng cũng không tốt, lạnh lùng nói, “Mùi mỳ ăn liền khiến anh ấy buồn nôn.” Lời này vừa nói ra liền khiến hai cô gái ngưng ngưng, vội vã bưng đồ ăn lên đi ra bên ngoài ăn. Lâm Bảo có chút ngại, nhưng thật sự trong dạ dày rất khó chịu, anh cũng không thể nôn ra được thứ

gì, chỉ là che miệng nôn khan.

“Khá hơn chút nào không?” Tiểu Chiến vỗ vỗ lưng anh hỏi. Lâm Bảo lắc đầu, chờ cơn buồn nôn đi qua mới suy yếu nằm lên giường. Tiểu Chiến mang nước cho anh, lão nam nhân liền hé miệng nhỏ uống từng chút một, uống nước xong, nghĩ tới bệnh của mình lại đổ mắt.

Tiểu Chiến vốn là một người thô bạo, nhìn thấy Lâm Bảo đa sầu đa cảm thật sự không hiểu nổi, có chút phiền chán nói, “Khóc cái gì mà khóc, cũng không phải là con gái đã chết!”

Lâm Bảo bị hấn hung hăng quở trách run run thân thể, nước mắt lặng lẽ rơi xuống, Tiểu Chiến thấy anh lại muốn khóc, không thể không hòa hoãn khẩu khí, “Lão tao hàng, đừng khóc...” Lâm Bảo cũng thấy mắt mắt, nghiêng đầu sang một bên làm bộ nhìn ra bên ngoài, thế nhưng nước mắt càng chảy nhiều hơn.

Tiểu Chiến cảm giác thân thể anh không ngừng run rẩy, hấn buồn bực nhú mày. Người này vừa đáng thương lại vừa đáng đánh, biết hấn chắc chắn không đánh anh liền không chịu để yên, cuối cùng Tiểu Chiến thực sự không còn cách nào khác, đột nhiên đem anh ôm lại đây, khẽ sát tai anh nói, “Lâm Bảo đáng yêu, ngoan, đừng khóc, nếu không nghe lời anh liền hôn em...”

Lâm Bảo ngơ ngác nhìn hấn, nam nhân cười xấu xa nhìn anh, ánh mắt đen trầm kia như ngọn lửa thiêu đốt anh, sau khi nhìn vào tim anh liền đập nhanh hơn, khuôn mặt lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được nhanh chóng đỏ bừng. Tiểu Chiến đặt anh nằm xuống, lại nhìn thấy vẻ mặt e lệ xấu hổ mang theo vệt nước mắt như vừa bị bắt nạt, ánh mắt trở nên thâm trầm, hận không thể ngay tại đây thưởng thức bờ môi ướt át câu dẫn người khác kia.

Hai người cứ như vậy mờ ám nhìn nhau, hai cô gái ăn mì xong quay lại, nhìn bọn họ tới sắp rơi hai con mắt. Hai cha con bọn họ tình cảm quá tốt... Cảm giác như một giây sau bọn họ có thể hôn môi...

Ban đêm, xe lửa ầm ầm lắc lư, Lâm Bảo căn bản không ngủ được. Quanh năm anh ở trong thôn, trừ khi trước vì Tiểu Thu rời nhà đi đóng học phí, thu xếp kí túc xá cho con gái ra thì anh chưa từng xa nhà. Mà lần này, lại cùng một người chưa bao giờ nghĩ tới cùng nhau đi xa.

Anh biết Tiểu Chiến cũng được mười bảy mười tám năm rồi, từ một thằng nhóc chỉ biết đánh nhau nhà Tiểu trưởng thôn lúc trước đến tiểu bá vương không chuyện ác nào vắng mặt, tới hiện tại là một vị quân nhân trăm ổn bá đạo lại cố chấp, anh không chỉ quen biết thân thuộc, mà còn cùng hấn phát sinh quan hệ ngưỡng ngưỡng kia. Lâm Bảo đỏ mặt, thở dài trở mình, anh phát hiện bản thân có quá nhiều tâm bệnh, khi Tiểu Chiến rời đi không lời từ biệt anh khó chịu đau khổ tới sống không bằng chết, hiện tại có thể đi cùng hấn, cùng nhau nằm trên xe lửa, thân thể cũng không còn khó chịu như trước.

Anh đang suy nghĩ tâm sự, đột nhiên nghe thấy tiếng động, liền nhìn thấy một bóng đen chiếu xuống. Đột nhiên bóng đen kia hướng anh đi tới, nhanh chóng đè lên người anh. Lâm Bảo sợ đến suýt kêu thành tiếng, vừa muốn lên tiếng liền cảm giác một thân thể cường tráng khỏe mạnh chui vào trong chăn. Giường nằm trên xe lửa vốn chật hẹp, hướng chỉ thân hình nam nhân cao lớn, thiếu chút nữa đem Lâm Bảo đẩy ngã xuống. Hai người đàn ông ở trong chăn làm các loại hành động thân mật lén lút, Lâm Bảo khi thì bị ôm, rồi lại ngửa mặt nằm sấp trên người nam nhân. “Ừ... Cậu làm cái gì... Bị người khác nhìn thấy thì sao...” Giọng anh mềm nhũn trách hấn không hề có chút uy lực đồng thời lại bị nam nhân dậm dậm vào bụng vài lần.

Tiểu Chiến háo sắc hôn lên mặt anh, một bên sờ soạng thân thể mềm mại này một bên giọng khàn khàn nói, “Tiên sư nó, nằm mơ thấy anh chết rồi, sau đó lão tử liền gian thi, cường gian tới trên giường toàn là máu, rồi lại bật tỉnh dậy.”

Lâm Bảo nghe xong dở khóc dở cười, vừa muốn nói chuyện lại bị Tiểu Chiến đè xuống. Dường như hấn đặc biệt yêu thích hôn môi anh, nào là chuồn chuồn nước lướt, hôn lưỡi, liếm môi, cắn lưỡi, mỗi lần đều đem anh hôn đến hai mắt tan rã, nghẹt thở mềm nhũn mới chịu buông tha.

Hai người dựa vào nhau quẩn quýt, tiếng nước vang lên nhỏ bé, Lâm Bảo sợ bị người nghe thấy, toàn thân đều căng thẳng, khuôn mặt hồng hồng, Tiểu Chiến đúng là da mặt dày, một lát sau xoa nắn vú nhỏ của anh, tiếp theo mò xuống dương vật, ngược lại với lão thổ đang bị trêu chọc tới rên rỉ nho nhỏ hấn vô cùng bình tĩnh, sau đó lại đặt anh dưới thân chơi thêm một lần.

Nói thật, kỳ thực hai người này gây ra tiếng vang cực kì lớn, đến khi Lâm Bảo bất tỉnh dâm dăng kêu suýt

chút nữa đã đem mọi người gọi dậy. Ngày thứ hai, sắc mặt Lâm Bảo hồng hào ngồi bên giường ăn cháo, Tiểu Chiến cùng hai nữ sinh đối diện pha trò, hần đẹp trai lại cao lớn, cười lên mang chút gian tà lại hơi xấu xa, cả người tỏa ra hormone mê hoặc người khác tới thần hồn điên đảo. Lâm Bảo nghe thấy tiếng cười của các cô gái như chuông bạc, tốc độ ăn cháo càng ngày càng chậm, một lát sau liền muốn nôn ra, mới ừ ả bình giữ ầm xuống.

“Tiểu... Tiểu Chiến... Tôi muốn uống nước...”

Tiểu Chiến liếc anh một cái, im lặng giúp anh rót nước.

Một lát sau.

“Tiểu Chiến... Tôi muốn đi WC...”

Tiểu Chiến đỡ lấy lão nam nhân đang khó chịu đi WC, kết quả sau khi tiến vào WC không lâu không hiểu sao lại củi khô bốc lửa. Chờ khi xuống xe lửa, chân Lâm Bảo đã mềm nhũn, anh bị nam nhân nửa ôm nửa bế tạm biệt hai nữ sinh đang nhìn bọn họ với ánh mắt ám muội. Hai người hướng bệnh viện trong thành phố mà xuất phát.

19. Chương 19: Chờ Kết Quả Khám Bệnh

Chờ kết quả khám bệnh (Bắt đầu mở ra con đường yêu đương chính thức, nhưng vừa âu yếm lại chiến tranh, báo động trước cao H)

Trans & edit: Gấu

Đây là một thành phố bình thường, nhưng so với ngôi làng nhỏ bé của Lâm Bảo cũng hiện đại hơn nhiều lắm, anh ngồi trong taxi nhìn ra bên ngoài ngựa xe như nước, trên mặt mang theo hoảng sợ cùng căng thẳng.

Tiểu Chiến nghiêng đầu nhìn anh, lão nam nhân tuy rằng đã gầy yếu vô cùng, nhưng do hai ngày nay được hần chăm sóc nên khí sắc cũng tốt lên không ít. Lúc này qua cửa xe nhỏ bé anh hết nhìn đông lại nhìn tây, trên mặt có chút hoảng sợ lại mang theo vẻ đáng yêu, thật giống như lão thỏ nhỏ rời xa hang của mình đi kiếm ăn.

Xe taxi rất nhanh đã tới bệnh viện, Lâm Bảo vừa xuống xe nhìn thấy một tòa nhà lớn màu trắng lại cảm khái không thôi, “Ai... Chẳng trách mấy người trẻ tuổi ở trong thôn đều muốn đi ra ngoài... Cậu nhìn xem tòa nhà thật cao thật cao... So với tòa nhà chính phủ trong thôn còn cao hơn...”

Tiểu Chiến quả thực sắp bị anh chọc cười chết mất, ôm chặt lấy eo lão nam nhân què mùa, giễu cợt nói, “Vậy mà cũng được coi là cao? Nếu như đưa anh tới thành phố lớn không phải là sẽ bị hù chết sao?” Lâm Bảo cũng không ngốc, bị Tiểu Chiến trào phúng anh liền đỏ mặt im lặng, buồn buồn tiến vào bệnh viện cùng hần.

Khoa chữa trị ung thư rất nhiều người, đối với tình trạng của Lâm Bảo chắc chắn phải đi xét nghiệm máu trước, sau đó tiến hành kiểm tra dạ dày. Lâm Bảo chưa từng va chạm với xã hội bên ngoài, khi làm kiểm tra sợ sệt như lão thỏ nhỏ, nếu không có Tiểu Chiến tỉnh thoảng xoa bóp hông của anh, nói vài lời hạ lưu, chắc chắn anh sẽ bỏ chạy không chịu khám bệnh.

Sau khi chạy tới chạy lui, hỏi tới hỏi lui, rồi thử máu cùng nội soi dạ dày, chờ sau khi đã bị dằn vặt xong đã là bốn năm giờ chiều.

Hai người hỏi bác sĩ thì được biết hai ngày sau mới có kết quả chính xác.

Lâm Bảo gật gật đầu, muốn hỏi thêm một chút, có thể do bác sĩ cũng không muốn để ý tới người đàn ông lớn tuổi tới từ nông thôn này cho nên anh có hỏi thêm cũng không nói lời nào.

Tiểu Chiến vẫn ở bên cạnh nhìn, lúc này thấp giọng an ủi anh, “Không cần suy nghĩ linh tinh, ngược lại là hai ngày sau sẽ có kết quả rồi, đến thời điểm đó tất cả đều rõ ràng.” Lâm Bảo buồn buồn ừ một tiếng.

Chờ sau khi ra khỏi phòng, Lâm Bảo lại bất an hỏi hần, “Tiểu Chiến... Lần này... Lần này hết bao nhiêu tiền?”

Hiện tại viện phí đều do nam nhân ứng ra, dù Lâm Bảo nghèo như thế nào cũng không cần tiền của hần, vì lẽ đó anh nhất định phải trả lại cho hần.

Tiểu Chiến liếc anh một cái rồi nói, “Kiểm tra toàn thân hết tất cả năm ngàn.”

Lâm Bảo vừa nghe xong sắc mặt liền trắng đi, “Cái gì... cái gì... năm ngàn?!”

Con người Tiểu Chiến trở lại màu đen, bên trong lóe lên tia sáng treu đùa, “Đùng vậy, chính là hết tất cả năm ngàn, không có tiền trả lại sao?”

Lâm Bảo lẳng lẳng gật đầu, cắn răng lấy sổ tiết kiệm từ bên trong túi áo ra, dù trong sổ tiết kiệm cũng không có đủ tiền nhưng anh vẫn đưa cho nam nhân.

Tiểu Chiến tiếp nhận, mở ra xem, bên trong cho tổng cộng có hơn bốn ngàn, lại nhìn thấy anh vì tiền ra đi mà bộ dáng nhăn nhó, bất đắc dĩ nói, “Thế là đủ rồi, không cần trả lại.”

Thế nhưng Lâm Bảo vội vàng lắc đầu, “Không... không được, dù thế nào... Tôi cũng không cần tiền của cậu... Tôi là trưởng bối...”

Tiểu Chiến vừa nghe thấy lời này của anh liền không vui, “Trưởng bối cái gì, anh là lão kỹ nữ của lão tử, bị thao thành cái dạng này còn có đức hạnh làm trưởng bối?!”

Trước mặt mọi người, Tiểu Chiến quát lớn dọa sợ anh, khiến anh suýt chút nữa không còn mặt mũi nhìn mọi người, xấu hổ vô cùng.

“Cậu... cậu nhỏ giọng một chút...” Thấy bảo an của bệnh viện nghi hoặc nhìn bọn họ, Lâm Bảo đỏ mắt đẩy hần ra bên ngoài.

Tiểu Chiến hất tay của anh ra rồi nói, “Trưởng bối tốt, vậy bốn ngàn này tôi cầm, còn một ngàn thì như thế nào?”

“Còn lại... Còn lại...” Mặt Lâm Bảo lúc trắng lúc xanh, ánh mắt đen trầm của Tiểu Chiến mang đầy ác ý, dù có ngốc cũng rõ ràng ý của hần, anh xấu hổ mà cúi thấp đầu, nhỏ giọng nói, “Tôi... Tôi đi vác gạch...”

“Vác gạch cái mẹ gì!” Tiểu Chiến nổi giận, đưa tay nhéo lên cặp mông dù thân thể có gầy yếu tới đâu nó vẫn vô cùng đầy đặn kia, “Đã bệnh thành như vậy còn dám đi vác gạch? Mẹ nó, tiền còn lại dùng cái mông của anh trả nợ!”

“Ồ...” Anh biết ngay sẽ như vậy mà... Nét mặt nhăn nhó của Lâm Bảo hồng lên, bị tiểu tử xấu xa này hung hăng bá đạo xoa nắn cái mông nửa ôm nửa kéo mang ra ngoài. Lúc này bên ngoài là một mảng đen kịt, xa xa nơi đèn đường sáng rực người đến người đi tấp nập, Lâm Bảo ngậy ngốc nhìn, tiếp đó lại hỏi, “Đây chính là thành phố lớn sao... Trên đường sao lại có nhiều người như vậy...”

Tiểu Chiến giễu giễu nói, “Mọi người biết lão thổ ở nông thôn tới, cho nên đặc biệt chạy ra ngoài vây xem.”

Lâm Bảo biết nam nhân đang châm chọc anh, vì vậy không tiện lên tiếng mà rầm rì một tiếng, lại nói nhỏ, “Buổi tối như vậy... Mọi người không trở về nhà sao?”

“Về nhà làm gì?” Tiểu Chiến đưa mắt nhìn anh, cười khẩy nói, “Vội vàng về nhà tạo trẻ con?”

Ồ, thực sự là phục rồi, tiểu tử này cứ ba cậu lại có một câu hạ lưu...

“Vậy... vậy bây giờ chúng ta trở về khách sạn à...” Lâm Bảo đỏ mặt nghĩ, sau khi quay về khách sạn, cục nhỏ của anh chắc chắn khó có thể bảo toàn.

Tiểu Chiến cúi đầu nhìn anh, đột nhiên nhếch khóe miệng nói, “Tôi giống cảm thú như vậy sao?” Bàn tay lớn hạ lưu xoa xoa mông lớn, thế nhưng giọng nói lại nghiêm túc hơn bao giờ hết, “Yên tâm... Trước khi

anh hết bệnh tôi sẽ không chạm vào anh, thế nhưng nếu như anh đã ổn rồi, lão tử tuyệt đối đem anh thao tới con gái cũng không nhận ra!”

Cách xa thành phố Lâm Tiểu Thu bắt xì một tiếng, nghĩ thầm, là ai đang nhớ nàng vậy?

Lâm Bảo nghe lời tâm tình hung ác của hắn, cả người run lên, một loại cảm giác khác thường lan tràn trong lòng, khiến anh muốn chạm vào nam nhân.

Ngay ở thời điểm anh đang nghĩ, bàn tay to lớn của Tiểu Chiến đặt lên trên tay anh, Lâm Bảo ngược ngừng rút tay lại, lại bị người đàn ông này nắm chặt hơn.

“Ồ... Đùng... đùng kéo tôi...”

“Nơi này không có ai biết chúng ta.” Tiểu Chiến thoải mái đan mười đầu ngón tay của hai người vào nhau, cười nhẹ nói, “Cùng nhau đi ăn cơm tối chứ?”

Bụng Lâm Bảo ùng ục kêu lên một tiếng, một ngày rồi anh chưa ăn gì lại bị dẫn vất một hồi trong bệnh viện đã sớm đói bụng vô cùng, nhưng anh không dám nói, chủ yếu vẫn cảm thấy không tiện.

Tiểu Chiến cũng không cười nhạo anh, dù thế nào đi chăng nữa hắn cũng cần cho lão thổ quê mùa của hắn được ăn no rồi làm gì thì làm. Tiểu Chiến là một người vong tiền rất thoải mái, trước đây Lâm Bảo không rõ, bây giờ nhìn một bàn ăn như vậy, rốt cuộc biết vì sao Tiểu trưởng thôn hay tức giận tới cao huyết áp.

“Chuyện này... Cũng không cần nhiều món như vậy đi...” Hai người mà lại gọi bảy tám món ăn như này, tiểu tử này đúng là xài tiền như nước.

Tiểu Chiến gấp cho anh một cái đùi gà nóng hôi hổi nói, “Đùng lắm nhắm, mau ăn đi.”

Lâm Bảo liền im lặng ngoan ngoãn ăn cơm, nguyên bản lúc trước dạ dày anh khó chịu đầu óc choáng váng cả người đều không khỏe, có thể do đi theo Tiểu Chiến vào thành phố cùng được ở bên hắn, những cảm giác này của anh đều không còn, khẩu vị cũng tốt hơn không ít, nhìn người đối diện mình im lặng ăn xương sườn, trong lòng anh liền mềm mại, thật ngọt ngào, đồ ăn giống như ngon hơn mười khối khoai lang vậy.

Chờ cơm nước xong, Tiểu Chiến lôi kéo anh đi trên đường lớn tản bộ, thỉnh thoảng trêu anh vài lần, giải đáp những vấn đề mà anh không hiểu.

Tay hai người vẫn nắm lấy nhau, người qua đường cũng nhìn thấy, cũng không có ai dùng ánh mắt kỳ quái nhìn bọn họ, chủ yếu tuổi tác giữa hai người chênh lệch quá lớn, đồng thời một người cao lớn đẹp trai, một người thấp bé bình thường, nhìn thế nào cũng giống như một đôi cha con đột biến gen.

Ban đầu Lâm Bảo còn lo lắng sợ hãi, sau đó, cũng có chút buồn ngủ nghiêng đầu trên vai nam nhân, trên mặt mang theo vẻ ửng hồng.

Tiểu Chiến nghiêng đầu nhìn anh, buông tay ra ôm lấy eo anh.

Lâm Bảo mơ mơ màng màng bị hắn ôm, lẩm bẩm một câu, “Tiểu... Tiểu Chiến... Nếu như tôi không bị bệnh... thì tốt biết bao...”

Tiểu Chiến thu lại nụ cười, cánh tay ôm eo anh chậm rãi nắm chặt. Lâm Bảo không thoải mái ưm một tiếng, ngẩng đầu nhìn về phía hắn, Tiểu Chiến cũng cúi đầu xuống, bốn mắt nhìn nhau, vành mắt Lâm Bảo đột nhiên đỏ lên.

“Tiểu... Tiểu Chiến... Cảm ơn... Cảm ơn cậu đã luôn bên cạnh tôi...”

“Kỳ thực... Tôi không gốc... Tôi biết cậu tốt với tôi... Tôi... Tôi rất vui vẻ...”

Tiểu Chiến nghe giọng anh mềm mại mang theo ưu thương, trong lòng như bị kim đâm, vừa đau đớn lại khó chịu.

“Thế nhưng... Tôi cùng cậu...”

Giọng nói của Lâm Bảo trở nên nghẹn ngào, “Chúng ta... Chúng ta...”

Tiểu Chiến hít sâu một hơi, giọng khàn khàn nói, “Anh muốn nói cái gì?”

Lâm Bảo khó chịu lắc đầu, lát sau run giọng nói, “Hi vọng cậu có thể chăm sóc tốt cho... Tiểu Thu, nó rất thích cậu... Cũng rất nghe lời cậu...”

Tiểu Chiến vừa nghe lời này, sắc mặt đột nhiên âm trầm, “Anh có ý gì?”

Lâm Bảo khóc nức nở cúi đầu, không tiếp tục nói nữa.

“Con mẹ nó, cũng quá lằng nhằng khiến anh ngàn dặm ủy thác như vậy!” Nam nhân như núi lửa phun trào đột nhiên nổi giận, Lâm Bảo bị mắg tới toàn thân run rẩy, mặt càng trắng hơn. Người đi đường bên cạnh giật mình nhìn bọn họ, tiện thể còn khinh thường Lâm Bảo ăn mặc quê mùa đang khóc nức nở.

Chính những ánh mắt kia đâm vào khiến Lâm Bảo đau nhói, anh tự ti nhìn lại chính mình, không tiền tài không có vẻ ngoài là một người nông thôn nghèo lạc hậu, một người có tài lại anh tuấn đẹp trai hơn nữa là một quân nhân xuất sắc làm sao có thể yêu thích anh.

“Tiểu Chiến... Cậu đưa tôi về khách sạn đi... Ngày hôm nay... tôi liền đem tiền trả lại cậu...”

Anh tuyệt vọng mà nhìn nam nhân, còn đem áo bông cởi ra một chút, lộ ra da thịt trắng nõn.

“Tôi dùng thân thể trả lại cho cậu...”

“...”

Rõ ràng lúc trước còn đang ngọt ngào ân ái, kết quả hiện tại lại thành chiến tranh lạnh.

Tiểu Chiến mặt tối sầm đi ra ngoài, tới hiện tại còn chưa quay lại.

Lâm Bảo lẻ loi ngồi bên giường ở khách sạn, như một pho tượng thần thờ hai giờ đồng hồ.

Lúc này Tiểu Chiến trở về, sắc mặt hẩn âm trầm đi vào trong, áp suất thấp lan tràn cả căn phòng.

Lâm Bảo khóc hồng hai mắt nhìn về phía hẩn, lại khó chịu mà cúi thấp đầu, sắc mặt tái nhợt đến đáng sợ.

Tiểu Chiến cũng không để ý tới anh, lấy quần áo xong trực tiếp đi vào phòng tắm. Thế nhưng lúc hẩn đi ra, lão nam nhân nhu nhược thiếu quyết đoán lại toàn thân trần trụi đứng trước mặt hẩn.

Da thịt mềm mại trắng hồng dưới ánh đèn lại càng phát sáng, khuôn mặt mang theo nước mắt vừa ưu thương lại dâm dăng.

“Tiểu... Tiểu Chiến... Đầu vú của tôi... rất ngứa... Cậu có thể giúp tôi xoa nó không?”

Anh chậm rãi lấy tay nâng núm vú nhỏ lên, vú nhỏ trắng như tuyết ở trước ngực hơi nhẩy lên, đầu ngực đỏ tươi ướt át vênh cao, như là đang chờ đợi được nam nhân mút vào.

Hô hấp của Tiểu Chiến ồ ồ, hẩn chỉ cảm thấy vông mạc đột nhiên đỏ tươi.

20. Chương 20: Dâm Loạn Trong Khách Sạn

Trong khách sạn dâm loạn (Cao H, chân giao, ngược đầu vú phun sữa, cắn cái mông, bắn đầy người)

Trans & edit: Gấu

Tiểu Chiến nhìn thấy hình ảnh này hai mắt đỏ lên, dục vọng xông thẳng xuống thân dưới của hẩn, vật to lớn bên dưới bởi vì lão tao hàng mà cứng rắn như sắt.

Lão nam nhân trước đây chỉ là một người đàn ông bình thường vốc người mảnh khảnh, có thể là từ sau khi được Tiểu Chiến khai phá, tựa hồ như lại phát dục lần thứ hai, cặp mông căng tròn trắng nõn lại đầy đặn, đặc biệt là hai đầu vú kia giống như thiếu nữ mới lớn mà hơi nhô lên, lúc này càng vênh cao hơn, đỉnh ngực cũng ẩm ướt kỳ dị. Đường như anh cũng rất ngược, đỏ mặt nhìn hẩn, đối với ánh mắt tình thú của nam nhân lại chần kinh rũ mắt xuống.

Môi đã sớm bị anh cắn ra dấu vết khác thường, tinh tế nhỏ nhỏ, lộ ra ánh nước mê người.

Anh một mực yên lặng chờ đợi Tiểu Chiến, chờ đợi thú tính quá độ như thường ngày của nam nhân tới, ôm lấy anh cưỡng hôn anh, thậm chí đem anh lên giường thô bạo làm tình.

Nhưng tất cả đều không có...

Tiểu Chiến chỉ là chăm chú quan sát anh, hầu kết trượt lên trượt xuống, một lúc sau, lạnh lùng nói, “Mặc quần áo vào.”

Lâm Bảo vốn đang vô cùng xấu hổ, nghe hắn nói như vậy, rất sửng sốt, cặp vú kia rung động, toàn bộ thân thể đều run lên.

Tiểu Chiến trơ mắt nhìn lão nam nhân vốn đang dâm dăng liền ai oán đau khổ khóc lên, khóc thảm thiết như cõi lòng đã hoàn toàn tan nát, cực kỳ bị thương.

“Ô ô...” Anh bụm mặt, nói linh tinh gào khóc, “Tôi... không biết ăn nói... Tôi thật sự không biết... nên làm như thế nào... Tiểu... Tiểu Chiến... Tôi khó chịu... Thật sự rất khó chịu...” Tâm tình kích động, dạ dày lại truyền tới từng trận buồn nôn, lão nam nhân khom người nôn ra một trận, đồng thời càng ngày càng nôn nhiều hơn, đem toàn bộ đồ ăn vừa nãy phun hết ra ngoài.

Sắc mặt Tiểu Chiến khó coi đỡ lấy thân thể của anh, Lâm Bảo cảm thấy mất mặt, liều mạng đẩy nam nhân ra, nói “Ô... quá bẩn... Tôi... tôi đi WC...”

“Câm miệng.” Nam nhân lạnh mặt đem anh ôm ngang lên, cũng mặc kệ anh giãy dụa phản kháng, trực tiếp đem anh ôm vào bồn tắm lớn. Lâm Bảo cuộn mình ngồi trong bồn tắm, trên người đều là những thứ vừa nôn ra, anh khóc lóc cúi đầu, không cho Tiểu Chiến chạm vào anh. Hiển nhiên Tiểu Chiến cũng rất tức giận, mở ra vòi nước trực tiếp dội lên đầu anh, khiến cho những thứ dơ bẩn kia được rửa trôi đi, Lâm Bảo chỉ yên lặng ngồi khóc, da thịt trắng mịn bị nước xối tới đỏ lên, hơi nước nhanh chóng vây quanh anh, một lát sau, chờ nước nóng làm ấm thân thể lên, tâm tình hắn mới hơi ổn định lại. Tiểu Chiến nhìn lão nam nhân vẫn còn khóc nức nở, cởi ra khăn tắm quần dưới khổ, chính mình cũng ngồi vào trong bồn tắm. Thân mình hắn cao lớn, ngồi vào trong liền khiến nước tràn ra bên ngoài.

Ánh mắt Lâm Bảo sưng đỏ ngẩng đầu, đối diện với ánh mắt âm trầm của Tiểu Chiến, lại khó chịu cúi xuống.

Anh vừa cúi đầu liền bị nam nhân kéo sang ôm vào trong ngực, bọn họ dựa vào nhau ngồi trong bồn tắm lớn, thân thể kề sát, Lâm Bảo ngồi trên đùi nam nhân, thậm chí có thể cảm nhận được vật thô cứng kia.

Lâm Bảo bị vật kia nóng tới bấp đùi tê dại, lạnh lẽo dịch thân thể ra, lại bị Tiểu Chiến cưỡng bách ôm lấy, cánh tay của nam nhân mạnh mẽ đặt trên ngực anh cố định thân thể lại, muốn quay đầu lại nhìn nam nhân nhưng anh không dám.

Hơi thở của hắn vẫn vương vấn trên cổ anh, qua hồi lâu, giọng nói trầm thấp ở bên tai vang lên. “Sau này không cho phép nói những câu như vậy.”

Lâm Bảo ngơ ngác mà nghiêng đầu, vừa nhìn thấy gương mặt tuần tú của Tiểu Chiến, nước mắt lại chảy xuống.

“Ô... Tôi... Tôi không biết... Trong lòng tôi khó chịu...”

Tiểu Chiến nghe anh tuyệt vọng gào khóc, không nhịn được nắm chặt lấy tay anh, đem anh ôm càng chặt hơn.

Lâm Bảo vẫn đang khóc, miệng nói lung tung không rõ, nhưng Tiểu Chiến biết anh đang nói cái gì.

Ôm hồi lâu, Tiểu Chiến giọng khàn khàn nói, “Anh sẽ không chết...”

Lâm Bảo khóc lóc gật đầu, vừa muốn nói chuyện lại bị nam nhân hôn sâu. Trước sau như một vẫn là nụ hôn bá đạo lại mang theo chút buồn bình. Nhiệt tình cùng nóng bỏng trung hòa, hai thân thể trần trụi quấn quýt lấy nhau, triển miên hôn môi, bản thân Tiểu Chiến là một người thô bạo, nhưng lúc này hắn lại rất dịu dàng, Lâm Bảo cảm thấy bản thân sắp chết ngạt trong nhu tình của hắn.

Nhưng anh không muốn suy nghĩ nhiều, chỉ nhắm mắt lại, hưởng thụ với nụ hôn này.

Trên giường Lâm Bảo cuộn mình lại, bàn tay che lấp bộ ngực của chính anh, đáng tiếc vẫn bị Tiểu Chiến bắt được khe hở, tàn nhẫn mà xoa bóp đầu ngực lớn.

“Ồ... Không muốn...” Nhỏ giọng cầu xin, Tiểu Chiến chỉ chơi đầu vú của anh thôi cũng đã nửa giờ đồng hồ rồi, đầu vú hai bên sưng lớn, càng ngày càng sưng đỏ.

“A~” Rên rỉ một tiếng, đầu ngực bên phải bị nam nhân ngậm lấy, hàm răng sắc nhọn ma sát qua lại đầu vú mềm mại, còn vang lên tiếng chắc chắc khi được bờ môi nóng rực kia mút vào.

Tiểu Chiến một bên mút lấy một bên hàm hồ nói, “Lão kỹ nữ, có thích tôi ăn đầu vú của anh như vậy không?”

Lâm Bảo mắc cỡ, gò má ngay lập tức đỏ ửng, hai núm vú khẽ run rẩy, nhỏ giọng nói, “Tôi... Tôi rất thích...” Nói xong ngay cả da thịt vùng cổ cũng đỏ lên, Tiểu Chiến yêu nhất dáng vẻ vừa thẹn thùng lại dâm dăng của anh, khí lực trên tay càng lớn hơn, bàn tay thô ráp đem vú của anh kéo lên, hàm răng càng dùng sức gặm nuốt đầu vú, da thịt trắng mịn hiện ra từng cái từng cái dấu răng, Lâm Bảo đau tới ô ô rên rỉ, lại đột nhiên bị hắt buông ra chỉ nghe thấy ầm một tiếng đầu ngực lại bị cắn lấy.

Lâm Bảo bị bắt nạt tới nước mắt lưng tròng, bộ ngực trắng nõn nay hồng hồng có nơi còn đỏ tươi vô cùng mê người, ngoài miệng còn rên rỉ thở gấp liên tục. Tiểu Chiến nghe tiếng rên khóc vừa tỉnh tể vừa mềm mại của anh muốn ngừng mà không được, dương vật bên dưới sắp nổ tung.

“Tiên sư nó, lão tao hàng, chơi vú cũng có thể dâm dăng thành như vậy! Nếu không phải là do anh bị bệnh, lão tử tuyệt đối cho anh không xuống giường được!” Không cam lòng gặm nhẹ một tiếng, Tiểu Chiến cúi người, quay về bờ môi đỏ tươi kia tàn nhẫn hôn lên, hai bàn tay lớn còn thô bạo mà tình sắc xoa bóp cặp vú, chơi núm vú nhỏ sưng lên lại đánh rồi kéo, đầu ngực to ở giữa ngón tay ma sát.

Lâm Bảo bị trêu đùa tới cả người tê dại, ngực vừa đau vừa ngứa, kêu cũng không kêu ra được âm thanh, chỉ có thể nín lại nghênh hờ Tiểu Chiến hôn lưỡi.

Hai người vừa hôn liền hôn tới hơn mười phút, chờ Lâm Bảo sắp nghẹt thở mà duỗi thẳng chân ra Tiểu Chiến mới buông anh ra. Hai người này ở trong phòng chìm vào thế giới riêng hưng hăng triền miên, Tiểu Chiến không được thao anh nên dương vật vẫn vô cùng cứng rắn, Lâm Bảo muốn hắt đi vào nhưng Tiểu Chiến không muốn, nam nhân vẫn muốn chờ vài ngày sau, Lâm Bảo thẹn thùng nâng mông lên, Tiểu Chiến liền xoa nắn cặp mông to, văng tục ra, buồn bực ngồi xuống, “Mẹ! Lão tử nói không làm là không làm!”

Chính hậu huyệt của Lâm Bảo cũng rất ngứa, muốn được đại dương vật tàn nhẫn mà ma sát dâm vào, nhưng anh thẹn thùng không dám nói ra, chỉ có thể đưa ánh mắt ướt át nhìn chằm chằm nam nhân.

Tiểu Chiến nhìn thấy ánh mắt khao khát của lão tao hàng, thả dương vật ra, vật kia dài hơn hai mươi centimet, bán cương mà cũng trắng kiết đến đáng sợ, gân xanh dữ tợn nổi lên, đại quy đầu lại to như trứng ngỗng, Lâm Bảo vừa nhìn thấy nó thân thể liền có cảm giác, hai chân không được tự nhiên khép lại, gò má đỏ ửng.

Tiểu Chiến nhìn lão tao hàng một tay bắt đầu xóc lọ, như hổ như sói nhìn gò má hồng hồng của anh, đôi môi ướt át, xuống dưới một chút lại là cặp vú bị hắt chơi vừa sưng lớn vừa đỏ ửng. Lâm Bảo bị hắt nhìn chăm chú thân thể run lên, vội vàng che đi cơ thể, anh nghiêng người không cẩn thận lộ ra cặp mông dụ người tới xâm phạm đằng sau.

Hô hấp của Tiểu Chiến trầm hơn, ánh mắt như có thể phun ra lửa.

“Tiên sư nó, nâng cái mông lên.” Hắt ra lệnh cho anh, âm thanh tuốt lộng bên dưới ngày càng lớn.

Lâm Bảo run rẩy mân mê cặp mông trắng nõn dần dần nâng lên, thịt mông đầy đặn vênh cao, vừa nhìn liền biết là thường xuyên bị chịch. Có lẽ Tiểu Chiến đã yêu thích lão tao hàng này.

“Lấy tay kéo hai cánh mông ra!” Lâm Bảo mắc cỡ quay đầu lại nhìn hắt, thấy gương mặt tuần tú bị tình dục che kín, thậm chí mang theo một phần thú tính hung ác, anh sợ tới mức vội vàng làm theo, hai chân anh quỳ ở trên giường, nâng cao cái mông, bấp đầu đưa tay tách cánh mông ra sau đó vịn vẹo eo mông.

Thịt mông trắng như tuyết theo cơ thể lay động mà đung đưa trên dưới, như một làn sóng chuyển động, nhìn qua cực kỳ sắc dục.

Tiểu Chiến không thể nhịn được nữa, tiến lên cắn vào thịt non trên cặp mông kia, Lâm Bảo a lên một tiếng, sợ đến co người lại, Tiểu Chiến kéo lại bắp đùi của anh, một bên xì xì tuốt động đại dương vật, một bên gặm cắn mông thịt của anh. Nam nhân tàn nhẫn cắn vài phát, trên mông lập tức xuất hiện những dấu răng đỏ sẫm, lại chặc chặc liếm láp, động tác cùng âm thanh đều dâm dục vô cùng, Lâm Bảo vốn truyền thống lại bảo thủ làm sao có thể chịu được, mắc cỡ tới nước mắt lưng tròng, Tiểu Chiến một bên gặm cắn một bên nói lời hạ lưu mắng anh, một hồi gọi anh là lão mông to lằng lờ, một lát lại kêu thịt mông thật ngon, lúc sau lại nói muốn trước mặt mọi người trong thôn chơi chết anh.

Hắn nói tới khi Lâm Bảo giận dữ, xấu hổ không ngớt, uốn éo cánh mông muốn chạy.

Tiểu Chiến làm sao có thể bỏ qua cho lão tao hàng, giữ chặt anh đè lên giường, cắn xé cặp mông căng tròn, đến khi Lâm Bảo khóc thành tiếng mới coi như an ủi hôn hôn liên tục mới coi như xong việc.

Cắn mông anh xong, vật dưới khổ nam nhân đã trưởng tới cực điểm, hắn thở gấp ôm lấy bắp đùi Lâm Bảo, đem đại dương vật chen vào khe mông, sau đó bắt đầu điên cuồng đâm xuyên. Mông lớn của Lâm Bảo vừa sưng vừa giăng kín dấu hôn, anh kẹp chặt bắp đùi, như chó mẹ bị Tiểu Chiến từ phía sau ôm lấy xì xì xì chân giao.

Bắp đùi Lâm Bảo vừa mềm lại mịn, so với hậu huyết chỉ có hơn chứ không có kém, Tiểu Chiến liếm hôn sau lưng anh, hung hãn trước sau nhún nhún, cơ hồ đem hai bắp đùi bị mài tới rách da, vẫn đang không ngừng ma sát.

Lâm Bảo chỉ cảm thấy bắp đùi vừa đau vừa ngứa, lại không dám giẫy dụa, chỉ có thể theo tiết tấu của hắn mà ô ô kêu thảm thiết, thỉnh thoảng dương vật nhỏ phía trước cùng dương vật lớn phía sau ma sát khiến nó run rẩy đứng lên.

Bàn tay lớn của Tiểu Chiến lung tung xoa bóp nhũ thịt của anh, hạ thể đùng đùng tăng nhanh tốc độ, lực va đập càng lúc càng lớn. Lâm Bảo bị đâm nhiều lần suýt chút nữa ngã xuống giường, lại bị nam nhân kéo trở lại. Anh cảm giác hôm nay làm tình càng kịch liệt hơn so với mọi ngày, có thể do không đâm vào tiểu huyết, thể nên tiểu huyết ngứa vô cùng, miệng huyết cũng ẩm ướt tới rồi tinh rồi mù. Tiểu Chiến dùng cơ bụng va chạm miệng huyết, cảm nhận được lão tao hàng ẩm ướt, ác giọng nói, “Tao huyết cũng chảy thật nhiều nước, khe mông bên dưới bị đâm cũng có thể thoải mái tới như vậy?”

Lâm Bảo xấu hổ đỏ mặt tới mang tai, nhỏ giọng nói, “Tôi... Tôi không biết...”

“Anh không biết? Lão kỹ nữ, con mẹ nó anh chính là một con hồ ly thuần chủng!”

Tiểu Chiến thô lỗ đem anh quay người lại, dùng tư thế đối mặt mà tiếp tục ra vào giữa hai chân anh.

Thân thể Tiểu Chiến tinh tráng cao lớn ở ngay trước mắt anh lay động, Lâm Bảo ngượng ngùng lại si mê đưa tay ra, vừa muốn chạm vào cơ ngực của Tiểu Chiến, nam nhân lại cười xấu xa nhìn anh, đưa tay anh đặt bên miệng hắn khẽ hôn một hồi.

Một hồi kia, Lâm Bảo triệt để ngây người, thân thể lập tức run rẩy kịch liệt.

Tiểu Chiến biết anh sắp cao trào, chuyển động hông càng ngày càng mãnh liệt, hai trái trứng rất có tiết tấu va chạm ma sát với Lâm Bảo, đem tiểu dương vật của anh bị đụng tới lắc loạn xung quanh, bàn tay lớn nắm lấy núm vú đang run rẩy, ngón tay kẹp chặt đầu ngực to dùng sức xoa bóp.

“Ô... Không muốn...” Lâm Bảo miễn cưỡng cầu xin, thân thể cũng không nhịn được giẫy dụa vằn vẹo, đột nhiên, Tiểu Chiến đè ép vú anh, ngón tay như đang hành hình mà kẹp chặt núm vú. Lâm Bảo đau đến ai ai rít gào, cái mông to càng cong vênh hơn, còn không đến vài giây sau thân thể anh căng thẳng tiểu dương vật bên dưới liên phun ra tinh dịch, đồng thời cặp vú bên trên cũng phồng lên, bên trong phun ra một luồng thanh dịch.

Lâm Bảo a a a rít gào, chỗ thanh dịch kia theo tinh dịch cùng nhau đồng loạt phun ra, trên dưới đều phun quả thật vô cùng tinh sắc.

Tiểu Chiến sững sốt, cúi đầu ngậm lấy chất lỏng trên đầu vú, chất lỏng kia mùi vị hơi mặn lại mang theo mùi sữa, mùi vị bình thường nhưng lưu lại dư vị vô tận,

“Trời má, anh sẽ bắn sữa sao?”

Tiểu Chiến nắm chặt vú, dùng sức mút vào núm vú, phát hiện chất lỏng bên trong cũng không nhiều, hút mấy cái liền không còn, chỉ để lại vết thương đầy rẫy trên khuôn ngực lớn.

“Ừm... Cái gì...” Lâm Bảo sau khi cao trào liền mơ mơ màng màng mềm nhũn, không nghe rõ nam nhân nói gì.

Tiểu Chiến cau mày không nói nữa, bình thường thể chất nam tính sẽ không thể phân bố chất lỏng trên vú, trừ khi...

Lão tao hàng là nữ nhân?

Vậy cũng không đúng. Tuy rằng mông anh rất lớn lại cong vểnh nhưng còn có tiểu dương vật cùng một hậu huyệt, sao có thể là nữ nhân.

Tiểu Chiến rút dương vật giữa hai chân anh ra, quay người nằm cạnh lão tao hàng tiếp tục xóc lọ.

Mẹ, quản anh ta là nam hay nữ làm gì, lão tử chính là muốn một mình anh ta!

“Lão kỹ nữ, mở miệng ra.”

Lâm Bảo nước mắt mông lung mà nhìn hấn, hơi mở miệng, liền nghe thấy nam nhân gầm nhẹ đem tinh dịch vừa nhiều vừa nồng bắn vào trong miệng anh.

Tinh dịch của nam nhân như từ trong súng bắn nước vừa nhanh vừa chuẩn phun vào miệng anh, Lâm Bảo ô ô lắc đầu, còn bị ép uống vào không ít. Tiểu tử này không chỉ bắn trên miệng anh mà trên mặt, mũi, mắt, còn ở trên vú anh bắn lên, phun tới toàn thân đều là tinh dịch tanh nồng, nóng bỏng khiến cả người anh run rẩy.

Cuối cùng, Lâm Bảo như đứa nhỏ bị chơi xấu co quắp nằm ở trên giường, miệng anh hé ra, lộ ra cái lưỡi nhỏ dính tinh dịch, si ngốc nhìn nam nhân trước mặt.

Ánh mắt Tiểu Chiến thâm trầm, hấn cúi người, không ngần ngại chút nào hôn môi anh.

21. Chương 21: Hai Ngày Du Lịch Lãng Mạn Trong Thành Phố

Hai ngày du lịch lãng mạn trong thành phố (Cao H)

Trans & edit: Gấu

Tinh dịch của Tiểu Chiến bắn một thân lão thổ, hấn thoải mái ôm anh vào phòng tắm, tới khi đi ra thì trên ra thịt trắng nõn là những dấu hôn xanh xanh tím tím dày đặc, da thịt tại bắp đùi bị mài rách, cặp vú sưng lên trông rất đáng sợ, núm vú bên trong hồng đỏ bên ngoài lại tím xanh, ngực cùng cổ đều là dấu hôn màu đỏ sậm, cả người anh như một tấm vải rách ngoan ngoãn nằm trong ngực nam nhân.

Tiểu Chiến xoa xoa cái vú của anh, đem anh ôm về giường, Lâm Bảo mơ mơ màng màng gọi tên hấn.

Nam nhân cúi đầu, quan sát tỉ mỉ lão nam nhân quê mùa bình thường lại lớn tuổi này, rõ ràng đã không còn trẻ nữa, nhưng mặt mày anh lại lộ ra mị thái hiếm có, thật giống như tao hàng trời sinh hấp dẫn đồng tính, càng tới gần càng khiến người ta muốn ngừng mà không thể.

Rõ ràng chỉ là vui đùa một chút, nhưng ma xui quỷ khiến lại quấn quýt lấy nhau. Là đồng tính hay là cái gì khác, Tiểu Chiến không biết, hấn chỉ biết hấn không thể để cho Lâm Bảo chết như vậy. Tiểu Chiến đốt điều thuốc, phìên muộn hút thuốc, nghe thấy tiếng Lâm Bảo khó chịu ho khan, theo phản xạ dập thuốc đi, sau đó lại nhìn tàn thuốc dờ ra.

Lâm Bảo ngủ rất lâu, khi tỉnh lại, Tiểu Chiến đang nằm cạnh anh, thân thể cao to cường tráng như một ngọn núi nhỏ, che ở trước mắt Lâm Bảo. Anh nằm gần nam nhân, có thể ngửi thấy hương vị nam tính thấy rõ bấp thập hơn, sau đó cả người đều tê dại.

“Ừ...” Gần đây anh rất dễ dàng động tình, đặc biệt là tại thời điểm ở cạnh nam nhân này.

Tiểu Chiến trở mình, thân thể như ngọn núi kia hướng về phía anh mà đè lên, Lâm Bảo vừa sợ vừa ngượng lui ra sau, lại bị nam nhân ôm chặt lại.

“A...” Nhẹ nhàng kêu một tiếng, trên bụng lại dán lên một vật cứng rắn.

Ừm... trời vừa sáng tiểu tử xấu xa này lại bắt đầu cứng rắn... Đến cùng là hần ăn cái gì lớn lên... Lâm Bảo đỏ mặt nghĩ, vừa mới ngẩng đầu, anh liền nhìn thấy đôi mắt thâm thúy đen nhánh.

“Lão tao hàng, tỉnh rồi?” Có thể do vừa mới dậy, thanh âm của nam nhân rất khàn, Lâm Bảo nghe được sau lưng liền tê dại.

Anh ngượng ngừng gật đầu, một bộ dáng người vợ nhỏ nghe lời. Tiểu Chiến cúi đầu nhìn anh, hôn lên bờ môi nhạt màu kia, Lâm Bảo chấn kinh kêu một tiếng, liền nhìn thấy Tiểu Chiến xấu xa ngồi dậy.

Hắn cầm quần áo bên cạnh tùy ý mặc vào, thân thể đạt chuẩn kia bị vải vóc che khuất, Lâm Bảo có chút tiếc nuối thở dài, lập tức cảm giác bản thân anh quá dâm dăng, xấu hổ cúi đầu xuống.

Tiểu Chiến mặc quần áo xong đứng lên, một bên thắt dây lưng một bên nói, “Hôm nay sẽ ra ngoài, không cho phép đa sầu đa cảm khóc sụt sướt, nếu không lão tử ngay tại chỗ thao chết anh!”

Lâm Bảo co người lại gật đầu, anh cũng không muốn đa sầu đa cảm, chủ yếu anh cảm giác cuộc đời của bản thân sắp tới hồi kết, không thể không đau lòng, ít nhất cũng nên gào khóc một chút đi?

Nhưng anh không dám phản bác lại hắn, chỉ có thể hiện ra vẻ mặt phiền phiền nhiều nhiều mặc quần áo.

Tiểu Chiến lưu loát chuẩn bị xong liền trực tiếp ra ngoài, cũng không nói cho Lâm Bảo biết là đi đâu, chờ sau khi nam nhân trở về, trên tay cầm theo túi ni lông, trong túi tỏa ra mùi canh bí đỏ. Lâm Bảo nhắc miệng đi tới, kết quả lại bị Tiểu Chiến xoa xoa ngực anh, sau đó mới chịu lấy cháo đưa cho anh. Tiểu tử này luôn thích đùa giỡn anh, trước đây là sờ miệng anh, hiện tại lại xoa ngực, quả thật là xấu hổ chết người.

Lâm Bảo đỏ mặt tiếp nhận cháo, nghe thấy nam nhân nói, “Không có cháo khoai lang, chỉ có canh bí đỏ thôi, lão thổ mau uống tạm đi.”

“Ừm... Cảm ơn...” Lâm Bảo cũng không chú ý tới danh xưng mà hắn gọi anh, mềm mại nói lời cảm ơn, lại nhìn thấy ý cười trong mắt nam nhân càng sâu.

Sau đó, Tiểu Chiến liền mang theo lão nam nhân bị bệnh vào thành phố chơi, đi dạo trong công viên, nhìn lão nam nhân hướng mấy bức tượng trưng bày thán phục liền chế nhạo anh một phen, tiếp theo lại cảm thấy anh vô cùng đáng yêu, đem anh kéo vào trong rừng cây nhỏ hôn môi một trận.

Vào trong công viên, Tiểu Chiến lại dẫn anh đi lên tàu lượn siêu tốc, Lâm Bảo lại một trận thán phục, còn rất sợ hãi mà nắm lấy tay hắn.

Tiểu Chiến ôm eo anh như là chuyện đương nhiên, khi anh đang thần thờ thì hắn đẩy mạnh anh một cái, khi thấy anh hoảng sợ kêu lên hắn mới ác liệt cười to. Buổi trưa hắn lại dẫn anh đi ăn Pizza Hut, đại thúc nông thôn mặc áo bông ngượng ngừng tự ti đi vào, bị mọi người vây xem, nếu không phải có Tiểu Chiến ở bên cạnh suýt chút nữa anh đã bỏ chạy.

Nam nhân lại không coi ai ra gì ôm anh ngồi vào chỗ, sau đó lấy tay chỉ anh cách dùng dao nĩa ăn bít tết, khi anh đang uống đồ uống thì hắn lại hôn trộm anh, bàn tay bên dưới cũng không yên phận liên tục quấy rầy tiểu dương vật vô tội của anh. Ăn uống xong, lão thổ no tới ợ ra đỏ mặt bị tên kia kéo vào nhà vệ sinh, bị bắt ép phải lấy lòng đại dương vật, chờ sờ xoạng tới một tay đầy tinh dịch mới yên lặng đi ra ngoài.

Buổi chiều Tiểu Chiến lại dẫn anh đi shopping, mua áo khóa cho lão nam nhân quê mùa nghèo túng, rồi sau đó dẫn anh đi cắt tóc.

Buổi tối hắn ôm lão quê mùa nằm trên bãi biển ngắm cảnh đêm, tinh lực của Lâm Bảo có hạn, mơ mơ màng màng nằm trong ngực nam nhân, nhìn biển rộng chập trùng lên xuống, nhìn nhìn lại thấy đau lòng, nước mắt cũng muốn chảy ra. Tiểu Chiến cảm giác được anh run rẩy, dùng sức ôm anh, thấp giọng nói, “Còn dám suy nghĩ lung tung, lão tử ngày lập tức chịch anh trên bãi cát này.”

Lâm Bảo bị dọa tới run run, vội vàng ngừng lại không dám khóc nữa. Hai người cứ như vậy cùng nhau trải qua hai ngày, trong ngày thường Tiểu Chiến rất thô bạo, nhưng hai ngày nay hắn cố gắng hết sức để không chế tâm trạng của bản thân, nếu như Lâm Bảo có dám lớn gan cong móng đi tắm còn cố ý để lộ dâm huyết thì hắn cũng không đánh anh, mà là nắm lấy hai núm vú ôn hòa giáo dục anh.

Buổi sáng ngày thứ ba, Lâm Bảo mặc áo khoác mới được Tiểu Chiến mua cho, lôi kéo nam nhân tuần lãng đẹp trai hướng về bệnh viện từng bước từng bước đi.

Lâm Bảo đi tới cửa bệnh viện lại bắt đầu đau thương, chết sống không chịu đi vào bên trong. Mấy ngày hôm nay được trải qua quá hạnh phúc, hạnh phúc tới mức anh không thể tiếp thu được cuộc sống phải nằm trên giường sau này.

Tiểu Chiến cau mày, liền ôm ngang anh lên khiêng vào trong.

“Ồ ô... Không muốn... Tôi không muốn xem... Tôi không muốn...” Lão nông thôn giãy dụa phản kháng, ôm chặt lấy cánh cửa nhất định không chịu đi vào trong.

Tiểu Chiến lại đánh mông anh thấp giọng uy hiếp, lão nam nhân khóc sụt sùi nhưng vẫn kiên quyết không chịu buông tay.

Bất đắc dĩ Tiểu Chiến một mình đi vào xem báo cáo, đợi gần nửa giờ sau vẫn chưa thấy hắn ra, Lâm Bảo kinh hồn bạt vía ngồi chờ ở một bên, tim đập càng lúc càng nhanh giống như bị bệnh tim vậy, đúng lúc này thì Tiểu Chiến đi ra.

Thần tình Tiểu Chiến rất nghiêm túc, Lâm Bảo chưa từng thấy nam nhân này nghiêm túc như vậy, bất an nhìn hắn, nhưng Tiểu Chiến vẻ mặt nghiêm túc rời ánh mắt đi không nhìn anh.

Trong nháy mắt trong lòng Lâm Bảo lạnh buốt.

Anh chưa từng nghĩ tới ông trời có thể hậu đãi cho anh, từ nhỏ đã không cha không mẹ, sau khi lớn lên lại mất vợ, người trong thôn đều nói anh là cô tinh thiên sát, nhưng anh không tin vào số mệnh, vẫn dùng tâm ý âm áp thiện lương đối xử với mọi người, cũng không nghĩ đến hiện tại mạng sống của anh cũng bị chính anh khắc chết rồi...

Nước mắt theo gò má lướt xuống, vẻ mặt Lâm Bảo hốt hoảng mà nhìn Tiểu Chiến, thân thể anh lão đảo.

Tiểu Chiến bất đắc dĩ đỡ lấy anh, đem báo cáo đưa cho anh.

Trong mắt Lâm Bảo toàn là nước căn bản không đọc được những thứ kia, anh chỉ từng lần từng lần nhỏ giọng lẩm bẩm chăm sóc tốt cho Tiểu Thu chăm sóc tốt cho Tiểu Thu.

Tiểu Chiến có chút bất mãn nói, “Ngoài câu này không còn câu nào khác sao?”

Lâm Bảo hơi chần chờ trong lát, nuốt nước mắt vào trong nói, “Còn có... Cảm ơn cậu... đã chăm sóc cho tôi...”

Hai ngày nay là khoảng thời gian hạnh phúc nhất trong đời anh, anh rất cảm kích Tiểu Chiến, hay là nói không riêng gì biết ơn, còn có một loại yêu thương khắc sâu từ lâu dưới đáy lòng.

Nhưng anh không tiện nói ra, anh cũng là người sắp chết rồi, hà tất đem mấy lời buồn nôn này nói ra, không phải sẽ càng khiến người ta chê cười hơn hay sao.

Tiểu Chiến nghe được lời cảm ơn này cũng bị chọc tức tới mặt mày thâm trầm, nắm cằm của anh hung ác nói, “Lão tử mấy ngày nay ở bên cạnh anh, con mẹ nó anh thật sự coi lão tử như là con nuôi sao? Còn cảm ơn? Cảm ơn cái rắm!”

Nước mắt Lâm Bảo mông lung mà nhìn hắn, anh ngơ ngác mà lại tiếp tục thêm dầu vào lửa, “Nếu không... Chúng ta... có thể làm cha con nuôi...”

Sắc mặt Tiểu Chiến trong nháy mắt khó coi tới cực điểm, hần tức giận đến bấp thệp cũng căng phồng, đem lão thổ ô ngang lên, trực tiếp hướng khu nội trú mà đi, Lâm Bảo ô ô ô cổ hần, chỉ biết chìm đắm trong bi thương của chính mình. Người ngoài nhìn thấy đều cho rằng bọn họ là cặp cha con sắp sinh ly tử biệt, đều thổn thức không ngớt.

Giờ phút này anh cũng không cố gắng giữ thể diện gì cả, chỉ chăm chú ôm hần, đem khuôn mặt đặt trên bờ vai rộng lớn của hần, lắng nghe tiếng thở của người đàn ông và khóc nức nở.

Tiểu Chiến ôm anh lên lầu, đợi tới tầng cao nhất, Lâm Bảo mới phát hiện có chút không đúng, anh khóc thút thít nhìn bốn phía, phát hiện Tiểu Chiến đem cửa lớn của sân thượng đóng lại, xung quang cũng không có bất kỳ ai.

Lâm Bảo bất an run cầm cập một hồi, lúc ngẩng đầu lên, lại phát hiện đang nhìn anh âm trầm cười lạnh.

“Anh không phải nói chúng ta nên làm cha con nuôi sao, vậy ngày hôm nay tôi liền thao chết anh, để anh thực sự biến thành cha nuôi!”

22. Chương 22: Lão Thổ Tìm Đường Chết Muốn Ly Biệt

Đại thúc tìm đường chết muốn ly biệt (Xoắn xuyết lại muốn bị thao, tiểu công ác liệt)

Trans & Beta: Gấu

Tiểu Chiến rất tức giận, đây là việc vô cùng rõ ràng, cơ ngực đập trùng lên xuống, sắc mặt âm trầm tới đáng sợ, mỗi một lỗ chân lông tựa như đang phun khí nóng ra, khiến Lâm Bảo ở trong ngực hần run lấy bầy.

Lão nam nhân không biết tại sao mình lại chọc tức hần, rõ ràng chính anh đã bị ung thư, sao hần còn dằn vặt tra tấn anh như vậy. Lâm Bảo vẫn còn như đang ở trong mộng thì Tiểu Chiến buông anh ra, động tác của nam nhân rất thô bạo, trực tiếp thả anh ra, Lâm Bảo suýt chút nữa đặt mông xuống đất, nhưng Tiểu Chiến vẫn tiếp được anh, khí lực nắm cổ tay anh rất lớn, hầu như muốn bóp nát xương tay.

“Ô... Làm gì vậy... Đau quá...” Lâm Bảo nước mắt lưng tròng mà nhìn hần.

Tiểu Chiến vừa nhìn thấy dáng vẻ đạo đức này của anh lại tức giận đến nghiêng răng, hận không thể ngay lập tức đem lão tao hàng này ăn tươi nuốt sống.

Hần hít sâu một hơi, kiềm chế lửa giận nói, “Lâm Bảo, tôi ở trong lòng anh chỉ là một người con nuôi?”

Lâm Bảo sửng sốt, anh hé miệng, nhưng lại nói không nên lời. Anh thật sự rất yêu Tiểu Chiến, nhưng người như anh chung quy không thích hợp cũng không xứng với nam nhân, trước đây chỉ ở trong thôn anh cũng không có nghĩ nhiều, chờ ra đến thành phố lớn rồi, anh mới ý thức hai người có bao nhiêu chênh lệch.

Sau này Tiểu Chiến muốn ở trong thành phố làm quan quân, mà chính anh chỉ là lão nông dân, cái gì cũng không có, chỉ khiến hần mất mặt mà thôi.

Lâm Bảo tự ti mà cúi đầu, lại nghĩ đến chính mình bị ung thư, hiện tại đã được xác nhận, sau này chắc chắn phải tiêu nhiều tiền hơn, anh không thể liên lụy tới Tiểu Chiến, chẳng bằng mượn cơ hội này cùng nam nhân triệt để cắt đứt....

Nghĩ đi nghĩ lại trong lòng anh có chút đau đớn, anh cố nén cảm giác không khỏe, nhẹ giọng nói, “Tôi... thật sự chỉ coi cậu... là con nuôi...”

Tiểu Chiến giận dữ cười, “Ha, lão tử chỉ là con nuôi sao? Vậy con mẹ nó trước kia nói với lão tử là...”

Lâm Bảo nhớ tới sau khi bị Tiểu Chiến vứt bỏ, khi gặp lại nam nhân anh liền không biết xấu hổ thổ lộ với nam nhân...

“Không... Tôi hối hận rồi...”

Tiểu Chiến sửng sốt.

Lâm Bảo khóc lóc nói, “Tôi... hối hận rồi... Nếu không chúng ta... nếu không thì... chấm dứt đi...”

Gương mặt tuấn tú của Tiểu Chiến cứng đờ, như thể nghe chuyện gì đó vô cùng khó tin mà trừng mắt nhìn anh, Lâm Bảo bị ánh mắt âm u của hắn nhìn tới không ngóc đầu lên được.

Bầu không khí giữa hai người cứ như vậy đông cứng lại, qua hồi lâu, Tiểu Chiến giận dữ cười nói, “Được, chấm dứt thì liền chấm dứt đi, ngược lại lão tử cũng không thèm khát loại hàng vừa xấu vừa lớn tuổi lại quê mùa như thế này.”

Nói xong hắn đem báo cáo kiểm tra ném lại, sau đó liền quay đầu bước đi.

Lúc này đầu óc Lâm Bảo trống rỗng, anh ngây người, viên mắt cuộn cuộn nước chảy ra che đi tầm mắt phía trước. Anh muốn gọi nam nhân kia lại, nhưng âm thanh như bị kẹt lại trong cổ họng, không phát ra được chút tiếng vang nào.

Anh trở mắt nhìn nam nhân rời đi, anh vẫn chỉ là một kẻ yếu đuối nhu nhược vô năng, bị người bắt nạt vẫn ha ha cười khúc khích, đã từng thăm mền Vương quả phụ sát vách kết quả một chút dũng khí nói ra cũng không có. Bây giờ bị Tiểu Chiến dẫn vật thành như vậy lại không thể làm gì, dần dần đứng ngốc một chỗ, tùy ý để nước mắt rơi xuống.

“... Tiểu...”

Lâm Bảo thống khổ ngồi trên mặt đất, cảm giác buồn nôn càng ngày càng mãnh liệt, rốt cục trong nháy mắt do không kiềm chế được nổi lòng tất cả dịch dạ dày từ trong cổ họng trào ra.

Tiểu Chiến đang muốn mở cửa rời đi thế nhưng đột nhiên nghe thấy âm thanh phía sau liền dừng bước lại, sắc mặt của hắn vô cùng khó coi, lửa giận ngập trời hầu như sắp muốn đốt sạch lý trí vốn có, nếu như là lúc trước hắn nhất định sẽ dùng mọi thủ đoạn dẫn vật Lâm Bảo, hành hạ anh đến sống không bằng chết, sau đó sẽ cười lạnh rời đi.

Nhưng hiện tại, nghe thấy Lâm Bảo gào khóc, anh cũng có...

“Mẹ nó!” Tiểu Chiến xoay người nhìn người đang quỳ trên mặt đất nôn ra, Lâm Bảo nôn đến mặt mày đều xám đen, đưa tay kéo áo Tiểu Chiến, anh như bị điện mất rồi kéo chặt hắn.

“Ô ô... Tiểu...”

Tiểu Chiến cười lạnh hất tay anh ra, dè dặt eo anh, như trừng phạt mà đánh mạnh vào cặp mông của anh. Lòng bàn tay nam nhân hạ xuống rất nặng, cái mông phồng chùng đã xuất hiện dấu tay, Lâm Bảo như được sống lại ôm lấy hắn khóc rống lên.

“Ô ô ô... Tiểu Chiến... Tôi... Tôi... cần cậu... Đừng đi... Đừng bỏ lại tôi...” Lòng mày đang nhíu chặt của hắn đang từ từ dần ra nhưng chính hắn cũng không phát hiện, mà là càng ngày càng dùng sức đánh mông lão tao hàng.

Ở trên sân thượng của khu nội trú xuất hiện một người nam nhân cao lớn đang đánh mông to của một lão nam nhân nông thôn gầy yếu, một quang cảnh vô cùng kì dị. Lâm Bảo bị đánh tới a a khóc gọi, mới đánh mười mấy cái mà cặp mông to đã sưng lên một vòng, mông lớn bị quần vải quần lầy chặt chẽ.

Tiểu Chiến nhìn thấy vậy hô hấp liền dồn dập, một bên hung ác đánh anh, một bên nhìn đùng quần phồng lên. Chờ đánh hơn ba mươi cái, bàn tay hắn cũng có chút đau đớn mới chịu thả anh ra.

Lâm Bảo khóc tới đầy mặt nước mắt, lúc này mông lớn của anh rất đau, dạ dày cũng đau, dù vậy anh vẫn chăm chú nắm chặt áo của Tiểu Chiến.

“Ô ô ô...” Lão tao hàng khóc liên tục, Tiểu Chiến lại cứng tới không chịu nổi.

Kỳ thực hắn là một người cực kỳ ác liệt, trước khi đọc báo cáo kiểm tra hắn căng thẳng không chịu nổi, sau khi nhìn báo cáo xong được bác sĩ tư vấn tốt, biết được anh dù một chút bệnh tật cũng không có thậm chí ngay cả bệnh về dạ dày cũng không có nhất thời một luồng tà hỏa muốn xông ra.

Lúc đi ra hần cố ý làm mặt nghiêm túc mắt thấy lão tao hàng bị dọa tới nước mắt rơi loạn, trong lòng hần lại vô cùng thoải mái.

Khi nghe lão tao hàng nói phải chăm sóc tốt Tiểu Thu thì một cơn giận không tên bốc lên, lại nghe thấy anh muốn làm cha nuôi hần liền giận tới khuôn mặt cũng vằn vẹo.

“Ngu ngốc! Lão chó mẹ vừa dâm dăng vừa nhu nhược!” Tiểu Chiến không hề kính già yêu trẻ mà mắng ra. Lâm Bảo khóc nấc lên lắc đầu.

Tiểu Chiến còn chưa hết giận, ôm ngang lấy anh, mở miệng cắn mạnh lên môi anh, tiếp tục mắng, “Lão kỹ nữ!”

Lâm Bảo bị mắng tới lúng túng vô cùng nhưng là do anh có lỗi trước, anh không nên bởi vì bị ung thư mà muốn chặt đứt quan hệ với hần, chấm dứt rồi thì chính anh lại không nỡ, quá không bình thường, bị đánh đòn cũng đáng.

Tiểu Chiến cắn nát lỗ tai anh tới xuất huyết, một tay xoa nắn vú anh, Lâm Bảo rầm rì giãy dựa mấy lần, áo khoác mới mua bị cởi ra, Lâm Bảo xấu hổ nói, “Ừm... Không muốn... Ở bên ngoài... ở bên ngoài lạnh...”

Tay Tiểu Chiến dừng lại, cắn giận nói, “Đi chỗ khác!”

Lâm Bảo ngơ ngác nhìn hần. Tiểu Chiến cũng bị anh chọc tức tới bật cười, cách quần áo cắn đầu vú nhỏ nói, “Chọn một chỗ để lão tử thao anh!”

“Ồ...” Lâm Bảo đem đầu chôn vào trong quần áo của hần, thẹn thùng đỏ mặt.

Mẹ, lão tao hàng này cũng biết làm nũng, quả nhiên vào thành phố liền học được mất tật xấu rất nhanh.

“Tiểu Chiến... quay lại khách sạn đi...”

“Không được.”

“Ừ...”

“Nếu không nói lão tử ôm anh ra cổng bệnh viện trực tiếp làm!”

“Vậy... đi... đi vào nhà vệ sinh...”

“Nhà vệ sinh cái rắm! Là phòng vệ sinh, đồ quê mùa!”

Tiểu Chiến ôm ngang lão quê mùa đang khóc thút thít lên, một cước đá tung cửa, trực tiếp đi xuống lầu.

Mà trên sân thượng cô quạnh, chỉ có tờ kết quả kiểm tra của Lâm Bảo phấp phới tung bay.

Không biết khi nào thì Tiểu Chiến mới nói cho Lâm Bảo biết sự thật, nhưng với tính cách ác liệt của nam nhân, phỏng chừng sẽ là rất lâu sau đó đi...

n

23. Chương 23: Sự Thật Về Bệnh Của Lão Thỏ

Sự thật về bệnh của lão thỏ (Cao H, bị ngôn từ nhục nhã tới cao trào, Tiểu Chiến chậm rãi thay đổi)

Trans & edit: Gấu

Khu nội trú là nơi ít người đi tới, vì vậy không có ai quan tâm tới cặp cha con kỳ quái này.

Đại thúc nông thôn khóc tới mặt mũi đỏ bừng đang bị một người cao lớn lạnh lùng vừa nhìn đã biết là loại người không nên trêu vào.

“A... Vị tiên sinh này là ở phòng bệnh số mấy?” Cô y tá đáng yêu thấy hai người liền ôn nhu hỏi.

Lâm Bảo bị Tiểu Chiến ôm nghe vậy liền đỏ mặt tới mang tai, ánh mắt anh trốn tránh, cái gì cũng không nói ra được.

Cô y tá đưa mắt nhìn sang anh chàng đẹp trai bên cạnh, mặt cô có chút hồng nói, “Tiên sinh, ngài muốn dẫn cha ngài đi tìm bác sĩ sao?”

Tiểu Chiến ôm “cha hân” lắc lư lắc lư, nói với y tá, “Toilet ở nơi nào vậy?”

Cô y tá chỉ chỉ phía trước, liền thấy anh chàng đẹp trai ôm cha hân đang nhẹ nhàng giẫy dụa đi vào lối rẽ Toilet.

Kết quả vừa vào WC hai người đã nghĩ thấy một mùi tanh tưởi, mặt Tiểu Chiến ngay lập tức đều đen đi, không thể không ôm Lâm Bảo đi ra ngoài. Sau khi ra ngoài, hân nhìn thấy một căn phòng chứa đồ không có ai, nhất thời nảy sinh ý xấu.

Lúc này vừa vặn đang là buổi trưa, mấy cô y tá đều đi ăn trưa, Tiểu Chiến ôm Lâm Bảo đi vào bên trong, tiện tay đóng cửa âm một tiếng.

Tiểu Chiến thả lão thỏ xuống, lão thỏ liền trốn vào trong góc phòng, nói thật tuy rằng anh yêu thích Tiểu Chiến nhưng không có nghĩa là anh sẽ trở thành một người đàn ông tùy tiện.

“Cậu... Cậu muốn làm cái gì...”

Tiểu Chiến đóng cửa xong liền lộ ra một nụ cười ác liệt, “Anh nói xem?”

Nam nhân thẳng thắn dứt khoát ngay lập tức cởi ra dây lưng, để dây lưng rơi xuống đất, Lâm Bảo run cầm cập nhìn nó, nghe thấy tiếng kéo khóa lại giật nảy lên, khi anh thấy vật thô to kia bắn ra toàn bộ thân thể Lâm Bảo run lên không ngừng.

“Vây cũng có thể hưng phấn sao, cả người đều run như vậy?” Tiểu Chiến vừa trêu chọc anh vừa cởi áo, bắp thịt căng tràn của nửa thân trên vô cùng rắn chắc lộ ra, thân thể thuộc về một quân nhân cường tráng hiện ra trước mặt anh không chút che đậy, tuy rằng thần tình hồ hững nhưng lại tỏa ra khí tức hung hãn của một mãnh thú, khiến người khác nhìn qua cũng muốn mềm nhũn hai chân. Đại thúc thật sự không chịu nổi, gò má anh nóng lên, cả người như lão thỏ động dục mà run lên.

Tiểu Chiến tới gần anh, khí tức nồng đậm quen thuộc mãnh liệt xông tới, dường như muốn nhấn chìm hết thấy cảm quan của lão thỏ.

“Ô... Không muốn... Không muốn...” Trước sau như một vẫn là không muốn.

“Không muốn cái rắm!” Tiểu Chiến vẫn như vậy bá đạo cởi quần áo của anh, áo khoác mới mua của lão thỏ rơi xuống đất, Lâm Bảo a một tiếng kêu lên, liền bị nam nhân hùng hổ ấn trên tường.

“Ngu ngốc, hiện tại vẫn còn có tâm tư nghĩ tới quần áo!” Tiểu Chiến thô bạo cởi áo sơ mi của anh, lộ ra đầu vú mềm mại nho nhỏ.

Lâm Bảo bắt lực nức nở một tiếng, trên người của anh quần áo đã bị thoát hết, thân thể anh không cường tráng như Tiểu Chiến, quanh năm đều không rèn luyện nên làn da vô cùng trắng, hơn nữa hiện tại có chút thịt nên nhìn qua càng có cảm giác. Tiểu Chiến đưa tay xoa nắn vú nhỏ của anh, lão thỏ liền cuộn mình rầm rì, xoa mấy lần anh rầm rì bấy nhiêu lần. Đột nhiên nam nhân dùng bàn tay lớn đánh lên vú nhỏ, Lâm Bảo chân kinh kêu lên, Tiểu Chiến ngay lập tức tàn nhẫn hôn môi anh.

“Ô ô ô... Bắn...” Giẫy dụa đẩy hân lại bị Tiểu Chiến không hề ngần ngại mà hôn càng sâu hơn.

Ô... Tiểu tử này... lại đưa đầu lưỡi vào... A thế nhưng... còn cắn anh... Đau quá... Sao lại thoải mái như vậy...

Lão nam nhân chảy nước mắt bị nam nhân hôn lưỡi, đầu lưỡi ẩm ướt mềm mại ở trong cổ họng anh khuấy động, đầu lưỡi kia quá tình sắc, lại liếm láp lưỡi anh, Lâm Bảo ô ô quay đầu đi, bị Tiểu Chiến nắm cầm giữ lại, đồng thời như trừng phạt mà gây mạnh lên cuống lưỡi non mềm của anh.

“Hô... Lão tao hàng!” Tiểu Chiến đang hôn mà vẫn hơi thả ra để mắng anh, cơ ngực rắn chắc chèn ép vú nhỏ mềm mại, dương vật lớn cũng đẩy đẩy da thịt nơi bụng nhỏ, toàn thân Lâm Bảo đều bị khí tức của Tiểu Chiến bao trùm, tất cả đều là hương vị của người đàn ông này.

A a... Thật thích... Thật sự rất thích... Tựa hồ sau khi xoắn xuýt trên sân thượng, lão thả liền mở ra tâm tư, chuyện gì cũng không để ý nữa.

Anh ngưỡng chừng đưa tay ra lần đầu tiên chủ động ôm lấy cổ nam nhân. Tiểu Chiến hơi run lên, hấn lập tức hôn càng sâu hơn, hàm răng gặm cắn bờ môi mềm mại của anh, đầu lưỡi bị cắn tới chảy máu, thế nên Lâm Bảo bắt đầu chảy nước mắt nghênh hợp dẫn vật của người này.

Tiểu Chiến là một người có tâm tính trả thù rất mạnh, vốn muốn chơi lão tao hàng tới a a khóc gọi, sau khi nhìn thấy bộ dáng tiêu tụy lại thâm tình đáng thương của anh, tâm tính bạo ngược trong hấn giảm đi không ít, bắt đầu ôn nhu triển miên hôn anh.

Môi lưỡi quấn quýt lấy nhau, nước bọt theo khóe miệng chảy xuống, lão tao hàng bị ép uống vào không ít, nam nhân một bên hôn anh một bên thở dốc ra lệnh, “Lão tao hàng, ngoan ngoãn cởi quần ra...”

“Ồ...” Lâm Bảo xấu hổ nhắm hai mắt, nghe lời hấn cởi quần ra, quần vải cùng quần lót đều rơi trên mặt đất, cặp đùi thon dài mê người liền lộ ra.

Tay lớn của Tiểu Chiến từ eo anh tìm tới cặp mông vểnh cao, xoa nắn cặp mông lớn, Lâm Bảo vắn vẹo eo nhỏ, cảm thụ mông chính mình ở trong tay của người đàn ông được xoa bóp liên tục.

“Lão kỹ nữ càng ngày càng dám dăng...” Tiểu Chiến dùng sức bóp lấy mông thịt, Lâm Bảo bị đau râm rì một tiếng, nam nhân đột ngột buông ra, lão thả vừa mới thả lỏng một chút, Tiểu Chiến lại dùng sức bóp mạnh mông lớn.

“Ồ... Không muốn... Không muốn dẫn vật tôi...” Bờ môi hơi hơi buông ra một chút anh liền lên tiếng cầu xin, nhưng trên mặt Tiểu Chiến lại lộ ra nụ cười ác liệt.

“Nâng chân lên... Để tôi nhìn rõ một chút thân thể dâm dăng này, chỉ hôn môi cũng có thể cao trào...”

Lâm Bảo xấu hổ tới mức chảy nước mắt, khi đầu lưỡi bị cắn thì anh càng dụ ngoan nâng chân lên, tao huyết ầm ừt từ lâu hiện ra toàn bộ, thâm chí bởi vì động tình, khe mông đều dính không ít chất lỏng. Anh si mê nhìn nam nhân, một bên dùng sức đem bắp đùi nâng lên, một bên dâm dăng cầu xin, “Ừ... Tiểu Chiến... Cho tôi... cho tôi...”

Tiểu Chiến nghe tiếng khóc mềm mại của anh thì ác tâm muốn bạo ngược bùng lên, ngón tay mang khớp xương thô to dẫn vật Lâm Bảo, một bên dùng lòng bàn tay chen vào miệng huyết một bên thở dốc nói, “Lão tao hàng... Có muốn mang thai con của lão tử hay không...”

Thân thể Lâm Bảo bỗng dưng run rẩy, môi lưỡi cùng nam nhân giao triển trong miệng lại mơ hồ không rõ nói, “Ồ... Tôi... tôi muốn... A... ừm... Đến rồi...Ồ... Tiểu Chiến...”

Tiểu Chiến cảm nhận rõ ràng cái dâm huyết kia phun ra chất lỏng, thậm chí theo Lâm Bảo gào khóc dâm kêu chất lỏng kia càng chảy càng nhiều.

Khi lão tao hàng mơ hồ hô lên muốn mang thai con của nam nhân thì dương vật nhỏ kề sát dương vật lớn bên dưới nhảy lên phun ra tinh dịch, chưa bao giờ anh bắn ra được nhiều tinh dịch như vậy, anh gào khóc, nhưng lại bị nam nhân hôn môi, tất cả âm thanh đều bị chặn lại ở trong cổ họng, thậm chí Tiểu Chiến nghe thấy được âm thanh gào thét dâm dăng phát ra từ lồng ngực của anh.

Lão thả chỉ bị hôn môi cũng đã đạt đến cao trào, tao huyết và tiểu dương vật đồng thời cùng nhau phun ra chất lỏng, thân thể anh nằm trong lồng ngực của nam nhân mà run rẩy kịch liệt.

Lâm Bảo khóc lóc xụi lơ nằm trong ngực hấn, anh phát hiện bản thân càng ngày càng không biết xấu hổ, chỉ bị hôn môi cũng cao trào được.

“Ồ ô ô... Xấu hổ chết tôi...” Anh khóc nức lên ôm lấy nam nhân, hai tiểu vú ở trước ngực nam nhân ma sát.

Hô hấp Tiểu Chiến ồ ồ, hấn ôm sát lấy anh, hai cánh mông lại bị nắm lấy xoa bóp, thậm chí thỉnh thoảng hấn còn đánh vài cái khiến lão tao hàng run rẩy, cảm nhận dư vị cao trào sâu sắc. Tiểu Chiến hôn anh một hồi, hấn đem anh đặt lên cánh cửa lớn, trên cánh cửa này là thủy tinh có thể nhìn thấy hình ảnh mọi người ra vào bệnh viện bên ngoài.

Đầu tiên Lâm Bảo vốn không chú ý chờ sau khi hơi nghiêng đầu, lập tức nhìn thấy y tá xinh đẹp lúc này, anh sợ tới chút nữa kêu lên.

Tiểu Chiến nhìn dáng vẻ chần chừ của anh, không nhịn được cười cười nắm cằm anh.

“Lão thổ...” Thanh âm nam nhân trầm thấp mang theo nghiêm túc chưa bao giờ có, “Có muốn thật sự mang thai con của tôi hay không?”

Lâm Bảo đỏ mặt muốn nhìn ra bên ngoài lại bị Tiểu Chiến thô bạo kéo lại, lão thổ rầm rì một tiếng, con mắt hồng hồng ướt nước mang đầy vẻ thẹn thùng, “Tôi... Tôi không biết...”

Con người Tiểu Chiến thâm trầm mà nhìn anh, kỳ thật báo cáo kiểm tra không chỉ nói Lâm Bảo không bị ung thư, mà còn biểu hiện anh có yếu tố sinh dục dị thường, lúc đó bác sĩ có nói qua nếu là nữ nhân vậy là đã mang thai rồi, có thể do trên sổ khám bệnh là nam nhân, vậy chỉ có thể chứng minh yếu tố sinh dục của Lâm Bảo bị kích thích nên nhất thời hỗn loạn.

Nếu như lão thổ vừa hay thẹn thùng lại đáng yêu này mang thai con của hắn vậy thì quá tốt rồi...

Tiểu Chiến thở dài, hắn còn chưa nói rõ bệnh tình cho Lâm Bảo biết, vốn là muốn dẫn dắt anh một chút, nhưng bây giờ suy nghĩ lại thì cũng không nhất thiết phải làm như vậy.

“Anh không có bệnh...” Tiểu Chiến hơi hột sờ lên khuôn mặt đỏ bừng của anh.

Lâm Bảo sững sốt.

“Chuyện này... cậu có ý gì?”

Tiểu Chiến không nhịn được đưa tay nhéo mũi anh, gần từng chữ một, “Lão tao hàng, anh không bị ung thư, nghe hiểu không! Không! Bị! Ung! Thư!”

Mặt Lâm Bảo lúc xanh lúc trắng, lập tức mừng như điên ôm lấy nam nhân. Thân thể Tiểu Chiến cương cứng, cảm nhận Lâm Bảo đang vui tới phát khóc, khuôn mặt xưa nay lạnh lùng vô tình lộ ra tươi cười.

Nếu như để Tiểu trưởng thôn nhìn thấy nhất định sẽ khiếp sợ vô cùng, thẳng con vô tình lạnh nhạt của anh làm sao lại có vẻ mặt ôn nhu này được. Nhưng nụ cười chỉ hiện lên trong chớp mắt, lại khôi phục khuôn mặt lạnh băng như trước.

Lâm Bảo tựa hồ không kiểm soát được cảm xúc.

“Vậy sao lúc này... Cậu không nói cho tôi biết...” Hai mắt Lâm Bảo hồng hồng tức giận.

“Ừ...” Ánh mắt Tiểu Chiến đảo loạn nói, “Tôi cũng chưa có nói là anh bị ung thư mà.”

Lâm Bảo nghẹn lời, lại cân nhắc một lát, cảm giận nói, “Vậy... tại sao cậu lại rời đi... Vì sao... bày ra dáng vẻ đó...”

Một bộ nghiêm túc khiến anh cho rằng bản thân thật sự bị ung thư.

Tiểu Chiến mặt không biến sắc nói dối, “Bởi vì bác sĩ nói không thể cho anh biết ngay được, sợ anh chịu không nổi...”

Lời này cũng có chút đúng, Lâm Bảo cúi đầu không quá vui vẻ. Tiểu Chiến nghĩ bản thân thật quá ác liệt, liền lại gần hôn bờ môi sưng đỏ của anh, cười nhẹ nói, “Lão thổ đừng nóng giận, rõ ràng vừa rồi còn khiến anh thoải mái như vậy cơ mà.”

“Ừ...” Lâm Bảo nghe vậy liền xấu hổ cúi đầu, nghĩ chính mình không có bệnh là tốt rồi, không có bệnh liền có thể cùng Tiểu Chiến vĩnh viễn... Ô... Quá ngượng ngùng...

Tiểu Chiến cúi đầu nhìn chăm chú lão thổ vừa thẹn vừa vui mừng, đột nhiên lộ ra nụ cười khẩy âm trầm, “Lão tao hàng, chúng ta cũng nên chúc mừng chuyện này một chút đi? Vậy liền làm tình oanh liệt một trận để cho anh thoải mái thật sự.”

24. Chương 24: Đồng Phục Y Tá Play

Trans & edit: Gấu

Ngoài cửa có đám đông qua lại, dường như mọi người đang giúp bệnh nhân cấp cứu, nhưng bên trong phòng chứa đồ lại hương diễm dị thường.

Lâm Bảo mặc trên người bộ đồng phục y tá, vú nhỏ phía trước trướng lên, anh vừa thẹn lại vừa sợ hãi đứng trước mặt nam nhân. Tiểu Chiến tháo cúc áo ra, hai đầu vú sưng lên bật ra, lúc này nam nhân mới phát hiện lão tao hàng có dấu hiệu sẽ chảy sữa.

“Lão hộ sĩ, mau sờ đầu vú của chính mình!” Hắn đóng vai bệnh nhân bá đạo ra lệnh.

Lão hộ sĩ xấu hổ đỏ bừng hai má, anh xoa nắn bộ ngực của mình, bộ đồng phục màu trắng đã sớm nhăn lại, đầu vú nửa kín nửa hở ở trong lòng bàn tay được gầy nhẹ, đầu ngực đỏ tươi lộ ra khỏi bộ quần áo.

Tiểu Chiến nhìn một lát, nhàn nhạt lên tiếng, “Nhắc cái mông lên, có biết làm hộ sĩ hay không!”

Lão hộ sĩ nghĩ thầm, có hộ sĩ nào nâng mông mình lên chứ, nhưng anh không thể không đỏ mặt một bên xoa đầu vú một bên vịn vịn cặp mông to. Lâm Bảo mặc bộ đồng phục này thực sự quá ngắn, vạt áo nhấc lên lộ ra cặp mông lớn, hai bắp đùi hoàn toàn hiện ra theo.

Lão hộ sĩ vừa thẹn lại dâm dăng ở trước mặt nam nhân vịn vịn, khi thì dùng đưa mông lớn, khi thì lại chuyển hướng hai chân thỉnh thoảng còn lộ ra gần hết cặp vú trắng mềm, Tiểu Chiến nhìn qua bên dưới liền căng phòng, hận không thể ngay lập tức thao hồng lão hộ sĩ này.

Lão tao hàng cũng đã biết học mấy chuyện xấu, mặc đồng phục xong liền bắt đầu mê hoặc hắn.

Lúc này tiểu tử kia đang ngồi trên ghế dựa trong phòng, tựa như chiếc ghế kia biến thành sô pha trong quán ăn đêm xa hoa, nam nhân biến thành khách làng chơi, hắn nghiêng đầu cười khẩy xem màn biểu diễn tình sắc của lão hộ sĩ.

Đương nhiên ở trước mặt người ngoài, một lão nam nhân dáng người thon gầy, cặp mông to cùng đầu vú đỏ tươi có thể không được coi là đẹp.

“Tiên sư nó, sao tiểu dâm huyết không lộ ra như vậy, có biết cách chiêu đãi khách mời hay không!” Nam nhân hoàn toàn nhập vai, lớn tiếng quát anh.

Lâm Bảo bị mắng liền run lên, bộ ngực đã sớm diễm lệ đỏ ửng, anh thẹn thùng xoay người, hơi khom lưng, lộ ra tiểu tao huyết khi vừa bắt đầu đã ảm ướt.

Thịt huyết của lão tao hàng đã nửa tháng không có người tới hỏi thăm, bên trong đã sớm co lại không ít, hậu huyết hiện tại ảm ướt như một bông cúc tàn, vách thịt nhăn nhoe còn theo tầm mắt nam nhân mà run run.

Tiểu Chiến nhìn tiểu tao huyết chăm chú, thấp giọng nói, “Lão kỹ nữ, dâm huyết bao lâu rồi không có người chạm vào, lại dâm dăng tới độ phun ra nhiều nước như vậy!”

Nghe nam nhân nói lời hạ lưu, lão hộ sĩ xấu hổ nhưng miệng huyết lại phun ra một luồng chất nhầy, hiện tại thân thể anh càng ngày càng miễn cưỡng, trước đây bị thao sẽ chảy nước, hiện tại ngửi thấy mùi cơ thể của nam nhân cũng có thể ảm ướt tới rối tinh rối mù, phảng phất như đã biến thành lão nam nhân dâm dăng tùy thời đều có thể động tình.

Lâm Bảo muốn bị thao từ rất lâu rồi, lúc trước ngủ cùng Tiểu Chiến, anh còn len lén sờ qua đũng quần của nam nhân, bây giờ nhìn thấy cây dương vật cứng rắn liền đỏ mặt, ánh mắt si mê, hai chân không tự chủ mà ma sát qua nhau.

Tiểu Chiến sớm không nhịn được, hắn nhìn đồng hồ đeo tay một chút, âm thanh vô cùng thô ách, “Lão tử có việc, cho anh một giờ đồng hồ, hầu hạ tốt cây dương vật lớn này!”

Lâm Bảo râm rì một tiếng, nhăn nhó lại gần nam nhân, đầu tiên là dùng tay sờ sờ thân dài của nó, cảm thụ gân xanh kịch liệt nhảy lên, lập tức lại chạm phải một quả trứng bên cạnh, bên trong đều là chất lỏng nóng bỏng nặng trĩu, cuối cùng anh nâng cặp mông to lên, chậm rãi tới gần dương vật để dâm huyết

ăn đại quy đầu vào, sau đó anh xấu hổ vô cùng nức nở một tiếng, cảm thụ thịt huyết ma sát với đại dương vật sinh ra khoái cảm.

Tiểu Chiến thoải mái đến vắng tục, bỗng nhiên dương vật trưởng lớn hơn vài vòng, lão tao hàng được ăn no tới mức ai ai thét lên, dương vật lớn căng phồng như cánh tay trẻ nhỏ miễn cưỡng đi vào được một nửa.

Lâm Bảo khó chịu muốn nâng thân thể lên, nhưng vừa di chuyển hông liền bị hai cánh tay khỏe khoắn của Tiểu Chiến kiềm lại, đột nhiên ép anh ngồi mạnh xuống, nhất thời đại dương vật hơn hai mươi centimet đâm vào toàn bộ.

“A a a a...” Lâm Bảo kêu lên thảm thiết, toàn bộ thân thể bị đâm tới run rẩy liên tục. Tiểu Chiến sớm biết thể chất đậm đặc của anh, đột nhiên đỉnh sâu vào trong mấy lần, khiến lão tao hàng bị mài tới hưng phấn, hấn lại thô bạo rút ra, Lâm Bảo kinh ngạc mà thốt lên một tiếng, thịt non bên trong như bị mang ra vài phần. Lâm Bảo vừa muốn quay đầu nhìn hấn, đại dương vật lần thứ hai đâm vào, nhất thời khiến cho anh thét lên không còn khí lực quay lại, cổ anh ngửa lên, thân thể tạo thành một đường cong mỹ lệ, vật hai chân run rẩy nhanh chóng đạt tới cao trào.

Tiểu Chiến thô bạo đem anh ôm lại đây, để anh ngồi trên đùi hấn mất không chế bản tính.

“Ư... ư... Không muốn... không muốn...” Khi anh đang cao trào đại dương vật lại mạnh mẽ đâm vào rút ra, quy đầu khổng lồ miễn cưỡng chen vào trực tràng, Lâm Bảo bị trưởng đến cái bụng cũng nhô lên, khuôn mặt vặn vẹo thất thanh khóc gọi.

Nam nhân cũng bị anh mút tới thoải mái, một bên dùng sức đỉnh vào xoang đạo ẩm ướt bên trong, một bên thở gấp mắng, “Mẹ! Lão tao hàng chảy thật nhiều nước, thịt huyết bên trong điên cuồng mà liếm láp dương vật lão tử!” Lâm Bảo lúng túng lắc đầu, vừa cao trào lại bị một trận đâm xuyên khiến anh triệt để tan vỡ.

“A... a... Không muốn... Tiểu... Tiểu Chiến...” Anh mất không chế kêu tên nam nhân, thân thể Lâm Bảo không ngừng mở ra đường như đã bị đại dương vật nghiền nát.

“Lão chó mẹ, thế mà lại dám dâng tới hai chân cũng run rẩy theo!” Tiểu Chiến đỏ mắt điên cuồng đâm vào, làm tao huyết nuốt sâu vào thì bàn tay lớn cũng dùng sức giữ lại eo lão tao hàng, hành động thô bạo giống như muốn tàn nhẫn mà ăn tươi nuốt sống anh.

Lâm Bảo chỉ cảm thấy thịt huyết trưởng vô cùng, mỗi một nếp nhăn đều bị mạnh mẽ ma sát tới giãn ra, miệng trực tràng đáng thương bị đâm tới mở ra, tùy ý đại quy đầu ra vào bên trong, thân thể anh cũng đánh vỡ phòng tuyến cuối cùng, cả người như biến thành lão chó mẹ cầu được thao, tùy ý cho nam nhân dần vật để thỏa mãn tính dục.

“Ồ... a... ư ư... Tôi... Tôi không xong rồi...” Cái bụng bị đâm tới nhô lên liên tục, nguyên bản đau đớn biến thành khoái cảm vô hạn bao trùm lấy anh, anh mê loạn vặn vẹo thân thể, để vật kia ma sát mỗi một khúc khuỷu trong thân thể, lúc này, trong lòng anh chỉ tâm tâm niệm niệm dương vật của nam nhân.

Tiểu Chiến cũng chịch anh đến hứng khởi, hấn luật động khó bộ kịch liệt, nhìn lão tao hàng mặc đồng phục y tá ngồi trên người hấn rít gào, đột nhiên đưa tay ra, xé rách quần áo bó sát người anh. Lâm Bảo kinh hô một tiếng, đầu vú mê người bất ngờ bắn ra.

Đầu ngực đỏ tươi ở trước mặt nhảy lên kịch liệt, Lâm Bảo xấu hổ vô cùng muốn lấy tay che ngực, lại bị Tiểu Chiến thô bạo đẩy ra, một bên hấn tàn nhẫn thao làm một bên ôm sát vòng eo của anh, bờ môi đụng vào liền như sói ác cắn xuống.

“A... Không muốn mà...” Núm vú bị hàm răng sắc nhọn ma sát qua lại, sắp bị đau đớn tới rít gào Tiểu Chiến lại mạnh mẽ hút một ngụm, như bú sữa mẹ mà mút núm vú vào, thậm chí ngay cả da thịt bên cạnh cũng bị hấn ngấm vào trong miệng.

Lâm Bảo vừa sợ vừa xấu hổ kêu lên, một bên bị đại dương vật tàn nhẫn thao làm một bên bị hấn thô bạo chà đạp núm vú, thân thể song song cũng bị rơi vào vực sâu dục vọng. Tình dục cuồng bạo điên cuồng bao phủ lấy anh, khiến anh trôi nổi như lục bình trên sông, khuôn mặt anh vặn vẹo cúi xuống nhìn nam nhân đang mút hai đầu vú của anh, rốt cục không khống chế được khoái cảm trong thân thể, run rẩy co giật kịch liệt, lại một lần nữa bị nam nhân thao tới cao trào.

Tiểu Chiến cảm thụ đầu vú của anh không ngừng run rẩy trước sự quấy rầy của hắn, hắn đột nhiên cắn vào nhũ thịt, dưới khổ kịch liệt đâm vào mấy chục cái, trong tiếng rên thê thảm của Lâm Bảo tàn nhẫn đâm vào nơi sâu nhất. Sau một khắc, tinh dịch như gấn trong súng bắn nước dâng trào, mạnh mẽ bắn vào trong xoang đạo mềm mại, Lâm Bảo giống như bị điện giật a a a rít gào, vui sướng vô hạn nuốt chửng hết cảm quan của anh, thân thể theo mỗi đợt tinh dịch bắn vào mà điên cuồng run rẩy, một luồng lại một luồng bắn vào, chờ nam nhân bắn xong thì hai mắt anh trắng dã phong tủng rên một tiếng, triệt để hôn mê.

Trong nháy mắt đầu vú trước ngực cũng run rẩy phun ra chất lỏng, bàn tay lớn của Tiểu Chiến nắm chặt hai vú của anh, hắn nhìn từng luồng từng luồng thanh dịch màu trắng như sữa phun nhanh chóng bắn ra.

Nam nhân có chút ngây người, lập tức ngậm vào một đầu ngực sưng to, nhất thời một luồng chất lỏng ngọt ngào lưu vào trong miệng.

Trời đất, đúng là giống như sữa của mẹ hắn!

Tiểu Chiến cau mày lại mạnh mẽ hút mấy cái, chờ một bên bị uống sạch hắn lại chuyển sang bên còn lại. Dịch sữa cuộn cuộn không ngừng chảy vào trong miệng, hương vị vô cùng ngon. Nam nhân tuy rằng yêu thích mùi vị này nhưng hắn vẫn nghĩ tới vấn đề đang tồn tại hiện nay. Tiểu Chiến nhớ lại báo cáo kết quả kiểm tra sức khỏe của Lâm Bảo, yếu tố sinh dục dị thường chịu kích thích, sắc mặt nhất thời trở nên nghiêm trọng.

Đương nhiên đại dương vật dưới khổ vẫn ngẩng cao đầu đâm vào miệng trực tràng, không cho tinh dịch chảy ra.

“Nếu anh có thể phun sữa, vậy có phải anh đang mang thai con của tôi đúng không?” Tiểu Chiến thấp giọng lẩm bẩm, sau một khắc hắn đứng dậy đột nhiên ôm lấy lão tao hàng, căn bản không để ý trạng thái đang ngất xỉu của anh, lần thứ hai hung ác đâm xuyên.

Lâm Bảo bị thao tỉnh, tuy rằng trước đây anh thường thường bị thao ngất lên ngất xuống, nhưng lúc này đây rõ ràng có chút không giống, tầm mắt nhanh chóng rõ ràng.

Anh nhìn thấy người ta đi qua đi lại, tất cả đều là những người anh không quen biết...

“Ô... Tôi... Tôi đang ở đâu...”

Âm thanh quen thuộc của nam nhân vang lên, âm thanh trầm thấp gợi cảm, “Anh đang ở trong mộng của tôi...”

Ai? Là Tiểu Chiến... Sao đột nhiên lại như thế... Hắn có bao giờ lãng mạn như vậy đâu...

“Haha, lão tao hàng, con mẹ nó anh đang ở bệnh viện!” Nam nhân cười ra tiếng, vật dưới khổ vẫn mạnh mẽ ra vào trong mộng lớn, cánh tay rắn chắc nhấc lên bắp đùi, Lâm Bảo như trẻ nhỏ được hắn ôm vào trong ngực mạnh mẽ thao làm.

Lâm Bảo rên rỉ nhìn bốn phía, phát hiện bọn họ vẫn ở trong căn phòng chứa đồ nhỏ hẹp, cũng không có ánh đèn chỉ có một màu tối âm u, bởi vì đang là buổi chiều, lượng người qua lại càng ngày càng nhiều, Lâm Bảo một bên vận vẹo bị thao làm một bên nhìn người qua đường.

“Không muốn... Chiến... Sẽ bị người nhìn thấy...” Lâm Bảo cũng không dám nói chuyện lớn tiếng, nên chỉ có thể mềm mại cầu xin. Cơ ngực rắn chắc của Tiểu Chiến gần kề phía sau, nhiệt khí nóng bỏng cùng âm thanh khàn khàn kề bên tai, “Sợ cái gì... Bị người nhìn thấy liền nói anh là bệnh nhân tâm thần, cần gấp đại dương vật chữa trị.”

“Ô...” Hắn còn nói loại chuyện hạ lưu như vậy, Lâm Bảo nín khóc bị nam nhân đè lên cửa đâm vào, nguyên bản động tác còn tương đối ôn nhu nhẹ nhàng, sau khi thấy anh tỉnh lại, va chạm trở nên cấp tốc mà mãnh liệt, thịt trụ mạnh mẽ đâm vào miệng trực tràng, khiến âm thủy của lão tao hàng bắn ra liên tục.

Âm thanh nặng nề cùng thô bạo thao làm mang theo tiếng nước xì xì, đầu óc Lâm Bảo hỗn loạn, thịt mộng sớm bị làm tới sưng đỏ, miệng huyết càng không cần nói tới, ngoại trừ nút dương vật lớn vào thì chính là chít chít phân bố dịch ruột non. Mặt anh vận vẹo, hai tay che miệng lại, chỉ sợ sẽ gây ra tiếng ồn.

Tiểu Chiến thấy anh kiềm chế rên rỉ, tâm tình bạo ngược tăng lên, đột nhiên đem anh nâng lên, nhất thời thân thể lơ lửng giữa không trung, côn thịt từ bên trong hậu huyết trượt ra, khi đại quy đầu rời khỏi miệng huyết thì một luồng dịch trắng rơi ra bên ngoài. Thân thể đang lơ lửng của Lâm Bảo đột nhiên rơi xuống được đại dương vật tiếp lấy, đại dương vật đi vào rất sâu do tác dụng của trọng lực, cái mông bị va chạm tới biến hình, bụng nhỏ trướng vô cùng, Lâm Bảo trong nháy mắt kêu lên đầy thảm thiết, toàn thân run cầm cập như sắp bị làm chết.

Tiểu Chiến không chờ anh thích ứng lại đột nhiên đem anh nâng lên. Lúc này, hình ảnh một y tá ở trần nửa thân thể trong bóng tối bị nâng lên hạ xuống không ngừng, cứ như vậy tuần hoàn.

Lúc sau, Lâm Bảo đã hoàn toàn mất hồn, tay cũng không cố gắng che miệng nữa, tựa như thân thể đã bị chịch tới cực hạn. Quả nhiên, mới mười mấy hiệp, lão tao hàng lại bị thao tới cao trào, thịt huyết trong nháy mắt co rút mạnh mẽ, miệng trực tràng liên tục mút lấy đại quy đầu, nhưng Tiểu Chiến vẫn mạnh mẽ đâm xuyên, thậm chí càng ngày càng dùng lực lớn hơn ma sát thịt non bên trong.

Lần cao trào này so với lần trước tựa hồ mãnh liệt hơn rất nhiều, thân thể của anh co giật liên tục, khi đại quy đầu đâm mạnh vào thì, Lâm Bảo phóng túng rên rỉ toàn thân căng thẳng, xoang đạo bên trong phun ra rất nhiều chất lỏng tất cả đều ở trên quy đầu khổng lồ.

Tiểu Chiến rên lên một tiếng, kinh sợ nói, “Trời đất, còn có thể bị đâm tới triều thủy!”

Lâm Bảo không hiểu triều thủy là cái gì, chỉ biết a a a rít gào, thân thể vận vẹo, một bên tiểu dương vật phun ra tinh dịch mỏng manh, vú nhỏ bị hút khô lại run rẩy phun sữa. Đương nhiên Tiểu Chiến không nhìn thấy, hắn chỉ cúi xuống mãnh liệt hôn cổ lão tao hàng, một bên tăng nhanh tốc độ ra vào, một bên mút vào làn da non mềm ẩm ướt mồ hôi,

Lần này, tiếng làm tình kịch liệt giữa hai người đã kinh động một hộ sĩ đi qua.

“Ai? Phòng chứa đồ có người sao?”

Hộ sĩ hí hóp mắt từ cửa sổ nhìn vào bên trong, thế nhưng bên trong lại tối đen không thể thấy rõ bất cứ cái gì.

Tiểu Chiến đã ôm lão tao hàng rời khỏi hướng cửa sổ, hắn ôm lấy Lâm Bảo đặt tạm trên ghế điều khiển, trong bóng tối không thấy rõ khuôn mặt của anh, nhưng hắn có thể tưởng tượng ra hình ảnh lão tao hàng vừa đâm đang lại đơn thuần này đang run rẩy không ngừng, thậm chí đầu lưỡi đưa ra khóc lóc liên tục.

Lâm Bảo rất lâu không bị thao, thân thể miễn cưỡng vô cùng, mặt sau vừa đạt cao trào lại ô một tiếng lâm vào hôn mê.

Tiểu Chiến cũng sợ lão tao hàng của hắn bị chơi tới hỏng, cố nén dục vọng, phốc một tiếng rút đại dương vật dính đầy dịch thủy ra ngoài, đem lão thổ ôm vào trong ngực đi ra ngoài.

Cửa vừa mở ra, tiểu hộ sĩ ngoài cửa thét lên một tiếng kinh hãi, cô nhìn thấy một anh chàng đẹp trai ôm một đại thúc đi ra, đại thúc kia dường như vừa khóc thê thảm nên hiện tại đang ngất đi trên vai anh chàng kia.

Trên người anh chàng đẹp trai có rất nhiều mồ hôi, làn da màu cổ đồng bị ánh nước dính lên nhìn qua như đang phát sáng, bắp thịt phồng lên trần ngập vẻ nam tính,

Gò má tiểu hộ sĩ ửng hồng nhìn theo anh chàng đẹp trai cùng cha hắn rời đi, chờ hai người đi xa mới phục hồi lại tinh thần. Sao hai người họ lại đi ra từ phòng này? Cô vừa vào phòng chứa đồ liền ngửi thấy mùi tình ái nồng nặc xông vào mũi, khiến cô nàng lão đạo một cái, lấy tay che mũi, chỉ nhìn thấy chất lỏng kỳ quái trên ghế cùng hai trăm tệ.

“Tôi rời đi rồi, đây coi như trả tiền thuê trọ căn phòng nhỏ này.”

25. Chương 25: Sói Ác Mang Lão Thỏ Bỏ Trốn

Sói ác mang lão thỏ bỏ trốn (Cao H, trong căn phòng đi thuê dâm loạn, nam nhân tính dục mạnh)

Trans & beta: Gấu TwT

Đương nhiên chúng ta có thể chắc chắn rằng các y tá không phát hiện bên trong phòng chứa đồ thiếu một bộ đồng phục y tá.

“Lão tao hàng, ăn mặc cũng quá dâm đẳng, bên trong anh mặc đồ chơi này, bên ngoài khoác áo. Ra ngoài thì là một lão thỏ nông thông su khi về nhà lại trở thành lão kỹ nữ dâm đẳng.”

Lâm Bảo bị nói tới đỏ cả mặt, vùi đầu thấp xuống, căn bản không dám đối diện với nam nhân.

Tiểu Chiến vắt chéo chân đánh giá đáng về then thừng của anh, nụ cười trên mặt càng sâu.

Hiện tại bọn họ trở về khách sạn thu dọn hành lý, nếu như lão thỏ không bị ung thư vậy bọn họ cũng không cần ở lại nơi này. Tiểu Chiến chuẩn bị về quân đội nhậm chức, dù sao người lãnh đạo trực tiếp của hắn đã thúc giục hắn tới sắp đi rồi, nếu không phải do thành tích tốt nghiệp của hắn là xuất sắc, có lẽ ông già đó đã sớm đuổi hắn về nhà.

Lâm Bảo đỏ mặt đem hành lý thu dọn sạch sẽ cẩn thận, thấy Tiểu Chiến còn mị mắt nhìn mông của anh, vội vàng xoay người nói, “Cậu phải đi làm... vậy... tôi tự... trở về nhà...”

Nếu Tiểu Chiến phải quay lại quân đội, Lâm Bảo cũng không còn lý do đi theo nam nhân nữa, anh chỉ có thể quay lại thôn nhà...

Nhưng vừa nghĩ tới phải rời khỏi người nam nhân này, trong lòng liền vừa đau xót lại có chút chua, nước mắt không nhịn được đảo quanh vành mắt.

Tiểu Chiến cũng đang suy nghĩ về vấn đề này, hắn đốt điều thuốc, buồn bực giật giật một lát, nói giọng khàn khàn, “Anh có muốn trở về hay không?”

Lâm Bảo đứng ngẩn người ở đó, nghĩ tới con gái, nhớ mọi người trong thôn, rất nhớ mọi người, cuối cùng nghĩ tới lại là Tiểu Chiến.

“Ồ ô...” Lão thỏ vội vàng che mặt.

Tiểu Chiến bắt đầu dĩ thử dài, loại chuyện này cũng có thể xoắn xuýt, thực sự là hắn phục lão tao hàng rồi.

“Đừng nghĩ nữa, theo tôi quay về thành phố H, trước tiên ở lại thành phố chơi mấy tháng, dù sao Lâm Tiểu Thu cũng phải tới trường, chờ cô ấy được nghỉ thì anh hãy quay về.”

Lâm Bảo xấu hổ vô cùng, rầm rì từ chối, “Không được... Tôi... tôi vẫn nên quay về thôn đi.... Gà trong nhà cũng cần được chăm sóc...”

“Gà nhà anh cha tôi chăm.” Tiểu Chiến trực tiếp đánh gãy lời anh nói.

“Ừ... Mấy mẫu đất kia,, cũng cần người tưới nước...”

“Cha tôi quản lý.”

Ở tha hương cách xa thành phố Tiểu Thu trưởng thôn vô tội hắt xì vài cái, nghĩ thầm, tiểu tử thối kia đang nghĩ tới anh, dám khẳng định luôn là con mẹ nó không phải chuyện gì tốt đẹp!

“Ồ... Tôi...” Lâm Bảo vẫn còn đang suy nghĩ linh tinh.

“Anh_____ Lão tử quản.”

Khuôn mặt Lâm Bảo bỗng dưng đỏ ửng, cũng không nói được từ nào nữa. Con người Tiểu Chiến âm thầm quan sát anh, nhìn tới khi cả người lão thỏ phát nhiệt, lại vừa then thừng vừa xoắn xuýt, ngược lại sau khi suy nghĩ một hồi, cuối cùng cũng lên tiếng.

“A... tôi dọn đồ... tiếp tục dọn đồ...”

“Dọn cái gì mà dọn!” Tiểu Chiến nhanh chân tiến lên, mò vào trong quần áo của anh xoa nắn đầu vú, khiến lão thổ thổ dốc liên tục, mới đỏ mặt ngoan ngoãn nằm sấp trong ngực nam nhân. Trước tiên hai người cần phải rời khỏi nơi đây đã, Tiểu Chiến đánh giá gian phòng, tuy rằng chỉ ở đây có năm ngày nhưng ít nhiều gì cũng có chút cảm tình, hơn nữa ở ngay đây tình cảm của hắn và lão thổ đã đi lên rất nhiều bước vào một con đường mới.

“Trước khi đi, tới hôn môi lão tử.”

Tiểu Chiến trêu tức lại gần anh, Lâm Bảo then thùng nhắm mắt lại, nhẹ nhàng trượt qua môi mỏng của nam nhân.

Vừa muốn tách ra, lại bị nam nhân lấy tay ấn sau gáy hôn lưỡi một trận, chờ tới khi đầu lưỡi cũng tê rần thì nụ hôn mới kết thúc, anh lão đảo bước chân được nam nhân ôm eo đi ra ngoài. Hai người rời khỏi thành phố A, xuất phát tới thành phố H gần đó, Tiểu Chiến mua hai vé tàu siêu tốc, chỉ cần nửa giờ đồng hồ là có thể tới nơi, thực ra hai thành phố rất gần nhau trước đó hắn muốn mua vé tàu đường dài, nhưng lo lắng tới thân thể của lão thổ, vẫn đổi hướng chạy đi mua vé tàu siêu tốc.

Khi nam nhân trả tiền thì trong lòng Lâm Bảo rất khó chịu, nhưng anh cũng không lên tiếng, dù sao hiện tại trong người anh cũng không có đồng nào, vì vậy không thể nói cái gì.

Đợi tới khi đặt chân đến thành phố H, Lâm Bảo nhìn đội thi công đang làm việc rầm rầm, nhìn những viên gạch lớn, âm thầm hạ quyết tâm. Tiểu Chiến không chú ý, ôm lão thổ ra ngoài đứng gọi điện thoại cho lãnh đạo của hắn.

Đương nhiên không thể tránh việc bị mắng chửi một trận, nhưng nam nhân da mặt dày, cười vui vẻ cho qua, đáp ứng lãnh đạo nhà hắn ba ngày sau sẽ quay lại.

Chờ sau khi tắt máy, Tiểu Chiến xoa xoa cái mông lão thổ, xấu xa nói: “Ngày mai muốn đi đâu chơi?”

Lâm Bảo nghĩ tới nếu ra ngoài chơi thì sẽ tốn tiền, liền lắc đầu một cái.

“Sách, vậy tôi dẫn anh đi nơi nổi danh nhất thành phố H khu sinh thái Lavender, để lão quê mùa nhà anh mở mang tầm mắt.”

Lâm Bảo vội từ chối, “Không được... Tôi... Tôi sẽ không đi...”

“Không được!”

“Ồ...” Tiểu tử này sao lại bá đạo như vậy...

Lúc trước Tiểu Chiến đã thuê trước phòng ở đây, căn nhà này không lớn, chỉ hơn năm mươi m2, Tiểu Chiến vốn ở thành phố H một mình, hiện tại lại thành nơi của lão thổ cùng sói ác dâm loạn.

Lâm Bảo ngờ ngác đi theo hắn một đường, chờ đi vào phòng thuê, phát hiện gian nhà này rất sạch sẽ, còn có nhà bếp nhỏ vô cùng tiện nghi, Lâm Bảo đi quanh gian nhà quan sát, nhưng lại bị Tiểu Chiến ôm lấy, trực tiếp đem anh vào phòng ngủ, ném lên chiếc giường lớn mềm mại.

Hai thân thể ở trên giường lăn qua lộn lại, quần áo bị ném qua một bên. Đệm giường co giãn mười phần bắt đầu lắc lư kịch liệt lay động, lắc lư tận gần một giờ đồng hồ, lại mạnh mẽ rung thêm vài lần, mới đột nhiên khôi phục lại sự yên lặng vốn có. Lâm Bảo bị bắn đầy một bụng tinh dịch, run rẩy nằm trên giường khóc.

“Ồ ô...” Tiểu tử này càng ngày càng tệ... Càng ngày càng hung mãnh hơn... Hoàn toàn không có một chút thương xót anh...

Tiểu Chiến làm tình tới mồ hôi nhễ nhại, hắn xuống giường uống cốc nước lạnh, sau đó mang thân thể trần trụi quay lại, đại dương vật bên dưới vừa to vừa dài, trên thân còn dính chút dâm thủy, nhìn qua rất đáng sợ.

Lâm Bảo uể oải ngồi dậy, cởi ra đồng phục y tá bị xé nát còn sót lại trên người, lộ ra tiểu vú dụ hoặc. Đầu ngực đỏ tươi sưng lớn hiện ra dấu răng, theo động tác trên tay mà nó còn lắc lư.

Tiểu Chiến nhìn thấy hô hấp trở nên ồ ồ, hai mắt đỏ tươi, đại dương vật một lần nữa đem lão thỏ đẩy ngã. Xuyên qua cửa sổ nhìn vào thấy một thân ảnh to lớn nằm trên người một lão nam nhân da thịt trắng nõn, điên cuồng luật động eo hông. Lâm Bảo bị đâm tới rung động liên tục, nhiều lần suýt chút nữa bị đụng vào đầu giường lại bị Tiểu Chiến thô bạo kéo lại, tàn nhẫn mà thao làm tiểu huyết. Hai tiểu vú đang nhảy lên kịch liệt, tiểu dương vật cũng vậy, cả người như đang trên xe đi ngang qua núi, khuôn mặt đỏ bừng vằn vẹo, anh phóng túng rên rĩ.

Tiểu Chiến thao mấy trăm cái, càng làm lão tao thỏ dâm dăng hơn, hắn đem hai cẳng chân của anh đặt trên vai, bắt chấp tất cả mà mạnh mẽ đâm vào. Một lúc sau, miệng trực tràng của lão tao hàng như bị lỏng ra, hoàn toàn tùy ý để đại dương vật cắm vào, tùy ý va chạm thịt non bên trong.

Lâm Bảo cũng đã khóc đến chết đi sống lại, cái mông to bị đụng tới mất đi cảm giác, tao huyết cũng không còn tri giác, tất cả trong bụng đều là tinh dịch của nam nhân, tiếng vang ừng ực ừng ực vang lên theo chuyển động của hai người.

Lâm Bảo ngất lên ngất xuống, sau một lát mới được nam nhân rút đầy tinh dịch nóng bỏng vào trong.

Lâm Bảo bị bắn vào bên trong đến cao trào khiến thân thể co giật liên tục, phun sữa cùng tinh dịch ra ngoài, ở trong ngực nam nhân mất đi ý thức.

Tiểu Chiến chưa hết dục hỏa vẫn ôm lấy anh, xoay người anh lại, để lão thỏ mềm nhũn nằm trong ngực hắn, nhìn mặt anh đỏ bừng giàn dụa nước mắt, nhìn mí mắt run rẩy của anh, hắn không nhịn được cúi xuống hôn anh.

Chờ Lâm Bảo tỉnh lại, bên trong tao huyết vẫn còn cắm đại dương vật, các nếp uốn đều bị kéo căng ra, hơi động một chút tinh dịch trong bụng liền chảy ra.

“Ô ô ô ô...” Lâm Bảo nằm trong ngực nam nhân khóc liên tục, phát tiết bi thương vô tận của chính mình.

Tiểu Chiến thấy anh khóc tới phong tao, đè lại đầu anh, cưỡng hôn đôi môi mềm mại kia, ngăn chặn lời nói giận dữ và xấu hổ của anh, hôn hôn, lại thú tính quá độ mà mãnh liệt làm tình một lần nữa.

Chờ Lâm Bảo thật sự khôi phục lại ý thức, đã là sáu giờ tối, vậy mà tiểu tử này vẫn vật anh trên giường tận chín tiếng!

Lâm Bảo vừa tỉnh liền bắt đầu khóc, nhưng anh không dám khóc lớn, chỉ có thể lấy tay che ngực nhỏ giọng nức nở.

Tiểu Chiến tinh thần thoải mái dựa vào bên giường hút thuốc, chờ hút xong một điếu nhìn sang lão tao hàng vẫn còn nức nở, vội vàng ôm lấy anh thấp giọng an ủi.

Lâm Bảo chui vào trong ngực của hắn, vừa khóc vừa mắng hắn. Tiểu Chiến nghe hương âm đáng yêu của anh, trêu tức lên tiếng, “Được rồi, ăn cơm tối, làm thêm một lần nữa, sau đó ngủ một giấc thật ngon, ngày mai mới có sức đi chơi, ngày tháng thoải mái như vậy không nên bỏ lỡ được không?”

Lão thỏ nói không lại hắn, kiềm nén nửa ngày lại mắng hắn một câu, “Ừ... Tôi... Tôi chán ghét cậu...”

Tiểu Chiến ai u một tiếng, nói, “Đừng mà, lão tử lại yêu thích anh có được không...”

Lâm Bảo vừa xấu hổ vừa tức giận không để ý tới hắn. Ý cười của tên kia âm trầm, hắn ôm vòng eo anh triển miên lại ôn nhu hôn hôn chớp mũi, hai bên má, mí mắt anh.

Lâm Bảo bị hôn đến thân thể cùng trong lòng mềm nhũn, cái mông lại bị sờ một lúc, bàn tay lớn xoa xoa hai núm vú, một hồi như vậy liền tha thứ cho nam nhân.

Hai người ở trên giường ngọt ngào thân mật một hồi, Tiểu Chiến muốn nấu cơm cho anh, để lão thỏ ngoan ngoãn nằm trên giường nghỉ ngơi. Chờ sau khi hắn làm ba món mặn một món canh, lại ôm anh đi dùng bữa.

Lâm Bảo vô cùng cảm động, mềm mại ngoan ngoãn để nam nhân ôm, anh không hề nhớ tới tình trạng của bản thân vừa rồi bị thao tới chết đi sống lại vô cùng bị thảm.

Đương nhiên, chờ ăn uống no đủ xong, khi nhìn thấy Tiểu Chiến cởi quần, lại lộ ra dương vật phồng phồng ý chí chiến đấu kia, anh mới ý thức được bản thân có bao nhiêu ngây thơ...

26. Chương 26: Một Ngày Ở Lavender

Một ngày ở Lavender (Dã ngoại play, khóc lóc cầu xin được thao tới mang thai, cao H)

Trans & edit: Gấu TwT

Cặp mông lớn của Lâm Bảo sưng lên, đầu vú cũng trướng đỏ, đầu ngực lớn lại càng không cần nói tới, cả người uể oải vô cùng, dường như lão thổ đã miệt mài quá độ mất rồi.

Sáng sớm sau khi ăn bữa sáng do tiểu tử kia chuẩn bị lão thổ mới hơi hơi nguôi giận.

“Ừ... Ngày hôm nay không cho phép cậu chạm vào tôi...”

Tiểu Chiến coi như không nghe thấy tiếp tục làm việc của mình, Lâm Bảo tức giận vô cùng, bực bội mà ăn cơm, ăn xong anh nói với Tiểu Chiến là muốn gọi điện cho con gái. Tiểu Chiến lại giả bộ không nghe thấy.

Khi Lâm Bảo chuẩn bị cướp đi động của hắn, kết quả lại vấp chân ngã vào ngực tên kia tiếp theo liền bị trêu đùa nửa ngày.

Chờ hai người thân mật xong, lại gọi điện cho Tiểu Thu báo bình an, hai người liền chuẩn bị tới khu sinh thái Lavender chơi.

Ở thành phố H đi du lịch tốt nhất nên đi xe bus, vì vậy trên xe bus tới Lavendar liền xuất hiện một tổ hợp thần kỳ.

Một người là anh chàng đẹp trai cao lớn anh tuấn ăn mặc thời thượng, một người lại là đại thúc nông thôn da dẻ trắng mịn.

Hai người ngồi gần nhau, dường như anh chàng đẹp trai còn ôm eo đại thúc, vừa nhìn liền biết là con trai ngoan mang cha vào thành phố mở rộng tầm mắt.

“Oa ~, anh chàng kia vừa đẹp trai vừa hiếu thuận, đúng là mẫu hình lý tưởng!”

Hai em gái ngồi bên cạnh nhìn chằm chằm hai người cùng nhau nhỏ giọng xì xào bàn tán.

“Đúng đấy, vừa nãy tớ còn nhìn thấy anh chàng kia đưa nước cho cha hắn, đáng yêu lắm!”

“Con trai hiếu thuận bây giờ rất hiếm, nhưng vì sao đại thúc kia lại đỏ mặt vậy?”

“Không biết?! Đây, anh ý nhìn về bên này rồi, nhanh nhìn ra ngoài cửa sổ đi!”

Khuôn mặt Lâm Bảo đỏ bừng, một bên chịu đựng Tiểu Chiến thỉnh thoảng quấy rối, một bên còn phải ngồi im cho mấy cô bé kia quan sát.

“Không thích... tôi phải về thôn...”

“Được, vậy ngay bây giờ lão tử liền giết chết anh.”

“Ô ô ô...” Tên lưu manh này! Chờ sau khi xuống xe, lão thổ bị Tiểu Chiến ôm lấy cùng một đoàn người hướng Lavender đi tới.

Ở trên đường đã thấy rất nhiều loài hoa khác nhau trong Lavender, Lâm Bảo chưa từng thấy những thứ này, thậm chí ngay cả từ Lavender viết như nào anh cũng không biết, lúc này thật sự giống như Lưu mỗ mỗ tiến vào đại quan viên, hết nhìn Đông ngó Tây, thấy hai cô bé đi hái hoa, anh cũng muốn nhưng lại ngại bản thân là nam nhân lại còn lớn tuổi không dám tiến lên, chỉ có thể một mặt hâm mộ mà nhìn.

[Lưu mỗ mỗ tiến vào đại quan viên: là người không hiểu biết, giống như em ở nhà quê mới lên =)))]

Tiểu Chiến liếc anh một cái, đi lên phía trước hái một cành hoa cho anh.

Mặt Lâm Bảo đỏ ửng, anh ngượng ngùng nhận lấy cành hoa kia, anh cầm cành Tử La Lan trên tay mà hiểu kỳ. Lại cúi đầu ngửi một chút, đây là mùi hương anh chưa bao giờ ngửi thấy, thơm mát lại khoan khoái, ngửi thấy trong lòng liền ấm áp vô cùng.

“Thơm không?” Tiểu Chiến hỏi anh.

“Ừ...” Lâm Bảo then thùng lấy hoa đưa tới trước mặt nam nhân, Tiểu Chiến ngửi một hồi, lập tức cười nhẹ nói, “Dù sao mùi hương này cũng chỉ là hương hoa, làm sao có thể so sánh với mùi hương trên cơ thể anh...”

Lâm Bảo xấu hổ đỏ mặt, suýt chút nữa đem hoa ném đi. “Cậu đừng nói linh tinh...” Then thùng thu tay lại, anh đem hoa đặt vào trong túi áo.

Tiểu Chiến thấy anh xấu hổ như mấy cô nhóc mới lớn, càng quan sát càng yêu thích, cúi đầu lại muốn hôn anh.

Lâm Bảo sợ hãi, dùng sức đẩy hấn ra, chạy về phía trước. Khóe miệng Tiểu Chiến cong lên, nhanh chân đuổi theo anh, cánh tay dài theo thói quen ôm lấy anh.

Hai người cứ như vậy liếc mắt đưa tình, đương nhiên việc sau đó bị phạt tiền do ngắt hoa cũng không cần nhắc tới.

Đoàn người tấp nập tiến vào Lavender, đi vào trong ngay lập tức nhìn thấy các ruộng hoa rực rỡ.

“Oa...” Lâm Bảo kinh ngạc vô cùng, từ bé tới giờ anh chỉ được trông thấy ruộng ngô, nhìn ruộng lúa ruộng khoai của thôn bên cạnh, có khi nào lại được ngắm cánh đồng hoa đẹp như vậy đâu.

Phóng tầm mắt ra xa, anh thấy cánh hoa nhỏ rụng trong gió bản thân như đang được tiến vào đại dương màu tím, Lâm Bảo không kiềm nén được cảm xúc tiến lên vài bước, kích động tới hai mắt đỏ ửng.

“Đây cũng là lần đầu tiên tôi được ngắm cảnh đẹp như vậy, tôi cũng rất kích động.” Tiểu Chiến trêu tức nói, đột nhiên kéo tay anh, sai bước hướng về ruộng hoa mà chạy. Lâm Bảo bị Tiểu Chiến kéo liên lần đảo, đầu tiên là kinh hô một tiếng sau đó lại ngoan ngoãn chạy theo nam nhân. Dọc theo đường đi từng đợt gió nhẹ mang theo hương hoa ngào ngạt, mọi người xung quanh cùng tiếng kêu sợ hãi bên tai dần dần chậm rãi mờ hồ, lúc này, trong đầu trong lòng anh đều chỉ có người kia.

Chạy trốn vào trong cánh đồng hoa Tiểu Chiến quay đầu lại nhìn anh, khuôn mặt anh tuần mang theo ý cười, ánh mắt thâm thúy sáng như sao, môi mỏng nâng lên, nhìn qua tinh thần phấn chấn khí khái anh hùng hùng hực phát ra, hấn nhìn gò má hồng hồng của Lâm Bảo, trái tim lại kinh hoàng không thôi.

Đương nhiên ở trong mắt người ngoài, liền thành một soái ca kéo một đại thúc trắng trẻo chạy về phía biển hoa.

“Aizzz... Tổ hợp này đối với ai cũng thấy quá kỳ quái.”

“Đúng vậy, cảm giác có chút... quá ám muội...”

“Cậu cùng cha mình có từng ở chung như vậy sao?”

“... Không thể có khả năng này, tớ cũng không khác người như vậy.”

Hai cô bé ghé vào tai nhau nói chuyện, nhìn hai cha con kỳ lạ nhà kia đang nắm tay nhau chạy vào biển hoa, phẳng phất như là một cảnh quay slow motion, một người thâm tình nhìn lại phía sau, một người then thùng nhìn về phía trước chỉ còn kém vang lên nhạc phim Lương Sơn Bá Chúc Anh Đài.

“Ha... Tiểu Chiến... Cậu chậm lại một chút... Tôi mệt quá...” Tiểu Chiến biết lão thả lỏng vận động chân tay, hấn đột ngột dừng bước, lão thả lỏng a a ngã vào ngực hấn, chạm phải cơ ngực rắn chắc đau tới nước mắt của anh cũng muốn chảy ra.

“Ô ô...” Lại bị hấn bắt nạt... Tiểu Chiến nhìn anh từ từ la từ từ lum kêu loạn không nhịn được cười to. Lâm Bảo ngẩng đầu lên, cặp mắt tròn to kia đỏ hồng, bên trong ướt nước, nhìn qua có chút đáng yêu.

“Đến đây nào, nhắc cặp mông to lên thẳng lưng một chút, lão tử chụp cho anh một tấm hình.”

Lâm Bảo phản xạ có điều kiện nhếch miệng thẳng lưng, bị nam nhân chụp lại một tấm, sau khi phản ứng được anh liền muốn cướp lấy để xóa bức ảnh kia đi. Tiểu Chiến cười xấu xa lùi lại phía sau, lại chụp thêm vài tấm cho lão thổ. Lâm Bảo bị nam nhân bắt nạt tới thở hồng hộc, chỉ chốc lát sau, mặt anh liền trở đỏ, Tiểu Chiến nhìn thấy liền bị mê hoặc, tựa như củ cà rốt bị thỏ nhỏ hấp dẫn, hần liền đưa anh tới nơi ít người qua lại, thừa dịp không ai chú ý bàn tay to chui vào trong vạt áo của lão thổ, xoa nắn núm vú của anh.

“A... Cậu làm gì vậy...” Tiểu Chiến dùng sức xoa bóp đầu ngực sưng lên, nắn bóp tới khi nó to lớn hẳn mới chịu thu tay về, đồng thời hần cũng cúi đầu để cảm nhận được hương thơm từ thân thể của anh, hần trầm giọng nói: “Thật thơm, là mùi thơm của sữa.”

Lão thổ xấu hổ vô cùng, vành tai nho nhỏ cũng hồng thắm. Tiểu Chiến thật sự không nhịn được, đem anh ôm chặt, trực tiếp hướng về ruộng hoa xa xa trong Lavender đi tới. Lâm Bảo thật sự bị hần hù chết rồi, ngẩng đầu nhìn Đông nhìn Tây sợ bị người khác nhìn thấy hai người ôm nhau.

Chờ sau khi tiến vào ruộng hoa rậm rạp, Lâm Bảo mới nhỏ giọng nói, “Cậu điên rồi sao?! Chúng ta sẽ bị người ta nhìn thấy...”

Tiểu Chiến cười xấu xa nhìn anh, cúi đầu hôn xuống bờ môi ướt át. Cứ như vậy ở trong biển hoa tràn ngập hương thơm này, lão thổ bị sói lớn ôm lấy mãnh liệt hôn môi. Lâm Bảo cảm giác da mặt của mình càng ngày càng dày, rõ ràng rất sợ bị người khác nhìn thấy, nhưng cứ liên quan tới Tiểu Chiến, thân thể anh lại như một đồng bần nhào, ở trong ngực nam nhân bị sờ mó và hôn môi tới run rẩy.

“Ha a a...” Lâm Bảo bị hôn tới thở hồng hộc, thân thể thoát lực ngã xuống, khi anh sắp tiếp xúc với mặt đất thì ký ức ở ruộng ngô cùng nam nhân điên cuồng lúc trước quay về.

“Thỏ nhỏ đáng yêu, sao anh lại ngọt ngào như vậy...” Tiểu Chiến lại dùng giọng nói trầm ấm của hần để đầu độc anh. Lâm Bảo then thùng nhắm mắt lại, đầu tiên là nhẹ nhàng giãy dụa vài lần, sau đó anh lập tức thở dài nói, “Ừ... Thời gian không được quá dài...”

“Việc này thì hết cách rồi, lực kéo dài của chồng em thật sự rất tốt.” Nam nhân không biết xấu hổ thấp giọng cười, hần đem quần của anh cởi ra một chút, lộ ra cặp mông sưng đỏ. Lúc này tư thế của lão thổ như chó mẹ cầu thao, cứ như vậy nằm trên mặt đất, mân mê cánh mông trắng nõn, bắp đùi còn lưu lại dấu vết làm tình tối hôm qua, thịt huyết mới được làm trước đó cảm nhận không khí xung quanh mà căng thẳng hơi co rút. Tiểu Chiến ôn nhu hôn anh, từ bắp đùi non mịn tới cánh mông căng tròn, đột nhiên hần như sói ác tàn nhẫn cắn mạnh mấy cái.

“A a a... Cậu...” Lâm Bảo quay đầu lại, đỏ mặt nhỏ giọng chỉ trích, “Cậu là bạn bè của loài chó sao? Lúc nào cũng thích cắn tôi như vậy...”

Nam nhân nặng nề hôn mạnh mấy cái, khàn giọng nói, “Lão tử thật muốn ăn tươi nuốt sống anh!” Nói xong hần liền lấy ra đại dương vật phần chắn ngang đầu bên dưới, đẳng đẳng sát khí ma sát với mông lớn của Lâm Bảo.

Lâm Bảo cũng đã bị thao thành thói quen, nhăn nhó mấy lần sau đó tao huyết liền tự động mở ra ngâm lấy đại quy đầu, anh rầm rì một tiếng lại bị đại dương vật đâm vào lần nữa. Dương vật của Tiểu Chiến vừa to vừa dài, mỗi lần hần tiến vào liền đem thân thể Lâm Bảo đâm xuyên tới tưởng đau, Lâm Bảo ô ô dâm kêu, phong tao vụn vụn thân thể, mỗi một tác da thịt bên trong đều chạm vào đại dương vật thô nóng, ma sát tới tuyền tiền liệt, lão tao hàng lại a a ngẩng đầu lên, thoải mái tới cặp mông lớn lắc lư trái phải như đang yêu cầu được va chạm nhiều hơn.

Tiểu Chiến vốn cho rằng anh sẽ kêu lên tôi không muốn tôi không muốn, cũng không nghĩ tới người này lại chủ động như vậy, mông lớn vênh lên theo từng đợt ra vào, hậu huyết như chiếc miệng nhỏ xì xì xì phun ra nuốt vào đại dương vật, còn không ngừng chảy ra dâm thủy, khiến cho đại dương vật lấp lánh chất nhầy trong suốt.

“Tiên sư nó, lão kỹ nữ càng ngày càng dâm đẳng, vừa mới chạm vào dâm huyết cũng có thể chủ động như vậy?!” Âm thanh thô khàn của Tiểu Chiến vang lên, hần quát lớn một tiếng, chỉ cảm thấy đại dương vật như ngâm trong suối nước nóng, tao huyết không chỉ liên tục mút lấy đại dương vật, mà sâu bên trong như

có miệng nhỏ liếm láp đại quy đầu, kích thích đủ loại khoái cảm của nam nhân, trên trán cũng nổi đầy gân xanh.

Lâm Bảo bị mắng liền xấu hổ không chịu nổi, nghĩ chính mình lẽ nào lại giống như chó mẹ, tại sao đại dương vật vừa đâm vào liền không còn là bản thân nữa... Nhưng thịt huyết được thao làm quá thoải mái, từng trận khoái cảm chạy thẳng lên óc. Không tốn nhiều thời gian tiểu dương vật cũng ngẩng cao, núp vú tê dại khó nhận.

“Ừ... Tôi... Tôi quá dâm dăng ~” Xấu hổ tới rơi nước mắt. Tiểu Chiến nghiêng người hôn tai anh, một bên mạnh mẽ chuyển động eo, một bên thấp giọng nói, “Nhưng tôi lại thích anh dâm dăng như vậy, anh càng dâm dăng phóng túng, đại dương vật của lão tử càng cứng...”

Lời còn chưa dứt, quả nhiên đại dương vật lại trưởng hơn một vòng, lớn tới mức lão tao hàng dâm kêu liên tục, thân thể suýt chút nữa cứ như vậy cao trào.

“Ngoan, nâng mông lên, hai tay tách mông ra, đồng thời cầu xin đại dương vật chịch anh.”

Lâm Bảo nức nở một tiếng, thực sự ngoan ngoãn làm theo lời hắn, “Ừ... Tiểu Chiến... Thao tôi... Dừng sức thao tôi... Tôi yêu thích cảm giác được cạo thao...”

“Không đủ dâm dăng!” Tiểu Chiến đánh mạnh lên cặp mông của anh vài lần ra lệnh nói.

“Ồ... Tôi... Tôi là chó mẹ... Trời sinh... Chính là... Để cho đại dương vật... Tới thao...” Lâm Bảo nói tới đầy mặt nước mắt, thể nhưng tao huyết lại càng ngày càng co rút nhanh hơn, thịt huyết bên trong cũng ngậm chặt lấy đại quy đầu, chất nhầy phun ra ngoài liên tục.

Tiểu Chiến một bên dùng sức làm tình, một bên hôn cổ anh, bàn tay lớn cởi áo anh, ngón tay tùy ý chà đạp vú nhỏ, đầu ngực sưng lớn ngẩng cao, run run rẩy rẩy ở giữa hai ngón tay nhô ra. Nhánh cỏ cành hoa ở ruộng nhỏ này không ngừng rung động, có những cánh hoa nhẹ nhàng rơi xuống thân thể Lâm Bảo, da thịt trắng nõn của anh lộ trong không khí, thân thể theo va chạm kịch liệt mà lay động trước sau. Lâm Bảo vẫn đang dâm kêu, cái gì đại dương vật thật lớn, tôi rất thích, tôi chính là chó mẹ của cậu...

Lúc này toàn bộ tự tôn giống như đều biến mất, anh chính là chó mẹ thuộc về một người duy nhất, bên trong thịt huyết ôm lấy đại dương vật của nam nhân, xoang đạo lại ngậm lấy tinh dịch của nam nhân, nếu như anh là nữ nhân, anh nhất định sẽ mang thai đứa nhỏ của nam nhân, thậm chí có thể bắn sữa cho nam nhân uống. Lâm Bảo càng nghĩ càng hưng phấn, rên rỉ càng lúc càng lớn, Tiểu Chiến xoay người lão thả lại, để anh nằm trên mặt đất, cái mông thì nâng cao lên, địa phương hai người kết hợp dính sát vào nhau hơn, đại dương vật như đang đóng cọc mà dùng sức ra vào, mông lớn cũng bị va chạm tới run rẩy, tao huyết cũng phun ra từng luồng dâm thủy.

Lâm Bảo nhìn hình ảnh một dương vật tím đen thô lớn không ngừng đâm vào thân thể anh, dương vật kia còn dính chất nhầy trắng trong nhìn qua vô cùng đáng sợ, phảng phất như linh hồn anh cũng bị chọc thủng cứ như vậy một hồi lại một hồi bị đỉnh vào sâu bên trong.

“Muốn mang thai liền ôm chặt lấy tôi...” Tiểu Chiến thở dốc nhìn anh chăm chú. Lâm Bảo vận vẹo gò má, dùng sức lực toàn thân ôm lấy Tiểu Chiến, hai chân cuốn lấy eo hông mạnh mẽ của hắn, một bên tiếp nhận vận động kịch liệt một bên dâm dăng rên rỉ, “Tôi... Tôi muốn mang thai... Tôi muốn mang thai... Con trai của cậu...”

Tiểu Chiến nghe được lời này hai mắt đỏ lên, bấp thịt cả người bỗng dưng căng thẳng, dưới khó không khống chế được mạnh mẽ đâm lão tao hàng, lão tao hàng như cành lá mùa thu bị gió thổi rụng xuống, bị đâm không quá vài lần liền bắn tinh đạt tới cao trào. Tiểu Chiến găm nhẹ ôm chặt anh, dâm xuyên vừa sâu vừa mạnh. Mỗi một lần như muốn đâm nát tao huyết, đại quy đầu như phát điên va chạm xoang đạo mềm mại.

Lâm Bảo bị thao kịch liệt từng đợt cao trào thay nhau nổi lên, lần lượt nghênh hợp va chạm thô bạo của nam nhân, mỗi một lần đâm vào anh liền không nhận được run rẩy một hồi, thân thể uốn thành một đường cong mỹ lệ, bấp đùi càng kẹp chặt lấy nam nhân, như một người đàn ông dâm dăng mê loạn bên trong trận tình ái bạo ngược này.

Gương mặt tuấn tú của Tiểu Chiến hiện tại vô cùng dữ tợn, giống như dã thú rút ra cắn vào không biết mệt mỏi, làm lão tao hàng lung tung rít gào mà vẫn chưa chịu buông tha cho anh, tiểu dương vật cứ như vậy bắn tinh liên tục, đầu vú phía trước không biết xấu hổ phun ra dịch sữa, lúc phun trào lão tao hàng còn ngẩng đầu cầu xin nam nhân thô bạo mút vào. Tiểu Chiến đương nhiên sẽ uống cạn chỗ sữa kia, hắn đem đầu ngực kia cắn tới đỏ hồng mới thôi. Sau đó hắn đè lão tao hàng xuống mặt đất, dưới khổ như mưa to gió lớn ập tới mạnh mẽ đâm vào rút ra, đâm thủy bên trong bụng nhỏ liền nhanh chóng bắn ra, lão tao hàng bị làm tới thần hồn điên đảo khóc kêu, anh vừa muốn bắn tinh thêm lần nữa nhưng lại chậm hơn tên kia một bước, tinh dịch vừa nóng vừa nhiều phun vào sâu trong thịt huyết. Lâm Bảo bị bắn tới bụng nhỏ nhô lên, bắp đùi như bị rút gân vặn vẹo run rẩy, ngón chân theo khoái cảm cuộn tròn lại. Anh gào khóc phóng túng rên rỉ, bị bắn đầy một bụng tinh dịch, chờ sau khi Tiểu Chiến bắn xong, Lâm Bảo liền ngã xuống mặt đất, mất đi vật ngăn chặn tao huyết như vòi nước chảy ra dịch trắng.

“Ồ ô ô...” Lâm Bảo thất thần nằm trên mặt đất, đầu vú dính mồ hôi ngẩng cao.

Tiểu Chiến cúi đầu hôn núp vú kia, Lâm Bảo vô thức ôm lấy đầu hắn, khóc nức nở lẩm bẩm nói, “Không muốn...”

“Không muốn cái gì?” Tiểu Chiến cẩn thận liếm đầu vú anh, nghe thấy Lâm Bảo run rẩy lên tiếng.

“Không muốn... Bị chảy ra... Tôi muốn... Mang thai con của cậu...”

Nghe anh nói như thế, Tiểu Chiến trong nháy mắt điên cuồng, dương vật vừa bắn tinh xong lại mạnh mẽ đâm vào, Lâm Bảo dâm dăng rên rỉ, ngửa cổ lên, thân thể co giật không ngừng, cặp đùi trắng nõn lần thứ hai mở ra, dâm loạn mê say vặn vẹo theo nhịp điệu đâm vào của đại dương vật.

“Đồ dê tiện, mẹ nó quá dâm dăng, lão tử chưa từng thấy ai dâm dăng như vậy, tốt, vậy không cần lo lắng! Không phải muốn mang thai sao, hôm nay lão tử liền bắn cho anh lớn bụng! Để cho anh cả đời chỉ có thể ăn tinh dịch của một mình lão tử!”

Tiểu Chiến khó có thể tự kiềm chế mà gầm nhẹ, như vào guồng mà mạnh mẽ thao làm, có thể là bắt đầu từ ngày gặp được Lâm Bảo, hắn đã không còn là chính mình. Ở trường quân đội, hắn là binh vương, nhưng không làm được một chiến sĩ tốt, bởi vì hắn không có tình chiến hữu cũng như sẽ không vì đồng đội mà hi sinh, ở trong mắt hắn muốn có tình yêu thì phải có giá trị lợi dụng, tình yêu vốn là rác rưởi. Ở quê hương, cha hắn cũng như vậy, chưa bao giờ hi vọng hắn hiếu thuận, bởi vì căn bản hắn không để ý tới tình thân. Nhưng đối với Lâm Bảo, lần đầu tiên hắn do dự, hắn sẽ buồn phiền, lo lắng, do dự...

“Ồ... Tiểu Chiến...” Lâm Bảo khóc lóc ôm lấy nam nhân, bờ môi sợ hãi lại gần nam nhân, khi hai môi chạm vào nhau thì Tiểu Chiến như dã thú cắn xé anh, đại dương vật dưới khổ điên cuồng ra vào xoang đạo, đem toàn bộ tinh dịch trong bụng đẩy ra ngoài, thịt huyết đều bị thao lỏng, miệng trực tràng co rút, hắn lại mãnh mẽ rót đầy tinh dịch vào bên trong lần nữa.

Ở trên mảnh ruộng hoa héo lánh trong Lavender, một già một trẻ cứ như điên rồi liều chết triền miên, chờ nam nhân bắn ra năm lần xong thì rõ ràng bụng Lâm Bảo lớn hơn rất nhiều, thân thể lão thổ run cầm cập, si ngốc nhìn nam nhân.

“Trưởng quá... Bụng trưởng quá... Tôi... Tôi sẽ mang thai đứa nhỏ của cậu...” Khuôn mặt Tiểu Chiến có rất nhiều mồ hôi, vài giọt theo thái dương lăn xuống, cuối cùng nhỏ xuống bụng anh, Lâm Bảo như bị điện giật run rẩy mấy lần, sau đó ngất đi. Tiểu Chiến chăm chú nhìn anh hồi lâu, lúc sau ở trên bụng anh hạ xuống một nụ hôn nhẹ.

27. Chương 27: Tiểu Cha Bắt Được Gian Tình

Trans & edit: Gấu TwT

Đương nhiên là việc thao tao huyết là vô cùng thoải mái, cảm giác sau khi bắn tinh kéo dài rất dễ khiến người ta hăm sâu vào nó. Bụng lão tao thổ chứa đầy tinh dịch, tao huyết cũng bị thao tới không khép lại

được, tí tách tí tách từng dòng tinh dịch chảy ra ngoài, cặp mông lớn không được tự nhiên vặn vẹo liên tục, bước đi còn rất dễ khiến tinh dịch chảy xuống bắp đùi. Kết quả sau khi trở về phòng, Lâm Bảo vội vàng thoát quần, cứ như vậy đi vào WC.

Tiểu Chiến cũng quá xấu xa rồi, dần vật lão thổ thành như vậy rồi còn không chịu bỏ qua, như ôm trẻ nhỏ bế anh lên, nhìn từng dòng chất lỏng trắng đục phốc phốc chảy ra, một bên quan sát một bên chế giễu nói, “Tiên sư nó, hậu huyết như suối phun nước, bên trong cũng có thể tự điều tiết tốt như phụ nữ.”

“Ô ô ô ô...” Lâm Bảo bị nói tới vô cùng xấu hổ, anh khóc nức lên đồng thời bên dưới cũng phun ra tinh dịch, phun phun tới hậu huyết cũng đạt cao trào, cánh mông trắng mịn vặn vẹo, tiểu vũ cũng run run, đầu ngực sưng trướng lại lộ ra bên ngoài quần áo, hai chân cũng run rẩy, rất nhanh bên dưới lại ào ào phun ra nước tiểu.

Tiểu Chiến bị tư thái phong tao dâm dăng này của anh kích thích mãnh liệt, đứng quần phồng lên, đương nhiên hân cũng không phải cầm thú, vẫn cố nén dục hỏa tắm rửa cho anh sạch sẽ, ôm lão thổ miệt mài quá độ đã được rửa sạch sẽ, sau khi ra ngoài hân lại ở trong chăn cùng anh thân mật mấy cái, từ vú nhỏ tới mông lớn toàn bộ không bỏ sót chút nào, thân mật tới khi trên người anh xanh xanh tím tím mới thổ dốc thả ra.

“Ư... Tiểu tử xấu...” Lâm Bảo cả người lui vào trong chăn uể oải mắng hân, Tiểu Chiến cởi áo, cười xấu xa nói, “Lão tao hàng.”

Lâm Bảo bị mắng khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên, lại cảm giận kêu lên, “Tiểu tử xấu xa...”

Bắp thịt khỏe khắn của Tiểu Chiến lộ ra ngoài, quần cũng bị thoát ra ngay lập tức, “Lão thổ dâm dăng.”

Lâm Bảo đỏ mặt nhỏ giọng mắng, “Tiểu lưu manh...”

Tiểu Chiến chửi thề một tiếng, nhanh chân tiến lên ngăn chặn miệng anh, Lâm Bảo bị hôn tới ánh mắt cũng hồng hồng, rầm rì rầm rì nửa ngày, Tiểu Chiến đứng dậy đem quần lót màu đen bỏ đi. Lâm Bảo nhìn bộ phận đang ngủ yên bên dưới của hân, xấu hổ đỏ mặt, lại phát hiện vật kia đang từ từ thức tỉnh, thậm chí còn có xu hướng càng ngày càng ngẩng cao hơn. Anh sợ tới vội vàng rời đường nhìn, nhắm mắt lại giả vờ ngủ.

Cứ như vậy anh lại thật sự ngủ quên, dù nam nhân có mút lấy núm vú nhạy cảm anh mãnh mẽ ra sao anh cũng không có cảm giác.

Hai ngày nay, Tiểu Chiến thực sự dẫn anh đi chơi thoải mái, cho anh trải nghiệm cảm giác chơi đùa hoàn toàn mới lạ, đi nghe hòa nhạc, đi ngồi ca nô trên biển, đến ngắm thác nước lớn chảy siết, tất cả đều khiến lão tao hàng sợ hãi kêu gào thảm thiết, kích động mất ngủ mất mấy ngày.

Đương nhiên hai ngày này hai người cũng triền miên làm tình, Tiểu Chiến dùng các loại tư thế khác nhau tận tình thao anh, đem anh thao tới chết đi sống lại hồn phi phách tán mới bắn tinh dịch nóng bỏng vào trong bụng nhỏ. Thậm chí có lúc hậu huyết cũng bị tắc lại, khiến anh đều phải cố gắng động động bụng nhỏ mỗi khi ở nhà. Có lúc hân lại đem quần áo của anh ném đi, bắt anh chỉ được mặc tạp dề ở trong phòng bếp làm cơm, hân thì vừa nói lời hạ lưu chọc ghẹo anh một bên lại tàn nhẫn thao anh, nhìn anh vừa khóc kêu vừa co rút bên dưới, hân sẽ thoải mái ác liệt cười lớn.

Cuối cùng vào sáng sớm ngày thứ ba, sau khi Tiểu Chiến bắn lần cuối mới lưu luyến đi tới doanh trại quân đội để nhậm chức, nam nhân dặn dò anh rất nhiều về việc ở nhà không cho phép chạy loạn. Lâm Bảo gật đầu, ngoan ngoãn tiễn hân rời đi, đương nhiên trước khi đi Tiểu Chiến quay người lại cùng anh hôn lười một trận, đem anh hôn tới hai chân nhũn ra, mới chịu thỏa mãn xoay người rời đi.

Tháng ngày an nhàn này cứ như vậy từng ngày từng ngày trôi qua, mỗi ngày lão thổ đều chứa một bụng tinh dịch tiễn Tiểu Chiến đi làm, sau đó rửa sạch rồi lén lút chạy tới công trường, làm việc xong lại quay về nhà nhỏ, buổi tối mặc tạp dề tình thú hoặc đồng phục y tá đón người kia về nhà. Chậm rãi ngày qua ngày, bụng lão thổ cũng lớn hơn, ban đầu Tiểu Chiến cho rằng anh được nuôi tốt nên có thêm chút da thịt, dù sao mỗi ngày không làm tình sẽ là dùng bữa không mập một chút mới lạ, lão thổ cũng càng lúc càng dâm dăng, hậu huyết càng ngày càng biết lấy lòng đại dương vật, càng ngày bụng nhỏ lớn hơn rõ ràng như muốn chứng minh sự thay đổi của nó.

Sau khi thấy cái bụng nhỏ kia có gì đó không đúng, Tiểu Chiến ghé tai lên bụng anh lắng nghe, bên trong vang lên tiếng ục ục, Lâm Bảo then thùng nói, “Đó... Đó là... tinh dịch của cậu...”

Hô hấp của Tiểu Chiến hơi ngừng lại, đưa tay xoa nắn đầu vú của anh, xoa bóp tới núm vú run rẩy, một cái tay khác chen vào xoa nắn đầu vú bên kia, lão tao hàng bị trêu tới thở dốc, vú nhỏ ma sát với lồng ngực nam nhân, anh một bên rên rĩ một bên nắm lấy đại dương vật của nam nhân, anh sờ tới xuân tình phát ra, gò má ửng hồng, nhếch miệng lại muốn ăn đại dương vật. Tiểu Chiến đưa đại dương vật vào trong miệng lão tao hàng, anh liền mút mã mắt thật mạnh phát ra âm thanh chắc chắc, nhìn lão thỏ vận vẹo mông lớn, núm vú lại rũ xuống, đại dương vật của hắn càng ngày càng cứng hơn, hắn không nhịn nổi mạnh mẽ đè lão thỏ lên giường tàn nhẫn mà đâm mở tao huyết của anh. Lão tao hàng bị thao tới kêu cha gọi mẹ thất thanh, thân thể run rẩy, dương vật nhỏ bắn ra một luồng nước tiểu, đầu vú phun ra những tia sữa nhỏ, nam nhân giữ chặt vòng eo đầy đặn của anh, tàn nhẫn rút đầy tinh dịch vào bên trong.

Mỗi lần Lâm Bảo bị bắn vào bên trong đều sẽ đạt tới cao trào, thân thể sẽ càng ngày càng dâm dăng, thân thể mềm mại đầy đặn ma sát cơ ngực Tiểu Chiến, bắp đùi run rẩy quấn chặt lấy vòng eo cường tráng của nam nhân, bụng nhỏ hơi nhô lên sượt qua cơ bụng, khoe miệng chảy ra chút nước bọt do không khống chế được, đầu lưỡi còn hơi vươn ra cầu xin nam nhân hôn môi. Hình ảnh này quá kích thích thị giác, Tiểu Chiến chỉ hận không thể thao chết anh, tàn nhẫn hôn lão thỏ, dùng tinh dịch rót đầy xoang đạo, hắn đem đại dương vật chặn lại hậu huyết ngăn chặn tinh dịch bên trong chảy ra, như vậy mới khiến cả người lão thỏ mềm nhũn nằm trên ngực hắn. Đương nhiên Tiểu Chiến vẫn băn khoăn vấn đề của thân thể Lâm Bảo, hơn nữa đầu vú cũng phun được sữa nên hắn sẽ phải mang anh tới gặp bác sĩ trong quân đội.

Vị bác sĩ già đã hơn tám mươi tuổi, chuyên chữa trị các bệnh lạ cũng như bệnh phổ thông của bộ đội, quan trọng nhất là người này cùng Tiểu Chiến có chút quen biết, lần đầu thấy hắn còn khen hắn lớn lên đẹp trai rất giống ông ấy khi còn trẻ.

Tiểu Chiến cũng chỉ cười cười, ôm Lâm Bảo để anh ngồi xuống.

“Hahaha, đây là cha của cậu đi, trông thật trẻ tuổi.” Vị bác sĩ kia lên tiếng.

“...” Lâm Bảo quan sát sắc mặt Tiểu Chiến, một mặt lúng túng.

“Không phải, anh ấy là...”

“A! Tiểu Chiến, đừng nói...” Lâm Bảo vẫn còn muốn giữ lại chút mặt mũi, sợ hãi lắc đầu một cái, nhanh chóng đưa tay ra cho bác sĩ bắt mạch.

Bác sĩ cũng không quan tâm quan hệ của hai người là gì, trực tiếp bắt mạch cho anh, yên lặng một hồi, sắc mặt liền nghiêm nghị hơn, thậm chí nắm lấy hai tay Lâm Bảo đánh giá một hồi.

“Ừ, mạch tượng có chút kỳ quái, dường như là do thời tiết thay đổi gây ra, nhưng lại có chút không giống bình thường, đương nhiên nếu như là nữ nhân, vậy chắc chắn là đang mang thai rồi.”

Tuy rằng mỗi ngày trong bụng Lâm Bảo đều chứa tinh dịch nam nhân, thế nhưng anh chưa từng nghĩ tới anh sẽ mang thai, huống chi anh cũng không có tử cung, sao có thể mang thai, làm gì có chuyện làm tình bằng hậu huyết mà mang thai.

“Anh ấy còn có thể phun sữa từ ngực ra.” Tiểu Chiến cau mày bổ sung bệnh trạng mấy ngày nay của anh. Lâm Bảo vừa nghe xong liền đỏ mặt, nhưng lại không thể che giấu bệnh tật, chỉ có thể miễn cưỡng gật gật đầu.

Bác sĩ hỏi thêm, “Cơ thể anh có bộ phận của phụ nữ sao?”

Lâm Bảo lắc đầu, khuôn mặt nhỏ hiện lên vẻ lúng túng.

Đây là trò đùa gì vậy... Dù sao anh cũng là nam nhân... Chỉ có một tiểu dương vật một hậu huyết... Tuy rằng tiểu huyết kia mỗi ngày đều bị tiểu tử kia đâm tới chảy nước...

Vị bác sĩ rơi vào trầm tư, ông ấy khuyên anh nên đi thử máu, tới bệnh viện kiểm tra chính xác hơn.

Chờ sau khi ra ngoài, Tiểu Chiến không yên lòng, lại mang theo Lâm Bảo tới bệnh viện để chữa trị theo Tây y, bên này cũng thử máu cho anh, không những vậy còn dần vật liên tục, cuối cùng chỉ cho ra kết quả

yếu tố sinh dục dị thường, cũng không biết được chính xác là bệnh gì.

Sau đó Lâm Tiểu Thu gọi điện tới nói muốn quay lại quê nhà, Lâm Bảo cũng không muốn ngơ ngẩn ở trong thành phố, anh nhớ con gái, nhớ ruộng ngô nhà mình, nhớ những thôn dân gần nhà, anh cảm thấy người thành phố sống quá lạnh lùng, dù thế nào cũng không quen cuộc sống nơi đây.

Tiểu Chiến không nỡ lòng để anh đi một mình cũng không dám bỏ lại anh, Lâm Bảo sẽ lại khóc liên tục, hần cũng hết cách rồi, chỉ có thể thả anh về quê.

Hần mang theo Lâm Bảo ngồi xe lửa về quê, lần này chắc chắn sẽ không giống như lần trước, hai người yên lặng mang lại bầu không khí ám muội, thỉnh thoảng kéo kéo tay nhau, sau đó hần hôn nhẹ miệng anh, thân mật như vậy mà mọi người lại cho rằng đây là tổ hợp cha con ám áp.

Sau khi xuống xe lửa, hai người vẫn ngồi máy kéo nhà Lý lão đầu mà về, lần này, Lâm Bảo cũng không còn buồn nôn nữa, đỏ mặt nằm trong ngực nam nhân, cảm nhận mùi hương nam tính quen thuộc, nhìn những thứ thân quen xung quanh, tràn ngập trong tim là cảm giác hạnh phúc.

Lý lão đầu quay lại nhìn hai người, nghĩ thầm, Tiểu Chiến quả nhiên là con của Lâm Bảo.

Đi tới đầu thôn liền nhìn thấy Tiểu trưởng thôn đang chờ hai người, Lâm Bảo cùng Tiểu trưởng thôn tuy cũng đã lập gia đình như nhau nhưng tuyệt nhiên không mang tới cho người ta cảm giác hai người đồng trang lứa chút nào, một người nhu nhược mềm mại, một người sang sảng dũng mãnh, Tiểu trưởng thôn nhìn Lâm Bảo, liền ha ha chào hỏi, “Lâm Bảo, cuối cùng cũng chịu trở về rồi.”

Lâm Bảo nhìn thấy người đàn ông sần sần tuổi anh mạnh mẽ như này liền xấu hổ không thôi, anh luôn cảm thấy là do bản thân quyến rũ con trai nhà người ta nên hổ thẹn cúi đầu không biết nói gì.

“Cha.” Thái độ Tiểu Chiến đối với cha hần luôn luôn không thay đổi, không thể nói là nhiệt tình hay lạnh lùng, chính là giọng điệu không nóng không lạnh như thường.

Tiểu trưởng thôn vừa nhìn thấy đứa con bất hiếu liền nổi giận, mắng một câu, “Còn biết vác mặt trở về! Tại sao lại bắt cóc Lâm Bảo mang đi!”

“Con dẫn anh ấy đi khám bệnh.”

“Không phải đã nói là không có bệnh à.”

“Con dẫn anh ấy vào thành phố va chạm với xã hội.”

“Lâm ca ca của con còn cần con dẫn dắt sao?!”

Hai cha con nhà này mặt không cảm xúc tranh luận với nhau, Lâm Bảo ở bên cạnh không nói được lời nào, có chút ngượng ngùng hơi lùi ra sau co thân thể lại.

Tiểu Chiến thấy anh muốn tránh đi theo phản xạ có điều kiện ôm lấy anh, bàn tay từ eo rời xuống cặp hông vừa tròn vừa mẩy, ngay lập tức lại thả ra.

Tuy rằng động tác cũng không có gì quá ám muội, thế nhưng lại khiến Tiểu trưởng thôn biến sắc, anh cau mày, nhìn lại thẳng con một chút, lại quay sang quan sát Lâm Bảo, đột nhiên lên tiếng, “Tiểu Chiến, cùng cha về nhà, chúng ta có chuyện cần bàn luận!”

Tiểu Chiến đáp lại một tiếng, biểu hiện hờ hững, đương nhiên quay đầu lại nhìn lão thổ lộ là khuôn mặt dâm tà, có ý nhắc anh về nhà rửa sạch móng nằm chờ hần tới.

Lâm Bảo đỏ mặt nhìn tiểu tử cao lớn cùng cha hần rời đi, chính mình cũng đi bộ về nhà.

Tiểu trưởng thôn vừa vào nhà đã muốn cầm đòn gánh đánh hần, Tiểu Chiến một tay tiếp được, thân hình cao lớn vững vàng khó lay chuyển của hần cũng đã dọa cha hần có chút sợ hãi.

“Tiểu tử, lại muốn tạo phản hả?!”

“Con biết, cha muốn hỏi cái gì... Nhưng con yêu anh ấy.”

Thân thể Tiểu trưởng thôn bỗng dừng cứng đờ, sắc mặt vô cùng khó coi, “Mẹ nó, mày nói cái gì?!”

“Con yêu anh ấy.”

“Lại muốn nói yêu linh tinh cái gì? Tật xấu của tiểu tử con còn ít lắm hả! Người khác có thể không biết, nhưng ông đây làm sao có thể không biết!”

“Con yêu anh ấy.”

Tiểu trưởng thôn giận tới run người, anh run rẩy vứt đòn gánh xuống đất, chỉ vào Tiểu Chiến mắng, nói cha hắn cũng không phải đồ vật, vì sao chạm vào đàn ông lại còn là người lớn tuổi đã có gia đình trong thôn.

Tiểu Chiến hồ hững nói, “Anh ấy còn chưa có già như cha nói, làn da trắng mịn, con ôm vào ngực cảm thấy thoải mái.”

“Hai đứa hơn nhau bao nhiêu tuổi hả? Tên nhóc khốn nạn!” Tiểu trưởng thôn quả thực cũng bị hấn chọc điên.

Tiểu Chiến vẫn lặp lại câu nói kia, “Con yêu anh ấy.”

Tiểu trưởng thôn tức giận về phòng uống thuốc giảm huyết áp, uống xong thở hồng hộc ngồi xuống, sau một lát liền đờ ra trên ghế.

Tiểu Chiến cũng biết cha hấn sắp tức chết, nhưng hấn vẫn nói, “Cha, con yêu anh ấy, không muốn cha lại đi ngăn cản tụi con.” Sau đó hấn quay đầu rồi đi.

Tiểu trưởng thôn kinh ngạc nhìn cửa lớn mà ngỡ ngẩn, qua hồi lâu, dùng điện thoại liên lạc với một dãy số đã lâu không thấy.

Đầu bên kia điện thoại vang lên tiếng chuông rất lâu, tới khi Tiểu trưởng thôn muốn tắt máy, mới nghe được giọng nói trầm ấm quen thuộc của một người đàn ông.

“A Thường.”

Tiểu trưởng thôn vừa tức vừa hận nói, “Con trai của anh cùng anh lúc trước giống nhau như đúc.” Tiểu trưởng thôn tức tới thở phì phò nói thẳng con nhà mình cùng một anh chàng trung thực trong thôn ngày trước giống nhau.

Đầu bên kia điện thoại nghe xong, thấp giọng hỏi, “Việc này em nói là có ý gì?”

“Nam nhân cùng nam nhân một chỗ là thiên lý bất dung!”

Bầu không khí nhanh chóng trầm xuống.

Tiểu trưởng thôn cũng cảm giác bản thân đã quá cực đoan, chần chờ một chút, lẩm bẩm nói, “Tôi... tôi không phải...”

“Em vẫn giống như trước đây...” Thanh âm của nam nhân mang đầy sự mệt mỏi và thất vọng.

Tiểu trưởng thôn cúi đầu, chạm vào góc bàn, có chút nói không nên lời.

Nam nhân lạnh nhạt lên tiếng, “Con là do em sinh, anh không có bất kỳ quyền phát ngôn nào, không có chuyện gì nữa anh tắt máy.”

“Anh... Tắt thì tắt luôn đi! Mẹ kiếp, lão tử bị điên mới muốn gọi điện cho anh!” Nói xong, Tiểu trưởng thôn tự mình ngắt máy trước, sau đó cũng bị chọc tức tới phát điên rồi, chắp tay sau lưng ở trong phòng đi qua đi lại, một bên mắng, “Dám tắt điện thoại của lão tử, tức chết mất! Mẹ kiếp anh chính là súc sinh! Tôi hận anh.” Mắng xong, Tiểu trưởng thôn từ trước tới nay luôn kiên cường bắt khuất lại lau nước mắt đi vào phòng, cánh cửa bị đóng lại vang lên một tiếng âm, sau đó cũng không thấy Tiểu trưởng thôn đi ra nữa.

28. Chương 28: Lão Thỏ Mang Thai

Trans & edit: Gấu

Tiểu Chiến đi tới nhà của Lâm Bảo, nhìn thấy anh đang cong mông lên cho gà ăn, những con gà ngu ngốc kia có thể do thời gian dài không gặp Lâm Bảo nên sợ hãi chạy loạn, nhưng anh là một người ôn nhu nên cũng không để tâm tiếp tục mềm giọng gọi chúng nó.

“Đại bảo, Tiểu bảo, mau tới đây cha cho các con ăn...” Tiểu Chiến nhìn cặp mông to bị vải quần che lại, ánh mắt trầm xuống, vừa định đóng cửa để cố gắng “giáo huấn” lão thỏ phong tao một hồi thì chuông điện thoại vang lên.

Lâm Bảo cũng nghe được động tĩnh, ngẩng đầu nhìn về phía hắt, cặp mắt kia tràn đầy nhu tình, Tiểu Chiến cười cười, hướng về phía anh như cơn mây, Lâm Bảo xấu hổ cúi đầu, mang theo vành tai hồng hồng chạy đi tiếp tục cho gà ăn.

Tiểu Chiến một bên ngắm anh cho gà ăn một bên nghe điện thoại.

Gọi điện cho hắt chính là vị bác sĩ trước đó khám bệnh cho Lâm Bảo, người này cũng vô cùng kiên trì chữa bệnh, không cùng Tiểu Chiến khách sáo, trực tiếp nói, “Tiểu Chiến, cha cậu... À không phải, người kia, mỗi một bệnh trạng của cậu ta, đều xác nhận là đã có thai.”

Thần sắc Tiểu Chiến nhanh chóng biến đổi, cau mày nói, “Bác sĩ Ngô, anh ta là nam nhân.”

Vị bác sĩ cũng cảm thấy rất khó hiểu, “Kết quả kiểm tra cùng yếu tố sinh dục và máu trong thân thể cậu ta kích thích, cậu ta chắc chắn đã sớm mang thai, tốt nhất cậu nên đưa cậu ta đi siêu âm.”

Bác sĩ dặn dò vài câu, nói đây là kì tích của khoa học xã hội, nam nhân cũng có thể mang thai, nói vài câu lại thành tràng giang đại hải không thể ngừng. Tiểu Chiến vội vàng chặn lời ông, dặn không cần nói cho người khác biết.

Bác sĩ này vẫn còn đạo đức nghề nghiệp, đồng ý giữ bí mật, đồng thời cũng tỉ mỉ dặn dò những gì nam nhân cần làm khi mang thai mà ông đã nghiên cứu được, sau đó hàn huyên vài câu liền ngắt điện thoại.

Tiểu Chiến nhìn điện thoại di động, ánh mắt thâm trầm quan sát bụng nhỏ của lão thỏ, Lâm Bảo cảm giác được ánh mắt của hắt, thẹn thùng đi vào nhà.

Tiểu Chiến đóng cửa sân lại, tùy ý kéo lỏng carvat, cũng đi vào theo anh.

“Cậu làm cái gì... Ban ngày...” Mắt thấy Tiểu Chiến cũng đóng lại cửa nhà, Lâm Bảo ngượng ngùng nói.

Áo sơ mi trắng của Tiểu Chiến bị hắt cởi ra, lộ ra bắp thịt khỏe mạnh, Lâm Bảo nhìn xong liền đỏ mặt. Nhưng số lần hai người làm tình cũng không ít, cho nên anh đã sớm quen với nhu cầu tính dục mạnh mẽ của tên này, liền cắn môi, dịu ngoan cởi quần áo, lộ ra núm vú hơi lớn hơn bình thường.

“Ừ... Tiểu tử xấu...” Mềm mại mắng một tiếng.

Tiểu Chiến vừa nghe thấy liền vui vẻ, đi tới xoa nắn đầu vú của anh, núm vú đứng thẳng lên, lại dùng áo lót ma sát, hắt chơi tới vui vẻ, đầu vú sưng lớn nóng bỏng, trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Bảo lại nổi lên ý xuân.

“Anh thật dâm dăng.” Tiểu Chiến trêu tức cười nhẹ, nghiêng người hôn lên khoe mắt ằm ướt của anh. Lâm Bảo bị hôn tới cả người run rẩy, động tình ngắc cổ, như đang yêu cầu nam nhân hôn môi.

Tiểu Chiến nhìn đầu lưỡi đỏ hồng của anh nhô ra, xấu xa nói, “Hôn đầu lưỡi để làm gì?”

Lâm Bảo vội vô cùng rầm rì một tiếng, thấy nam nhân nửa ngày cũng không chịu hôn, anh vừa thẹn lại lên tiếng trách hắt, “Ừ... Tiểu tử xấu... hôn nhẹ...”

“Không phải sáng sớm mới hôn rồi sao?”

“Ồ...” Lão thỏ oan ức khó chịu, thấy Tiểu Chiến không có phản ứng, không thể không chủ động kiễng chân lên hôn bờ môi mỏng của nam nhân.

Tiểu Chiến nhìn gò má đỏ ửng của anh, hài lòng ôm lấy thân thể mềm mại kia, cúi đầu hôn lên bờ môi hồng hồng. Môi lưỡi hai người quấn quýt, trao đổi nước bọt cho nhau, Lâm Bảo động tình rên rỉ, đầu vú nhô lên sượt qua cơ ngực của nam nhân. Tiểu Chiến bị anh trêu chọc tới dục vọng thiêu đốt, đột nhiên ôm anh lên, ngẩng đầu vừa bá đạo vừa thô bạo hôn anh.

Thân thể Lâm Bảo bị bàn tay lớn của nam nhân cố định, đầu lưỡi bờ môi đều bị cắn tới sung huyết, thế nhưng khoái cảm truyền đi khắp thân thể, thân thể vốn muốn cảm lại bắt đầu động dục, theo âm thanh hôn môi vang lên mà run rẩy.

“Ô... A... Ừ... tôi... tôi muốn cậu...” Lão thổ dâm đang vặn vẹo eo mông, dùng cánh mông căng tròn ma sát dưới khố nam nhân.

Tiểu Chiến một bên hôn anh, một bên kéo khóa quần, nhất thời cây gậy thịt bắn ra ngoài. Lâm Bảo yêu nhất đại dương vật thao anh tới chết đi sống lại, lúc này cảm nhận được hương vị của nó liền ầm ụt tới không chịu nổi, thịt huyết đã sớm bị khai phá liền co rút chảy ra dâm thủy.

“A ha... Tiểu Chiến... Tôi... tôi muốn cậu...”

“Rốt cuộc anh muốn cái gì, nói rõ một chút.” Tiểu Chiến ác ý trêu chọc anh.

Lão tao thổ gấp tới không chịu nổi, lắc lắc cặp mông thoát đi quần bên ngoài, lộ ra hai cánh mông trắng mịn dính đầy dâm thủy, anh vừa khóc nức nở vừa cầu xin, “Tôi... tôi muốn đại dương vật... Tiểu tử xấu... Cho tôi đại dương vật của cậu... tôi muốn...”

Tiểu Chiến từ bên dưới ma sát miệng huyết mềm mại ầm ụt của anh, đi vào một chút lại rút ra như có như không trêu đùa Lâm Bảo, đùa tới khi lão tao thổ nước mắt lưng tròng, tao huyết càng dâm dăng hơn phun ra dịch ruột non.

“A... Tiểu tử xấu... thao tôi... dùng đại dương vật thao tôi...”

“Lão tao hàng, đại dương vật phải thao cái gì?!” Đại quy đầu to như trái trứng ngỗng nhanh chóng đâm vào bên trong miệng huyết, ngay lập tức lại được rút ra.

Lâm Bảo nhiều lần muốn ăn đại dương vật lại bị Tiểu Chiến đưa tay ngăn lại cánh mông đang di chuyển loạn kia, gấp đến độ khóc thét lên, “Tiểu tử xấu... thao miệng huyết của tôi... Tao huyết muốn đại dương vật đi vào... ô ô ô...”

Tiểu Chiến nhìn lão tao thổ bị bắt nạt tới khóc lên, lúc này mới chịu đem dương vật lớn của hắn tàn nhẫn đâm mạnh vào trong.

Chỉ nghe thấy phù một tiếng, một tiếng khóc phóng tung cực điểm khi ai đó được thỏa mãn liền vang lên, Lâm Bảo căn bản không chịu nổi kích thích mãnh liệt, cái trán giương cao, thân thể từng trận co giật, sau đó là một đoạn nức nở rên rỉ ngắn ngủi.

“Ừ... A ha... Thật lớn... Thoải mái... Ô ô...” Lúc này Lâm Bảo không giống một nông dân chân chất thật thà chút nào, rõ ràng chính là hiện thân của một dâm phụ phong tao thấp hèn.

Khi tiếng vang xì xì ầm ầm vang lên thì cánh mông trắng nõn kia giương cao, không hiểu sao lại nặng nề hạ xuống, lần lượt nghênh tiếp những đợt ra vào thô bạo của nam nhân, hạ thể hai người kết hợp chặt chẽ tới không còn một kẽ hở, dâm thủy theo từng lần đâm xuyên mà bắn ra, bụng dưới rắn chắc của Tiểu Chiến va chạm cùng cặp mông đầy đặn tạo ra tiếng vang lớn, hai chân lão tao hàng co giật liên tục chứng minh anh đang đón nhận khoái cảm sung sướng trước nay chưa từng có được.

“Ô... Tiểu Chiến... Tiểu Chiến...” Một bên cúi đầu hôn, một bên liều mạng vặn vẹo thịt mông, đại dương vật như cánh tay trẻ nhỏ không ngừng chôn sâu trong cơ thể anh, Lâm Bảo khó nhịn ôm bụng, cảm nhận đại dương vật nóng rực bên trong ma sát xoang đạo liên tục mang tới khoái cảm tê dại.

Tiểu Chiến ngẩng đầu nhìn anh, gương mặt tuấn tú góc cạnh hiện lên vẻ cố nén dục vọng, một khắc đó, hắn lại nhớ tới lời của vị bác sĩ kia. Lão thổ của hắn mang thai, mang thai đứa con của hắn, nhưng hắn lại cảm thấy không thể, điều này làm sao có khả năng, anh không phải nữ nhân...

“A... Thật lớn... Thật thoải mái... Thích quá...” Khóe miệng lão tao thở chảy ra nước bọt, rên rỉ đầy vong tình, cánh mông tròn căng nhún càn nhanh.

Tiểu Chiến thu lại tâm tư, cảm thụ từng trận co rút nhanh của miệng trực tràng bên trong, ôm sát lấy vòng eo đầy đặn của anh, sau đó hấn ấn xuống, nhất thời đại dương vật đâm sâu vào trong, Lâm Bảo bị đâm mạnh tới nghẹn ngào kêu lên, nước mắt rơi không ngừng, bụng nhỏ cũng như kháng nghị mà co giật mấy lần.

Nhưng hai người đang diên cuồng làm tình căn bản không có chú ý tới, Tiểu Chiến tàn nhẫn cắn mạnh lưỡi Lâm Bảo, thân dưới càng cường ngạnh mạnh mẽ va chạm. Lão thỏ phong tao tận xương trên dưới lắc lư thuận theo nam nhân, một dương vật thô lớn ra vào cặp mông mê người, hai vú nhỏ cũng không ngoan mà trước sau lay động, nhảy lên.

Tiểu Chiến nhìn anh như vậy hô hấp ồ ồ, mới vừa buông tha cho miệng nhỏ liền tàn nhẫn cắn đầu ngực đỏ sẫm, Lâm Bảo bị cắn đau rên rỉ một tiếng, cúi đầu nhìn Tiểu Chiến đang miệt mài chăm sóc hai đầu vú, như hổ như sói hôn cắn hai hạt đậu đỏ.

“Ô a... Chiến... rất ngứa... Đầu vú ngứa...” Lão tao hàng đã sớm bị hấn dạy dỗ tới dâm dăng không thể tả, mông lớn nuốt vào đại dương vật, đầu vú phía trước cũng đưa vào trong miệng nam nhân.

Tiểu Chiến tự nhiên gặm gặm lại cắn rồi liếm, hai đầu vú bị cắn tới run rẩy, bàn tay thô ráp cũng đè lại cái bụng đầy đặn của anh, để cảm nhận đâm xuyên mãnh liệt, hạ thể hấn cũng dùng sức mà khuấy lên dâm thủy. Tinh dịch bắn vào bên trong lúc sáng vẫn còn lưu lại bên trong xoang đạo, theo trực tràng mở liền chảy ra ào ào, dính ướt trên đại dương vật. Nam nhân vừa mạnh mẽ thao anh, một bên hàm hồ mắng, “Lão kỹ nữ, trong bụng anh là cái gì?”

“Ô ô ô... Đó là... tinh dịch của cậu... A ư ư...”

“Phong tao kỹ nữ!” Hai mắt Tiểu Chiến đỏ tươi mướt vào đầu ngực sưng lớn, thậm chí còn ngậm vào làn da bên ngoài, bàn tay lớn dùng sức mà đánh lên mông tròn ướt nhẹp bởi dâm thủy.

Lão tao hàng bị hành hạ tới khóc kêu liên tục, thân thể càng run rẩy hơn, hai tay ôm chặt lấy nam nhân anh tuần đang xâm phạm dần vật anh.

“Ư... a... Tiểu Chiến... Tôi... thích cậu...” Mang theo tiếng khóc nức nở thổ lộ tâm tình, thân thể đầy đặn trắng nõn bỗng dưng căng thẳng, một đường cong duyên dáng hiện ra, tiểu dương vật ngay lập tức bắn ra tinh dịch, cùng lúc đó xoang đạo mềm mại của Lâm Bảo cũng đạt tới cao trào.

“A a a a a... Bắn... tôi bắn...” Tuyến sữa mở ra, tiểu vú run rẩy mấy lần liền phun ra dịch sữa, Tiểu Chiến đem hai đầu ngực đều ngậm vào trong miệng, một bên dùng sức đảo loạn trong tiểu huyết đang cao trào, một bên mướt vào dòng sữa ngọt ngào của Lâm Bảo.

Tiểu Chiến uống từng ngụm sữa lớn, một bên xoa bóp cặp vú phồng lên, Lâm Bảo ngửa cổ hưởng thụ cao trào tình ái, hồi lâu, nước mắt theo gò má chảy xuống, anh vô lực hạ thân thể xuống, chỉ có hai đầu ngực bị nam nhân cắn trong miệng.

Nam nhân chuyên tâm gặm cắn đầu vú kia, uống cạn dòng sữa ngọt ngào, mới buông tha cho chúng nó, thể nhưng dương vật bên dưới vẫn vô cùng cứng rắn. Hấn ôm lấy Lâm Bảo đang cả người mềm yếu, bắt đầu một hành trình luật động mới. Hai người triền miên khắp nơi, tùy chỗ mà thỏa thích làm tình, mông lớn phun ra nuốt vào toàn bộ đại dương vật, vú trên ngực cũng lắc loạn, cái bụng đầy đặn cũng ma sát với cơ bụng của nam nhân, Tiểu Chiến hôn môi anh, nước bọt của hai người hòa chung một chỗ, lão tao thỏ càng ngày càng ý loạn tình mê, râm rì muốn nam nhân ôm anh lên giường, tiếp tục làm tình.

Tiểu Chiến đương nhiên sẽ thỏa mãn lão tao hàng, hấn ôm anh lên, một bên dùng sức làm tình, một bên hướng giường đi tới.

Trên chiếc giường cứng rắn mà quen thuộc, Tiểu Chiến lại một lần nữa thâm tình giữ lấy anh, đem anh thao làm tới bắn sữa, hai bắp đùi co giật, tao huyết càng không khống chế liên tục nuốt lấy đại dương vật. Miệng nhỏ bên trên cũng kêu rên không ngừng, ô ô khóc hô, Tiểu Chiến muốn bắn đầy bụng anh lần hai, rút đầy bên trong, để anh triệt để biến thành vợ nhỏ của hấn.

“Mẹ! Lão tao hàng, mỗi ngày bị lão tử thao làm như vậy, còn không mang thai được đứa nhỏ của lão tử sao!” Tiểu Chiến gầm lên, dưới khổ như không thể kiểm soát mà điên cuồng ra vào.

“Ô... A... Tôi... Tôi thật sự mang thai đứa nhỏ của cậu...” Lâm Bảo lung tung gào khóc, lại một lần nữa bị đại dương vật thao tới cao trào, khi tao huyết của Lâm Bảo cao trào, lưng Tiểu Chiến căng thẳng, ngay lập tức đại dương vật cắm vào nơi sâu nhất trong hậu huyết anh. Sau một khắc, đại dương vật phun trào thú tính nó tích trữ đã lâu, từng luồng từng luồng tinh dịch nóng rực liên tiếp bắn vào trong cơ thể Lâm bảo, bắn tới lão tao hàng run rẩy kịch liệt, dĩ nhiên lại bị bắn tới cao trào lần nữa.

Tinh dịch nóng bỏng lấp kín xoang đạo, bụng Lâm Bảo càng kỳ dị co rút mấy lần, thần sắc Tiểu Chiến kinh hãi, đè lại cái bụng đầy đặn kia, càng cảm nhận được rung động rõ ràng.

“Bụng anh... đến cùng là có chuyện gì!”

“Ô ô ô... tôi... tôi thật sự mang thai...” Lâm Bảo rốt cục không nhịn được nói ra, gò má sau cao trào ửng đỏ ửng ướt mồ hôi, đôi mắt cũng ngập nước, anh không dám nhìn Tiểu Chiến, thân thể run rẩy hơi cuộn lại, chờ nam nhân sắc mặt âm trầm đem anh ôm lấy, mới oa một tiếng khóc lên.

“Ô ô ô... tôi là một quái vật... Tôi thật sự mang thai... Giống như mẹ Tiểu Thu mang thai nó... Ô ô.. làm sao tôi lại bị như vậy...”

Tiểu Chiến dùng sức ôm anh, vừa cảm thụ hoảng sợ cùng run rẩy của anh vừa thương xót, giọng hần khàn khàn, “Rõ ràng là một chuyện vui, sao lại khóc như vậy.”

“Ô ô ô... Tiểu Chiến... Tôi là một quái vật...”

“Anh không phải quái vật.”

Lâm Bảo lắc đầu, “Ô... Tôi không phải nữa nhân... Nhưng bụng tôi...”

“Sinh xong tôi sẽ cùng anh nuôi đứa nhỏ, sinh không được... Lão tử liền thao anh cả đời!”

Thân thể Lâm Bảo bỗng dưng cứng đờ, lập tức nhào vào lồng ngực của hần khóc lớn. Tiểu Chiến chịu trọng lượng lớn do anh mang tới, ôm chặt lão thỏ đáng thương vào lòng, nghe anh gào khóc vừa cảm động vừa đau khổ, dần dần, tiếng khóc nhỏ dần, chỉ có nghiêng đầu khóc thút thút trong ngực hần.

“Cậu... không nên gạt tôi... Tôi rất ngốc... Cậu không nên gạt tôi...”

Tôi lấy thân thể cùng tâm trí đưa cho cậu, nếu như cậu lần thứ hai gạt tôi, tôi thật sự không sống nổi...

Nhưng Lâm Bảo sẽ không nói ra những lời này, anh chỉ nhỏ giọng cầu xin, gào khóc, mãi tới tận khi bị Tiểu Chiến dùng sức đè xuống giường.

Tầm mắt Lâm Bảo mông lung nhìn hần, mơ hồ trong tầm mắt anh là ánh mắt thâm thúy đen nháy của nam nhân, lúc này, lại có loại tình cảm đặc biệt chưa bao giờ xuất hiện.

“Tôi sẽ không lừa anh nữa.”

“Từ nay về sau, vĩnh viễn sẽ không như vậy.”

29. Chương 29: Ở Dưới Mí Mắt Con Gái Thân Mật

Trans & edit: Gấu

Tiểu Chiến ôm Lâm Bảo đang buồn ngủ, lão thỏ vẫn còn ôm hần nhỏ giọng khóc, nam nhân thỉnh thoảng vỗ vỗ lưng anh, thấp giọng an ủi, nếu như là trước đây, chắc chắn Tiểu Chiến sẽ không kiên nhẫn được như vậy, có thể do người này là lão tao thỏ nên hần mới có thể ôn nhu như vậy, cố gắng không tổn thương tâm lý mỏng manh của người này. Khi hai người còn đang ngọt ngào ân ái thì trong sân vang lên tiếng gõ cửa.

“Sao lại đóng cửa? Mỗi lần con trở về sao cha đều đóng cửa vậy?” Một giọng nữ âm vực sắc bén vang lên.

Lâm Tiểu Thu đã trở về, Tiểu Chiến không khỏi cau mày, hắn vừa nghĩ tới việc phải giải thích cùng cô bé này về mọi chuyện liền cảm thấy nhức đầu không thôi.

“Ô... Ai vậy...” Lão thổ khóc mệ mớ mớ màng màng tỉnh lại.

“Không có chuyện gì, ngoan, ngủ đi.” Tiểu Chiến hôn lên mi mắt sưng đỏ của anh, hắn đứng dậy cầm quần áo lên mặc vào. Lâm Bảo then thùng gật đầu, anh bị tiểu tử này dần vật tới kiệt sức, thân thể mềm nhũn, hai bắp đùi không có chút cảm giác nào. Anh cũng không cố cựa mạnh, hơi kéo chân lên, rất nhanh tiến vào giấc mộng.

Trong giấc mơ, anh mơ tới Tiểu Thu trở thành một người phụ nữ thành thực, vừa xinh đẹp lại đáng yêu, anh chỉ mặc chiếc áo cũ đứng bên cạnh, ngơ ngác mà nhìn mọi người xung quanh. Lúc này, Tiểu Thu lên tiếng, thanh âm vui vẻ tràn đầy hạnh phúc, “Ngày hôm nay là ngày vui của tôi, cảm ơn mọi người đã tới tham gia hôn lễ, vì vậy đầu tiên tôi muốn cảm ơn cha của tôi trong suốt thời gian qua.”

Lâm Bảo vừa nghe con gái kết hôn, liền vô cùng hài lòng, khoe mắt cũng bắt đầu ửng đỏ, cả khuôn mặt là một vẻ vui mừng hạnh phúc.

“Việc thứ hai đó chính là cảm ơn người mà tôi yêu nhất – người chồng của tôi!” Tiểu Thu vừa nói xong, từ phía sau liền xuất hiện một người đàn ông anh tuấn cao lớn. Nam nhân từ trước tới nay đều mặc quân trang, nhưng hôm nay hắn lại mặc lễ phục đen tuyền, càng mang phong thái tuấn lãng đẹp trai hơn, Lâm Bảo ngơ ngác nhìn hắn, lại nhìn Tiểu Thu một chút, cảm thấy yệt hầu như có gì đó ghen lại, muốn nói chuyện nhưng anh không thể phát ra âm thanh nào. Nam nhân từ đầu tới cuối không có nhìn anh, dường như anh chỉ đơn giản là cha của Tiểu Thu, là một người xa lạ. Lâm Bảo run rẩy muốn đi tới gần hắn, thế nhưng nam nhân lại cách anh rất xa, mỗi lần anh sắp tới gần hắn thì hắn lại xoay người đi sang hướng khác cùng một vị khách nào đó nói chuyện. Khi âm nhạc của buổi lễ vang lên, nhìn Tiểu Thu và nam nhân ôm nhau, Lâm Bảo cảm giác trái tim mình cũng vỡ nát mất rồi, loại cảm giác này như có ai đó dùng dao găm đâm vào tim anh, đau đớn vô cùng khiến anh không thể thở nổi...

“Ô ô ô...” Lâm Tiểu Thu đang ở bên ngoài làm bài tập, nghe thấy cha nàng ở trong phòng khóc lên, bắt đắc dĩ lắc đầu một cái. Khi nàng chuẩn bị đứng dậy đi vào thì nhìn thấy Tiểu Chiến nhanh chân hơn đóng cửa lại. Lâm Tiểu Thu có chút không hiểu ý tứ của nam thần, nhưng nam thần cũng đâu có muốn gia sản nhà nàng, hơn nữa hết lần này tới lần khác đều đóng cửa không cho nàng vào là sao?!

Lâm Tiểu Thu bước tới, cánh cửa kéo kẹt mở ra, trước mắt là một hình ảnh vô cùng quỷ dị. Cha nàng nghiêng đầu nằm trong ngực Tiểu ca ca khóc, khóc như ruột gan đứt thành từng đoạn cõi lòng tan nát. Vạn lý trường thành cũng sắp bị tiếng khóc này làm sụp đổ một nửa, mà Tiểu ca ca ôm lấy cha nàng, bàn tay lớn vỗ vỗ sau lưng. Nam nhân xưa nay lạnh lùng lại biểu hiện ra vài phần nhu tình, lúc này còn dán sát vào người cha nàng ấm muội muội nói gì đó. Thế nhưng cha nàng càng khóc càng thương tâm, toàn thân không mặc quần áo run rẩy không ngừng, Lâm Tiểu Thu kinh dị phát hiện, vóc dáng đẹp của cha nàng hình như có chút thay đổi?

Lâm Tiểu Thu cứ như vậy đứng nhìn cha nàng ở trong ngực nam thần khóc tới khóc lui, nam thần lại ôn nhu dỗ dành, vậy mà cha nàng càng khóc càng không ngừng lại được còn lớn tiếng hơn?! Nhìn nhìn một hồi cuối cùng Lâm Tiểu Thu thật sự không chịu nổi nữa ho nhẹ một tiếng, “Cha, làm sao vậy, sao lại khóc lớn như thế?”

Lời còn chưa nói hết, Lâm Bảo gào lên một tiếng đẩy Tiểu Chiến ra, ngay lập tức lui vào trong chăn, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, “A... Tiểu Thu... Sao... Sao con đã trở về...”

Lâm Tiểu Thu bắt đắc dĩ nói, “Con đã về được nửa ngày rồi, Tiểu ca ca nói thân thể cha không khỏe, vì vậy không có đi vào quấy rầy.”

“A... Cha... Cha không sao... Haha... Ha ha ha...” Nếu không có nước mắt trên mặt thì chắc chắn nàng đã tin rồi. Lại nhìn nam thần, giờ khắc này sắc mặt anh hơi tối, rõ ràng tâm tình không được tốt lắm, Lâm Tiểu Thu vô vô đầu nói, “Cha, có muốn con ra ngoài nấu cháo cho không?”

Lâm Bảo là một người cuồng con gái, nhanh chóng bật dậy, “Không cần không cần... Để cha làm cho con...” Mặt nam nhân càng đen hơn.

Lâm Bảo chạy vào phòng bếp nhóm lửa, Lâm Tiểu Thu tiếp tục làm bài tập, nàng dựng thẳng lỗ tai nghe ngóng, liền nghe thấy cha nàng mềm giọng nói chuyện với Tiểu Chiến, âm thanh không rõ lắm, nàng cũng không để ý nữa.

Tiểu Chiến bị anh nhắc tới phiền, thô bạo mắng một câu, “Lão tao hàng, câm miệng!”

Lâm Bảo hoảng sợ vội vàng lấy tay che miệng hắn, kết quả bị nam nhân ác ý liếm lòng bàn tay. Anh đỏ mặt thu tay về, tiếp tục lăm bằm cắn nhai, “Cậu nha... Sau này đừng ở trước mặt Tiểu Thu động tay động chân với tôi... Tôi... Tôi không muốn để cho nàng biết... Nó biết rồi nhất định sẽ nổi giận... Như vậy sẽ ảnh hưởng tới học tập... Hơn nữa nó còn thích cậu như vậy...”

Tiểu Chiến không nghe lọt tai dù một câu, nhìn bờ môi đóng đóng mở mở của lão tao hàng, bờ môi ướt át hiện ra thủy quang, vết thương ngày hôm qua bị cắn phát vừa sưng đỏ lại dâm dâm. Nam nhân sắc dục thâm trầm quan sát anh, nhìn nhìn, lão thổ cũng nhận ra liền không được tự nhiên im lặng, anh cúi thấp đầu, lộ ra mi mắt run run.

“Nói tiếp đi, sao lại không nói nữa?” Tiểu Chiến tức giận nói, bàn tay lớn nắm lấy tay anh kéo cả người lão thổ vào ngực. Lâm Bảo ngã vào ngực hắn, vừa muốn tránh ra, liền bị hắn ôm càng chặt hơn.

“Tiên sư nó, làm thế nào cũng không chịu để yên, thật con mẹ nó muốn ngay tại chỗ này thao chết anh, để cái miệng hư hỏng này chỉ có thể gọi tên lão tử!”

Lâm Bảo đỏ mặt nói, “Cậu... Cậu nhỏ giọng một chút... Không nên lớn tiếng như vậy...”

Tiểu Chiến vừa nghe thấy anh nói không muốn bên dưới lại cứng tới không chịu nổi, bàn tay tiến vào trong quần áo xoa nắn vú nhỏ. “Không muốn? Không muốn cái gì? Không muốn xoa nắn đầu vú?”

Lâm Bảo sợ bị Tiểu Thu nhìn thấy, dùng sức đẩy hắn ra, thế nhưng anh thì có bao nhiêu sức lực cơ chứ, đầu vú bị sờ rồi tới vòng eo đầy đặn, mặt lão thổ đỏ bừng, cả người run rẩy, suýt chút nữa lại động tình.

Hai người ở trong bếp liếc mắt đưa tình tấy máy tay chân, Lâm Tiểu Thu thấy có chút không đúng, vừa muốn vào phòng bếp lại nhìn thấy cha nàng đỏ mặt chạy ra ngoài. Mà Tiểu ca ca của nàng ôm tay đi theo phía sau, trên môi là nụ cười khẩy thần bí, thân hình cao to trông như sói ác hướng về cha nàng.

Tiểu Thu nghiêng đầu quan sát, liền nhìn thấy cha nàng được Tiểu ca ca ôm vào lòng xoa xoa chỗ này xoa xoa chỗ nọ, chờ nàng khụ khụ vài tiếng cha thét lên đẩy Tiểu ca ca ra, một mặt lúng túng cười với nàng.

Lâm Tiểu Thu cũng không phải người ngu, Tiểu ca ca cùng cha nàng đã không còn là anh em bạn bè bình thường, thân mật một cách kỳ lạ. Hơn nữa mấy tháng nay trong thôn vẫn luôn có tin đồn, nói Tiểu ca ca là con riêng của cha nàng, Tiểu trưởng thôn bị đội nón xanh bao nhiêu năm mà không hay biết. Bây giờ nhìn lại, đại khái việc này cũng có khả năng là thật.

Lâm Bảo nhìn thấy sắc mặt con gái khó coi, cho rằng nàng phát hiện ra quan hệ của hai người, anh lúng túng lắc đầu, đột nhiên nói với Tiểu Chiến, “Tiểu... Tiểu Chiến... Cậu về thành phố đi... Nơi này có con gái tôi rồi... Cậu... Cậu...” Anh nói mãi cũng không hết câu, anh vẫn là không nỡ thương tổn trái tim Tiểu Chiến dù chỉ là một chút.

Sắc mặt Tiểu Chiến trong nháy mắt âm trầm, nếu là khi trước chắc chắn hắn sẽ nổi giận giáo huấn lão thổ không biết điều này. Nhưng hiện tại hắn đã trưởng thành hơn rất nhiều, hắn chỉ trầm mặc nhìn Lâm Bảo, lát sau, ngữ khí trầm thấp nói, “Được, hôm nay tôi sẽ đi, thế nhưng anh phải chăm sóc bản thân thật tốt, không nên để cho tôi... và con gái anh lo lắng.”

Lâm Bảo vừa nghe hắn nói thật sự muốn rời đi thiếu chút nữa nước mắt lại chảy ra, nín nửa ngày mới nức nở nói, “Cậu... Trên đường chú ý an toàn.”

“Ừ, tôi sẽ xin lãnh đạo nghỉ một ngày, chờ mọi việc xong xuôi sẽ trở lại với anh.” Giọng Tiểu Chiến ôn nhu hơn mấy phần. Lâm Bảo lau nước mắt, buồn buồn ừ một tiếng. Lâm Tiểu Thu nhìn dáng vẻ lưu luyến như Lương Sơn Bá và Chúc Anh Đài hóa điệp của hai người, không khỏi nói một chút, “Cha, sao lại hay khóc như thế, Tiểu ca ca chỉ trở lại thành phố làm việc thôi mà, cũng không phải đi tới tiền tuyến.”

Lâm Bảo sợ Lâm Tiểu Thu nhìn ra chuyện gì chỉ gật gật đầu. Tiểu Chiến nhìn nhìn bụng anh một chút, như vậy cũng tốt hắn sẽ hỏi rõ bác sĩ trong quân đội về cách dưỡng thai cho lão thổ, cũng cho chính hắn

thời gian suy nghĩ mọi việc, dù sao bọn họ cũng không thể che giấu mọi việc đến hết đời.

Tiểu Chiến cứ như vậy rời đi. Lâm Bảo nhìn bóng lưng hắn rời đi ngơ ngác thần thờ, anh muốn tiễn nam nhân đi nhưng lại sợ bản thân không nhận được đòi đi theo hắn, xoắn xuyết một hồi lại nước mắt lưng tròng vào nhà ngồi, con gái gọi ăn cơm cũng không nghe thấy.

Lâm Tiểu Thu cảm thấy hai người này có chút không đúng, cho dù cha nàng là cha Tiểu Chiến đi, nhưng hai người này thân mật không giống cha con mà càng giống những cặp tình nhân hơn. Vừa nghĩ tới người yêu Lâm Tiểu Thu liền hoảng sợ, trước tiên không nói tới việc Tiểu ca ca là thẳng nam, nếu như anh ấy thật sự thích nam nhân, cũng không thể nào yêu thích người bằng tuổi cha mình như vậy...

Tháng ngày cứ như vậy trôi đi. Lúc trước mười mấy năm Lâm Bảo đều cô độc đơn điệu mà sống, có thể do sau khi ở chung cùng Tiểu Chiến, anh lại không có cách nào thích ứng cuộc sống sinh hoạt cô quạnh này nữa.

Anh u buồn nhìn ra đầu thôn, bụi bặm tung bay trên đường lớn không người, ngầy ngốc đứng rất lâu, mới thở dài, quay người đi về. Ngày hôm nay cách ngày Tiểu Chiến rời đi đã nửa tháng, cái bụng của anh đã lớn hơn một vòng, đầu vú cũng ngứa vô cùng, anh như tự ngược bản thân mà không chạm vào chúng nó, hắn muốn đợi nam nhân quay về, sẽ đem tất cả sữa tươi âu yếm đút cho hắn.

“Tiểu Chiến...” Lâm Bảo khó chịu lắm lắm, khắp khểnh hướng về nhà mà đi, trên đường về, anh gặp phải Tiểu trưởng thôn.

Tiểu trưởng thôn liếc mắt nhìn anh, ánh mắt có chút lạnh, nhưng ngay lập tức lại lộ ra nụ cười sang sảng, “Lâm đệ đệ, cậu lại chạy ra đầu thôn à?”

Lâm Bảo đối với người này có việc hồ thẹn, vừa xấu hổ vừa lúng túng, anh không biết phải nói gì, chỉ có thể buồn buồn ừ một tiếng. Tiểu trưởng thôn đánh giá trên dưới người trước mặt một phen, nhìn qua cũng không phải nhân vật khuynh nước khuynh thành gì. Nghĩ tới nỗ lực cũng không hiểu tại sao tên tiểu tử thối kia lại đi yêu thích người này?

“Cậu đang đợi ai vậy?” Khẩu khí Tiểu trưởng thôn không tốt. Lâm Bảo cảm thấy Tiểu trưởng thôn mang theo địch ý, trong lòng lại càng sợ hãi, không dám mở miệng. Tiểu trưởng thôn nhìn bộ dáng hoảng sợ này của Lâm Bảo liền nổi giận, trước đây hai nhà cũng không có xung đột gì, quan hệ vẫn bình thường, nhưng hiện tại không khác gì lão nông dân câu dẫn con trai ưu tú nhà mình, nhất định hai người phải nói chuyện rõ ràng.

“Lâm Bảo, chúng ta coi như đã quen biết mấy chục năm, cậu là ai, tôi biết, tôi là ai, cậu cũng phải biết. Tôi tuy chỉ là một trưởng thôn, nhưng tôi vẫn có chút bản lĩnh, muốn chèn ép một số người cũng không phải là không thể đi, cậu thấy tôi nói như vậy có đúng không?”

Ở nông thôn, trưởng thôn như là ông vua một xứ, muốn hô mưa gọi gió như thế nào cũng được, dù sao thôn dân vẫn vô cùng kính nể trưởng thôn, vì lẽ đó Lâm Bảo rất sợ Tiểu trưởng thôn. “Ừ... Tôi biết...” Anh sợ hãi gật đầu.

Tiểu trưởng thôn thấy anh biết điều như vậy, cảm thấy mọi chuyện vẫn còn có thể cứ vẫn liên nói, “Tiểu tử thối nhà tôi cũng đi rồi, nó không phải người xấu, nhưng tâm tính vẫn chưa trưởng thành, cũng như tôi khi còn trẻ, là một kẻ đào hoa, thấy người nào đó liền nổi lên tâm tư muốn chinh phục, chính bởi vì việc này, tôi bị mẹ Tiểu Chiến phê bình không ít lần.”

Lâm Bảo nghe xong cũng không hiểu rõ là ý gì, chỉ có thể liên tục gật đầu.

Tiểu trưởng thôn còn nói, “Lúc trước khi nó ở trường quân đội, không ai nghĩ tới mới hai ba ngày mà huấn luyện viện đã phải gọi điện về cho tôi, nói tiểu tử thối kia không chịu tập trung học tập, chỉ biết đi trên chóc bạn học nữ ở đó, có một lần... Nó cùng một học viên nữ khác đi vào khách sạn, cậu nói xem, đây là chuyện gì không biết, thực sự là vứt hết mặt mũi của người làm cha này đi mà.”

Nghe được chuyện này, trong lòng Lâm Bảo vô cùng khó chịu, anh yên lặng cúi thấp đầu, một chút hành động cũng không có.

Tiểu trưởng thôn nói tiếp, “Tiểu tử kia nhà tôi, tuy rằng là một tên xấu tính lại lạnh nhạt, nhưng dù sao vẫn đang là sinh viên đại học, kiểu gì nó vẫn sẽ tìm mấy cô gái trong thành phố nói chuyện yêu đương, cậu nói có đúng không?”

Lâm Bảo nghĩ tới chuyện sau này, anh muốn rời đi, anh không muốn nghe. Nghe được những lời này của Tiểu trưởng thôn trong lòng anh khó chịu, khó chịu tới sắp không nhịn được.

Thế nhưng Tiểu trưởng thôn ngăn anh lại không cho anh rời đi, “Lâm Bảo, cậu đừng đi, nghe tôi nói hết lời đã.”

“Mặc dù tôi là cha nó, nhưng tôi thật sự không quản nổi nó, nó thích làm gì thì sẽ không nghe ai khuyên cả, tôi là cha nó nên đã quá quen thuộc rồi, kiểu nó thích chính là nữ nhân chân dài eo nhỏ ngực lớn, đây cũng là mẫu hình thời còn trẻ của tôi, cái này gọi là di truyền! Ừ... Ngày hôm nay tôi nói cho cậu biết chuyện này, cũng không có ý gì khác, chỉ là hy vọng cậu có thể nhìn nhận rõ mọi chuyện, chúng ta cũng coi như nhìn nhau lớn lên từ nhỏ, tôi không hy vọng cậu bị con trai của tôi lừa...”

Trong lòng Lâm Bảo hét loạn lên, cái gì anh cũng không muốn nghe, cái gì anh cũng không thấy rõ. Thế nhưng Tiểu trưởng thôn vẫn còn đang nói, không chịu để anh yên mà nói rất nhiều, nói xong tình sử của Tiểu Chiến, lại nói tới việc tìm bạn đời giúp anh, giới thiệu Lâm quả phụ bên cạnh cho anh.

Lâm Bảo lắc đầu, đầu khó chịu như bị nổ tung, đau nhức từ dạ dày truyền tới từng trận buồn nôn.

Cuối cùng khi anh không thể chịu nổi nữa đành đưa tay lên che miệng nôn khan mấy lần, anh nhanh chóng cúi người nôn ra, anh vừa nôn vừa khóc, nước mắt nước mũi chảy đầy mặt, căn bản không khống chế được cảm xúc.

Lúc này Tiểu trưởng thôn mới im lặng, sắc mặt khó coi nhìn anh, “Cậu... cậu nôn ra!”

“Ồ ô... ” Lâm Bảo khóc nức lên, nhưng không khống chế được trận buồn nôn trào lên từ dạ dày.

Tiểu trưởng thôn lùi về sau vài bước, dường như đột nhiên nghĩ tới cái gì, run giọng nói, “Cậu nôn? Vậy mà cậu lại nôn? Lẽ nào... Lẽ nào cậu mang thai rồi!”

Lâm Bảo vừa nghe vậy giật mình ngẩng đầu, anh khóc lóc liều mạng lắc đầu, thế nhưng bàn tay lại không tự chủ đưa ra che lại vùng bụng như muốn bảo vệ.

Tiểu trưởng thôn dường như thông minh hơn người, vừa nhìn liền rõ ràng mọi chuyện, chán nản lùi về sau, qua rất lâu, mới lẩm bẩm nói, “Không nghĩ tới... Không nghĩ tới con trai của tôi lại bước theo gót chân cha nó...”

30. Chương 30

Trans & Edit: Gấu TwT

Lâm Bảo vẫn đang nôn khan, Tiểu trưởng thôn ở bên cạnh mặt lạnh nhìn anh, không nói một lời, kỳ thực tính tình Tiểu Chiến có bảy phần lạnh nhạt đều là được di truyền từ Tiểu trưởng thôn.

Lâm Bảo là một người tính tình ôn hòa, anh cảm thấy rất có lỗi với Tiểu trưởng thôn, xin lỗi mọi người trong thôn, xin lỗi mọi người trên thế giới này, càng nghĩ anh càng đau lòng nước mắt càng chảy nhiều hơn, thân thể anh vốn đã ốm yếu, hiện tại lão đảo mấy lần suýt ngã xuống đất.

Tiểu trưởng thôn nhìn Lâm Bảo khóc đến đáng thương, lúc sau thở dài nói, “Lâm Bảo, đừng khóc...”

“Tôi... tôi... có lỗi với anh...”

Tiểu trưởng thôn chính là muốn lợi dụng sự hổ thẹn này của anh để giải quyết mọi việc, nghe thấy anh nói vậy liền nghiêm mặt nói, “Chuyện này cũng không phải là không có khả năng cứu vãn, Lâm đệ, cậu uống thuốc phá thai, đem đứa bé bỏ đi, cậu có biết việc một người đàn ông có thể mang thai là chuyện kinh thế

hải tặc như thế nào không, nhìn bụng như thế này chắc cũng chỉ mấy tháng đầu, không bằng phá thai, sau đó cậu có thể ung dung tự tại mà sống, Tiểu gia chúng tôi cũng bớt việc.”

Lâm Bảo vừa nghe tới phải bỏ đi đứa bé, theo bản năng đưa tay ôm bụng lắc đầu.

Tiểu trưởng thôn tiếp tục khuyên bảo anh, “Một nam nhân có thể mang thai, chuyện nào làm sao có khả năng? Cậu định sinh bằng phía sau sao? Đừng mơ đẹp như vậy, chỗ kia nhỏ như vậy làm sao có thể chịu nổi sức ép quá lớn, việc này cũng quá gượng ép thân thể! Tôi cũng vì nghĩ cho cậu, không muốn cậu chịu đựng đau đớn thể xác mà khuyên cậu nên bỏ đứa bé đi.”

Nước mắt Lâm Bảo mông lung bàn tay vẫn ôm chặt bụng, anh không nỡ, làm sao anh có thể cam lòng bỏ đi đứa con của Tiểu Chiến, anh rất yêu hấn, anh nằm mơ cũng muốn biến thành nữ nhân để có thể mang thai đứa nhỏ của hấn...

“Ô ô ô...” Lão thổ chỉ biết khóc, thanh âm day dứt nhỏ dần lại như đang đau tới sắp ngắt đi.

Tiểu trưởng thôn vài lần nhẹ dạ đã muốn bỏ qua, nhưng vừa nghĩ tới tên khốn kiếp kia, nghĩ tới con trai mình cũng đi tìm đàn ông nói chuyện yêu đương, đứa con của bản thân không phải cũng giống tên khốn kiếp kia sao, lại nói, nó là người của Tiểu gia, làm sao có thể yêu nam nhân, con trai đi tìm vợ là nam nhân không phải như đang đánh vào mặt mình hay sao?!

“Được rồi, mọi chuyện cứ như vậy mà làm, ngày hôm nay tôi sẽ đi tìm bác sĩ để mua thuốc, thuốc này tác dụng phụ rất ít, uống xong rất nhanh sẽ thấy hiệu quả.” Bây giờ đâu có giống như anh ngày xưa, thuốc gì cũng không có, chỉ có thể mạnh mẽ vượt qua, cố gắng chịu đựng nỗi đau sinh dục. Lâm Bảo lắc đầu, nhưng Tiểu trưởng thôn căn bản làm như không thấy, lôi kéo Lâm Bảo đi mua thuốc phá thai.

Lão thổ khóc lóc không để ý đường đi liền bị trượt chân ngã xuống, người trong thôn đi qua nhìn thấy lại gần quan tâm hỏi, Tiểu trưởng thôn cười ha hả nói, “Lâm Bảo không chịu uống thuốc cho khỏi hết bệnh, tôi là trưởng thôn đương nhiên phải chăm sóc cậu ấy.”

Lâm Bảo lau nước mắt nói, “Tôi không bị bệnh... Tôi không bị sốt... Tôi không muốn uống thuốc...” Thôn dân ít nhiều gì vẫn sợ trưởng thôn, hướng chỉ đạo này trong thôn vẫn đồn đại Tiểu Chiến là con riêng của Lâm Bảo, những thôn dân này cũng không dám lo chuyện bao đồng, sau khi khuyên bảo vài câu liền rời đi.

Chờ mấy người thôn dân đi xa, Tiểu trưởng thôn mới sầm mặt lại nói, “Không uống? Cậu không uống thì sau đó vẫn bị ép uống mà thôi! Cậu nghĩ Tiểu Chiến nó chịu lấy cậu sao? Cậu nghĩ thôn dân trong làng sẽ chấp nhận chuyện cậu là nam nhân nhưng có thể sinh em bé sao? Cậu có nghĩ tới chuyện để đứa bé ở trong hộ khẩu như thế nào không, có quá nhiều vấn đề không thể giải quyết được, cậu có hiểu không hả?”

Đầu Lâm Bảo nghĩ về mấy chuyện này đều loạn hết lên, anh vốn không nghĩ tới lại có nhiều vấn đề sẽ xảy ra như vậy, bị trưởng thôn chất vấn như vậy chính anh cũng không thể trả lời, anh có chút do dự về quyết định của bản thân.

Lúc này hình ảnh của tiểu tử xấu kia hiện lên, hấn nói sẽ cùng anh nuôi nấng đứa nhỏ, hấn nói sẽ không tiếp tục lừa anh.

Lâm Bảo càng nghĩ càng đau lòng, càng nghĩ càng xoắn xuýt, nước mắt không kiềm được lại rơi xuống.

Thế nhưng Tiểu trưởng thôn không cho anh thời gian nghĩ nhiều như vậy, kéo anh tới phòng khám tại đầu thôn.

“Lão Ngô, ông còn thuốc phá thai không?”

Lão Ngô chính là người lúc trước chẩn đoán bệnh ung thư của Lâm Bảo, hấn vừa nghe tới thuốc phá thai nét mặt già nua hiện lên tia hèn mọn, “Ai u, sao vậy, trưởng thôn ngài trêu chọc phụ nữ làng hoàng rồi sao?”

Tâm tình Tiểu trưởng thôn không tốt, cũng không muốn đùa giỡn với hấn, sau khi nhận được thuốc liền kéo Lâm Bảo rời đi.

Lâm Bảo khóc lóc nói không muốn, Tiểu trưởng thôn cuống lên liền bóc một viên thuốc đưa vào trong miệng anh.

Lâm Bảo từ khi mang thai thân thể vừa gầy vừa yếu, làm sao có thể so được với thân thể dẻo dai của Tiểu trưởng thôn, trong nháy mắt viên thuốc kia bị nhét vào miệng, Tiểu trưởng thôn trừng mắt nói, “Mau nuốt xuống! Nếu cậu không uống sau này đừng có hối hận, cậu không nghĩ tới bản thân thì phải nghĩ tới con gái! Lẽ nào cậu muốn con gái biết cha nó sinh thêm cho nó một em nhỏ à?!”

Vừa nghĩ tới con gái Lâm Bảo bối rối vô cùng, trong lúc vô tình đã đem viên thuốc kia nuốt xuống.

Nhận ra bản thân đã nuốt thuốc xuống sắc mặt Lâm Bảo trắng bệch, anh khom người muốn đem thuốc đi ra, Tiểu trưởng thôn lôi cánh tay của anh không cho anh nhổ ra. Hai người đàn ông đứng trước đầu thôn dây dưa một trận, Tiểu trưởng thôn một bên ngăn cản một bên khuyên nhủ, “Cậu thật sự cho rằng Tiểu Chiến thích cậu sao, không thể nào, nó thích chính là nữ nhân trẻ tuổi, mấy cô gái trẻ đẹp xinh xắn, cậu nhìn lại bản thân một chút, đã bao nhiêu tuổi rồi, đừng tiếp tục có ý nghĩ trâu già gặm cỏ non nữa.”

Tiểu trưởng thôn thật giỏi trong việc thuyết phục người khác, suy nghĩ cũng cực kỳ nhạy bén, một đồng việc cứ như vậy ào ào qua loa nói cho Lâm Bảo nghe, nói tới khi sắc mặt Lâm Bảo vàng vọt, cặp mắt to tròn cũng khóc tới cạn nước mắt, một chút tinh thần cũng không vụng nổi lên.

Hai người đứng như vậy chờ viên thuốc vào bụng, Tiểu trưởng thôn mới yên tâm, vỗ vỗ bả vai anh, trước sau như một sang sảng nói, “Lâm đệ, tôi là muốn tốt cho cậu, nếu như cậu đau lòng, cứ việc tìm tôi tán gẫu, nếu như cậu cô đơn, tôi sẽ giới thiệu cho cậu một quả phụ thôn bên...”

Đang nói Tiểu trưởng thôn liền dừng lại nhìn Lâm Bảo khắp khểnh càng chạy càng xa, khuôn mặt tươi cười của Tiểu trưởng thôn cứng đờ, kỳ thực anh cũng không biết mình làm như vậy là đúng hay sai, anh chỉ biết bản thân không thể để cho Lâm Bảo giống như chính mình lúc trước, vừa đau khổ vừa lúng túng mang theo cái bụng lớn, không nơi dung thân.

Lâm Bảo về đến nhà, một mình nằm trên giường, sau đó không thể dậy được nữa. Anh gặp ác mộng, mơ thấy một đứa nhỏ đáng yêu quay lại hướng anh mỉm cười, đứa nhỏ vừa trắng trẻo lại xinh trai, đứa bé có thân hình cao cao giống như Tiểu Chiến thu nhỏ, nó hướng Lâm Bảo cười cười, sau đó, trong miệng bé chảy ra máu, trong mắt chảy nước mắt. Giọng cậu nhóc buồn buồn vang lên, “Cha, sao cha lại muốn giết con?”

Lâm Bảo từ trong ác mộng tỉnh lại, chờ anh vừa mở mắt liền nhìn thấy Tiểu Chiến ngồi bên giường, sắc mặt âm trầm. Lâm Bảo vừa nhìn thấy hấn, nước mắt không tự chủ được chảy ra. “Tiểu... Tiểu Chiến...”

Nam nhân mím mím môi mỏng, ánh mắt kiềm chế lại âm trầm. Lâm Bảo theo bản năng đưa tay sờ bụng, nơi đó không có bất kỳ sự đau đớn nào, vẫn hơi trướng lớn, đứa nhỏ dường như vẫn còn, nó chỉ đang yên lặng nằm ngủ bên trong bụng anh mà thôi.

“Ồ... Tiểu Chiến...” Lâm Bảo vừa áy náy vừa đau khổ, do anh uống thuốc phá thai, do anh muốn bỏ đi đứa con của Tiểu Chiến, là anh có lỗi với Tiểu Chiến.

“Vì sao lại uống thuốc?” Giọng nói của nam nhân rất lạnh lùng, từ hơi lạnh tỏa ra một trận thất vọng bi thương. Bầu không khí giữa hai người lần đầu bế tắc như vậy.

Tiểu Chiến yên lặng nhìn anh, trong lòng vừa tức vừa hận, cha hấn nói với hấn Lâm Bảo căn bản không muốn sinh đứa nhỏ, trên đời này sẽ không có người đàn ông nào đồng ý sinh con cho đồng tính, ông nói Lâm Bảo lén lút đến chỗ lão Ngô mua thuốc, sau đó may mắn cho hấn là lão Ngô lấy sai thuốc, nếu không thì đứa nhỏ trong bụng Lâm Bảo đã không còn. Tiểu Chiến nói rõ sự tình từ đầu tới cuối cho Lâm Bảo nghe.

Lâm Bảo nghe xong tiếng khóc nhỏ lại, anh biết đứa nhỏ trong bụng không sao rồi, nhưng sự áy náy trong lòng không ngừng dằn vặt anh.

Tiểu Chiến thực sự không hiểu Lâm Bảo đang suy nghĩ cái gì, lúc trước đã nói muốn sinh con cho hấn, sau khi mang thai hai người vô cùng hạnh phúc ngọt ngào, thế mà mới qua nửa tháng lại đổi ý, hiện tại không chịu giải thích chỉ biết ngồi đó khóc.

“Anh muốn nạo thai thì nói cho tôi, tôi mang anh lên thành phố làm.” Tiểu Chiến cố gắng đè lại lửa giận nói. Nói thật, lão thổ có thể sinh con, ban đầu hấn đã rất khiếp sợ nhưng càng nhiều hơn là vui vẻ, mang thai con của hấn cũng chỉ có thể là lão thổ, đương nhiên nếu lão thổ không muốn hấn sẽ không cưỡng ép, hấn chỉ giận Lâm Bảo vì sao lại lén lút đi phá thai sau lưng hấn, lại còn đi tìm lão thú y!

Lâm Bảo ngẩng đầu lên, vành mắt sưng đỏ đều là nước mắt, anh ngơ ngác nhìn Tiểu Chiến, đột nhiên nói, “Tôi... Tôi thật sự muốn sinh đứa nhỏ...”

Tiểu Chiến lộ ra biểu tình kinh ngạc. Lâm Bảo khóc nức nở, “Tôi... Tôi sai rồi... Tôi nghĩ không thông... Trong lúc bối rối... Tôi... Tôi thật sự muốn có đứa bé... Tôi thích cậu... Tôi muốn sinh con cho cậu...”

Tiểu Chiến nghe những lời tâm tình này xong khuôn mặt âm trầm cuối cùng cũng thả lỏng, gương mặt tuần tú không còn lạnh lùng, hần nhướn mày hỏi, “Có phải là cha tôi uy hiếp anh không?”

Lâm Bảo là một người tốt bụng, anh vội vàng lắc đầu, anh không muốn phá hoại quan hệ tốt đẹp của hai cha con họ.

Tiểu Chiến nhìn bộ dáng đáng thương của anh, trong lòng hần mềm nhũn, hần cởi ra quần phục, đưa tay ôm lấy lão thổ. Lâm Bảo mềm mại nằm trong lòng hần, cảm nhận hương vị nam tính quen thuộc, oan ức râm rì khóc thành tiếng. Vừa nghe tiếng khóc của anh bên dưới của Tiểu Chiến liền cứng lên, nam nhân đưa tay ôm lấy vòng eo đầy đặn của anh, cúi người hôn sâu.

Trong lòng Lâm Bảo vốn đang lạnh lẽo, dưới cái hôn nóng rực vội vã của Tiểu Chiến dần dần ấm lên, anh vừa cùng hần hôn môi vừa cố gắng lên tiếng, “Ồ... Tiểu Chiến... Tôi... Tôi sai rồi...” Là do anh không đủ kiên định, suýt chút nữa liền giết đi đứa bé trong bụng.

Tiểu Chiến thở dốc đem anh ôm lên giường, trong nháy mắt đem áo trong của anh xé rách, Lâm Bảo kêu một tiếng, vú nhỏ bên trong quần áo lộ ra. Bàn tay thô ráp của Tiểu Chiến xoa nắn trên ngực anh, nhũ thịt bị bàn tay lớn đè ép xoa nắn, chỉ chốc lát sau đầu ngực liền sưng lớn nhô lên, Tiểu Chiến dùng hai ngón tay ma sát, xoa tới khi lão thổ khẽ run, thân thể đều mềm nhũn.

“Tôi nói cho anh biết, anh đem con lão tử phá đi, lão tử vẫn có thể khiến anh tiếp tục mang thai!” Tiểu Chiến tàn bạo mắng to, kéo lấy đầu vú bên trái, kết quả tuyến sữa bên trong bị ảnh hưởng, Lâm Bảo bị đau đưa tay ra che lại, nam nhân tiếp tục ngược đãi hai đầu vú, tới khi thấy chúng đỏ chót sung huyết mới thấy lão thổ đáng thương, hần miễn cưỡng buông tha cho anh.

Lâm Bảo biết Tiểu Chiến giận anh, chỉ có thể vừa khóc vừa nhận sai, thân thể đầy đặn ngoan ngoãn chủ động đi ma sát cơ ngực rắn chắc của nam nhân, hành động to gan dám đương chủ động đưa một đầu ngực vào miệng nam nhân.

Tiểu Chiến đương nhiên không bỏ quacho anh, hần cắn mạnh vào một bên ngực, cố ý cắn ra dấu răng trên đầu ngực trắng nõn, bên ngoài đều bị hần cắn tới rách ra, lại quay sang cắn bên còn lại.

Lâm Bảo cúi đầu nhìn tên nhóc xấu xa kia ngậm ngực bản thân, trên mặt nổi lên ý xuân, bởi vì đang mang thai nên thân thể anh vô cùng mẫn cảm, hướng chi hiện tại đang thân mật cùng người anh yêu - nhất Tiểu Chiến vì vậy càng kích thích hơn.

“Ồ... Tên nhóc xấu xa... Đừng... Đừng như vậy... Đừng bắt nạt tôi...” Anh xấu hổ đẩy hần ra, ai biết Tiểu Chiến vòng tay ôm lấy eo anh, cặp mông to liền ngồi lên đại dương vật của hần. Lâm Bảo cảm nhận được vật cứng rắn nóng rực kia, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ ửng. Tiểu Chiến cũng không thừa lời, thô bạo cỡi quần anh, cặp mông lớn đã sớm bị đâm thủy làm ướt, Tiểu Chiến đưa tay sờ một cái liền cảm nhận được toàn chất nhầy ẩm ướt, không khỏi nhìn anh cười khẩy.

Lâm Bảo xấu hổ hơn, nửa tháng rồi anh không làm tình, thân thể đã sớm không nhịn nổi, từ khi vừa nhìn thấy Tiểu Chiến, tao huyết của anh liền ướt đến rồi tinh rồi mù, chỉ muốn được đại dương vật đâm vào trong ngay lập tức.

Tiểu Chiến nhắc anh lên, để anh tự mình ngồi xuống ngậm dương vật vào. Lâm Bảo then thùng ôm lấy nam nhân, ghé vào tai hần mềm mại nói, “Tên nhóc xấu xa... Tôi yêu cậu...”

Tiểu Chiến nghiêng đầu nhìn anh, ở trên khuôn mặt hồng hồng của anh hôn mạnh một cái, “Tôi biết.”

“Tôi... Tôi muốn sinh đứa nhỏ của cậu ra...” Lâm Bảo càng nói càng oan ức, nước mắt không kìm được chảy xuống.

Tiểu Chiến liếm đi những giọt nước mắt của anh, hần vừa hôn anh vừa trầm giọng nói, “Anh có sinh hay không không quan trọng, thế nhưng đời này lão tử chỉ cần anh là đủ.”

Lâm Bảo chỉ là lão quê mùa quanh năm ở nông thôn làm sao có thể chịu được những lời nói ngọt như mật của hắn, ôm chặt nam nhân cảm động khóc nức lên.

Tiểu Chiến vỗ vỗ cặp mông to của anh, giễu cợt nói, “Đừng khóc, ngoan, nhanh ăn đại dương vật anh thích nhất đi.”

Lâm Bảo cũng muốn, liền lắc lắc mông, từng chút một tiếp nhận vật kia, đại dương vật mới đi vào được một nửa anh lại khóc lóc muốn ngừng lại.

Tiểu Chiến làm sao có thể buông tha cho anh, nhân lúc anh không chú ý đột nhiên ấn mạnh thân thể, trực tiếp đem đại dương vật dài hơn hai mươi centimet đi vào toàn bộ. Lâm Bảo bị thao tới phóng túng kêu một tiếng, miệng huyết nhanh chóng phun ra một luồng dâm thủy, Tiểu Chiến vừa định rút ra một chút, liền nhận thấy cơ bụng ẩm ướt. Không nghĩ tới lão tao hàng vừa được cắm vào đã đạt cao trào phía sau.

Lâm Bảo run rẩy ôm sát nam nhân, thịt huyết mềm mịn căng chặt nhanh chóng co rút quấy nhiễu đại dương vật, miệng trực tràng sâu bên trong cũng mút lấy đại quy đầu. Tiểu Chiến dừng lại trong chốc lát, chờ lão thổ thích ứng mới chuyển động dâm xuyên vừa nhanh vừa mạnh.

Lâm Bảo đã sớm thích ứng với loại tình ái thô bạo này, ôm lấy cổ nam nhân, chuyển động thân thể phối hợp với động tác của nam nhân, cặp vú mê người no đủ cũng theo tiết tấu mà lay động liên tục. Đầu vú bị cắn sung huyết hiện tại đang mềm mại ma sát cơ ngực của nam nhân, kích thích dục hỏa của Tiểu Chiến càng sâu, hắn đưa tay ôm chặt lấy anh, để cặp vú kia đều bị đè ép trong cơ ngực rắn chắc, Lâm Bảo thổ không nổi rên rỉ một tiếng kháng nghị, tiếp tục vận vẹo vòng eo tiếp nhận nam nhân. Mông lớn của Lâm Bảo cong lên, từ phía sau có thể nhìn thấy một dương vật lớn thô to đen tím không ngừng thao mở thịt huyết, theo động tác ra vào của dương vật còn có thể nhìn thấy dâm thủy bắn ra từ bên trong.

Tiểu Chiến thao một hồi liền xoay người đặt lão thổ lên giường, động tác như đóng cọc ầm ầm thao xuống. Lâm Bảo bị làm tới trước sau lắc loạn, cặp mông lớn càng cong lên cao hơn, miệng huyết co rút liên tục không ngừng hút lấy đại dương vật, mông lớn cũng bị thao tới đỏ hồng. Bụng Lâm Bảo bị thao tới nhô cao hơn, bên trong không chỉ có đứa nhỏ mà còn có thêm đại dương vật của Tiểu Chiến.

“Ô... Quá sâu... Tên nhóc xấu xa... Nhẹ một chút... A a a ~ ~ ~” Tiểu Chiến rút ra một phần dương vật, đại quy đầu vừa rời đi miệng trực tràng một chút, đột nhiên hắn đâm mạnh tiến vào. Lâm Bảo bị thao tới kinh hô một tiếng, hai chân bị giật mình hoảng sợ mà run lên.

“Ô... Không muốn... Tôi không muốn...”

Tiểu Chiến vừa nghe thấy anh nói không muốn, đẩy ra cặp chân dài trắng nõn mạnh mẽ đâm vào, đâm tới khi anh lung tung rên rỉ, sau một hồi đã bị đại dương vật thao tới cao trào.

Nam nhân dùng tư thế này đâm vào hơn trăm cái, lại đột nhiên rút ra, đem lão thổ bị thao tới mệt mỏi xoay người, đổi tư thế cho anh quỳ như chó mẹ trên giường, ngoan ngoãn cho hắn thao làm. Lâm Bảo bị làm tới cả người ứng hồng, còn thịt phía trước đã không thể bắn thêm được gì nữa, bụng lớn bị thao tới lắc loạn, ngay khi anh có suy nghĩ bản thân sẽ là người duy nhất bị thao chết khi mang thai thì Tiểu Chiến găm nhẹ đem tinh dịch nóng bỏng bắn vào bên trong. Bên trong xoang đạo tiếp nhận tinh dịch xong liền mạnh mẽ phun dâm thủy, Lâm Bảo bị bắn tới hồn phi phách đảo, ôm lấy nam nhân không ngừng run rẩy thân thể, anh cảm giác bị bắn tới lớn bụng hơn...

Tiểu Chiến bắn tinh xong thì tâm tình bạo ngược đã lui bớt, ôm lấy lão thổ bị bắn đầy bụng bắt đầu tra hỏi. Lâm Bảo bị hắn nghiêm túc tra hỏi, hoảng sợ khóc lên rồi ngoan ngoãn nói rõ mọi chuyện, sau khi nghe xong Tiểu Chiến càng thương anh hơn, ôm lấy lão thổ hôn hôn, lão thổ ngoan ngoãn đáp lại sau đó hạnh phúc nhắm mắt, lúc này Tiểu Chiến mới sầm mặt đi tìm cha hắn tính sổ.

Tuy rằng hắn lãnh khốc vô tình, nên dù Tiểu trưởng thôn là cha hắn thì vẫn phải cảnh cáo vài câu, cha hắn tức giận mắng hắn không ra gì, hắn mặc kệ rời đi, sau đó ôm lão thổ quay về thành phố đường thai.

Lâm Bảo ngoan ngoãn theo tên nhóc xấu xa này về thành phố, tiếp tục ở trong căn phòng đi thuê cùng hắn trải qua sinh hoạt dâm loạn không thể tả.

Trước đây Lâm Bảo rất thuần khiết cấm dục, lúc trước khi cùng vợ làm tình, hai người tắt đèn anh chỉ lung tung làm qua vài cái liền bắn. Hiện tại có thể do bị Tiểu Chiến dạy dỗ thành cả người đều miễn cảm, chỉ

mới nghĩ tới Tiểu Chiến hậu huyết của anh có thể ngay lập tức chảy nước, sau khi bị nam nhân sờ vài cái, tiểu dương vật phía trước nhanh chóng ngẩng cao đầu, đôi khi chỉ cùng nam nhân hôn lưỡi anh cũng có thể bắn tới rồi tỉnh rồi ngủ.

Trước khi biết anh mang thai, tên nhóc này điên cuồng ôm anh làm tình, ngày qua ngày không biết làm bao nhiêu lần, hàng giờ đồng hồ trôi qua mới miễn cưỡng xong việc. Nhưng từ sau khi anh mang thai, ngày thường hẳn chỉ cho anh dùng miệng, nhiều nhất là dùng chân, chỉ đáng thương cho miệng huyết phía sau rất lâu rồi chưa được khai trai.

“Ư ư ư... Tiểu tử xấu... Tôi... Tôi muốn cậu...” Người đàn ông mang thai lớn bụng sát qua yêu cầu làm tình. Tiểu Chiến mới từ doanh trại quân đội trở về, ngày hôm nay cường độ tập luyện của hắn rất lớn, cả người ra một thân mồ hôi rất bẩn, lão thỏ lại rất khao khát vừa ngửi thấy mùi hương nam tính của hắn thiếu chút nữa đã bắn tinh, cứ như vậy liền nhào vào trong ngực hắn cầu xin.

Tiểu Chiến không hiểu, cho rằng anh khuyết thiếu tình cảm, một bên cởi quần áo một bên cùng anh hôn môi. Lâm Bảo khát khao đưa lưỡi vào miệng nam nhân, hôn hôn, hôn hấp của Tiểu Chiến trở nên hơi ồ ồ, nhưng vẫn cố nén dục vọng đẩy anh ra, “Lão tử phải nhịn rất lâu, con mẹ nó anh đừng châm lửa nữa!”

Lão thỏ vô cùng đáng thương nhìn nam nhân, anh cũng phải nhịn rất lâu rồi, tức đến tao huyết cũng sắp bị ngứa chết. Nhưng lão thỏ hướng nội hay thẹn thùng, càng không dám nói thẳng ra, chỉ có thể rậm rì nhào vào trong ngực nam nhân, suy nghĩ xem bản thân có thể câu dẫn tên nhóc này tới thú tính quá độ mà thao anh hay không. Nhưng ai biết nghị lực của Tiểu Chiến rất mạnh, dù đũng quần đã sớm phồng lên vẫn kiên trì hôn anh. Lâm Bảo đặt tay lên trên xoa nắn, thăm dò mà sờ sờ đũng quần Tiểu Chiến. Tiểu Chiến vốn đã phải cố nén dục hỏa lại bị anh sờ như vậy, nhanh chóng đưa tay tát mạnh một cái lên mông anh, mắng lớn, “Sờ cái gì mà sờ!”

Lâm Bảo sững sốt, lập tức oa một tiếng khóc lên. Tiểu Chiến bị dọa tới há hốc mồm, khi mang thai tại sao bảo khóc liền khóc như vậy, nhưng nhớ lại lời vị bác sĩ già dặn hẳn khi mang thai nếu tâm trạng không ổn định rất dễ dẫn đến bệnh trầm cảm sau khi sinh, hẳn vội vàng ôm lấy lão thỏ, như dỗ trẻ con mà dỗ anh, lại cúi đầu hôn hôn nước mắt của anh, bất đắc dĩ nói, “Ngoan nào, lão thỏ đáng yêu, ngày hôm nay tâm trạng không tốt sao?”

“Ô ô ô...” Lâm Bảo bảo thủ không thể nói ra anh muốn đại dương vật hắn đi vào, anh muốn làm tình, rậm rì rậm rì, nửa ngày cũng không nói rõ ra.

Tiểu Chiến đem anh ôm lên giường, liếm liếm mắt anh, nhẹ giọng nói, “Tôi tắm trước, tắm xong sẽ tiếp tục cùng anh ngủ.”

Đương nhiên ý tứ đi ngủ của Tiểu Chiến chỉ đơn giản là đi ngủ, vô cùng thuần khiết, Lâm Bảo cũng đã mấy lần nghe hắn nói như vậy nên hiểu rõ ý hắn, nhất thời cuống lên, ôm Tiểu Chiến không chịu buông tay.

Hai người giằng co nửa ngày, lão thỏ nội liếm thẹn thùng rốt cục khóc lóc kêu lên, “Đừng đi... Tiểu Chiến... Thao tôi... Tôi muốn cậu...”

Nói xong còn chưa đủ, tự mình cởi quần, lộ ra cặp mông to xong lại ngại ngùng vùi vào chăn khóc.

Tiểu Chiến nhìn rõ cặp mông ướt nhẹp của anh liền vui vẻ, đánh một tát lên cánh mông căng tròn, hẳn giễu cợt nói, “Ha, lão tao thỏ muốn được thao sao?”

“Ô ô ô...”

“Nói đi, có muốn đại dương vật thao anh hay không?”

”Ô ô... Tôi...”

Tôi muốn...”

“Muốn cái gì?”

Lâm Bảo mắc cỡ đỏ hết cả mặt, anh uốn éo cặp mông, hờn dỗi nói, “Tôi... Tôi muốn được đại dương vật thao...”

“Anh nói không chủ định à, nói đầy đủ cho tôi!”

“Tao huyết của tôi... Muốn được đại dương vật của tiểu tử xấu thảo...”

Kết thúc việc dạy dỗ lão thổ nói ra ngôn từ dâm dăng, Tiểu Chiến lại bắt đầu chuyên tâm dạy dỗ thân thể anh.

“Ngày hôm nay muốn dùng chỗ nào tiếp nhận tôi?” Tiểu Chiến cũng không tắm rửa, thân thể cường tráng mang theo mùi mồ hôi nhẹ nhàng trực tiếp ôm lấy Lâm Bảo, lão thổ ngửi mùi cơ thể của hắn gò má anh nhanh chóng ửng đỏ, thân thể bủn rủn không yên. Anh then thùng cúi đầu, vừa xấu hổ vừa dâm dăng nói, “Tôi... Tôi... Muốn cậu ôm tôi...”

Lời còn chưa dứt Tiểu Chiến đột nhiên ôm anh lên, cánh tay rắn chắc vững vàng ôm lấy hai chân của anh, hắn dùng tư thế ôm trẻ nhỏ đi tiểu ôm lấy anh. Gò má Lâm Bảo đỏ ửng, anh tiếp tục nói, “Sau đó... Quay về tắm gương...”

“Ồ, tình thú như vậy cũng không tệ nha, anh học được ở nơi nào?”

Lâm Bảo chưa kịp trả lời đã bị tiểu tử xấu xa này ôm vào trong WC, trong WC ánh sáng không quá tốt, dưới ánh đèn mờ ảo nụ cười xấu xa của Tiểu Chiến càng thêm tà mị cùng vóc dáng cao lớn cường tráng đang trần trụi càng khiến người ta mê mẩn hơn.

Lâm Bảo bị nam nhân ôm vào trong ngực, phía sau lưng kề sát cơ ngực rắn chắc của hắn, từ trong gương anh nhìn thấy tao huyết khao khát phun nước của mình và đại dương vật đang gắng gượng chống đỡ của nam nhân.

“Ồ... Xấu hổ quá...”

Tiểu Chiến vừa nghe thấy lão thổ kêu lên, hắn đưa mắt nhìn rồi sau đó tàn nhẫn hôn mạnh một cái lên mặt anh, “Ngày hôm nay sẽ là tập một cùng lão kỹ nữ mang thai đại chiến trong WC, thế nào có muốn diễn cùng tôi hay không?”

Lâm Bảo mờ mịt quay đầu lại nhìn nam nhân, nhìn ánh mắt tà ác tràn ngập sắc dục của hắn, thân thể anh khẽ run lên, xấu hổ đỏ mặt trả lời hắn, “Tôi... Tôi đồng ý... Cậu... Cậu làm gì tôi cũng được...”

Tiểu Chiến nghe anh nói vậy trong lòng liền nóng lên, cũng không tiếp tục đùa anh, đem đại dương vật đưa tới ma sát với miệng huyết, đại quy đầu chen vào bên trong ngay lập tức được dâm thủy bao lấy, đại dương vật dài hơn hai mươi centimet đột ngột chen vào trong thịt huyết. Lâm Bảo bị hành động đột ngột này của hắn làm giật mình, nhưng anh nhanh chóng cảm nhận được khoái cảm mà vật cứng kia mang lại.

“Ừ... A... Thích... Lớn quá...” Lão thổ dâm dăng phóng túng kêu lên, hai chân run run, suýt nữa lại bị đâm tới bắn ra.

Tiểu Chiến đi vào được hai phần ba thì bắt đầu cảm nhận được miệng trực tràng bên trong, vào thêm chút nữa là có thể chạm tới bụng lão thổ. Nam nhân cũng không dám khiêu khích cho miệng trực tràng mở ra, dù sao hắn vẫn sợ thân thể Lâm Bảo không chịu nổi, chỉ có thể ma sát tuyến tiền liệt bên ngoài. Chỉ như vậy cũng khiến Lâm Bảo bị làm tới kêu khóc liên tục, anh nhìn bộ dáng bản thân mở rộng hai chân ở trong gương, hậu huyết hồng hồng ẩm ướt co rút mút lấy đại dương vật thô đen, theo động tác dâm xuyên còn có thể nhìn thấy tràng thịt bị kéo theo ra ngoài, miệng huyết từng vòng từng vòng co rút như cái miệng nhỏ mút đại dương vật vào bên trong. Lâm Bảo càng xem càng xấu hổ, càng nhìn càng thấy kích thích, sau một lát không nhịn được phải bắn tinh.

Tiểu Chiến ở đằng sau kiên trì thao anh, nam nhân có thể lực tốt làm vài trăm cái cũng không thấy mệt, Lâm Bảo bị đưa lên cao trào ba bốn lần, thân thể không còn sức lực dư thừa, ánh mắt anh đã sớm tan rã từ trong gương chăm chú nhìn Tiểu Chiến, ngắm gương mặt góc cạnh tuấn tú của hắn, nhìn bắp thịt phồng lên nơi cánh tay, bắp đùi trắng kiện, ánh mắt anh si mê, nước miếng không kiềm chế được cũng sắp chảy ra.

Tiểu Chiến nhìn thấy bộ dạng ngơ ngác này của anh suýt chút nữa cười lớn, nhưng hiện tại hắn đang thao làm tiểu huyết, bầu không khí không thể bị phá hỏng, nên hắn đành phải cố nén cười, tiếp tục dâm dâm tiểu huyết của Lâm Bảo. Lại thao thêm hơn trăm cái, thịt huyết của Lâm Bảo cũng bị làm tới tê dại, mỗi một tác da thịt bên trong cũng bị làm tới ửng hồng, miệng trực tràng bị ma sát tới sưng đỏ, Tiểu Chiến thở dốc vài tiếng, cuối cùng cũng chuẩn bị bắn ra, hắn vừa định rút dương vật ra để bắn lên thân thể đầy đặn của Lâm Bảo thì liền cảm giác được bên trong lão thổ đột nhiên co rút nhanh hơn.

“Ừm... Không muốn rút ra... Bắn... Bắn vào trong...” Lão thỏ quay đầu lại, dầm dề cầu xin hân, ánh mắt kia vô cùng thâm tình cùng dụ hoặc, “Bắn vào... Tôi... Tôi muốn ăn... Tinh dịch của cậu...” Tiểu Chiến không nhìn được nữa, cúi xuống hôn môi anh, động tác bên dưới lại càng thêm mãnh liệt, Lâm Bảo bị làm tới nước mắt chảy ròng ròng, vừa muốn gọi vài tiếng đã cảm giác được quy đầu khổng lồ bên trong đẩy ra miệng trực tràng, trực tiếp tiến vào nơi sâu nhất.

“Ư ư ư...” Tiếng gào khóc bị kiềm nén, từ trong gương có thể nhìn thấy toàn bộ dương vật đâm vào trong cơ thể của anh, hai tinh hoàn chống đỡ bên ngoài cánh mông. Lâm Bảo bị làm tới trợn mắt, hai bắp đùi đập loạn rơi xuống, tiếp theo đó Tiểu Chiến hơi rút ra một phần lại đột ngột đâm mạnh vào trong. Lâm Bảo cảm giác bụng mình ngày càng lớn hơn, hai đầu vú nhỏ sưng lớn đứng thẳng như đang chờ đợi một lần cao trào cực hạn.

Tiểu Chiến bị xoang đạo mềm mại hút đến thở dốc, mồ hôi thấm ướt cả người bắp thịt cường tráng đột nhiên căng thẳng, hân thô bạo ma sát thịt non bên trong, va chạm mạnh mẽ tạo thành tiếng vang không ngừng.

Lâm Bảo muốn kêu thảm thiết xin tha, thế nhưng bờ môi lại bị nam nhân hôn sâu, căn bản anh không thể nói thành lời, huống chi vừa rồi là chính anh yêu cầu nam nhân bắn vào bên trong, thực sự không thể trách ai khác được.

Ồ ô... Anh sai rồi... Không muốn bị cắm vào... Anh không xong rồi...

Tiểu Chiến càng làm càng mãnh liệt, tốc độ rất nhanh, Lâm Bảo bị làm tới thân thể lắc lư liên tục, hai chân của anh bị hân nhắc cao lên, cặp mông to cũng vặn vẹo biến hình, ngay khi anh có suy nghĩ hân sẽ dừng đại dương vật đâm chết anh thì Tiểu Chiến rung động vài lần cắm sâu vào bên trong anh bất tỉnh.

Lâm Bảo bị bất tỉnh vào sâu trong thân thể nước mắt sinh lý không kiềm được chảy ra, hai bắp đùi như bị rút gân run rẩy, anh kêu lên bắn ra nước tiểu đồng thời hai đầu vú bên trên trong nháy mắt phun sữa, hình ảnh kích thích thị giác khiến Tiểu Chiến gầm nhẹ một tiếng, càng hung ác bắn vào sâu hơn. Lâm Bảo bị làm tới hồn phi phách tán, anh vừa vặn vẹo vài cái lại bị thao tới cao trào lần hai.

Lúc này lão tao hàng bị thao tới cao trào hai lần liên tiếp, dịch sữa càng phun càng nhiều, nước tiểu càng bắn càng nhanh. Nam nhân sợ thân thể lão thỏ bị làm tới hỏng luôn, vội vàng rút dương vật ra, sau đó một cổ tinh dịch liền đi ra theo. Lâm Bảo liếc mắt nhìn bên dưới, thân thể run run rồi ngất đi.

Tiểu Chiến tập mãi thành quen chỉ có thể thở dài, hân biết bản thân không nên mất khống chế, mỗi lần như vậy đều dần vật lão thỏ tới khi ngất đi.

Tiểu Chiến tắm rửa sạch sẽ cho lão thỏ, sau đó liền ôm anh lên giường đi ngủ, chờ tới sáng ngày thứ hai, Tiểu Chiến mang cháo dinh dưỡng tới cho anh, lão tao hàng lại đỏ mặt nói, “Tiểu tử xấu... Tôi... Khi nào thì chúng ta có kỷ nữ mang thai đại chiến WC tập hai...”

“Trời đất...” Quả nhiên hân không nên đánh giá thấp tính dục của mấy người đang mang thai.

31. Chương 31

Trans & edit: Gấu chan TwT

Từ sau khi hai người chơi WC đại chiến, Tiểu Chiến lại mang theo lão thỏ chơi ngoài trời, trên sân thượng cùng nhà bếp, mỗi ngày trời rất dâm loạn. Lão tao thỏ mang thai hàng ngày đều được đại dương vật đùa giỡn, thân thể ngày càng đầy đà đầy đặn, mỗi ngày đều trần truồng đi lại trong phòng.

Lão thỏ không chịu ngồi yên cứ đi loạn trong phòng như thế chọc cho tên nhóc xấu xa kia không nhìn được vác lên giường làm vận động pit tông, sau đó bắn loạn bên trong khiến cho anh vừa thẹn vừa bị trướng bụng khóc vừa mắng hân.

Tiểu Chiến đáp lại là do anh mỗi ngày cầu tháo, hấn làm ông xã tốt của anh đương nhiên phải thỏa mãn không để anh chịu khổ, tiếp theo lại mắng anh là lão kỹ nữ đang mang thai mà suốt ngày ăn đòi ăn tinh dịch của hấn còn bị tháo tới bắn nước tiểu. Hấn nói như vậy khiến lão thổ đỏ mặt, đem đầu vùi vào trong chăn.

Đương nhiên là nam nhân thường ngày thực sự đều có chủ ý riêng, trừ khi tầm mắt của lão thổ không chịu ngoan ngoãn mà cứ chăm chú nhìn hấn, dùng cặp mông lớn vô tình chạm vào hấn, nếu không hấn cũng không chạm vào anh.

Hai người cứ như vậy ngọt ngào làm tình mỗi ngày không biết chán đến hơn một tháng. Lâm Bảo đã ở trong gian phòng đi thuê tới phát ngán, hôm nay anh chủ động ôm cổ Tiểu Chiến làm nũng nói muốn ra ngoài.

Lúc này lão thổ đã mang thai bảy tháng, cái bụng cũng đã lớn vô cùng, mặc quần áo rộng tới mấy cũng không giấu nó đi được.

Tiểu Chiến ôm lấy người yêu, hôn mạnh một cái lên mặt anh nói, “Có thể cho anh đi ra ngoài, nhưng phải nghe lời mặc quần áo tôi mua.”

Khoảng thời gian này tâm tình ác liệt của Tiểu Chiến tăng mạnh, hấn mua rất nhiều thứ cho anh, nào là nịt ngực, quần lót chữ T, áo ngủ tơ tằm kèm một cái đai nhỏ, khi anh mặc lên lộ ra bờ vai mịn màng, núm vú hơi vểnh lên nửa kín nửa hở, phía dưới lại là chiếc quần lót chữ T kia.

“Ừm... Tôi không muốn mặc...” Sau khi mặc vào mấy món đồ kia anh cảm giác bản thân thật sự rất dâm dăng.

Tiểu Chiến không nhịn được cười to, “Không phải mấy thứ đó, là mấy món đồ trong túi này.” Nói xong hấn lấy từ sau lưng ra một túi quần áo mới.

Lâm Bảo vừa nhận lấy phát hiện ra đây là một bộ đồ của phụ nữ mang bầu, áo màu hồng trên ngực có thêu con thỏ nhỏ.

Lâm Bảo đưa quần áo trả lại cho hấn, không biết nên nói như thế nào, “Cậu... Sau lại mua màu hồng...” Anh làm sao có thể mặc thứ này ra đường lớn gặp người đây.

Tiểu Chiến vỗ lên cặp mông tròn của anh, “Ít nói nhảm, ngoan, mặc quần áo vào nhanh lên.”

Lâm Bảo không dám làm trái ý hấn, cởi đi áo ngủ, thân thể đầy đặn hiện ra dưới ánh nhìn chăm chú của Tiểu Chiến, lại mặc vào áo lót hấn mua cho anh, tiếp theo mặc trang phục kia vào.

Tiểu Chiến như lang như sói theo dõi từng động tác của anh, chờ sau khi anh thay quần áo xong, hấn nhanh chóng đi tới ôm eo anh mãnh liệt hôn xuống, hôn tới khi lão thổ không chịu được rầm rì phản kháng, ánh mắt mơ màng có nước mới chịu thả ra.

“Anh thật đáng yêu.” Hấn nghiêm túc khen anh một câu. Lâm Bảo cúi đầu chỉnh quần áo, thẹn thùng không nói ra được lời nào.

Tiểu Chiến xoa đầu anh, lại nói thêm một câu, “Đáng tiếc là không có tóc giả, nếu không thật sự trở thành một người phụ nữ xinh đẹp đang mang thai.”

Lâm Bảo không được tự nhiên nói, “Đáng yêu cái gì mà đáng yêu... Tôi... Tôi không đáng yêu...”

“Sao có thể không đáng yêu, ở trong mắt lão tử anh là đáng yêu nhất.”

Lâm Bảo đỏ mặt không lên tiếng.

Hai người cứ liếc mắt đưa tình như vậy nửa ngày, Tiểu Chiến đội mũ cho anh, sửa lại tóc tai rồi đeo thêm khẩu trang, sau đó mới hài lòng ôm Lâm Bảo đi ra ngoài.

Lâm Bảo vừa ra khỏi cửa cả người đều không thoải mái.

Tuy rằng anh mềm mại ôn nhu, nhưng dù sao cũng là một người đàn ông, sao có thể quen với mấy bộ đồ như này.

“Tôi... Có phải tôi rất kì lạ không?” Lão thỏ đơn thuần nhỏ giọng hỏi Tiểu Chiến đang đi bên cạnh.

Nam nhân ôm sát anh, cười xấu xa nói, “Không có chuyện gì, thực sự đáng yêu lắm.”

Lâm Bảo không chịu nổi tiểu tử xấu mỗi lần nói như vậy, cố ý làm bầm thêm một câu, “Nếu như bị người ta nhìn ra thì sao...”

Tiểu Chiến nghiêm mặt nói, “Tôi là người đàn ông của anh, anh là người vợ đang mang thai của tôi, chỉ cần biết như vậy, những cái khác anh không cần quan tâm.”

Lâm Bảo ừ một tiếng, có chút sợ hãi có chút hạnh phúc ôm lấy cánh tay tiểu tử xấu, cùng nhau đi ra ngoài.

Dọc theo đường đi không phải không có ai quay lại nhìn bọn họ, dù sao Tiểu Chiến cũng là một soái ca vừa cao lớn vừa đẹp trai hơn nữa còn đang mặc quân phục, bên cạnh lại có một người phụ nữ có thai đi cùng. Người phụ nữ kia nhìn qua dáng người cũng khá đẹp, do vành mũ kéo xuống quá thấp nên không ai nhìn rõ khuôn mặt chỉ thấy hai cánh tay nhỏ nhắn lộ ra trắng nõn, đi dưới ánh mặt trời như đang phát sáng hấp dẫn ánh mắt người ta.

Tự nhiên Lâm Bảo cũng cảm nhận được những tầm mắt này, anh chỉ lo bản thân bị lộ, trong lòng run rẩy sợ hãi. Đúng lúc này Lâm Bảo nghe thấy có người phía sau gọi Tiểu Chiến.

“A? Đây không phải là thiếu tá Tiểu sao?”

Tiểu Chiến xoay người, nhìn thấy một thanh niên trẻ tuổi cũng mặc quân phục, người này nhìn sang Lâm Bảo bên cạnh, hai mắt sáng lên, cười nói, “Đây là chị dâu sao?”

Trong quân đội Tiểu Chiến làm Đại đội phó, chức quan không lớn nhưng vẫn có danh tiếng không nhỏ trong sư đoàn H, là nhân tài do quân trưởng cố ý đề bạt lên, có rất nhiều người nhìn mà đỏ mắt, người trước mắt này là Đại đội trưởng của sư đoàn H.

Biểu tình Tiểu Chiến lạnh nhạt, hần ừ một tiếng trả lời, dù cười xã giao đáp lại hần cũng lười không muốn làm.

Đại đội trưởng Tống đã tập mãi thành quen, trái lại nhịn không được quay sang đánh giá Lâm Bảo.

“Chị dâu mang thai mấy tháng rồi sao bụng lại lớn như vậy?”

Lâm Bảo là người hiền lành lại dễ mềm lòng, thấy người quen của tên nhóc này thì ngượng ngùng mở miệng trả lời, “Tôi... Tôi bảy tháng rồi.” Lời vừa nói ra khỏi miệng anh cũng bị dọa sợ yên lặng đứng đó.

Chết rồi, sao anh lại nói chuyện!

Quả nhiên, Lâm Bảo vừa mở miệng, vẻ mặt của đại đội trưởng Tống khẽ biến, nhưng vành mũ Lâm Bảo kéo xuống quá thấp hần không thể nhìn rõ mặt anh.

Sắc mặt Tiểu Chiến như thường, ôm lấy Lâm Bảo đang sợ tới mức run lấy bầy, hần nhỏ giọng an ủi, “Không cần sợ, ông xã dẫn em đi ăn, được không?”

Lâm Bảo nghĩ đi càng nhanh càng tốt, đỡ bị người khác phát hiện ra rồi lại cười nhạo Tiểu Chiến, anh nhắc chân muốn rời đi ngay lập tức.

Lúc này đại đội trưởng Tống lên tiếng, “Thiếu tá Tiểu, bà xã của cậu nhìn qua có vẻ khá lớn tuổi, là con dâu nuôi từ bé sao?”

Tiểu Chiến cười nói, “Đúng vậy, bà xã nhà tôi lớn hơn mười bốn tuổi, làm sao, cậu cũng muốn tìm?”

Đại đội trưởng Tống thấy hần không e dè, thậm chí ngay cả tuổi tác cũng nói ra, nhất thời ghen lời.

Tiểu Chiến cùng Đại đội trưởng Tống chênh lệch tuổi tác cũng không nhiều, chỉ là một bên do được một lãnh đạo quý mến, một bên lại là một nhà ba đời đều trong quân đội, tồn tại quan niệm giai cấp sai biệt, vì lẽ đó nên quan hệ giữa hai người cũng không tốt.

Lâm Bảo đương nhiên hiểu rõ tính khí Tiểu Chiến, nhìn thấy bầu không khí có chút không đúng, anh kéo tay hần, không muốn hần tiếp tục như vậy.

Tiểu Chiến nặn nặn lòng bàn tay của anh, đối với đại đội trưởng Tống nói, “Cậu còn có chuyện gì không?”

Đại đội trưởng Tống lúng túng lắc đầu, yên lặng nhìn Tiểu Chiến ôm lấy người vợ nuôi từ bé của hắn rồi đi, chờ hai người đi xa, hắn mới cười lạnh mắng to, “Cũng chỉ là một thằng ranh từ nông thôn lên thành phố, tìm một nữ nhân lớn tuổi không biết nhục lại còn khoe ra, mẹ nó thể mà lại có sở thích như vậy!”

Lâm Bảo vừa nghĩ tới Tiểu Chiến thừa nhận anh là bà xã, cả người đều cảm thấy không ổn, vô cùng xấu hổ.

Tiểu Chiến liếc nhìn anh, hỏi, “Làm sao vậy?”

Lâm Bảo im lặng nửa ngày mới nhỏ giọng lên tiếng, “Tôi... Tôi sao có thể là con dâu nuôi từ bé...”

“Sao lại không phải, từ lần đầu thấy anh tôi đã nghĩ sẽ cưới anh.”

“Cái gì?”

Năm ấy khi Tiểu Chiến năm tuổi là lần đầu hai người gặp gỡ, là ngày Lâm Bảo hỏi cưới vợ.

Lâm Bảo nhớ lại đứa nhỏ ngạo khí lại lạnh lùng kia, ngay cả ánh mắt cũng không thèm liếc nhìn anh, còn trào phúng anh là nhà quê thiếu hiểu biết.

Tiểu Chiến nhìn thấy dáng vẻ ngơ ngác của anh, không nhịn được bật cười, “Hahaha, tôi nói thể anh cũng tin?”

Mặt Lâm Bảo đỏ bừng, anh thật sự tin những gì hắn nói, hơn nữa còn nghiêm túc suy nghĩ rất nhiều.

Tiểu Chiến yên lặng nhìn anh, đột nhiên nghiêm mặt nói, “Tôi rất hối hận, nếu như khi đó tôi lớn hơn, nhất định sẽ cưới anh về nhà, để anh trở thành vợ tôi.”

Lâm Bảo hơi sững sốt một chút, giọng nói run run, “Cậu... Cậu nói cái gì...”

“Đương nhiên hiện tại vẫn chưa muộn.” Tiểu Chiến cười cợt, khuôn mặt anh tuần mang theo thần thái chưa bao giờ xuất hiện, “Tôi vẫn sẽ ôm anh, yêu anh, ở bên anh, để anh mang thai con của tôi...”

Vành mắt Lâm Bảo lập tức hồng hồng, không biết là do cảm động hay chưa xót, nước mắt không báo trước chảy ra.

Tiểu Chiến vừa nhìn thấy lão thổ khóc vội vàng ôm lấy anh, ở bên đường cho anh một nụ hôn nồng nhiệt, đến khi anh thẹn thùng không còn tâm trạng đau lòng mới thả ra.

Mọi người xung quanh vây xem một anh chàng quân nhân cùng một người phụ nữ đang mang thai hôn nhau trên đường lớn, mọi người thi nhau chụp ảnh sau đó up lên weibo với tiêu đề quân nhân bá đạo cùng vợ hôn nhau trên đường, tình cảm cuồng nhiệt và lãng mạn... Lâm Tiểu Thu lướt web nhìn thấy mấy bài đăng này, cả người đều không thoải mái. Chuyện này là sao... Đây không phải là Tiểu ca ca sao?

Đương nhiên ở bên này Tiểu Chiến ôm người vợ nuôi từ bé của hắn chơi thoải mái, đi dạo phố, ăn cơm, đi nhiều quá hai chân lão thổ vì mệt mà đau nhức, Tiểu Chiến đem anh ôm lên đi tiếp.

Lâm Bảo bị tên nhóc này ôm vào ngực, anh ngẩng nhìn gò má tuần lãng kiên nghị của hắn cảm thấy vô cùng ngọt ngào.

Anh ngượng ngùng ôm chặt Tiểu Chiến, mềm giọng nói, “Tôi... Tôi thật hạnh phúc...”

Tiểu Chiến xấu xa nói, “Đúng là tính phúc rất đủ, có đại dương vật của lão tử anh có thể không tính phúc sao?”

Lão thổ đỏ mặt, mềm nhũn mắng hắn một câu, “Lưu manh.”

Tiểu Chiến u a một tiếng, nghiêng đầu hôn anh, lão thổ xấu hổ né tránh hắn, kết quả lại bị hắn cắn mạnh một cái sau đó mới ngoan ngoãn cùng hắn hôn lưỡi. Hôn môi một hồi lão thổ liền không xong rồi, cặp mông ma sát với cánh tay của nam nhân.

Tiểu Chiến mở mắt nhìn anh, lão thổ xấu hổ không dám nhìn lên. “Lại muốn?”

Lâm Bảo rằm rì không nói lời nào, Tiểu Chiến có ý muốn dạy dỗ anh, nếu cứ để anh một lúc buông thả một lúc lại khép mình không cho, việc này có thể gây bất lợi cho cuộc sống sinh hoạt vợ chồng của hai người sau này.

“Nói nhanh, muốn hay không!”

“Ừm... Tôi... Tôi muốn...”

“Lão kỹ nữ đúng là dâm dăng, bụng đã lớn như vậy rồi còn muốn ăn dương vật của nam nhân.”

Lâm Bảo bị nhục nhã, nước mắt lưng tròng, “Tôi... Tôi...”

“Mẹ nó, nói cho lão tử biết anh là ai, anh muốn cái gì hả?”

“Ô ô... Tôi... Tôi là... Là lão kỹ nữ của cậu... Tôi... Muốn đại dương vật của cậu... Ừ ô ô ô...”

Tiểu Chiến hài lòng nở nụ cười, ôm lão thổ tiến vào một khách sạn gần đó.

Tiến vào trong phòng, Lâm Bảo cởi quần áo bên ngoài, cởi áo lót, cuối cùng xấu hổ bỏ đi quần lót, quần lót màu hồng Tiểu Chiến mua đã ướt hoàn toàn, phần giữa còn dính dính dịch. Tiểu Chiến cầm lên ngửi ngửi, sắc mặt lộ ra nụ cười dâm tà, “Mùi vị cũng đủ tao.”

Lâm Bảo xấu hổ cúi đầu, hai chân luống cuống khép lại.

Tiểu Chiến chỉ thân dưới của hắn nói, “Ngoan, đem thứ anh yêu thích nhất lấy ra.”

Lão thổ xấu hổ đỏ mặt, run rẩy kéo khóa quần của hắn, dương vật thô to bắn ra ngoài, suýt chút nữa bắn vào mũi anh. Lâm Bảo ngửi thấy mùi vị nam tính quen thuộc, cả người nhũn ra, không nhịn được nắm lấy vật kia.

“A... Thô quá...”

“Lão kỹ nữ có muốn ăn nó hay không?”

“Ừ... Tôi không biết...” Anh vừa thẹn lại dâm dăng xoa xoa vật kia của nam nhân, Tiểu Chiến hiểu rõ nắm lấy côn thịt xoa xoa trước bờ môi mềm mại của anh. Lâm Bảo tự mình không chịu nổi hé miệng, nuốt đại dương vật anh yêu nhất vào.

Bờ môi mềm mại ẩm ướt gần như bao bọc lấy đại quy đầu, cái lưỡi đỏ ngượng ngừng liếm láp mã mắt đã mở ra, khi ăn được dịch mận nó phân bố ra anh phần khởi xoay đầu, dùng sức nuốt xuống, dùng khoang miệng âu yếm mỗi một tác da thịt trên đại dương vật.

Tên nhóc xấu xa đang đứng trước mặt anh, thân hình mang theo uy thế vốn có, anh cảm giác bản thân như một con chó mẹ chỉ chuyên thỏa mãn dục vọng của nam nhân.

Tiểu Chiến cúi đầu nhìn anh, nhìn lão thổ mang thai bảy tháng lại phóng túng như kỹ nữ quỳ xuống khẩu giao cho hắn, gò má ửng hồng, sống lưng trắng nõn, cái bụng vì mang thai mà lớn hơn không ít, bất kỳ điểm nào cũng kích thích dục vọng của hắn.

“Lão kỹ nữ, có thích đại dương vật hay không?”

Lâm Bảo nâng mắt nhìn hắn, khí chất ôn nhu mềm mại ban đầu chuyển thành dâm dăng phóng túng, anh kêu lên vài tiếng mơ hồ, mở lớn miệng đem dương vật ngậm sâu hơn, gần như sắp đem đại quy đầu đưa vào bên trong cổ họng.

Tiểu Chiến cảm nhận được không gian nhỏ hẹp ẩm nóng đang bao lấy hắn, thoải mái khiến dương vật không nhịn được thô thêm vài vòng, Lâm Bảo cố gắng chống đỡ, toàn bộ khoang miệng bị đại dương vật chiếm lấy không còn kẽ hở.

“Fuck! Mẹ nó, quá thoải mái.” Tiểu Chiến sờ sờ mặt anh, dương vật trước sau lay động, một lát sau còn va chạm với đầu lưỡi mềm mại.

“Ừ ư ư...” Lâm Bảo bị dâm tới nước mắt lưng tròng, bờ môi không cách khép lại chảy ra chất nhầy, theo khóe miệng nhỏ xuống trên đầu vú bên dưới.

Tiểu Chiến dùng chân sượt qua đầu vú anh, đẩy đẩy cho vú nhỏ lắc loạn trái phải, chất nhầy theo đó bị đẩy đi xa hơn.

Lâm Bảo thấy hấn bắt nạt vú mình, xấu hổ rầm rì vài tiếng coi như phản kháng, hai tay lại nâng vú lên cho nam nhân tiếp tục chà đạp.

Tiểu Chiến tiếp tục thao làm trong miệng Lâm Bảo, phía dưới dùng quần bò thô ráp ma sát đầu ngực anh, đem chúng nó chà đạp tới vừa cứng vừa sưng đỏ, hình ảnh dâm mỹ giống như viên ô mai đỏ hồng trên miếng bánh gato phủ kem sữa trông vô cùng ngon miệng.

Tuy nam nhân nói năng mạnh mẽ thực chất lại không chịu nổi loại kích thích này, mấy lần đâm vào liên vội vàng đem dương vật rút ra.

Lúc này do dương vật dính đầy nước bọt vừa ướt vừa sáng lên, quy đầu màu tím đỏ to lớn dữ tợn như một quái thú, gân xanh nổi lên trông càng đáng sợ hơn.

Lâm Bảo liếm liếm môi nhìn nó, ánh mắt mơ hồ nhìn vật lớn này.

Tiểu Chiến cho rằng anh bị hấn thao tới choáng váng, vội vàng cúi người xuống ôm anh lên.

Lão thổ cứ như vậy dán sát vào người hấn, bây giờ hấn mới nhìn rõ hóa ra trong lúc anh khẩu giao cho hấn đã lên lút bắn tinh, dương vật phía trước mềm mại phun ra dịch trắng, cái mông to đằm sau lại càng loạn hơn, dâm thủy chảy ra rất nhiều.

Tiểu Chiến ôm anh lên giường lớn của khách sạn, Lâm Bảo như một khối bọt biển ngâm trong nước thời gian dài, cơ bắp nằm trên giường, thân thể đầy đặn trắng mịn dính một thân mồ hôi mỏng, cặp vú nổi lên, bụng lớn phồng cao, nhìn qua mang lại cho người ta cảm giác như đang đứng trước một bàn tiệc rực rỡ đầy đủ sắc hương vị.

Tiểu Chiến cúi người, nhẹ nhàng hạ xuống một nụ hôn trên cái bụng đã lớn của Lâm Bảo, sinh mệnh bên trong dường như đã có ý thức của riêng nó, cảm nhận được baba ở bên ngoài mi mi nó thì nhẹ nhàng lấy chân đạp vào bụng Lâm Bảo, chỗ Tiểu Chiến vừa hôn qua hơi động đậy. Ai ngờ baba bé ở bên ngoài nói, “Nhóc con, ngoan ngoãn một chút, dám dẫn vật cha xem, lão tử sẽ quăng nhóc vào thùng rác.”

Nhất thời cái bụng lại bất động như cũ. Cái gì Lâm Bảo cũng không nghe thấy, nhỏ giọng mơ màng sau đó vươn tay muốn tiểu tử xấu ôm anh.

Tiểu Chiến đứng thẳng cởi quần áo ra, bắp thịt cường tráng lộ ra, hấn yên lặng lên giường, đem lão thổ ôm vào trong ngực, vật to lớn bên dưới đẩy đẩy cặp mông tròn của Lâm Bảo.

Lão tao hàng không an phận dựa sát vào Tiểu Chiến vận vẹo thân thể, hai thân thể trần truồng ma sát với nhau, thuận tiện cho Tiểu Chiến âu yếm thân thể anh, bàn tay Tiểu Chiến không chút khách khí đưa ra dùng lực xoa nắn ngực anh, Lâm Bảo được yêu thương thoải mái rên rỉ ra tiếng, hai chân mở rộng chờ nam nhân tiến vào.

“A~... Tiểu Chiến... Tôi... Tôi... Tôi muốn, tôi muốn cậu...”

Tiểu Chiến bị anh câu dẫn không thể tiếp tục nhịn nữa, đại dương vật tách ra mông lớn đem đại quy đầu ma sát ở bên ngoài miệng huyết ẩm nóng rồi chậm chậm đi vào.

“Hừ... Ừm... A~” Lâm Bảo đỏ mặt rên rỉ.

Quy đầu khổng lồ tách ra miệng huyết chen vào, cục huyết mềm mại chậm rãi nuốt đại dương vật vào trong.

“Tiên sư nó, thật chặt!” Tiểu Chiến thở dài một tiếng, một tay hấn xoa bóp trên ngực Lâm Bảo, thân dưới từng chút một xâm nhập vào trong cơ thể anh. Khi đại dương vật đâm vào nơi sâu nhất thì thân thể Lâm Bảo giật giật thắm thiết kêu lên. Tiểu Chiến nắm lấy cổ chân anh gấp lại, hướng sang hai bên tách ra, đôi chân dài trắng mịn bị gấp thành hình chữ M rất kích thích thị giác người nhìn. Đầu tiên nam nhân dừng lại trong chốc lát, ngay sau đó vùng eo khỏe khoắn dùng sức chuyển động liên tục, bên trong hậu huyết mềm mại trơn trượt dễ dàng tiếp nhận dương vật thô to, thân thể Lâm Bảo hoàn toàn mất đi khống chế theo va chạm kịch liệt của Tiểu Chiến mà pháp phòng lên xuống lay động. Lâm Bảo cứ như vậy chìm vào biển tình,

bụng lớn bị tiểu tử kia va chạm mà rung rung, mông lớn chạm vào cơ bụng của hắn phát sinh tiếng vang tục tũ trong phòng.

Tiểu Chiến một bên dùng lực thao anh, một bên cắn vành tai anh nói, “Lão tao hàng, được đại dương vật thao có sướng hay không, thoải mái liền gọi tôi là ông xã, ngoan nào, gọi càng lớn tôi càng khiến anh thoải mái hơn...”

Lâm Bảo xấu hổ trừng hắn, cái gì... Tên nhóc này đang nói gì vậy... Bàn tay Tiểu Chiến đỡ lấy mông anh, chậm rãi đem dương vật ra ngoài, Lâm Bảo thở dốc, ngón tay bấm chặt lấy đệm giường, thịt huyết bên trong dường như cũng sắp bị kéo ra ngoài theo, đến khi chỉ còn quy đầu ở bên trong huyết thì nam nhân bỗng nhiên dùng sức đem toàn bộ dương vật đẩy sâu vào trong, cánh mông tròn bị va chạm rung động biến dạng, Lâm Bảo không chịu nổi đưa thân thể rên rỉ theo động tác bên dưới. Ngay sau đó là những lần va chạm kịch liệt, nam nhân thay đổi góc độ mà đâm vào trong ngày càng sâu hơn.

“Nhanh lên, bà xã đâm nhanh mau gọi ông xã nào.” Tiểu Chiến thao anh ngày càng tàn nhẫn, đại dương vật gần như mất không chế liên tục đâm vào thịt huyết, tràng thịt sung huyết bị làm tới biến dạng, bên ngoài miệng huyết dính không ít dâm dịch.

“Ư... A~... Không muốn... Nhẹ một chút... Tiểu tử xấu... A a~” Cái mông bị va chạm tạo thành tiếng vang xấu hổ, cái bụng lớn trước sau đều đưa gần như muốn đem đứa nhỏ bên trong lắc ra ngoài.

Tiểu Chiến vừa nghe anh vẫn còn gọi hắn là tiểu tử xấu khó chịu lắm, “Lão kỹ nữ thật không ngoan! Mau gọi ông xã.”

Lâm Bảo bị hắn thao tới cả người run rẩy, không thể nhịn được nữa, thất thanh khóc kêu, “A a a~ Ông xã... Ông xã... Quá mạnh... Ông xã... tha cho em đi ~ ~ ~”

“Bà xã, bà xã dâm đảng của anh, em thật con mẹ nó quá đáng yêu!” Tiểu Chiến thô bạo hôn anh, Lâm Bảo ngẩng lên cùng nam nhân mãnh liệt hôn môi, nước bọt theo hành động của hai người không kịp nuốt xuống chảy ra khóe miệng. Tiểu Chiến một bên hôn anh một bên mạnh mẽ thao tiểu huyết bên dưới, không lâu sau liền đem bà xã nuôi từ nhỏ của hắn thao tới bất tỉnh.

“Ư ư ư ư...” Lâm Bảo rên rỉ đạt cao trào, Tiểu Chiến cảm thụ thịt huyết co rút nhanh hơn chặt chẽ cuốn lấy đại dương vật của hắn, càng ngày càng hưng phấn đâm vào miệng trực tràng, xoang đạo đã sớm bị thao tới thành thực không ngừng phun ra chất nhầy, trong nháy mắt quy đầu khổng lồ như được ngâm trong nước ấm.

Tiểu Chiến cảm giác bản thân như tiến vào suối nước nóng, thoải mái khiến gân xanh toàn thân đều nổi lên, hắn thở dốc ôm chặt Lâm Bảo.

Lâm Bảo dùng tư thế ngồi tiếp tục bị tên nhóc kia cuốn theo hắn điên cuồng làm tình, đại dương vật vừa thô vừa cứng của Tiểu Chiến vùi sâu trong cơ thể anh, nhiều lần như muốn đâm thủng miệng trực tràng khiến nó co giật liên tục, đứa nhỏ ở trong không lúc nào chịu ngoan, một lát đá mạnh vài lần một lát như đâm mạnh vài cái khiến lão thổ run run không ngừng.

Hai người bên ngoài dường như không để ý tới, dính vào nhau điên cuồng hôn môi. Tiểu Chiến muốn nhìn bụng lão tao hàng cùng mặt anh, vì vậy hắn đặt anh lên giường, dùng tư thế truyền thống tiếp tục thao anh. Lâm Bảo ở trên giường bị thao tới thần hồn điên đảo, bụng lớn không ngừng rung lên, cặp vú nhô lên phun sữa ra ngoài, Tiểu Chiến cúi đầu mút đi chất lỏng trên ngực anh, bên dưới lại dùng sức thỏa mãn tính dục của anh. Nam nhân nắm lấy tay anh, gặm cắn núm vú một cách hăng say, cái eo chuyển động như đang đóng cọc va chạm mông lớn, cơ bụng của hắn mạnh mẽ đánh vào cặp mông căng tròn trắng mịn của Lâm Bảo, hành động quá mức kịch liệt khiến dâm thủy bên trong huyết bắn ra.

“Ô... A~ Ư... Em... Không được... Anh... mau tới... A a a~” Thân thể trắng nõn ở trên giường vặn vẹo.

“Mẹ nó, giết chết em lão kỹ nữ của tôi, nhìn tôi, mau gọi ông xã, cầu lão tử thao nát cái huyết nhỏ của em.” Gương mặt tuấn tú của Tiểu Chiến trở nên dữ tợn, hắn đâm xuyên càng mạnh hơn.

“Ư... Ông xã... A a ư ư ư... Dùng sức... Làm em... xin anh...” Lâm Bảo bị từng lần thao làm thoải mái tới tê dại, căn bản không thể suy nghĩ được chuyện gì, khoái cảm thân thể được nhận càng ngày càng mãnh liệt, cảm giác thoải mái sung sướng gần như ăn mòn hết thủy thần trí của anh.

Nam nhân tăng nhanh tốc độ, mỗi lần đều dùng sức đâm vào nơi sâu nhất bên trong, tao tâm cũng sắp bị đung nát, Lâm Bảo cũng không chịu nổi như sắp hỏng tới nơi, chỉ biết nương theo hành động thao làm của đại dương vật mà gào khóc thảm thiết.

“Mẹ... Lão tử muốn bắn!” Tiểu Chiến không cam lòng gầm nhẹ, thân dưới kịch liệt đâm vào thêm mười mấy lần, hai tay nắm lấy đầu ngực Lâm Bảo xoa bóp.

“A... Không muốn... Ông xã... Không muốn...” Phóng đặng rên rỉ vài tiếng, tuyến sữa trước ngực lần thứ hai mở ra, bắt đầu phun ra chất lỏng ngon miệng.

Nam nhân gầm nhẹ mắng anh một tiếng, một bên dùng tay xoa nắn đầu vú, đồng thời bên dưới run lên ở bên trong cơ thể Lâm Bảo bắn tinh.

“A a a...” Thân thể Lâm Bảo co giật, thời gian nam nhân bắn kéo dài hơn một phút đồng hồ, mới đưa toàn bộ tinh dịch bắn sâu vào trong anh.

Tiểu Chiến cũng không nghĩ tới bản thân lại mất khống chế bắn vào bên trong, hấn vội vàng đem dương vật rút ra, chỉ nghe thấy ba một tiếng, miệng trực tràng không kịp khép lại phun ra chất nhầy, hỗn hợp tinh dịch và âm thủy ồ ạt phun ra ngoài.

“Ô ô ô ô...” Lâm Bảo lúng túng không chịu nổi, bụm mặt bật khóc.

Tiểu Chiến hôn hôn khuôn mặt ẩm ướt mồ hôi của anh, không hề có thành ý nói, “Xin lỗi bà xã, không cẩn thận lại bắn vào trong mắt rồi.”

Vừa nghe tới hai chữ bà xã, Lâm Bảo run lên, tao huyết phun ra càng nhiều dịch. Tiểu Chiến thấy anh phản ứng lớn như vậy, lại kêu vài tiếng bà xã, gọi xong lại ép lão thổ gọi hấn là ông xã, trêu đùa anh tới khi khóc âm lên, mới chịu ôm anh dỗ anh đi ngủ.

[Phiên ngoại bên lề]

Trong bụng Tiểu Lâm nhìn một vật lớn màu đỏ tím đi ra đi vào không ngừng, nội tâm của bé cũng muốn tan vỡ rồi, tuy bé vẫn trong bụng cha, chỉ mới bảy tháng tuổi nhưng bé cũng có trái tim rồi, bé cũng sẽ tan vỡ nha.

Trên căn bản từ khi bé ý thức bé vẫn luôn nhìn thấy vật kia ra ra vào vào mỗi ngày.

Có lúc bé cũng sẽ nhầm chán mà chào hỏi vật kia.

“Này, đừng đi, đang làm chi vậy?”

Đại quy đầu cũng không để ý tới nó, tiếp tục ra ra vào vào, ma sát mạnh mẽ khiến cho vùng da thịt bên cạnh vừa sưng vừa đỏ, phân bổ ra rất nhiều chất lỏng.

Tiểu Lâm nhìn nó ra ra vào vào như vậy cũng thấy mệt thay nó, cuối cùng, đợi tới khi Tiểu Lâm mệt mỏi đi ngủ thì vật kia mới phun ra tinh dịch, phun nhiều khiến bên trong xoang đạo đầu đầu cũng có, may mà Tiểu Lâm ở xa không có bị bắn tới. Chờ sau khi hoàn thành nhiệm vụ nó yên lặng lui ra, Tiểu Lâm khi đó vừa mới thức dậy, tâm tình tốt vậy tạm biệt với nó.

“Bye bye~”

Đôi khi đại dương vật không có đi ra ngoài mà lại tiếp tục ra ra vào vào như cũ. Kỳ thực Tiểu Lâm ở trong bụng vẫn rất ngoan, có lúc cánh tay của bé mỏi, chân cũng đã tê rần, muốn nhúc nhích nhưng phải suy nghĩ mãi, giống như lần trước, bé cảm thấy nhà mình như bị động đất còn có tiếng vàng âm âm, bên ngoài vang lên tiếng rống to trầm thấp.

“Thằng nhóc con, có phải lại muốn chết hay không!”

Tiểu Lâm sợ tới ngay cả động cũng không dám động.

Ngoài tiếng rống đó bé còn nghe thấy một giọng nam mềm mại, “Bảo bảo ngoan, con nhanh ngủ đi, ngoan.”

Sau đó lại là giọng nam trầm thấp kia, “Bà xã âm đặng, anh không muốn ngủ, làm sao bây giờ?” Tiếp đó lại chuyển động như cũ.

Chỉ chốc lát vật kia lại quay về bụng nhỏ cùng Tiểu Lâm.

Sau đó Tiểu Lâm liền ngoan ngoãn hướng nó chào hỏi, “Xin chào, lại tới nữa rồi hả?”

32. Chương 32

Trans & edit: Gấu TwT

Ngày hôm nay Tiểu Chiến không ở nhà, Lâm Bảo tự mình nằm trên ban công tắm nắng, bàn tay xoa xoa cái bụng đã lớn hơn rất nhiều.

Hiện tại anh đã mang thai hơn bảy tháng, may là đứa nhỏ bên trong rất ngoan khiến anh bớt lo lắng hơn nhiều, bé rất ít đạp anh, thường ngày đều yên tĩnh nằm ngoan, vì vậy dù mang thai nhưng ngoài cảm giác thân thể nặng nề hơn thì không có gì khiến anh khó chịu.

“Ừ... Ừm ~ Tiểu Chiến...” Trong ngày thường đều có nam nhân làm bạn bên cạnh nên anh không cảm thấy có gì lạ, nhưng hai người vừa tách ra, nỗi nhớ nhung lại bắt đầu gặm cắn trái tim anh, nước mắt nhanh chóng đọng đầy trong đôi mắt to tròn của Lâm Bảo.

Ô... Tiểu tử xấu... Cậu ở đâu... Tôi nhớ cậu...

“Ô... Ô ô...” Lão thỏ ôm bụng đau lòng khóc nức lên, cứ như vậy tự ngược tới hơn nửa giờ đồng hồ, bỗng nhiên sau lưng vang lên giọng nói quen thuộc khiến Lâm Bảo ngỡ ngàng.

“Lão thỏ, làm sao vậy?”

Lâm Bảo ngẩng đầu, ánh mắt mờ mờ lung mờ hồ thấy khuôn mặt anh tuần của nam nhân hiện ra cùng nụ cười xấu xa.

“Tiểu... Tiểu tử xấu?” Lão thỏ cảm giác bản thân anh như đang nằm mơ vậy.

Nam nhân cởi quần phục, đi lên dùng sức ôm lấy anh, cho lão thỏ một nụ hôn sâu.

“A a a a...” Nước mắt lại không nhịn được chảy ra, nhưng lúc này đây là nước mắt vui sướng hạnh phúc, anh động tình ôm chặt lấy nam nhân không muốn buông tay, anh tự mình chủ động đưa lưỡi vào trong miệng đối phương, phẳng phất như hai người là tình nhân xa nhau lâu ngày gặp lại kích động vô cùng, môi lưỡi quấn quýt không rời.

Tiểu Chiến hôn anh, bàn tay lại rời xuống xoa nắn cái bụng nhô cao, cảm nhận sinh mệnh bên trong nhảy lên thể hiện sự tồn tại của nó.

Xoa xoa hai người lại lăn tới trên giường, Tiểu Chiến ôm Lâm Bảo ở trên người, nhìn anh không ngoan xoay xoay thân thể. Đại dương vật cách quần vải như muốn đâm vào trong thân thể anh.

Từ khi Lâm Bảo mang thai, thân thể trở nên mềm mại lại dễ động tình, lúc này anh tự mình cởi quần lộ ra cặp mông căng tròn trắng nõn.

Tiểu Chiến lấy đại dương vật từ trong đũng quần ra, nó hiện tại đứng thẳng như một tòa pháo thu nhỏ.

Lâm Bảo đỏ mặt sờ sờ dương vật hần, nhỏ giọng nói, “Tôi nhớ cậu...”

“Tôi biết.” Tiểu Chiến giơ hai cẳng chân của anh lên, ở bên đùi trong khe hông, “Mỗi tối, tôi đều mơ thấy một lão thỏ nhỏ khóc sụt sùi...”

Lâm Bảo vừa nghe hần nói, vành mắt lại hồng hồng, mềm giọng nói, “Tôi... Mỗi ngày tôi thật sự rất nhớ cậu... Nghĩ tới cậu lòng tôi đều quặn đau...”

Tiểu Chiến muốn cười anh, ai biết anh lại nói ra lời thâm tình như vậy, nhất thời thu lại nụ cười, trên mặt hần lộ ra ôn nhu yêu thương nhìn anh.

Hai người nhìn nhau như vậy, Lâm Bảo là người không chịu nổi trước cúi thấp đầu, vật anh nắm trên tay nóng bỏng nhảy lên vài lần, nó không chịu yên phận mà ngày càng thô to hơn khiến Lâm Bảo sắp không cầm nổi. Anh không ngờ dương vật của tên nhóc này lại có thể lớn như vậy.

“Tiểu tử xấu... Vật kia của cậu thật lớn...” Lâm Bảo then thùng xoa xoa đại quy đầu, anh cảm thấy tiểu huyết bắt đầu có chút ngứa, bên trong như có phản xạ mà tiết ra dịch ruột non.

Tiểu Chiến đã sớm không nhịn được, ba ngày rồi hắn không chạm vào lão thổ, dương vật sắp bị cứng hỏng, tình hoàn đã chứa một lượng lớn tinh dịch không được bắn ra trưởng lên khiến hắn vô cùng khó chịu, hắn chỉ đợi thời khắc này để có thể bắn toàn bộ cho Lâm Bảo.

“Tự mình ngồi xuống đi, ngoan.” Tiểu Chiến trầm giọng ra lệnh. Lâm Bảo cũng không xấu hổ nữa, cố gắng nâng lên cặp mông của bản thân dùng thịt huyết mềm mại ẩm ướt nuốt vào đại dương vật. Bởi vì do trọng lượng thân thể nên dương vật đi vào rất sâu, khi đại dương vật đâm mở miệng trực tràng Lâm Bảo đâm dăng rên rỉ lớn tiếng, anh cảm nhận đại quy đầu đâm vào xoang đạo mang lại đau đớn cùng khoái cảm vui sướng cho thân thể.

“Ừ... Không muốn... Không nên đi vào quá sâu...”

Tiểu Chiến biết bên trong bụng anh có em bé, hắn đưa tay nâng mông anh lên, bên dưới rút ra một phần sau đó chỉ tập trung đâm xuyên vào vách tràng bên ngoài.

Gân xanh trên dương vật lồi lên trông vô cùng dữ tợn đang mạnh mẽ ma sát thịt huyết mẫn cảm, không lâu sau Lâm Bảo không khống chế được tình dục. Anh vừa uốn éo thân thể, vừa dùng ánh mắt hồng hồng ngăm nhìn Tiểu Chiến, ánh mắt kia vừa ôn nhu lại ngọt ngào.

Tiểu Chiến cởi áo trên người anh, đầu vú nhỏ nhỏ run rẩy lộ ra, nhìn qua cực kỳ mê người.

“Lão thổ, sữa bên trong có thể do mất kiểm soát mà phun ra ngoài hay không?” Tiểu Chiến khàn giọng hỏi, động tác bên dưới cũng không dừng lại, mạnh mẽ ma sát thịt huyết.

Lâm Bảo bị thao tới hai chân như nhũn ra, hơn nữa còn không khép lại được, tất cả trọng lượng đều dồn vào nơi hai người đang kết hợp, miệng trực tràng nhanh chóng bị thao mở, Lâm Bảo kêu lên một tiếng liên bị đại dương vật trực tiếp đâm vào đưa lên cao trào.

“A a a... Tiểu... Tiểu Chiến...” Thời điểm đạt cao trào còn không ngừng gọi tên người đàn ông của anh.

Tiểu Chiến nắm chặt tay anh, để lão thổ dùng tư thế cưỡi ngựa lắc lư qua lại trên dương vật của hắn. Đầu vú trắng hồng đã nhô lên, đầu ngực ướt át phun ra vài tia dịch sữa.

Mỗi lần Lâm Bảo đạt cao trào đều sẽ tràn sữa, đặc biệt là khi Tiểu Chiến mút một bên vào, vật nhỏ kia gần như không kiềm nổi mà phun ra càng nhiều, tựa như lão thổ đang đút sữa cho nam nhân.

Tiểu Chiến ngồi dậy, đem lão tao hàng ôm vào trong ngực, cơ ngực rắn chắc kề sát đầu vú mềm mại, cơ bụng của hắn dựa vào phần bụng nhô lên do mang thai của lão thổ, thân dưới tiếp tục dùng lực thao làm xoang đạo.

“Ừ... Không muốn... Không muốn như vậy...” Lâm Bảo nước mắt lưng tròng cầu xin, Tiểu Chiến vẫn không rút ra, khiến cả người lão thổ run lên, tiểu dương vật cũng phun ra tinh dịch.

Tiểu Chiến thích nhất nhìn anh mất khống chế như vậy, cúi đầu hôn lên bờ môi đang tràn ra những tiếng rên rỉ gào khóc, đầu lưỡi dò vào trong cổ họng, mạnh mẽ đảo qua hàm răng, hắn không hề khách khí mà làm loạn trong khoang miệng của anh.

Lâm Bảo khóc lóc gọi hắn, mặt trên bị hắn hôn lưỡi, phía dưới lại bị mạnh mẽ đỉnh làm, vú nhỏ trước ngực cũng ma sát cùng cơ ngực của nam nhân, ba tầng khoái cảm đồng loạt kéo tới chỉ trong chốc lát lại đưa anh tới cao trào.

Khi cái mông lớn gần như bị làm tới biến dạng thì rốt cục nam nhân cũng bắn tinh vào sâu bên trong, tinh dịch nóng bỏng bắn mạnh vào hậu huyết khiến Lâm Bảo hồn phi phách tán, anh ôm lấy nam nhân không ngừng run rẩy, anh cảm giác cái bụng cũng bị bắn tới ngày càng lớn hơn...

Tiểu Chiến dường như rất thích bắn tinh vào trong cơ thể của anh, từ lần đầu thao anh đã không dừng được mà bắn liên tục, bắn nhiều tới nỗi khiến Lâm Bảo vô cùng xấu hổ, sau đó lại được vị bác sĩ kia nói trực tiếp bắn vào không tổn hại gì thân thể, hơn nữa còn có thể sát trùng giúp đứa nhỏ sau này ra ngoài an toàn hơn, lúc này hai người mới yên tâm, cứ như vậy tiểu tử xấu này càng ngày càng quá phận.

“Ừ... A ha... Tôi... Lại tới nữa rồi...”

Lúc này Lâm Bảo cũng đã mang thai hơn tám tháng, cái bụng nhô cao, thân thể lắc lư lay động, cặp vú dồi dào sữa tươi cũng không ngừng run lên, Tiểu Chiến ngậm vào một bên đầu ngực, rất nhanh dịch sữa bên trong liền trào ra.

Tiểu Chiến thoải mái uống sạch, dương vật bên dưới tiếp tục thao thịt huyết của anh, nhưng động tác của hắn lại rất ôn nhu, chỉ là va chạm mài ép triền miên, cũng không còn thô bạo đâm mở miệng trực tràng như lúc trước.

“A a a... Tiểu... Tiểu Chiến... Aha...” Khi Lâm Bảo cao trào thích nhất là kêu tên của hắn.

Tiểu Chiến nhanh chóng cắm vào mấy trăm cái, chờ tới khi lão thổ khốc lóc xin tha mới đưa dương vật rút ra, phun tinh dịch lên bụng anh. Lâm Bảo bị bắn đến đâm kêu một tiếng, tinh dịch vừa nóng vừa dịch bắn vào khiến bụng anh co giật, đứa bé bên trong như kháng nghị mà đập anh một phát.

“A... Đứa nhỏ...”

Tiểu Chiến vừa thấy bụng lão thổ có hiện tượng máy thai, hướng bụng anh mắng, “Nhóc con, đừng có mà bắt nạt cha nhóc.”

Lâm Bảo nghe hắn nói liền bật cười, ôm bụng vui vẻ nhìn tiểu tử xấu.

Tiểu Chiến lau đi tinh dịch trên bụng anh, ôm lão thổ nằm lên giường, một bàn tay còn đi xuống xoa xoa cái bụng đã lớn hơn không ít.

Lâm Bảo bị hắn xoa thoải mái, râm rì kêu, “Úm... Đừng sờ...” Anh lại muốn...

Tiểu Chiến hôn hôn gò má ẩm ướt mồ hôi của anh, đại dương vật lại đâm vào giữa hai chân Lâm Bảo, một lát sau lại bắt đầu di chuyển.

Lâm Bảo đỏ mặt, đưa tay nắm lấy đại quy đầu, bấp dùi cũng cố gắng khép lại đem đại dương vật thô cứng ôm lấy để nam nhân dễ dàng chân giao.

Tiểu Chiến dùng sức ma sát khiến lão thổ rên rĩ, hắn nhanh chóng cảm nhận được bấp dùi anh nhẹ nhàng co giật cùng tao huyết đâm mỹ đang phun ra chất lỏng.

“Thế nào? Đại dương vật thao anh sướng hay không?” Tiểu Chiến thở dốc trêu chọc anh. Lâm Bảo bị thao khiến vùng bụng mang thai di chuyển lên xuống, vật phía trước cũng ngẩng đầu rất cao. Anh gật gật đầu, hai chân khép chặt lại như muốn lấy lòng đại dương vật, tiểu huyết phía sau không ngừng phun ra đâm thủy chảy xuống cán đại dương vật, chất nhầy thay thế bôi trơn khiến động tác của Tiểu Chiến càng ngày càng dễ dàng hơn.

Thể lực Tiểu Chiến dồi dào, chỉ thao chân anh cũng dùng tới bốn mươi phút, Lâm Bảo bị thao tới cả người ẩm ướt mồ hôi, cơ đùi bị ma sát tới sưng đỏ đau đớn nhưng anh vẫn rên rĩ cố gắng khép hai chân lại chặt hơn, bàn tay cũng xoa nắn đại quy đầu.

Lâm Bảo bị Tiểu Chiến chân giao đưa lên cao trào mấy lần, nước tiểu cũng đã bắn ra cùng tinh dịch hỗn loạn dính trên phần bụng đang mang thai, lão thổ vừa thẹn vừa xấu hổ, anh cảm thấy bản thân là người mang thai đâm đáng quá mức so với người bình thường.

“Ừ... Nhanh cho tôi... Tôi muốn cậu...” Dâm đang vận vẹo cánh mông, tao huyết phun dịch ruột non điên cuồng liếm láp đại dương vật, Tiểu Chiến bị anh kích thích tới thở dốc liên tục.

Bỗng nhiên hắn gầm nhẹ một tiếng, vật thô to kia lập tức mãnh liệt đâm mấy lần, rốt cục cũng chịu đem tinh dịch bắn ở trên bụng Lâm Bảo.

“A a a a... Nóng quá... Bồng mắt...” Lâm Bảo phóng túng kêu theo đó bên dưới cũng phun ra nước tiểu, nước tiểu cùng tinh dịch của nam nhân lẫn lộn chảy xuống.

Tiểu Chiến đang bắn tinh đột ngột mở hai chân của anh ra, đại dương vật cắm mạnh vào trong thân thể Lâm Bảo, quy đầu khổng lồ trực tiếp đâm sâu vào trong đem toàn bộ số tinh dịch còn lại bắn vào trong bụng lão thổ đang mang thai.

“Ừ ư... Nóng quá... có cục cứng... Ô ô ô...” Cả người Lâm Bảo co giật do bị bắn vào bên trong, cái bụng càng to tướng lớn, tựa như ngoài đứa nhỏ còn mang theo vô số tinh dịch.

Tiểu Chiến ở bên trong bụng anh bắn hết tinh dịch rồi mới rút ra, Lâm Bảo miễn cưỡng run nhẹ thân thể, lại khóc thành tiếng.

“Lại bắn vào trong... Tôi... Đứa nhỏ... Cậu...” Tiểu Chiến nghe thấy tiếng khóc của anh, càng nghe dương vật càng phồng lớn, một lát sau dương vật lại căng cứng, đẩy ra cánh môn của lão thổ tiếp tục thao làm.

Những ngày hè ở trong căn phòng đi thuê của hai người chỉ có âm thanh làm tình vang lên, lão thổ đáng thương mỗi ngày bị bắn vào không ngừng, cái bụng cũng làm khó anh ngày càng lớn lên không ngừng.

Chờ tới khi mang thai được mười tháng, bụng Lâm Bảo đã lớn lắm rồi, anh sợ bị người khác phát hiện nhưng không thể không đi theo Tiểu Chiến tới phòng khám khám thai, mà vị bác sĩ bảy mươi tuổi kia cũng vô cùng nhiệt tình mỗi ngày đều khám cho anh, để anh có thể an tâm dưỡng thai, sau này có thể sinh sản thuận lợi.

Lúc đầu vị bác sĩ già còn tò mò muốn hỏi cha đứa bé là ai, nhưng khi nhìn thấy Tiểu Chiến bận rộn lo liệu mọi việc trước sau như thế, ông lại cảm thấy không cần thiết phải hỏi nữa.

Hơn nữa nhìn tiểu tử này mỗi ngày cùng người kia dính chặt lấy nhau, ngày hôm nay còn dắt nhau đi tắm nắng, một lúc sau lại không coi ai ra gì mà bắt đầu hôn môi.

Nếu không phải do ông kiến thức rộng rãi thì đã sớm bị dọa tới phát bệnh tim.

“Bác sĩ Ngô, vợ tôi khi nào sẽ sinh?”

Bác sĩ già bất đắc dĩ nghĩ nghĩ, dám gọi vợ như vậy không sợ dọa tới người khác sao. Nhưng bên ngoài lại nói, “Có lẽ là vài ngày tới, nhưng cậu cũng phải kiểm soát bản thân cho tốt, không nên tiếp tục làm việc kia...”

Coi như là sắp sinh nhưng phòng bệnh của hai người này luôn truyền tới những âm thanh kỳ quái.

Tiểu Chiến biết ông nói tới việc gì, cũng không để ý, sau khi cùng ông nói tiếng cảm ơn, lại quay về nhà hút sữa cho lão thổ nhà hắn.

Mà ngày ấy ngay trước khi sinh, Lâm Bảo lại ngoài ý muốn cầu nam nhân thao anh, anh đâm dăng vắn vẹo môn lớn, cái bụng nhô cao lắc lự, anh nâng lên một bên vú nhỏ, ánh mắt đáng thương mà nhìn Tiểu Chiến.

Đại dương vật bên trong quần nam nhân lấy tốc độ mắt thường cũng có thể thấy được mà căng lên, hắn hít sâu một cái, giọng nói khàn khàn, “Mặc quần áo vào!”

Lâm Bảo đỏ mặt đi gần tới chỗ Tiểu Chiến, cặp vú kia theo từng bước chân mà lắc lự lắc lự, Tiểu Chiến hạ lưu đưa tay nắm lấy một bên, lão tao thổ liền mềm nhũn mà chui vào ngực hắn, anh dùng chân ma sát bụng dưới của nam nhân, giọng nói mềm nhẹ vang lên, “Ừ... Tiểu tử xấu... Tôi... Bên trong rất ngứa... Ngứa chết rồi... Giúp tôi... đâm mở...”

Tiểu Chiến nhịn xuống dục vọng của bản thân, nổi nóng nói, “Ngứa cái rắm, đừng tưởng lão tử không dám thao anh!”

“Ô... Tiểu tử xấu... đáng thương... thương hại tôi đi mà... thao... thao mở hậu huyệt... đi mà...” Lão thổ đã từng thẹn thùng nay tiến hóa thành lão thổ đâm dăng phóng túng, anh khao khát lôi kéo khóa quần của Tiểu Chiến, vừa nhìn dương vật đang chào cờ, thân thể liền mềm nhũn, quỳ gối trước đại dương vật, hé miệng ngậm lấy nó.

Tiểu Chiến cúi đầu nhìn anh, lão tao hàng một bên liếm một bên còn nhìn hấn, ánh mắt kia đậm đắng phong tao vô cùng, quả thật như một lão kỹ nữ thân kinh bách chiến.

“Tiên sư nó, thật là một lão kỹ nữ!”

“Ô... Tôi là kỹ nữ... Thao tôi... Mau tới thao tôi...” Lâm Bảo ngậm chặt lấy đại dương vật, một bên nói ra những lời đậm đắng đáp lại hấn.

Tiểu Chiến không nhịn được nữa đem anh kéo lên, tàn nhẫn đẩy ra hai cánh móng, đại dương vật như cánh tay một đứa nhỏ mạnh mẽ đâm vào tao huyết đang chảy nước.

“A a a... Tiểu tử xấu...” Vừa mới được cắm vào, lão thổ liên đạt cao trào, anh xoay xoay thân thể nặng nề, cái bụng lớn co giật mấy lần, sau đó lại yên tĩnh như cũ.

Tiểu Chiến cảm nhận tao huyết đặc biệt căng mịn ẩm ướt của anh, cố nén dục vọng mạnh mẽ đâm xuyên, chỉ nhẹ nhàng ma sát mài ép thịt huyết bên trong.

Lâm Bảo bởi vì mang thai mà thân thể trở nên đặc biệt mẫn cảm, mới cọ xát vài lần bên dưới đã chảy ra một lượng lớn chất nhầy, dương vật thô to ngậm ở bên trong như đang tiến vào suối nước nóng.

“Tự mình dùng tay đẩy hai cánh móng ra!” Tiểu Chiến gầm nhẹ ra lệnh, hấn biết lão tao hàng cực kỳ yêu thích giọng hấn, hấn càng thô bạo, lão thổ càng hài lòng.

Quả nhiên Lâm Bảo rên rỉ đây ra móng lớn, lộ ra tao huyết đang co rút liên tục. Tiểu Chiến nhìn dương vật của bản thân không ngừng ra vào nơi đó, càng đâm càng tàn nhẫn, lúc sau trực tiếp thao mở miệng trực tràng.

“Ô... Thật lớn... Thao mở rồi... Thao mở tử cung...” Lâm Bảo phóng túng cầu xin hấn.

Tiểu Chiến nhận thấy bên trong thân thể Lâm Bảo đột nhiên co rút nhanh hơn, gân xanh trên trán đều nổi lên, hấn giữ chặt vòng eo của Lâm Bảo, đột ngột đâm vào, miệng trực tràng một lần nữa bị đâm mở.

Lâm Bảo phóng túng kêu một tiếng, thoải mái phun nước tiểu, không riêng phía dưới phun nước mà núm vú bên trên cũng phun ra dịch sữa.

“Không phải anh muốn được thao mở trực tràng sao? Như thế nào, được đại dương vật thao có sướng hay không?” Tiểu Chiến gầm nhẹ một tiếng, đâm vào rút ra liên tục nhưng hấn không dám dùng toàn lực, chỉ cố gắng đè ép lên thịt huyết bên trong xoang đạo.

“Ừm... A ha... A a... Rất thoải mái... Tôi... tôi sắp sướng chết mất...” Lâm Bảo bị thao tới đâm kêu liên tục, một bên vận vẹo móng lớn của bản thân tiếp nhận va chạm của nam nhân, một bên quay đầu ngẩng nhìn nam nhân phía sau.

Ánh mắt kia si mê thâm tình, Tiểu Chiến nhìn thấy trong lòng bị gõ mạnh một cái, hấn lập tức dùng lực chuyển động eo hông, đem lão tao hàng thao tới rên rỉ không ngừng, bụng lớn phía trước theo quy luật mà lay động.

Tiểu Chiến dùng tư thế đi vào từ phía sau làm tình một hồi, càng về sau càng kéo sát Lâm Bảo vào trong lòng hấn, một chân anh đặt lên bàn, bên dưới tiếp tục va chạm kịch liệt.

Lâm Bảo sờ sờ vú của mình, khóc lóc vận vẹo móng lớn, Tiểu Chiến thao làm một lát, sau đó cúi xuống ngậm vú của anh vào, Lâm Bảo ôm cổ nam nhân, thở dốc rên rỉ, “Mút lấy... mút lấy tôi... mút lấy đầu vú của tôi... Sữa của tôi... Chỉ cho cậu uống...”

Tiểu Chiến nghe vậy dương vật cương lớn hơn một vòng, hấn không nhịn được ôm anh lên, hai tay giữ lấy chân anh, dùng tư thế bế trẻ em đi tiểu mà thao anh, nhìn ánh sáng phản xạ trên cái bụng bự của anh, hấn liếm láp vành tai Lâm Bảo nói, “Lão kỹ nữ, nhìn cái bụng của anh xem đã bị thao thành lớn như thế nào rồi?”

Lâm Bảo nước mắt lưng tròng, nhìn xuống cái bụng lớn đang rung động, cảm giác chính mình quá đậm đắng, vừa muốn lên tiếng anh chợt cảm giác được bụng quặn đau, thét lên một tiếng, hai tay bất lực kéo nam nhân.

Tiểu Chiến kinh ngạc, vội vàng rút dương vật ra, trực tiếp ôm lão thả lên giường.

Sau đó là bác sĩ cùng vài người khác chạy tới, bọn họ đã ký hợp đồng bảo mật, vì vậy không ai ngạc nhiên người mang thai lại là đàn ông.

Lâm Bảo càng ngày càng đau, anh nhìn thấy nhiều người chạy tới giúp mình sinh con như vậy liền ngại ngừng lấy ga trải giường che đi thân thể.

Tiểu Chiến vội ôm lấy anh, thấp giọng an ủi, “Đừng sợ, coi bọn họ là mấy bắp ngô đi.”

Mấy vị bắp ngô im lặng làm công tác chuẩn bị, thai nhi trong bụng Lâm Bảo thường ngày rất ngoan, gần như không đá anh, nhưng ai biết được đến khi đau đẻ lại dùng toàn sức đạp như bây giờ.

Vị bác sĩ già chưa từng đỡ đẻ cho đàn ông, vì vậy có chút hoảng hốt, ông nhìn máy đo huyết áp rồi cùng hai vị bác sĩ trẻ tuổi bên cạnh trao đổi.

Mặt Tiểu Chiến âm trầm ôm chặt lão thả, hôn hôn gò má trấn an anh đang bị đau đớn hành hạ.

“Đau quá... Tôi đau quá...” Lâm Bảo ôm chặt tay Tiểu Chiến, thống khổ kêu lên, “Tôi... Tôi đau quá... Tiểu Chiến... tôi... tôi muốn chết...”

Bác sĩ thấy hậu huyết của anh mở chưa đủ sợ đứa nhỏ bên trong không ra được, ông nói rõ vấn đề cho Tiểu Chiến, hẩn nghe xong đỏ mặt nói, “Vấn đề chó má gì, không sinh liền bấm nó lòi ra!”

Không ai ngờ tới nam nhân lại gằm lên như vậy, đứa nhỏ bên trong như có linh tính, trong nháy mắt ngoan ngoãn không còn làm âm ỉ nữa, bé từ trong cổ chui qua cơ vòng của cha mà đi ra, tiếp đó mấy vị bác sĩ liền vội vàng lôi bé ra.

Bởi vì được mang thai một cách kì diệu khác thường nên hình thể em bé tương đối nhỏ, bác sĩ ôm bé vỗ vỗ mấy cái, nhóc con vốn đang im lặng liền oa oa khóc lên.

Lâm Bảo chịu khổ xong cũng đã không còn khí lực mà ngất đi, Tiểu Chiến nhìn vậy liền nổi giận, muốn đánh đứa nhóc làm âm này. Mấy vị bác sĩ đều bị dọa sợ vội vàng ôm đứa trẻ đáng thương đi sang phòng khác tắm rửa. Sau đó, Tiểu Chiến cũng bị đẩy ra khỏi phòng, để vợ hẩn được tắm rửa cùng hồi phục sau khi sinh.

Ở bên ngoài, Tiểu Chiến lẻ loi một mình tự nổi giận, tới khi thấy vài bác sĩ đi ra liền vội hỏi tình huống của Lâm Bảo.

Mấy vị bác sĩ bất đắc dĩ nói, “Đây là một lần sinh sản vô cùng thuận lợi, ngài không cần lo lắng.”

Dù nói vậy nhưng trong lòng bọn họ thực ra đang phỉ nhổ mối quan hệ vắn vẹo này, biết là một người đàn ông có thai rồi, nhưng bọn họ không nghĩ tới lại là một người lớn tuổi như vậy, đã vậy trước khi sinh trên bụng còn có tinh dịch, có điều may mà nhờ tinh dịch làm trơn, nếu không lần này không thể thuận lợi như vậy. Còn có anh chàng đẹp trai trước mắt này chắc là cha của đứa nhỏ kia đi... Khẩu vị đúng là quá nặng.

Tiểu Chiến chờ các bác sĩ rời đi, sau đó trực tiếp mở cửa đi vào trong.

Lúc này Lâm Bảo đang mặc áo ngủ nằm trên giường, ngơ ngác nhìn khung cảnh ngoài cửa sổ, nghe thấy tiếng nam nhân đi vào, vành mắt anh đỏ lên.

Tiểu Chiến vội ôm lấy lão thả vừa mới sinh con xong, quay về môi anh cắn hai cái.

Lâm Bảo khóc nức lên, “Thật nhanh... Đứa bé... cứ như vậy sinh ra... Tôi... Tôi dường như đang nằm mơ...”

“Ừ, tôi cũng vậy.” Tiểu Chiến hôn môi anh xong, lại đi hôn hôn ánh mắt đỏ hồng. Lâm Bảo rầm rì bị hẩn ôm vào ngực, anh vội đẩy hẩn ra hỏi, “Tiểu Chiến, con chúng ta... Con chúng ta đâu?”

“Ném nó đi rồi.”

“A?!”

Tiểu Chiến nghĩ tới anh vừa sinh xong không thể kích động, mềm giọng nói, “Bác sĩ Ngô đang chăm sóc cho nó rồi, hiện tại anh chỉ có thể nghĩ về tôi!”

Lâm Bảo bất đắc dĩ ôm lấy người mới lên làm baba này, chủ động cùng hấn triền miên hôn sâu.

Thời gian cứ như vậy trôi qua, tới khi Lâm Tiểu Thu trở về nhà lần thứ hai phát hiện trong nhà nhiều hơn một đứa nhỏ, đứa nhóc kia được cha nàng ôm vào ngực đang bị cô tập nói hướng nàng cười ngây ngô, mà Tiểu ca ca ngồi bên cạnh đang ôm lấy cha nàng.

Lâm Tiểu Thu ngơ ngác đứng yên không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Tiểu Chiến nói với nàng, “Tiểu Thu, tôi muốn cùng cha em kết hôn, sau đó em có thể gọi tôi là cha dượng hoặc có thể trực tiếp gọi tên.”

“...?!”

Lâm Bảo cũng đứng lên, hồ thẹn cùng tự trách cúi thấp đầu, “Tiểu Thu... Cha... Cha không biết nên giải thích như thế nào...”

Tiểu Chiến trực tiếp đánh gãy lời anh, “Tiểu Thu, từ này về sau tôi chính là một người cha khác của em, tôi sẽ coi em như con gái ruột mà đối xử.”

“.....!!!”

Lâm Bảo bị hấn cảm động tới rơi nước mắt, anh vô cùng đáng thương nhìn về phía con gái.

Lâm Tiểu Thu ngây ngốc nhìn nam thần, lại quay sang nhìn cha nàng, đột nhiên khóc lớn, vừa khóc vừa nói nàng muốn nhảy lầu.

Cứ như vậy cuộc sống náo loạn ở nông thôn bắt đầu rồi.

Hoàn chính văn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/huong-thon-diem-tinh>